

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

**ΘΕΩΡΙΑ - ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ**

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Τετραμηνιαία Έκδοση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού

- 1. Ιδιοκτήτης - Εκδότης: Γενική Γραμματεία Αθλητισμού**
- 2. Έδρα:** Κηφισίας 7, Αθήνα 11523, τηλ. 213-1316569 – Fax: 210-6452954
- 3. Νόμιμος Εκπρόσωπος – Υπεύθυνος κατά νόμον:** Παναγιώτης Μπιτσαξής,
Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού
- 4. Ίδρυτές – Διευθυντές Σύνταξης:** Γιώργος Παναγόπουλος – Ανδρέας Μαλάτος
- 5. Επιτροπή επιμέλειας ύλης:** Σπύρος Μπάκας, Φωτεινή Σισμανίδου, Χάρης Σταμέλος,
Μάριος Παπαλουκάς, Καλλή Χρονοπούλου.
- 6. Επιμέλεια ενημερωτικού δελτίου:** Τάσος Αντωνίνης, Αντώνης Αντωνόπουλος,
Σωτήρης Τριανταφύλλου
- 7. Συντακτική Επιτροπή:** Ανδρέας Μαλάτος, Γιώργος Παναγόπουλος, Κων/νος Λοιζάς,
Μαρία Χρυσοστομίδου.
- 8. Σύμβουλοι έκδοσης:** Αργύρης Κοκκινάκης, Δημήτρης Μαλισιώβας
- 9. Ηλεκτρονική επεξεργασία:** Χρυσούλα Στράτου.
- 10. Γραμματεία:** Δροσούλα Μανταφούνη.
- 11. Δημόσιες σχέσεις:** Αγγελική Σακκαλόγλου
- 12. Υπηρεσίες Πληροφορικής:** Νεκτάριος Τζουβάρας
- 13. Ιστοσελίδα Internet:** Γιώργος Πόντος, Δημήτρης Χρονόπουλος.
- 14. Επιστημονική Επιτροπή:**
Πρόεδρος: Νικόλαος Κλαμαρής
Μέλη: Αντώνης Μπρεδήμας, Ελίνα Μουσταίρα, Στέλιος Κουσουλής+,
Λίνα Κουσκουνά, Στέφανος Πανταζόπουλος, Ανδρέας Μαλάτος,
Αχιλλέας Μαυρομάτης, Παντελής Δέδες.

Σημείωση: Η συμμετοχή όλων των άνω αναφερομένων προσώπων στο παρόν περιοδικό είναι τιμητική και άμισθη.

Μελέτη εντύπου – φωτοστοιχειοθεσία – εκτύπωση: ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΘΕΩΡΙΑ - ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΑ΄ - Τεύχος 1
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2010

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΑΘΗΝΑ 2009

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμία διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Επισημαίνεται πάντως ότι κατά τον Ν. 2121/1993 και τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με τον Ν. 100/1975) απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου

SECRETARIAT GENERAL OF SPORTS

Sports Law Review

Αθήνα, Ιούνιος 2010

Copyright©: Γενική Γραμματεία Αθλητισμού

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

1. International Sport Law Association
2. Asser Institut
3. Konstanzer Arbeitskreis für Sportrecht
4. Sport und Recht
5. Il Calciatore
6. Centre de droit et d'conomie du sport
7. International Sport Lawyers Association
8. CONI (Comitato Olimpico Nazionale Italiano)
9. ΔΟΕ (Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή)
10. UNESCO
11. DGX- Επιτροπή Ευρωπαϊκής Ένωσης
12. EPAS - Συμβούλιο της Ευρώπης

ΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Στον πίνακα των νομικών επιστημονικών συνεργατών θα καταγράφονται τα πρόσωπα που συμβάλλουν ως νομικοί επιστήμονες στην έκδοση της ΕΑΔ, συνεισφέροντας άρθρα τους, σχολιασμούς, νομολογία ή άλλα κείμενα αθλητικονομικού ενδιαφέροντος.

1. Βούλτσης Ιωάννης, Δικηγόρος
2. Γιαρένης Ευγένιος, Στρ.Δικαστής, Υπ. Δρ. Παντείου Πανεπιστημίου
3. Ηλιάδης Χρήστος, Δικηγόρος, Μέλος ΕΣΚΑΝ
4. Κωνσταντακόπουλος Ηλίας, Αντεισαγγελέας Πρωτοδικών, Αθλητικός Εισαγγελέας Πειραιά
5. Ξηρός Αθανάσιος, Δικηγόρος
6. Παπαδημητρίου Γεώργιος, Καθηγ. Τμήματος Π.Ε.Δ.Δ. Πανεπιστημίου Αθηνών
7. Πανταζόπουλος Στέφανος, Πρόεδρος Πρωτοδικών, Επίκουρος Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών
8. Παπαλουκάς Μάριος, Δικηγόρος, Λέκτωρ Παν/μίου Πελοποννήσου
9. Σταμέλος Χάρης, Δικηγόρος, LL.M., Υπ.Δ.Ν.
10. Χρονοπούλου Καλλή, Δικηγόρος, Υπ.Δ.Ν.
11. Meirim J.M., Assesor – Director da Desporto e Direito

ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Στον πίνακα των ειδικών επιστημονικών συνεργατών θα καταγράφονται τα πρόσωπα που συμβάλλουν ως επιστήμονες – μη νομικοί – στην έκδοση της Ε.Α.Δ., συνεισφέροντας άρθρα τους, σχολιασμούς ή άλλα κείμενα σχετικά με την οργάνωση, διοίκηση προαγωγή και ανάπτυξη του αθλητισμού.

1. Βογιατζής Νίκος, Πτυχιούχος ΤΕΦΑΑ, Προπονητής
2. Κάκκος Βασίλης, Διδάκτωρ Αθλητικής Ψυχολογίας ΤΕΦΑΑ
3. Καραστάθης Δημήτρης, Πτυχιούχος ΤΕΦΑΑ
4. Καρουφύλλη Ιωάννα, Πτυχιούχος ΠΑΝΤΕΙΟΥ
5. Κονταξάκη Νεκταρία, M.S.c Διεθνούς Μάρκετινγκ ΤΕΦΑΑ
6. Κορμιτιάρη Στέλλα, Πτυχιούχος ΤΕΦΑΑ
7. Μουρατίδου Κατερίνα, Πτυχιούχος ΙΟΝΙΟΥ Πανεπιστημίου
8. Μανταρτζίδης Ανέστης, Καθηγητής ΤΕΦΑΑ
9. Ματσίδης Ισίδωρος, Καθηγητής ΤΕΦΑΑ
10. Νεδέλκου – Γιαλεδάκη Καλλιόπη, MSc Ευρωπαϊκής Πολιτικής και Δικαίου Θαλάσσης – Αέρος
11. Νικολακοπούλου Ροζ-Μαρί, Υπάλληλος Γ.Γ.Α.
12. Πίγκος Γιώργος, Διδάκτωρ Βιοκινητικής ΤΕΦΑΑ
13. Παπανικολάου Χαράλαμπος, Καθηγητής ΤΕΦΑΑ
14. Πρίντεζης Γιώργος, Καθηγητής ΙΣΤ, Μέλος του Ορειβατικού Συνδέσμου Αθηνών
15. Ρηγοπούλου Πέπη, Καλλιτέχνης, Πανεπιστημιακός
16. Σαββίδης Λάζαρος, Επιστημονικός Συνεργάτης Ε.Ο.Π.Α., Ιστορικός ερευνητής
17. Σταύρου Νεκτάριος, Διδάκτωρ Αθλητικής Ψυχολογίας ΤΕΦΑΑ
18. Τουμάζης Γιάννης, Ιστορικός Τέχνης
19. Lamoral Rik, Sportsjournalist, Πρόεδρος της Ένωσης Αθλητικογράφων Βελγίου

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Η έκδοση του πρώτου τεύχους της ΙΑ΄ εκδοτικής περιόδου της ΕΑΔ γίνεται σε μια δυσμενή οικονομική συγκυρία, η οποία επηρεάζει όλες τις πτυχές της ανθρώπινης δραστηριότητας και όχι μόνο την οικονομική. Η κρίση είναι και κοινωνική, και πολιτιστική, και ηθική και πολιτική, προκαλώντας αμηχανία, σκεπτικισμό και διστακτικότητα στον κόσμο της δημιουργίας. Όμως μέσα από αυτές τις αντίξοες συνθήκες μπορούμε να αδράξουμε και ευκαιρίες, ώστε να αποκαταστήσουμε τα πράγματα, να τα επαναφέρουμε στις πραγματικές τους διαστάσεις και να τα ενεργοποιήσουμε από την αρχή για ένα καλύτερο μέλλον. Μια τέτοια ευκαιρία παρουσιάζεται και για τον ελληνικό αθλητισμό, ο οποίος λόγω της οικονομικής κρίσης θα πρέπει να ανασυνταχθεί οργανωτικά, λειτουργικά, οικονομικά και διοικητικά, ώστε με λιγότερους πόρους να μπορεί να αποδίδει το κοινωνικό του αποτέλεσμα, όπως παλιά.

Η ευκαιρία αυτή διατυπώθηκε ξεκάθαρα από τον Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού κ. Πάνο Μπιτσαξή, ο οποίος διακηρύσσοντας δημοσίως το νέο Εθνικό Αθλητικό Σχεδιασμό και την σύμφωνα με αυτόν κατάταξη των αθλημάτων σε κατηγορίες βάσει προκαθορισμένων κριτηρίων, έδωσε πρώτος το στίγμα της νέας αρχής για τον ελληνικό αθλητισμό. Στίγμα που σύμφωνα με τη νομοθεσία μας (άρθρο 40 Ν. 2725/1999) θα έπρεπε να είχε δοθεί εδώ και πολλά χρόνια από το Εθνικό Συμβούλιο Αθλητικού Σχεδιασμού, το οποίο όμως ουδέποτε συγκροτήθηκε, ουδέποτε λειτούργησε.

Είναι πολύ πιθανό, ότι η νέα αρχή θα «ξεβολέψει» αρκετούς, ίσως «βλάψει» ορισμένους, όμως τώρα είναι η ώρα, και στον αθλητισμό, να δούμε τα πράγματα στις πραγματικές τους διαστάσεις. Και επειδή ακριβώς αυτή είναι η νέα ευκαιρία για τον αθλητισμό μας, την οποία άλλωστε σε ανύποπτο χρόνο είχαμε διατυπώσει μέσα από την ΕΑΔ (Θέσεις και προτάσεις για τη διαμόρφωση της νέας αθλητικής νομοθεσίας, ΕΑΔ 2009, σελ. 195), χαϊρόμαστε για την εξαγγελία του νέου Εθνικού Αθλητικού Σχεδιασμού και την παραθέτουμε αυτούσια στο ενημερωτικό δελτίο. Στη θεωρία παραθέτουμε τρία άρθρα για τον αθλητισμό των ΑμεΑ, τις σύγχρονες εξελίξεις στην ευρωπαϊκή αγορά του στοιχήματος και περί της δυνατότητας συμμετοχής σκοπευτικών ομάδων των σωμάτων ασφαλείας και των ενόπλων δυνάμεων στα πρωταθλήματα της ΣΚΟΕ, θεματικές που μας απασχολούν και σίγουρα θα μας απασχολήσουν και

στο μέλλον, ενώ στη νομολογία παραθέτουμε ικανό αριθμό αποφάσεων και γνωμοδοτήσεων με ενδιαφέρον, όπως πάντα, αθλητικό αντικείμενο. Έλλειμμα παρουσιάζεται στη νομοθεσία, όπου παρατίθενται μόνο οι σχετικές με τον διορισμό διακριθέντων αθλητών στο δημόσιο διατάξεις.

Με τα παραπάνω ευελπιστούμε ότι και με το πρώτο τεύχος του 2010 επιτυγχάνεται ο σκοπός αυτής της έκδοσης, που ιδιαίτερα στην παρούσα συγκυρία μας υπενθυμίζει, ότι η υπεύθυνη και επιστημονική προσέγγιση του αθλητισμού μας δεν μπορεί να σταματάει ποτέ και για τίποτα, αντίθετα γίνεται πιο χρήσιμη και πειστική όταν εκδηλώνεται μέσα από αντίξοες συνθήκες.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΛΑΤΟΣ
Διευθυντής Σύνταξης της ΕΑΔ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

A. ΘΕΩΡΙΑ

23. Χ. Ηλιάδης, Ο αθλητισμός των ΑμεΑ στον Ν. 2725/1999 17
24. Μ. Παπαλουκάς, Οι σύγχρονες εξελίξεις στην ευρωπαϊκή αγορά του σποριχίματος 23
25. Ι. Βούλπτης, Περί της συμμετοχής ομάδων των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας στα πρωταθλήματα της ΣΚΟΕ. 35

B. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

39. Άρθρο 11, Ν.3812/2009 (ΦΕΚ 234/Α), Διορισμός διακριθέντων αθλητών 47
40. Υ.Α. 24344/17-06-2009 (ΦΕΚ /Β/1182), Καθορισμός όρων διορισμού διακριθέντων αθλητών. 49

Γ. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

91. Μον. Πρωτ. Αθηνών 1184/2006: Ερασιτέχνης αθλητής. Προφορική σύμβαση με αθλητικό σωματείο. Σύμβαση έργου και όχι εξηρημένης εργασίας. Τα χαρακτηριζόμενα ως οδοιπορικά έξοδα αποτελούν την αμοιβή για την άνω σύμβαση έργου. 59
92. ΣτΕ 372/2005 (Τμήμα Δ'): Εκκαθάριση ανωνύμων αθλητικών εταιρειών κατά το άρθρο 17 παρ. 5 του Ν. 2947/2001. Έννομο συμφέρον για αίτηση ακύρωσης κατά της απόφασης του Υφυπουργού Πολιτισμού σχετικά με την εφαρμογή της παραπάνω διάταξης. Αντίθετη μειοψηφία. Προθεσμία άσκησης της κανονιστικής αρμοδιότητας ενδεικτική. Η ειδική εκκαθάριση των Α.Α.Ε. δεν προσκρούει στις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας. Η διάταξη του άρθρου 77 παρ. 24 του Ν. 3057/2002, με την οποία η διάταξη της παρ. 3 της προσβαλλόμενης υπουργικής απόφασης καθίσταται αναδρομικά, περιεχόμενο τυπικού νόμου, με αποτέλεσμα να αίρεται αναδρομικά η παρανομία αυτής, αντίκειται στο άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ. Αντίθετη μειοψηφία. 65
93. ΣτΕ 1805/2008 (Τμήμα Δ'): Εγγραφή στον πίνακα διακρινομένων αθλητών, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 34 του ν. 2725/1999. Ενδεχόμενη αντισυνταγματικότητα διατάξεων που αφορούν συγκεκριμένο ευεργέτημα δεν μπορεί να εξεταστεί στα πλαίσια δίκης, που έχει ως αντικείμενο την απόρριψη εγγραφής στον ανωτέρω πίνακα. Τι νοείται ως ευρωπαϊκό πρωτάθλημα. Κρίσιμος ο αριθμός των συμμετασχόντων αθλητών. Δεν απαιτείται η συμμετοχή στο πρωτάθλημα ορισμένου

- αριθμού χωρών. Δεν είναι αναγκαία, για την αναγνώριση ευρωπαϊκής διάκρισης επιτευχθείσης σε πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα, η προηγούμενη έγκριση της μετάβασης της αποστολής από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Ευθύνη της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας για τη συμμετοχή ελλήνων αθλητών σε διεθνείς διοργανώσεις. 83
94. Ν.Σ.Κ. Γνωμ. 104/2007 (Τμήμα Δ'): ΚΥΑ και ΥΑ Δ3β/423/19-2-1973, Γ4/534/7-3-1981, Γ4/Φ.11-21/οικ. 1929/28-7-1982, Γ4/Φ.12/οικ.1930/28-7-1982, όπως τροποποιήθηκαν με την ΚΥΑ Π4γ/Φ.421/Φ.422/Φ.423/Φ.221/οικ. 6286/24-10-1997, και ΚΥΑ Γ4α/Φ.225/161/3-2-1989 και Π3α/Φ.27/Γ.Π.οικ. 124095/17-2-2002. Προκειμένου να χορηγηθούν προνοιακά οικονομικά ή άλλα βοηθήματα, οι ιατρικές γνωματεύσεις εκδίδονται μόνο από γιατρούς δημοσίων φορέων υπηρεσιών υγείας. Οι ως άνω κανονιστικές πράξεις δεν έχουν καταργηθεί από τις ρυθμίσεις του Ν.2071/ 1992, άρθρο 122 και του Ν.3418/2005, άρθρο 5, ως προγενέστερες και ειδικότερες ρυθμίσεις. 91
95. ΔΕΚ C- 42/2007: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης - Άρθρο 49 ΕΚ - Περιορισμοί στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών - Εκμετάλλευση τυχερών παιγνίων μέσω του Διαδικτύου. Δεν αντιβαίνει στο άρθρο 49 ΕΚ ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία απαγορεύει σε επιχειρηματικούς φορείς, όπως η Bwin International Ltd, εγκατεστημένους εντός άλλων κρατών μελών όπου παρέχουν νομίμως ανάλογες υπηρεσίες, να προτείνουν τυχερά παίγνια μέσω του Διαδικτύου εντός του εν λόγω κράτους μέλους..... 103
96. ΑΣΕΑΔ 3/2009 (Ειδικό τοπικό τμήμα Θεσ/νίκης): Προσφυγή του σωματείου «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΝΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (ΧΑΝΘ)» κατά της Ενώσεως Πετοσφαιρικών Σωματείων Θεσσαλονίκης (Ε.ΠΕ.Σ.Θ.). Εσφαλμένη αναγραφή αριθμού στη φανέλα του αθλητή, διάφορη από την καταχώρηση στο φύλλο αγώνα. Δεν επιφέρει ακυρότητα της συμμετοχής του αθλητή, ούτε αποτελεί λόγο μηδενισμού της ομάδας. Επανάληψη του 3ου σετ του αγώνα απόφασης του Δ.Σ. της Ε.ΠΕ.Σ.Θ. και της δια αυτής επικυρωθείσας από 9-6-2009 απόφασης της Επιτροπής Πρωταθλήματος (Ε.Π.) της Ε.ΠΕ.Σ.Θ. 121
97. ΑΣΕΑΔ 63/22-03-2010: Πειθαρχική τιμωρία αθλητή για δυσφημιστικές εκφράσεις κατά μελών του ΔΣ Ομοσπονδίας μέσω Internet. 129
98. ΑΣΕΑΔ 67/30-04-2010: Πειθαρχικό δίκαιο ΕΟΠΕ. Οριστική διακοπή αγώνα λόγω τραυματισμού αθλητή από ρίψη αντικειμένου. Μηδενισμός, πρόστιμο και τιμωρία έδρας του υπαιτίου ΤΑΑ. 137

99. ΑΣΕΑΔ 73/4-05-2010: Πειθαρχικό δίκαιο ΚΟΕ. Βάνανση συμπεριφορά αθλητή. Νόμιμο αποδεικτικό μέσο το video του αγώνα, ακόμη και αν η τιμωρούμενη πράξη του αθλητή δεν αναγράφεται στο φύλλο αγώνα. 141
100. ΑΣΕΑΔ 27/9-02-2010: Πειθαρχικό δίκαιο ΕΟΑΒ. Ντόπινγκ αθλητών. Τεκμήριο νομιμότητας των εργαστηριακών ελέγχων, χωρεί όμως ανταπόδειξη. Νόμιμος ο επανέλεγχος δείγματος κατόπιν αιτήματος του ΕΣΚΑΝ. 146
101. ΑΣΕΑΔ 159/30-12-2009: Μηδενισμός ομάδας λόγω μη προσκόμισης των δελτίων αθλητικής ιδιότητας των αθλητών της. Κλοπή δελτίων. Δεν αποτελεί λόγο ανωτέρας βίας όταν οφείλεται σε αμελή συμπεριφορά του υπεύθυνου για την προσκόμισή τους. 155
102. Ν.Σ.Κ., Γνωμοδ. 13/2010 (Τμήμα Γ'): Μη επιτρεπτή η εμπορική εκμετάλλευση των αθλητικών εγκαταστάσεων των ιδιωτικών σχολείων από τρίτα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, κατά τις ώρες της μη λειτουργίας αυτών. 159
103. ΕΕΟΔΑΚ / ΕΣΑΚΕ 193/2009: Αρχή ισότητας και εκατέρωθεν ακρόασης σε διαιτητική διαδικασία. Οι αρχές της ισότητας και της εκατέρωθεν ακρόασης, επιτρέπουν στο διάδικο μέρος που έχει προσφύγει στ διαιτητική διαδικασία, με υπόμνημα του κατά τη συζήτηση της προσφυγής, να διευκρινίζει, συμπληρώνει και τροποποιεί υποβληθέντα με την προσφυγή αιτήματα. (Άρθρο 85,86,88,90 Ν. 2725/1999, 897 & 886 ΚΠολΔ)..... 165
104. Εφ. Αθ. 2225/2009 (Τμήμα 14ο) : Αθλητική δικαιοδοσία ΕΠΟ. Τα διαιτητικά – αθλητικά όργανα της ΕΠΟ αποτελούν νόμιμη και συνταγματικά ανεκτή διαιτησία. Ελευθερία βουλήσεως για την υπαγωγή αθλητών – προπονητών σε αυτήν. 171
105. ΔΕΚ C-152/2008 (Τμήμα Ε'): Η απαγόρευση διακρίσεων σε βάρος Τούρκων εργαζομένων, ενταγμένων στη νόμιμη αγορά εργασίας των κρατών μελών, όσον αφορά την αμοιβή και τους λοιπούς όρους εργασίας, την οποία επιβάλλουν το άρθρο 37 του προσθέτου πρωτοκόλλου που έχει προσαρτηθεί στη Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας, καθώς και το άρθρο 10, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως που συνεστήθη με την ίδια συμφωνία, για την προώθηση της συνδέσεως, έχει την έννοια ότι αποκλείει την εφαρμογή επί επαγγελματία αθλητή τουρκικής ιθαγένειας, ο οποίος απασχολείται νομίμως από σύλλογο εδρεύοντα σε κράτος μέλος, κανόνα θεσπισθέντος από αθλητική ομοσπονδία του ίδιου

κράτους, δυνάμει του οποίου οι ομάδες μπορούν να χρησιμοποιούν, σε αγώνα πρωταθλήματος ή κυπέλλου, περιορισμένο μόνον αριθμό παικτών προερχομένων από τρίτες χώρες οι οποίες δεν είναι μέλη της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο..... 176

Δ. ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

41. Τ. Αντωνίνης, Η εξαγγελία του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού Π. Μπιτσαξή «Εθνικός Αθλητικός Σχεδιασμός / Κατάταξη αθλημάτων 2010» 187

A. ΘΕΩΡΙΑ

Στην «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ» θα δημοσιεύονται πρωτότυπες και ανέκδοτες επιστημονικές μελέτες – εργασίες που έχουν αντικείμενο την αθλητική νομοθεσία, διοίκηση, οργάνωση και δικαιοσύνη και παρουσιάζουν νομικό ενδιαφέρον. Παράλληλα θα αναδημοσιεύονται και κείμενα από άλλα αθλητικά ή νομικά έντυπα (μετά φυσικά από σχετική άδεια) χάριν της συγκέντρωσης και διάδοσής τους. Όπως πάντα, η ΕΑΔ θα είναι ανοικτή σε κάθε νομομαθή και άνθρωπο του αθλητισμού που θέλει να διατυπώσει από την θέση αυτή την προσωπική του άποψη για κάθε νομικό ζήτημα που αναφέρεται στην οργάνωση, διοίκηση και νομική κατάσταση του αθλητισμού μας σε όλες του τις εκφάνσεις.

Ο αθλητισμός των ΑμεΑ στον Ν.2725/99

Με το άρθρο 29 του Ν.2725/99 η Πολιτεία ρυθμίζει (μάλλον με τρόπο «ακροθιγή») θέματα που αφορούν στον αθλητισμό των ατόμων με αναπηρίες. Αντίθετα με την περιορισμένη έκταση των υφισταμένων ρυθμίσεων, οι «ιδιαιτερότητες» του χώρου τόσο από πλευράς σωματειακής συγκρότησης, όσο και από πλευράς μορφής και είδους αθλημάτων και αντιστοίχων κανονισμών σε συνδυασμό με τις ολοένα αυξανόμενες σε αριθμό και σημασία διεθνείς διακρίσεις και επιτυχίες των αθλητών ΑμεΑ (χαρακτηριστικά αναφέρουμε τον μεγάλο αριθμό μεταλλίων στις δύο τελευταίες Παραολυμπιάδες Αθήνας και Πεκίνου) καθιστούν, κατά τη γνώμη μας, επιβεβλημένη, την πιο λεπτομερή ρύθμιση θεσμικών και λειτουργικών ζητημάτων που καθημερινά αναφύονται στη λειτουργία ολόκληρου του οικοδομήματος του ελληνικού αθλητισμού ΑμεΑ και φυσικά, των σχέσεών του με την Πολιτεία, η οποία τον έχει υπό την προστασία της, τον χρηματοδοτεί και τον εποπτεύει.

Την παραπάνω «εισαγωγική» μας παρατήρηση επιρρώνει το γεγονός ότι στις έντεκα παραγράφους του συγκεκριμένου άρθρου του νόμου γίνεται «απόπειρα» ρύθμισης ζητημάτων που αφορούν:

1. Στον τρόπο κτήσης της ιδιότητας του αθλητή ΑμεΑ, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του. (παράγραφοι 5 και 6).

2. Στον τρόπο κτήσης και τις προϋποθέσεις άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή αλλά και διαιτητή αθλημάτων ΑμεΑ. (παρ.7 και 8 αντίστοιχα).

3. Στην ίδρυση, λειτουργία και κτήση της ειδικής αθλητικής αναγνώρισης των σωματείων και των ομοσπονδιών που καλλιεργούν τον αθλητισμό ΑμεΑ στην Ελλάδα (παρ. 2,3 και 4).

4. Τέλος στην ίδρυση του ν.π.ι.δ. με την επωνυμία «Ελληνική Παραολυμπιακή Επιτροπή» (παρ.9) και τις κατευθυντήριες γραμμές λειτουργίας της με ταυτόχρονη παραπομπή στο με αριθμό 22/2004 προεδρικό διάταγμα που αφορά

ειδικότερα σε θέματα σκοπών, οργάνωσης, συγκρότησης των οργάνων της και λειτουργίας της, το οποίο (π.δ.) τυγχάνει και το μοναδικό, εκτός ν.2725/99, νομοθετικό κείμενο που αφορά στον αθλητισμό ΑμεΑ.

Από το περιορισμένο εύρος των προαναφερόμενων ρυθμίσεων καθίσταται ανάγλυφα σαφής και κατανοητή η σπουδαιότητα, αλλά και χρησιμότητα στην καθημερινή λειτουργική και νομική πρακτική της παρ.10 του άρθρου 29, σύμφωνα με την οποία *«για τα λοιπά θέματα οργάνωσης, διοίκησης και λειτουργίας του αθλητισμού ΑμεΑ, τα οποία δεν ρυθμίζονται ειδικά με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του παρόντος νόμου»*. Και να μεν η συγκεκριμένη διάταξη μπορεί σε πολλές περιπτώσεις να έχει αποτελέσει «εργαλείο» για την ερμηνεία και –κυρίως- την εφαρμογή άλλων διατάξεων της αθλητικής νομοθεσίας στον αθλητισμό ΑμεΑ., πλην όμως -εξίσου συχνά- η αναλογική εφαρμογή διατάξεων που αφορούν τον αθλητισμό των αρτιμελών αθλητών στον αθλητισμό ΑμεΑ έχει αποδειχτεί από απλά «προβληματική» μέχρι και «επικίνδυνη»... Σαν χαρακτηριστικό παράδειγμα της συγκεκριμένης παρατήρησης μπορεί να αναφερθεί η άνευ διαφοροποιήσεων εφαρμογή των διατάξεων περί «φαρμακοδιέγερσης» (ντόπινγκ) που αφορούν τους αρτιμελείς αθλητές σε ένα χώρο αθλητισμού ατόμων με αναπηρίες, οι οποίοι, σχεδόν στο σύνολό τους, βρίσκονται υπό ειδικό φαρμακολογικό και ιατρικό καθεστώς λόγω ειδικών προβλημάτων υγείας και αποκατάστασης. Στο συγκεκριμένο τομέα έχει παρατηρηθεί ότι η πιστή εφαρμογή των συγκεκριμένων διατάξεων ντόπινγκ (κυρίως από πλευράς των προβλεπομένων ποινών και της αξιολόγησης της παραβατικής συμπεριφοράς σε αθλητές ΑμεΑ, όπως για παράδειγμα σε αθλητές με βαρεία νοητική αναπηρία) έχει δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα, τόσο στους αθλητές και τους προπονητές τους, όσο και στα θεσμικά αλλά και δικαιοδοτικά όργανα, που επιλαμβάνονται, κατά περίπτωση, προσπαθώντας περισσότερο να ερμηνεύσουν, παρά να εφαρμόσουν το νόμο.

Στο σημείωμα αυτό και θεωρώντας περιττή την επανάληψη των ήδη υφισταμένων ρυθμίσεων θα περιοριστούμε, τόσο σε διευκρινιστικές παρατηρήσεις επάνω σε αυτές, όσο και κυριότερα, σε παρατηρήσεις που αφορούν ζητήματα που είτε δεν ρυθμίζονται καθόλου, είτε οι υπάρχουσες ρυθμίσεις κρίνονται ως ανεπαρκείς ή μη λειτουργικές.

Πιο συγκεκριμένα:

1. Ο νόμος δεν προβλέπει διαφορετικές προϋποθέσεις για την σύσταση και αναγνώριση ενός σωματείου ΑμεΑ. Άρα ως προς αυτές ισχύουν καταρχήν τα

προβλεπόμενα στα άρθρα 68 επ. (περί σωματείων) του Α.Κ. καθώς και αυτές περί συγκρότησης, συμμετοχής σε αυτά και κωλυμάτων που ισχύουν στο κεφάλαιο Α (άρθρα 1-9) του ν.2725/99, πέραν της δυνατότητας χορήγησης ειδικής αθλητικής αναγνώρισης από τη Γ.Γ.Α. με ελαστικότερες (απόλυτα λογικό) προϋποθέσεις. Θεμελιώδης διαφοροποίηση στην συγκρότηση του σωματειακού αθλητισμού ΑμεΑ εισάγεται με τη διάταξη της παρ. 6 περ. α και β του νόμου σύμφωνα με τις οποίες και σε αντίθεση με την αντίστοιχη ρύθμιση που ισχύει για σωματεία αριμελών αθλητών είναι επιτρεπτή η εγγραφή ως μέλη και η ανάδειξή τους σε διοικητικές θέσεις ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ αθλητών ΑμεΑ στα σωματεία στα οποία αυτοί ανήκουν. Αντίθετα ο νόμος ΔΕΝ επιτρέπει στους εν ενεργεία αθλητές ΑμεΑ να εκλέγονται σε δευτεροβάθμια όργανα (π.χ. ομοσπονδίες αθλημάτων ΑμεΑ). Η συγκεκριμένη ρύθμιση, πέραν της αρχικά δικαιολογημένης ύπαρξής της, άρα και του ορθού προσανατολισμού της, ο οποίος εδράζεται, αφενός στον περιορισμένο αριθμό αθλητών ΑμεΑ, αφετέρου δε στον συμμετοχικό και κοινωνικό χαρακτήρα του αθλητισμού των ΑμεΑ και όχι αυτού που αναγκαία απουσκοπεί στον πρωταθλητισμό ή την παραγωγή αθλητικού θεάματος, παρουσιάζει, παρά ταύτα, μία σειρά από κενά. αλλά και στρεβλώσεις. Κατ' αρχήν θεωρούμε απόλυτα λανθασμένη και μάλλον αντισυνταγματικού χαρακτήρα την απαγόρευση εκλογής ενός αθλητή και σε όργανα διοίκησης ενός δευτεροβάθμιου φορέα, όπως οι Ομοσπονδίες και -γιατί όχι- η Παραολυμπιακή Επιτροπή. Την στιγμή κατά την οποία ο νόμος χορηγεί τη δυνατότητα σε έναν αθλητή να μετέχει στα δρώμενα της διοίκησης του ιδίου του σωματείου του για ποιο λόγο να μην συμμετέχει και στα αντίστοιχα όργανα της ομοσπονδίας ΑμεΑ μεταφέροντας την αντίστοιχη εμπειρία, προνόμιο, το οποίο (κακώς κατά τη γνώμη μας) ο νόμος επιφυλάσσει μόνον για τους αθλητικούς παράγοντες. Περαιτέρω η διατύπωση της περ.α της παρ. 6 του άρθρου 29 φαίνεται να παραχωρεί το δικαίωμα συμμετοχής στα σωματειακά δρώμενα μόνον στους αθλητές που ανήκουν στο ίδιο το σωματείο στο οποίο εκλέγονται. Την συγκεκριμένη διάταξη τη θεωρώ ορθή. Και τούτο διότι η διττή ιδιότητα (αθλητή και παράγοντα ΑμεΑ) σε δύο διαφορετικά (και πιθανά αντίπαλα σε συγκεκριμένες διοργανώσεις) σωματεία εγκυμονεί σειρά ζητημάτων ικανών να θέτουν εν κινδύνω το «*εν αγωνίζεσθαι*», αρχή η οποία -και για τον αθλητισμό των ΑμεΑ- οφείλει να είναι «ακρογωνιαίος λίθος» ως προς την ύπαρξή του. Τέλος πολύ σοβαρό κενό υφίσταται από την συγκεκριμένη διάταξη αναφορικά με εκείνα τα ήδη αναγνωρισμένα (από το Πρωτοδικείο και τη Γ.Γ.Α.) αθλητικά σωματεία τα οποία ενώ διαθέτουν τμήμα-

τα αρτιμελών επιθυμούν ενδεχόμενα να δημιουργήσουν και τμήματα αθλητών ΑμεΑ. Δυστυχώς με βάση το υπάρχον νομικό καθεστώς κάτι τέτοιο είναι μάλλον αδύνατον καθώς οι υφιστάμενες διατάξεις δημιουργούν αντιφατικές ρυθμίσεις. Φανταστείτε για παράδειγμα ένα αθλητικό σωματείο του οποίου οι ενεργεία αθλητές ΑμεΑ να εκλέγονται στο διοικητικό του συμβούλιο και, ως εκ τούτου, να αποφασίζουν για θέματα αρτιμελών σε αντίθεση με τους ίδιους τους αρτιμελείς αθλητές του οι οποίοι με βάση τη διάταξη του άρθρου 3 παρ.4 του νόμου έχουν δικαίωμα να εγγραφούν ως μέλη αθλητικού σωματείου έναν τουλάχιστον έτος από την τελευταία συμμετοχή τους σε αθλητικό αγώνα ενώ με βάση την παρ. 4 του άρθρου 3 του νόμου οφείλουν να περιμένουν έναν ακόμα χρόνο για να έχουν δικαίωμα εκλέγειν και εκλέγεσθαι σε αυτό...

2. Η δεύτερη –και ακόμη πιο θεμελιώδης - διαφοροποίηση που επιφυλάσσει ο νομοθέτης μεταξύ του αθλητισμού των αρτιμελών αθλητών και αυτών με αναπηρία είναι η διαφορετική συγκρότηση των υπερκείμενων του χώρου, αθλητικών αρχών, δηλ. των Αθλητικών Ομοσπονδιών ΑμεΑ και βεβαίως της Ελληνικής Παραολυμπιακής Επιτροπής.

Πιο συγκεκριμένα στην παράγραφο 4 του άρθρου 29 αναφέρεται ότι «*ειδικά για τις κατηγορίες αναπηριών που καλύπτει η Διεθνής Παραολυμπιακή Επιτροπή (I.P.C.) αναγνωρίζεται μία μόνον αθλητική ομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρίες*. Στα ανωτέρω πλαίσια ιδρύθηκε και καταστατικά λειτουργεί η «Εθνική Αθλητική Ομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρίες»(Ε.Α.ΟΜ.ΑμεΑ.) η οποία καλλιεργεί και τα δεκαεπτά (17) επίσημα αναγνωρισμένα παραολυμπιακά αθλήματα των τεσσάρων βασικών κατηγοριών αναπηριών που αναγνωρίζονται, πλέον, διεθνώς στον αθλητισμό.

Η συγκεκριμένη ρύθμιση τυγχάνει εντελώς διαφορετική (για ευνόητους λόγους που αφορούν στον αριθμό και στη μαζικότητα της αθλητικής συμμετοχής) από την αντίστοιχη για τον αθλητισμό των αρτιμελών, σύμφωνα με την οποία (άρθρο 19 παρ.2 ν.2725/99) «*Για κάθε άθλημα ή κλάδο άθλησης επιτρέπεται η σύσταση μίας (1) μόνο ομοσπονδίας για όλη τη χώρα.....*». Μοναδική εξαίρεση στο συγκεκριμένο μοντέλο συγκρότησης της Ομοσπονδίας ΑμεΑ αποτελούν η αθλητική Ομοσπονδία Κωφών και η Ομοσπονδία Σωματείων Ελλήνων Καλαθοσφαιριστών με Καρότσι (Ο.Σ.Ε.Κ.Κ.) οι οποίες αποτελούν αυθύπαρκτες και αυτοτελείς (σε σχέση με την Εθνική Αθλητική Ομοσπονδία ΑμεΑ) αθλητικές ομοσπονδίες, την αυτοτέλεια των οποίων επιβάλλει, όχι τόσο η αθλητική τους ή αναπηρική τους ιδιομορφία, αλλά η αντίστοιχη αυτοτέλεια των διεθνών αθλητι-

κών αρχών στις οποίες αυτές, υπάγονται (C.I.S.S. και I.W.B.F. αντίστοιχα).

Η ύπαρξη μίας ΥΠΕΡ-ομοσπονδίας 17 παραολυμπιακών αθλημάτων κατοχυρώνει μεν την αυτονομία και το αυτοδιοίκητο του αθλητισμού ΑμεΑ , όμως ταυτόχρονα θα έπρεπε την συγκεκριμένη πρόβλεψη ο νομοθέτης να την «εξοπλίσει» με μία σειρά ακόμα ρυθμίσεων οι οποίες να αφορούν στη δομή, συγκρότηση και λειτουργία της, διευκολύνοντας, με τον τρόπο αυτό το έργο ενός αθλητικού φορέα, ο οποίος ουσιαστικά εκπροσωπεί το σύνολο των αθλουμένων (σωματείων και αθλητών με κινητικές, νοητικές και άλλες , όλων των βαθμίδων, αναπηρίες). Αντ'αυτού ο νομοθέτης επέλεξε την...εύκολη λύση της υπαγωγής, τόσο των σωματείων, όσο και των ομοσπονδιών ΑμεΑ στις «γενικές διατάξεις» περί σωματείων και ομοσπονδιών αρτιμελών και έτσι, σύμφωνα με την παρ.2 του άρθρου 29 «...ιδρύονται σωματεία και ομοσπονδίες (ΑμεΑ.), που αναγνωρίζονται ως αθλητικές, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα άρθρα 8 και 28 του παρόντος νόμου καιδιέπονται από τις διατάξεις του τμήματος Α΄ του παρόντος νόμου».

3. Ακόμα πιο «εμφατική» σχετικά με τις ιδιαιτερότητές της είναι η νομοθετική ρύθμιση για την ανώτατη αρχή του αθλητισμού ΑμεΑ και ταυτόχρονα του Παραολυμπιακού Κινήματος στην Ελλάδα, την Ελληνική Παραολυμπιακή Επιτροπή (Ε.Π.Ε.). (άρθρο 29 παρ.9 του ν.2725/99, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει).

Εδώ συναντάμε και το μοναδικό (εκτός ν.2725/99) νομοθετικό κείμενο που αφορά στον αθλητισμό ΑμεΑ., το Π.Δ. 22/2004 (ΦΕΚ 16/Α/2004) για την έκδοση του οποίου εξουσιοδοτεί ο ίδιος ο νόμος τον εκάστοτε αρμόδιο Υπουργό. Τόσο στο νόμο, όσο και στο συγκεκριμένο Π.Δ. ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στους σκοπούς, την οργάνωση, τη διοίκηση κ.λ.π. θέματα της Ε.Π.Ε.

Η Ελληνική Παραολυμπιακή Επιτροπή τυγχάνει, ίσως το μοναδικό, στην αθλητική νομοθεσία νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, εποπτευόμενο και χρηματοδοτούμενο από την Γ.Γ.Α., το οποίο έχει διφυή και δυσπρόστατο χαρακτήρα καθώς συγκροτείται , αφενός από αιρετά μέλη, τα οποία εκλέγονται σε ειδικές αρχαιρεσίες από τα σωματεία που συγκροτούν την Εθνική Αθλητική Ομοσπονδία ΑμεΑ και αφετέρου από πρόσωπα τα οποία διορίζονται από τον αρμόδιο Υπουργό. Ο συγκεκριμένος διττός χαρακτήρας της Ε.Π.Ε. έχει σημαία αναφοράς και απότοκες συνέπειες στο χαρακτήρα και τις λειτουργίες της. Με δεδομένο τον θεσμικό -και όχι μόνον- «ομφάλιο λώρο» μεταξύ Ε.Π.Ε. και Ε.Α.ΟΜ.ΑμεΑ. , αλλά και μία σειρά από ουσιαστικά συντρέχουσες αρμοδιό-

τητες (κοινός τόπος των οποίων είναι η διάδοση , ανάπτυξη και εκπροσώπηση του αθλητισμού των ΑμεΑ της πατρίδα μας) δεν είναι λίγες φορές που έχουν παρατηρηθεί «τριβές» από την ταυτόχρονη συνύπαρξη και υποχρέωση συνεργασίας των δύο ανώτατων αυτών φορέων , σε σημείο τέτοιο ώστε το συγκεκριμένο ζήτημα να αποτελεί, κατά την άποψή μας, κορυφαίας σημασίας σχετικά με την αναγκαιότητα νομοθετικής ρύθμισης και επίλυσής του. Προτάσεις και απόψεις υπάρχουν πολλές. Εξ αυτών ως την πλέον ουσιαστική, λειτουργική και νομοτεχνικά ορθή, θεωρώ αυτήν που μιλά για την συγκρότηση της Ε.Π.Ε. αμιγώς από αιρετά μέλη και εκπροσώπους των Ομοσπονδιών ΑμεΑ., σε ευθεία αναλογία με τα προβλεπόμενα για την συγκρότηση της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, πρόταση που συνάδει με τη θεμελιώδη συνταγματική αρχή της αυτοδιοίκησης και αυτοδιάθεσης κάθε κοινωνικού φορέα, πολλώ δε μάλλον, όταν αυτός αφορά τον ιδιαίτερο κοινωνικό κομμάτι των αθλουμένων συμπολιτών μας, απόμων με αναπηρίες.

Στις παραπάνω παραγράφους φυσικά και δεν εξαντλείται το σύνολο των προτάσεων, απόψεων και προβληματισμών σε σχέση με τις υπάρχουσες ρυθμίσεις του άρθρου 29 του ν.2725/99 σχετικά με τον αθλητισμό ΑμεΑ. Παρά ταύτα θεωρώ πως από όσα προαναφέρθηκαν ανάγλυφα προκύπτει η αναγκαιότητα ενός πολύ πιο αναλυτικού, συγκροτημένου, λειτουργικού και εν τέλει αποδοτικού, νομικού πλαισίου που θα λάβει υπόψη, όχι απλά την αναγκαιότητα «κάποιων» ρυθμίσεων εκ μέρους της Πολιτείας στα ζητήματα του συγκεκριμένου χώρου, αλλά τα ίδια του τα προβλήματα και –κυρίως- τις απόψεις των ίδιων των ανθρώπων που τον συγκροτούν. Των αθλουμένων συμπολιτών μας με αναπηρίες.

Οι σύγχρονες εξελίξεις στην ευρωπαϊκή αγορά του στοιχήματος

Η υπόθεση της πορτογαλικής εταιρίας Santa Casa κατά των ιδιωτικών εταιριών παροχής υπηρεσιών στοιχημάτων Liga και Bwin ενώπιον του ΔΕΚ και η σχετική απόφαση C-42/07 παρουσιάζει ιδιαίτερο νομικό ενδιαφέρον. Μέχρι την απόφαση αυτή είχε ήδη κριθεί, ότι η θέσπιση από πλευράς κράτους μέλους ενός περιοριστικού συστήματος στην αγορά των τυχερών παιγνιδιών μπορούσε να επιτραπεί εφόσον συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας. (1) Για πρώτη φορά όμως το ΔΕΚ στην υπόθεση αυτή έκρινε, ότι η αρχή της αναλογικότητας μπορεί να δικαιολογήσει ακόμη και μια επιβολή μονοπωλιακού συστήματος στην αγορά (2) των τυχερών παιγνιδιών προς το σκοπό της καταπολέμησης του παράνομου τζόγου. (3) Ιδιαίτερο ενδιαφέρον, ίσως μεγαλύτερο κι από το σκεπτικό της απόφασης παρουσιάζει η πρόταση του Γενικού Εισαγγελέα πριν την έκδοση της απόφασης, περίληψη της οποίας περιέχεται στην παρούσα εργασία.

I. Πραγματικά Περιστατικά της Υπόθεσης

Το Φεβρουάριο του 2007 περιήλθε στο ΔΕΚ αίτημα για έκδοση προδικαστικής απόφασης με το ερώτημα αν αντίκειται στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών μια εθνική νομοθεσία η οποία απαγορεύει τη διαφήμιση τυχερών παιγνίων (on-line), που οργανώνονται και λειτουργούν κατά παραβίαση του αποκλειστικού δικαιώματος και έχουν παραχωρηθεί σε ένα μοναδικό μη κερδοσκοπικό φορέα υπό κρατική εποπτεία.

Το ΔΕΚ για την έκδοση απόφασης εξέτασε το κατά πόσο είναι συμβατή προς τις περί κυκλοφορίας ελευθερίες, μια εθνική νομοθεσία η οποία επιφυλάσσει σε ένα κρατικό φορέα το αποκλειστικό δικαίωμα οργάνωσης και εκμετάλλευσης των λαχείων και των αμοιβαίων στοιχημάτων μέσω του Διαδικτύου στην Πορτογαλία. (4)

Η Santa Casa είναι ίδρυμα κοινωνικής αλληλεγγύης, που υπάρχει εδώ και αιώνες αφού ιδρύθηκε στις 15 Αυγούστου 1498. Αφιέρωσε ανέκαθεν τη δρα-

στηριότητά της στο κοινωνικό έργο παροχής βοήθειας προς τους μη προνομιούχους. (5) Εντός του εδάφους της Πορτογαλίας έχει παραχωρηθεί στη Santa Casa το μονοπώλιο της εκμετάλλευσης των λαχείων και των αμοιβαίων στοιχημάτων για λόγους προστασίας των καταναλωτών και της δημόσιας τάξης από τις αρνητικές επιπτώσεις των παιγνίων αυτών. Ένα εθνικό μονοπώλιο στηριζόμενο σε τέτοιους λόγους μπορεί να θεωρηθεί, ότι επιδιώκει σκοπό δημοσίου συμφέροντος.(6) (7)

Είναι αναμφίβολο, ότι μια τέτοια ρύθμιση συνιστά περιορισμό της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών του άρθρου 49 ΣυνθΕΕ. Σύμφωνα με το άρθρο 49 ΣυνθΕΕ, «οι περιορισμοί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στο εσωτερικό της Ένωσης απαγορεύονται όσον αφορά τους υπηκόους των κρατών μελών που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο του αποδέκτη της παροχής.» Το ερώτημα που προκύπτει είναι αν ο περιορισμός αυτός μπορεί να δικαιολογηθεί για λόγους δημοσίου συμφέροντος.(8)

Η μια από τις αντιδίκους της Santa Casa, η Liga, νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, με δομή σωματείου και μη κερδοσκοπικό σκοπό, είχε ως μέλη της όλους τους συλλόγους, που μετέχουν σε ποδοσφαιρικούς αγώνες επαγγελματικού επιπέδου στην Πορτογαλία και προέβαινε στην εμπορική εκμετάλλευση των αγώνων που διοργανώνει. Η άλλη αντίδικος της Santa Casa, η Bwin, μια επιχείρηση στοιχημάτων on-line με έδρα το Γιβραλτάρ, προσέφερε τυχερά παίγνια μέσω του διαδικτυακού τόπου της. Η Bwin υπαγόταν στην ειδική νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων του Γιβραλτάρ και είχε λάβει όλες τις απαιτούμενες άδειες από την Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ και δε διέθετε εγκατάσταση στην Πορτογαλία. Οι εξυπηρετητές της για την προσφορά on-line παιγνιδιών βρισκόνταν στο Γιβραλτάρ και στην Αυστρία. Όλα τα στοιχήματα εισάγονταν απευθείας από τον καταναλωτή στον διαδικτυακό τόπο της Bwin ή αποστέλλονταν με άλλο μέσο άμεσης επικοινωνίας.

Η Bwin προσέφερε ένα ευρύ φάσμα τυχερών παιγνίων on-line, στα οποία περιλαμβάνονταν τα αθλητικά στοιχήματα, τα παίγνια lotto καθώς και παίγνια καζίνο όπως η ρουλέτα και το πόκερ. Τα προτεινόμενα αθλητικά στοιχήματα αφορούσαν τα αποτελέσματα τόσο ποδοσφαιρικών όσο και άλλων αθλητικών αγώνων, όπως οι αγώνες ράγκμπυ, οι αγώνες formula 1 και οι αμερικανικοί αγώνες καλαθοσφαίρισης.

Η Liga και η Bwin καταρχήν συνήψαν σύμβαση χορηγίας για τέσσερις αγωνιστικές περιόδους με πρώτη την περίοδο 2005/2006, στο πλαίσιο της οποί-

ας η Bwin αναλάμβανε τη δέσμευση να είναι θεσμικός χορηγός της Α΄ εθνικής κατηγορίας ποδοσφαίρου. Ο διαδικτυακός τόπος της Bwin καθιστούσε δυνατή την ηλεκτρονική διενέργεια αθλητικών στοιχημάτων, στο πλαίσιο των οποίων οι συμμετέχοντες έκαναν πρόγνωση του αποτελέσματος των αγώνων ποδοσφαίρου κάθε αγωνιστικής ημέρας της Super Liga καθώς και ποδοσφαιρικών αγώνων της αλλοδαπής, με στόχο χρηματικά κέρδη. Ο διαδικτυακός αυτός τόπος επέτρεπε επίσης την ηλεκτρονική συμμετοχή σε παίγνια λαχείου, όπου οι συμμετέχοντες έκαναν πρόγνωση των αποτελεσμάτων κληρώσεων αριθμών.

Σύμφωνα με τα ισχύοντα στη νομοθεσία της Πορτογαλλίας η διεύθυνση του τμήματος παιγνίων της Santa Casa επέβαλε στη Liga και στην Bwin, αντιστοίχως, πρόστιμα 75.000 ευρώ και 74.500 ευρώ διότι, κατά συναυτουργία, προώθησαν, οργάνωσαν και εκμεταλλεύθηκαν με ηλεκτρονικά μέσα κρατικά πολλαπλά παίγνια, ήτοι αμοιβαία στοιχήματα, και διότι προέβησαν στη διαφήμιση κρατικών πολλαπλών παιγνίων, που διεξάγονταν με ηλεκτρονικά μέσα, ήτοι των αμοιβαίων στοιχημάτων, κατά παραβίαση του καθεστώτος αποκλειστικότητας που θεσπίζει η εθνική νομοθεσία. (9)

II. Ο Περιορισμός της Ελευθερίας Παροχής Υπηρεσιών

Σύμφωνα με τα παραπάνω επομένως το πρώτο νομικό πρόβλημα που τέθηκε ήταν αν η Πορτογαλική νομοθεσία παραβίαζε τα άρθρα εκείνα της Συνθήκης, που αφορούν την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.

Η Bwin ήταν εγκατεστημένη στο Γιβραλτάρ και ασκούσε τις δραστηριότητές της στην Πορτογαλία μέσω του Διαδικτύου. Αποτελούσε λοιπόν έναν φορέα που όντας εγκατεστημένος σε κράτος μέλος, μέσω του Διαδικτύου και χωρίς να μετακινείται, παρείχε παίγνια on-line σε αποδέκτες εγκατεστημένους εντός άλλου κράτους μέλους. Παρείχε επομένως υπηρεσίες κατά την έννοια του άρθρου 50 ΣυνθΕΕ. (10)

Η επίδικη ρύθμιση καταρχήν δε συνιστούσε περιορισμό της ελευθερίας εγκατάστασης. Αυτό θα συνέβαινε εάν η Bwin επιχειρούσε και να εγκατασταθεί στην Πορτογαλία. Τέλος, όσον αφορά στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και των πληρωμών, δεν χωρεί αμφιβολία, ότι η επίδικη ρύθμιση ήταν ικανή να περιορίσει τις πληρωμές μεταξύ προσώπων κατοικούντων στην Πορτογαλία και την Bwin. Ωστόσο, ο περιορισμός αυτός αποτελούσε απλώς τη συνέπεια της επιβαλλόμενης στην Bwin απαγόρευσης να παρέχει τις υπηρεσίες παιγνίων on-line σε κατοικούντες επί πορτογαλικού εδάφους.

Η εθνική αυτή ρύθμιση στην Πορτογαλία απαγόρευε στον προσφέροντα παίγνια on-line εγκατεστημένο εντός κράτους μέλους άλλου από την Πορτογαλική Δημοκρατία να προτείνει λαχεία καθώς και αμοιβαία στοιχήματα μέσω του Διαδικτύου σε καταναλωτές κατοικούντες στο κράτος αυτό. Το άρθρο 49 ΣυνθΕΕ, προβλέπει την κατάργηση των μέτρων, που απαγορεύουν τις δραστηριότητες ενός παρέχοντος υπηρεσίες εγκατεστημένου σε άλλο κράτος μέλος, όπου αυτός παρέχει νομίμως ανάλογες υπηρεσίες. Επιπλέον, το άρθρο αυτό ισχύει τόσο υπέρ του παρέχοντος τις υπηρεσίες όσο και υπέρ του αποδέκτη των υπηρεσιών. (11) Το ΔΕΚ έχει ήδη κρίνει στην απόφαση Gambelli (παράγραφος 54) ότι νομοθεσία κράτους μέλους, που απαγορεύει σε εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος επιχείρηση, η οποία συγκεντρώνει στοιχήματα να προσφέρει τις υπηρεσίες της μέσω του διαδικτύου σε αποδέκτες εγκατεστημένους εντός του πρώτου κράτους, αποτελεί περιορισμό υπό την έννοια του άρθρου 49 ΣυνθΕΕ. Επομένως η κρινόμενη ρύθμιση συνιστούσε περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, κάτι το οποίο κατά την εκδίκαση της υπόθεσης δεν αμφισβήτησε ούτε η Πορτογαλική Κυβέρνηση, η οποία όμως επικαλέστηκε λόγους, που κατά την άποψή της καθιστούσαν νόμιμο τον περιορισμό αυτό. (12)

III. Η Νομιμότητα του Περιορισμού της Ελευθερίας Παροχής Υπηρεσιών

Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας ένας περιορισμός της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, όπως ο προβλεπόμενος από την κρινόμενη ρύθμιση, είναι σύμφωνος προς το κοινοτικό δίκαιο:

- αν δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος,
- αν είναι ικανός να εξασφαλίσει την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού,
- αν δεν βαίνει πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη του σκοπού αυτού μέτρου και
- σε κάθε περιπτώσει, ο περιορισμός αυτός εφαρμόζεται κατά τρόπο μη εισάγοντα διακρίσεις.

Σύμφωνα με την ισχύουσα για όλες τις μη εναρμονισμένες οικονομικές δραστηριότητες αρχή, στο κράτος μέλος, που έχει θεσπίσει τον εν λόγω περιορισμό εναπόκειται να αποδείξει, ότι ο περιορισμός αυτός είναι αναγκαίος για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, καθώς και ότι ο σκοπός αυτός δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί με λιγότερο περιοριστικά μέτρα. (13) (14)

IV. Τα Επιχειρήματα των Διαδίκων

Οι δύο αντίδικοι του κρατικού φορέα παροχής τυχερών παιγνίων Santa

Casa στην Πορτογαλία, η Liga και η Bwin υποστήριξαν, ότι το αποκλειστικό δικαίωμα της Santa Casa να προτείνει λαχεία και αμοιβαία στοιχήματα μέσω του Διαδικτύου στους καταναλωτές, που κατοικούν επί πορτογαλικού εδάφους καταλήγει σε πλήρη αποκλεισμό τους από την αγορά των παιγνίων on-line στο κράτος αυτό, πράγμα που αποτελεί την πλέον σοβαρή παραβίαση της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Βάσει αυτού θεώρησαν, ότι ο περιορισμός αυτός δεν μπορεί να είναι δικαιολογημένος.

Σύμφωνα με αυτές η Πορτογαλική Δημοκρατία όφειλε να αποδείξει, καταρχήν, ότι το πρόβλημα για το οποίο έχει θεσπιστεί το περιοριστικό μέτρο αποτελεί πραγματικά σοβαρό πρόβλημα στο έδαφός της, κατά δεύτερον, ότι το μέτρο αυτό είναι κατάλληλο για να ρυθμίσει το εν λόγω πρόβλημα και, τέλος, ότι δεν υπήρχε λιγότερο περιοριστικό μέτρο για την επίλυση του προβλήματος.

Υποστήριξαν επίσης, ότι το αποκλειστικό δικαίωμα που έχει παραχωρηθεί στη Santa Casa είναι απρόσφορο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών, διότι η Πορτογαλική Δημοκρατία δεν ακολουθεί συνεπή και συστηματική πολιτική περιορισμού των δραστηριοτήτων παιγνίων, όπως απαιτεί η νομολογία. Στην πραγματικότητα, η Πορτογαλία κατά την άποψή τους αποβλέπει στην αύξηση των εσόδων που προέρχονται από τα τυχερά και χρηματικά παίγνια. Η Liga και η Bwin υποστήριξαν, ότι τα παίγνια που προτείνει η Santa Casa γνώρισαν κατά τα τελευταία έτη σημαντική ανάπτυξη, υποστηριζόμενη από επιθετική διαφήμιση. Αναφέρουν επίσης ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία εφαρμόζει ενεργά μια πολιτική διεύρυνσης των παιγνίων που λειτουργούν στα καζίνα.

Η Liga και η Bwin προέβλεπαν τέλος το επιχείρημα, ότι οι σκοποί τους οποίους επιδιώκει η επίδικη πορτογαλική ρύθμιση θα μπορούσαν να επιτευχθούν κατά τον ίδιο τρόπο, αν όχι καλύτερα, με λιγότερο περιοριστικό μέτρο, όπως το άνοιγμα της αγοράς σε έναν περιορισμένο αριθμό ιδιωτών επιχειρηματιών στους οποίους θα επιβάλλονταν συγκεκριμένες υποχρεώσεις. Υπογράμμισαν επίσης, ότι η νομοθεσία του Γιβραλτάρ, στην οποία υπόκειται η Bwin, είναι μία από τις αυστηρότερες στην Ευρώπη. Εξάλλου, η Bwin είναι πρωτοπόρος στην εκπόνηση κανόνων για την εγγύηση του έντιμου παιγνίου, με στόχο την προστασία των καταναλωτών, καθώς και στη θέσπιση εσωτερικών διαδικασιών για την καταπολέμηση του ξεπλύματος χρημάτων.

Η Πορτογαλική Κυβέρνηση υποστήριξε, καταρχήν ότι το καθεστώς αποκλειστικότητας που έχει παραχωρηθεί στη Santa Casa από τον δέκατο όγδοο αιώνα έως σήμερα αποτελεί θεμιτή έκφραση της διακριτικής της ευχέρειας.

Κατά δεύτερον προέβαλε το επιχείρημα ότι παραχώρηση αποκλειστικού δικαιώματος στη Santa Casa ανταποκρίνεται στη βούληση πλαισίωσης της λειτουργίας των λαχείων και των αμοιβαίων στοιχημάτων με σκοπό τον περιορισμό των κοινωνικών κινδύνων που συνδέονται με τα παίγνια του είδους αυτού και την αφιέρωση των εσόδων από τα παίγνια αυτά για σκοπούς κοινωνικού ενδιαφέροντος. Η επέκταση του μονοπωλίου αυτού και στα παίγνια που προσφέρονται μέσω του Διαδικτύου ήταν κατά την άποψή της επιβεβλημένη ως αναγκαίο και ενδεδειγμένο μέτρο, ώστε τα παίγνια αυτά να προσφέρονται on-line με ασφαλή και ελεγχόμενο τρόπο.

Η Πορτογαλική Κυβέρνηση υποστήριξε, ότι το μονοπώλιο της Santa Casa είναι σύμφωνο με το κοινοτικό δίκαιο, καθόσον πρόκειται για μέτρο το οποίο δεν εισάγει διακρίσεις και είναι ανάλογο του σκοπού του. Η παραχώρηση αποκλειστικού δικαιώματος σε οργανισμό όπως η Santa Casa, η οποία λειτουργεί υπό την αυστηρή εποπτεία της κυβέρνησης, είναι περισσότερο πρόσφορη για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών.(15)

V. Η Προηγούμενη Νομολογία του ΔΕΚ

Το ζήτημα του συμβατού των νομοθεσιών των κρατών μελών στον τομέα των τυχερών και χρηματικών παιγνίων προς τις θεμελιώδεις περί κυκλοφορίας ελευθερίες αποτέλεσε αντικείμενο σχετικά πλούσιας νομολογίας.(16) Τα τυχερά και χρηματικά παίγνια αποτελούν οικονομική δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 2 ΣυνθΕΕ. (17) Πράγματι, συνίστανται στην παροχή συγκεκριμένης υπηρεσίας, ήτοι της προσδοκίας χρηματικού κέρδους, έναντι αμοιβής.

Τα τυχερά παίγνια συνιστούν επίσης δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 43 ΣυνθΕΕ και 49 ΣυνθΕΕ, που αφορούν την ελευθερία εγκατάστασης και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Ρύθμιση απαγορεύουσα ή περιορίζουσα το δικαίωμα εκμετάλλευσης τυχερών και χρηματικών παιγνίων εντός κράτους μέλους μπορεί, συνεπώς, να αποτελεί περιορισμό αυτών των περί κυκλοφορίας ελευθεριών.(18)

Ωστόσο, το ΔΕΚ στις υποθέσεις Schindler (19) Lδδτδ (20), Zenatti (21) και Gambelli (22) δέχεται κατά πάγια νομολογία, ότι τα παίγνια αυτά αποτελούν ιδιόμορφη οικονομική δραστηριότητα. Καταρχάς, σε όλα τα κράτη μέλη, βάσει θεωρήσεων ηθικού, θρησκευτικού ή πολιτιστικού χαρακτήρα, υπάρχει, γενικώς, τάση περιορισμού, αν όχι απαγόρευσης, των παιγνίων αυτών και ρύθμισή τους κατά τρόπον, ώστε να μην αποτελούν πηγή ατομικού οφέλους. Περαιτέρω,

λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους των ποσών, που μπορούν να συγκεντρωθούν μέσω αυτών, τα τυχερά και χρηματικά παίγνια ενέχουν σημαντικό κίνδυνο διάπραξης εγκλημάτων ή απατών. Επιπλέον, ενθαρρύνουν τη σπατάλη, η οποία μπορεί να έχει επιβλαβείς συνέπειες σε ατομικό και κοινωνικό επίπεδο. Τέλος, τα τυχερά και χρηματικά παίγνια μπορούν να συμβάλλουν σημαντικά στη χρηματοδότηση αφιλοκερδών ή γενικού συμφέροντος δραστηριοτήτων, όπως τα έργα κοινής ωφελείας αλλά και τα φιλανθρωπικά έργα, ο αθλητισμός ή οι πολιτιστικές δραστηριότητες.

Οι λαχειοφόρες αγορές που διοργανώνονται σε μεγάλη κλίμακα (23), οι αυτόματες μηχανές τυχερών παιγνίων (24), τα στοιχήματα επί αθλητικών αγώνων (25) και τα παίγνια στα καζίνο (26) θεωρήθηκαν ως παίγνια που αφενός μεν μπορούν να δημιουργήσουν υψηλό κίνδυνο διάπραξης εγκλημάτων ή απατών, λόγω των σημαντικών ποσών, που συγκεντρώνονται μέσω των παιγνίων αυτών, αφετέρου δε κίνδυνο για τους καταναλωτές, καθόσον συνιστούν ενθάρρυνση της σπατάλης. (27)

Τα κράτη μέλη μπορούν νομίμως να προβλέπουν περιορισμούς στην εκμετάλλευση των παιγνίων που εμφανίζουν τα χαρακτηριστικά αυτά, για λόγους αντλούμενους από την προστασία των καταναλωτών (περιορισμός του ανθρώπινου πάθους για το παιχνίδι, πρόληψη της ενθάρρυνσης της εκ μέρους των πολιτών υπερβολικής σπατάλης χρημάτων που συνδέεται με τα παίγνια) και την προστασία της κοινωνικής τάξης (αποτροπή των κινδύνων διάπραξης εγκλημάτων και απατών τους οποίους ενέχουν τα χρηματικά παίγνια). Σύμφωνα με το σκεπτικό στην απόφαση *Placanica*, (28) οι λόγοι αυτοί συνιστούν επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος δυνάμενους να δικαιολογήσουν περιορισμούς των περί κυκλοφορίας ελευθεριών.

Αντιθέτως, αυτή καθαυτή η διάθεση των εσόδων από τα παίγνια για τη χρηματοδότηση κοινωνικών δράσεων δεν μπορεί να αποτελέσει δικαιολογία. Το ΔΕΚ στην απόφαση *Gambelli* (29) στηρίζει αυτή την εκτίμηση στην αρχή, σύμφωνα με την οποία ο περιορισμός ή η μείωση των φορολογικών εσόδων δεν περιλαμβάνεται στους λόγους που απαριθμεί το άρθρο 46 ΣυνθΕΕ ούτε συνιστά επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος. Μια τέτοια διάθεση των εσόδων από τα παίγνια σύμφωνα με την απόφαση *Zenatti* (30) δεν συνιστά παρά παρεπόμενη ευεργετική συνέπεια ενός περιορισμού.

Ο καθορισμός του αναγκαίου επιπέδου προστασίας των καταναλωτών και της δημόσιας τάξης όσον αφορά τα τυχερά και χρηματικά παίγνια ανήκει στην

αρμοδιότητα των κρατών μελών. Έτσι, σύμφωνα με την απόφαση Gambelli (31) πρέπει να αναγνωριστεί στις εθνικές αρχές επαρκής διακριτική ευχέρεια προς καθορισμό των απαιτήσεων, που συνεπάγεται η προστασία των παικτών και, γενικότερα, λαμβανομένων υπόψη των κοινωνικοπολιτιστικών ιδιομορφιών σε κάθε κράτος μέλος, η προστασία της κοινωνικής τάξης, όσον αφορά τόσο τους κανόνες οργάνωσης των παιγνίων και το μέγεθος του διακυβεύματος όσο και τη διάθεση των κερδών από τα παίγνια αυτά. Συνεπώς, τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να καθορίζουν τους σκοπούς της πολιτικής τους στον τομέα των τυχερών και χρηματικών παιγνίων και, ενδεχομένως, να προσδιορίζουν επακριβώς το επίπεδο της επιδιωκόμενης προστασίας σύμφωνα με την απόφαση Placanica. (32) (33)

VI. Συμπεράσματα

Η νομοθεσία των τυχερών παιγνιδιών ανήκει στα θέματα εκείνα όπου συναντούμε σημαντικές ηθικές, θρησκευτικές και πολιτιστικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ. Ελλείψει κοινής ευρωπαϊκής ρύθμισης του θέματος, εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να καθορίσει ποια μέτρα απαιτούνται ή κρίνονται κατάλληλα. (34)

Τα κράτη μέλη είναι λοιπόν ελεύθερα να θέσουν τους στόχους της πολιτικής τους σχετικά με τα τυχερά παιγνίδια και να καθορίσουν με λεπτομέρειες την έκταση της προστασίας του κοινωνικού συνόλου που απαιτείται. Εντούτοις τα περιοριστικά μέτρα που επιβάλλουν θα πρέπει να ικανοποιούν τις προϋποθέσεις της αρχής της αναλογικότητας. (35)

Το ΔΕΚ με τη νομολογία του έχει ορίσει ότι όταν ο παράνομος τζόγος φτάνει να αποτελεί ένα σημαντικό πρόβλημα σε μια χώρα, ένα σύστημα παροχής αδειών μπορεί να αποτελεί έναν αποτελεσματικό μηχανισμό για να ελέγχει τους παρόχους υπηρεσιών τυχερών παιγνιδιών προς το σκοπό της αποτροπής του κοινού από το να στραφεί προς το παράνομο κύκλωμα παροχής των υπηρεσιών αυτών. Το επιχείρημα αυτό πάντως μέχρι την απόφαση στην υπόθεση Bwin Liga αναφερόταν στην επιβολή ενός συστήματος παροχής αδειών και όχι στην επιβολή ενός κρατικού μονοπωλίου. Ο Γενικός Εισαγγελέας Βοτ όμως στην εισήγησή του προς το ΔΕΚ για την υπόθεση αυτή (36) χρησιμοποίησε το ίδιο επιχείρημα και τελικώς το ΔΕΚ το έκανε δεκτό. Επομένως η παρούσα απόφαση τροποποιεί την προγενέστερη νομολογία του ΔΕΚ διευρύνοντας την έννοιά της κατά το ότι δεν αφορά τη νομιμοποίηση ενός συστήματος απλά περιοριστικής ρύθμισης των

τυχερών παιγνιδιών, που προβλέπει την παροχή αδειών αλλά ενός συστήματος επιβολής κρατικού μονοπωλίου στα τυχερά παιγνίδια.

Πέραν αυτών, όπως προκύπτει από την πρόταση του Γενικού Εισαγγελέα στην υπόθεση αυτή, δύο είναι οι βασικοί λόγοι που δικαιολογούν μια περιοριστική ρύθμιση του θέματος από ένα κράτος μέλος. Ο πρώτος λόγος είναι η καταπολέμηση της εξάπλωσης του παράνομου τζόγου και ο δεύτερος η καταπολέμηση της επιθυμίας των ανθρώπων να παίζουν τυχερά παιγνίδια.

Όσον αφορά στο δεύτερο λόγο, αυτόν της καταπολέμησης της επιθυμίας των ανθρώπων να συμμετάσχουν σε τυχερά παιγνίδια και να διακινδυνεύουν τα χρήματά τους, θα πρέπει να τονίσουμε ότι είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς ακόμη και σε ένα καθεστώς κρατικού μονοπωλίου κατά ποια έννοια καταπολεμάται η ανθρώπινη επιθυμία με την ικανοποίησή της μονοπωλιακά από έναν κρατικό φορέα που προβαίνει και σε διαφήμιση για την προσέλκυση παικτών.

Η αρχή της αναλογικότητας χρησιμοποιεί ένα νομικό συλλογισμό για τον περιορισμό της εφαρμογής των κανόνων του ελεύθερου ανταγωνισμού και η αρχή αυτή θα αποκτήσει ένα πολύ διαφορετικό νόημα αν αρχίσουν να λαμβάνονται υπόψη κατά το νομικό συλλογισμό οι ανθρώπινες επιθυμίες και οι πειρασμοί των καταναλωτών.

Όσον αφορά στον πρώτο λόγο, αυτόν της καταπολέμησης του παράνομου τζόγου, είναι γενικώς αποδεκτό ότι η πάταξη της παρανομίας επιτυγχάνεται μάλλον μέσω των αστυνομικών αρχών και της ποινικής νομοθεσίας μιας χώρας παρά μέσω της εφαρμογής ενός κρατικού μονοπωλίου.

Τέλος, οι κρατικοί φορείς και οι πολέμοι μιας ελεύθερης αγοράς τυχερών παιγνιδιών συνηθίζουν να αναφέρονται στους ιδιώτες παρόχους υπηρεσιών τυχερών παιγνιδιών χρησιμοποιώντας τον όρο «παράνομος τζόγος». Όμως, όλοι οι πάροχοι δεν είναι ίδιοι. Υπάρχουν και ιδιωτικές εταιρίες που παρέχουν σε διάφορα κράτη μέλη υπηρεσίες τυχερών παιγνιδιών, που υπόκεινται σε αυστηρότατους ελέγχους από κρατικές υπηρεσίες άλλων κρατών μελών, πληρώνουν φόρους κ.λ.π. Όσον αφορά αυτούς τουλάχιστον, δε θα πρέπει να λησμονούμε, ότι χαρακτηρίζονται παράνομοι σε μια χώρα και θα εξακολουθούν να παραμένουν παράνομοι για όσο χρονικό διάστημα το κράτος αυτό τους αρνείται να γίνουν νόμιμοι, παρότι οι ιδιωτικοί αυτοί πάροχοι έχουν ζητήσει να νομιμοποιηθούν λαμβάνοντας άδεια λειτουργίας. Η άρνηση νομιμοποίησης των παρόχων αυτών θα πρέπει να στηρίζεται σε κάποια στοιχεία, που να δικαιολογούν τους κινδύνους, που ενέχονται εξαιτίας κάποιας επικίνδυνης πρακτικής που ακολου-

θεί ο κάθε συγκεκριμένος πάροχος και όχι με γενικεύσεις και αοριστίες. Στις περιπτώσεις που δε συμβαίνει αυτό, αναρωτιέται κανείς μήπως τελικά δεν είναι οι ιδιωτικοί αυτοί πάροχοι, που ενισχύουν την παρανομία στο χώρο των τυχερών παιχνιδιών αλλά οι παρωχημένες και περιοριστικές κρατικές ρυθμίσεις. (37)

Αυτή η απόφαση του ΔΕΚ της 8^{ης} Σεπτεμβρίου 2009 δίνει ένα ηχηρό χα-
στούκι στους ιδιώτες παρόχους τυχερών παιχνιδιών στον ευρωπαϊκό χώρο κα-
θώς επιβεβαιώνει, ότι ακόμη και η επιβολή κρατικού μονοπωλίου μπορεί να
αποτελεί έναν δικαιολογημένο περιορισμό της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών.
Η απόφαση αυτή μάλιστα φαίνεται να ενισχύεται και από Προτάσεις του Γενι-
κού Εισαγγελέα σε μεταγενέστερες υποθέσεις που τέθηκαν ενώπιον του ΔΕΚ
και ακολουθούν το ίδιο σκεπτικό. (38)

Θα πρέπει πάντως να σημειώσουμε, ότι στην Πορτογαλία όπου και παρου-
σιάστηκε η υπόθεση αυτή, το κρατικό μονοπώλιο έχει παραχωρηθεί σε μια δη-
μόσια επιχείρηση που λειτουργεί ήδη από αιώνες. Δε συμβαίνει το ίδιο όμως και
στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες όπου έχει επιβληθεί κρατικό μονοπώλιο. Είναι
λοιπόν αμφίβολο εάν η απόφαση του ΔΕΚ θα ήταν η ίδια στην περίπτωση που
η πορτογαλική Santa Casa δεν ήταν μια κρατική αλλά μια ιδιωτική επιχείρηση,
εισηγμένη στο χρηματιστήριο, που κύριο στόχο έχει την κερδοφορία. (39)

(1) Βλ. N. Emiliou, «The Principle of Proportionality in European Law, A Comparative Study», *Kluwer Law International*, 1996.

(2) Papaloukas, M. (2005), *Sports Law and Sports Market.*, *Sport Management International Journal*, Vol. 1, Nr. 1-2, 39-45, <http://www.choregia.org/a2.pdf>

(3) Papaloukas, M. (2009), *Betting on Sports Events.*, 15th IASL Congress, 19-21 November 2009, Warsaw, http://works.bepress.com/sports_law/18/

[4] Bot, Yves. Πρόταση Γενικού Εισαγγελέα του ΔΕΚ εκδοθείσα την 14^η Οκτωβρίου 2008 στην υπόθεση C-42/07, *Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Baw International Ltd vs. Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa*, παράγραφοι 215-216.

(5) Bot, Yves. Πρόταση στην υπόθεση C-42/07, παράγραφος 107.

(6) Βλ. απόφαση ΔΕΚ της 23ης Οκτωβρίου 1997, C-189/95, *Franzin*, Συλλογή 1997, σ. I-5909, παράγραφος 41.

- (7) *Bot, Yves*. Πρόταση στην υπόθεση C-42/07, παράγραφος 218.
- (8) *Bot, Yves*. Πρόταση στην υπόθεση C-42/07, παράγραφος 223.
- (9) *Bot, Yves*. Πρόταση στην υπόθεση C-42/07, παράγραφοι 122-126.
- (10) Βλ. απόφαση ΔΕΚ C-243/01, *Gambelli and Others* [2003] ECR I-13031, παράγραφοι 52 και 54.
- (11) Βλ. απόφαση ΔΕΚ της 13ης Ιουλίου 2004, C-262/02, *Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 2004*, σ. I-6569, παράγραφος 22.
- (12) *Bot, Yves*. Πρόταση στην υπόθεση C-42/07, παράγραφοι 224-231.
- (13) Βλ. απόφαση ΔΕΚ της 5ης Ιουνίου 2007, C-170/04, *Rosengren*, Συλλογή 2007, σ. I-4071, παράγραφος 50.
- (14) *Bot, Yves*. Πρόταση στην υπόθεση C-42/07, παράγραφοι 234-235.
- (15) *Bot, Yves*. Πρόταση στην υπόθεση C-42/07, παράγραφοι 236-241.
- (16) *Papaloukas, M.* (2007), *Sports law and the European Union. Sport Management International Journal*, Vol. 3, Nr. 2, 40-49, <http://www.choregia.org/24.pdf>
- (17) Βλ. απόφαση ΔΕΚ C-6/01 *Anomar and Others* [2003] ECR I-8621, παραγράφοι 46 και 47.
- (18) Βλ. απόφαση ΔΕΚ *Gambelli*, C-243/01, παράγραφος 59.
- (19) C-275/92 *Schindler* [1994] ECR I-1039, παράγραφος 60.
- (20) C-124/97 *Lδδδδ and Others* [1999] ECR I-6067, παράγραφος 13.
- (21) C-67/98 *Zenatti* [1999] ECR I-7289, παράγραφος 14.
- (22) C-243/01, *Gambelli and Others* [2003] ECR I-13031, παράγραφος 63.
- (23) Βλ. *Schindler C-275/92*.
- (24) Βλ. *Lδδδδ C-124/97*.
- (25) Βλ. *Zenatti C-67/98*.
- (26) Βλ. *Anomar C-6/01*.
- (27) Βλ. απόφαση ΔΕΚ *Familiapress*, C-368/95, παράγραφοι 21 έως 23, όπου το ΔΕΚ έχει κρίνει ότι τα περιοδικά έντυπα που προσφέρουν στους αναγνώστες τη δυνατότητα συμμετοχής σε παιχνίδια με βραβεία δεν εμφανίζουν τα δύο αυτά χαρακτηριστικά.
- (28) Βλ. C-338/04, C-359/04 και C-360/04, παράγραφος 46.
- (29) Βλ. C-67/98, παράγραφος 61.
- (30) Βλ. *C-67/98*, παράγραφος 36.
- (31) Βλ. C-67/98, παράγραφος 63.
- (32) Βλ. C-338/04, C-359/04 και C-360/04, παράγραφος 48.
- (33) *Papaloukas, M.* (2008). *Sport: Case Law of the Court of Justice of the E. C.* *Papaloukas Edition*, http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1311952
- (34) Βλ. αποφάσεις ΔΕΚ *Henn and Darby*, 34/79, 1979, παράγραφος 15; *Schindler*, C-275/92, 1994, παράγραφος 32; *Jany and Others*, C-268/99, 2001, παράγραφος 56 και 60; *Placanica*, C-338/04, C-359/04 και C-360/04, 2007, παράγραφος 47.

(35) Βλ. αποφάσεις ΔΕΚ Bwin Liga, C-42/07, 2009, παράγραφος 57 και 59; Placanica, C-338/04, C-359/04 και C-360/04, 2007, παράγραφος 48.

(36) Bot, Yves. Πρόταση στην υπόθεση C-42/07, παράγραφοι 85-88.

(37) Papaloukas, M. (2009), *Betting on Sports Events.*, 15th IASL Congress, 19-21 November 2009, Warsaw, http://works.bepress.com/sports_law/18/

(38) Βλ. C-203/08, *Sporting Exchange*, καθώς επίσης και C-258/08, *Ladbrokes Betting & Gaming and Ladbrokes International*.

(39) Papaloukas, M. (2009), *Betting on Sports Events.*, 15th IASL Congress, 19-21 November 2009, Warsaw, http://works.bepress.com/sports_law/18/

**Περί της συμμετοχής ομάδων των ενόπλων δυνάμεων και Σωματών
Ασφαλείας στα πρωταθλήματα της ΣΚΟΕ.**

Α. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Εις το τεύχος 3 των μηνών Σεπτεμβρίου – Δεκεμβρίου 2009 της Ε.Α.Δ. (σελ. 465) εδημοσιεύθη η 406/2004 Ατομική Γνωμοδότηση του κ. Παναγιώτη Σπανού, Παρέδρου του Ν.Σ.Κ. παρά τη Γ.Γ.Α. υποστηρίζοντας ότι «*Αθλητική Ομοσπονδία δεν δικαιούται να μην προσαρμόζει το καταστατικό της προς τις διατάξεις του Ν. 2725/1999 με το να μην τροποποιεί άρθρο του καταστατικού της που απηχεί καταρτημένη διάταξη του άρθρ. 50 του ν. 75/1975*».

Η γνωμοδότηση αυτή όπως ο ίδιος ο κ.Σπανός ανέφερε οφείλεται εις την δια του υπ' αριθμ. πρωτ. 2783/17.5.2004 εγγράφου της «Σκοπευτικής Ομοσπονδίας Ελλάδος» (ΣΚΟΕ) προς την Γ.Γ.Α. άρνηση αυτής να τροποποιήσει το καταστατικό της σύμφωνα με την άποψη της ως άνω γνωμοδοτήσεως επικαλουμένη την αντίθετη προς αυτήν «γνώμη του νομικού της συμβούλου» ήτοι εμού, που δεν κατονομάζει ο κ.Σπανός αλλά δράπτομαι της ευκαιρίας να παραθέσω την εντελώς διάφορη προς αυτόν άποψη επί της οποίας εστηρίχθη η άρνηση της ΣΚΟΕ.

Η προς το Δ.Σ. της ΣΚΟΕ υποστηρικθείσα παρ' εμού γνώμη, η ορθότης της οποίας εβεβαιώθη και με την διάταξη της παραγρ.12 του άρθρου 77 του ν. 3057/2002 (την οποία εσφαλμένως ερμήνευσε ο κ.Σπανός, παρά την σαφήνεια και καθαρότητά της) και καταχωρείται εν τέλει της εκθέσεώς μου, η οποία κατά το πλήρες κείμενό της έχει ως κατωτέρω παρατίθεται, ενισχυθείσα και με το συναποστελλόμενον προς Υμάς από 23.6.2003 επί της αυτής υποθέσεως **Γνωμοδοτικό Σημείωμα** του Ακαδημαϊκού και Ομοτίμου Καθηγητού του Διοικητικού Δικαίου του Πανεπιστημίου Αθηνών κ.λπ. **κ.Επαμεινώνδα Σπηλιωτόπουλου**.

Β. ΕΚΘΕΣΙΣ του Νομικού Συμβούλου της ΣΚΟΕ

Κατόπιν μελέτης μου επί των θεμάτων λειτουργίας της Ομοσπονδίας δια τα οποία προέκυψε αμφισβήτησις εκ μέρους της Γ.Γ.Α. και ειδικώτερον δια

την νομιμότητα 1) της συμμετοχής εις τους αγώνας των ΟΜΑΔΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ – ΣΧΟΛΩΝ κ.λπ. 2) του διεξαγομένου αγωνίσματος της ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ και 3) των Διατάξεων του Καταστατικού και των Κανονισμών της ΣΚΟΕ, εκθέτω εις το Δ.Σ. τα ακόλουθα:

Α΄ ΟΜΑΔΕΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ κ.λπ.

Ι. Εις το άρθρον 50 του νόμου 75/1975 (ΦΕΚ Α΄138/16-7-1975) «περί οργάνωσης του εξωσχολικού αθλητισμού και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων» περιελήφθησαν οι εξής διατάξεις:

«Ομάδες Ενόπλων Δυνάμεων, Σχολών κλπ.

Άρθρο 50. 1. Σχολαί ή Σχολεία, δημόσια ή ιδιωτικά, μέσης επαγγελματικής ή ανωτάτης εκπαίδευσως, όπως και στρατιωτικά τοιαύτα, ως επίσης Οργανισμοί δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, εργοστασιακά μονάδες, αι Ενοπλοι Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας, δύνανται, μετά δήλωσιν τού δι' εκάστην περίπτωσηιν αρμοδίου οργάνου, ότι πληρούν τους προσδιοριστικούς δια την υπαγωγήν των εις τίνα των ως άνω κατηγοριών όρους, να μετέχουν δια συγκεκριμένων ομάδων εις τους αθλητικούς αγώνας πάσης φύσεως τη αιτήσει των δε και κατόπιν αποφάσεως της οικείας Ομοσπονδίας εις πρωταθλήματα της αθλητικής δραστηριότητος αυτών.

2. Αθληταί ατομικών αγωνισμάτων, ανήκοντες εις την δύναμιν αθλητικών σωματείων, δύνανται, κατόπιν αποφάσεως της οικείας ομοσπονδίας, αγωνιζόμενοι να εκπροσωπήσι και τας ομάδας της προηγουμένης παραγράφου των βαθμών δια τον υπολογισμόν της Γενικής Βαθμολογίας, προσμετρουμένων εις τε το Αθλητικόν Σωματείον και τας εν λόγω ομάδας ας εκπροσωπούν.

3. Εις περίπτωσην ομαδικού αγώνος και εν ελλείψει συμφωνίας, προτιμάται η ιδιότης του αθλητού ως μέλους της ομάδος του αθλητικού σωματείου.

4. Εις τους υπό των οικείων Ενώσεων, Συνδέσμων ή Ομοσπονδιών διοργανουμένας πάσης φύσεως αγώνας ή πρωταθλήματα, δύναται να μετέχουν με τα αυτά δικαιώματα και υποχρεώσεις ως και τα λοιπά μέλη των, μαθηταί σχολείων Γενικής ή Τεχνικής ή Επαγγελματικής Εκπαίδευσως, εκπαιδευόμενοι ή εκπαιδευθέντες εις Κέντρα Εκπαίδευσως των Ενοπλων Δυνάμεων ή των Σωμάτων Ασφαλείας (ιππασίας, σκοποβολής, υποβρυχίου δραστηριότητος κ.λπ.) δια συγκεκριμένων ομάδων, κατόπιν αιτήσεως του Διοικητού του οικείου Κέντρου εγκρινομένης υπό της οικείας Ενώσεως, Συνδέσμου ή Ομοσπονδίας. Οι ανωτέρω αθληταί δύνανται ελευθέρως να εγγράφονται ως μέλη αθλητικών Συλλόγων, μη απαιτουμένης της συναίνεσεως του εις ο ανήκουν Εκπαιδευτικού Κέντρου».

Η παρ. 4 προστέθηκε από την παρ. Θ άρθρ. Ι νόμ.1070/1980 (ΦΕΚ Α'204/1980)»

Π. Δια του άρθρου 64 του ιδίου νόμου 75/1975 ορίσθηκαν τα ακόλουθα:

«Προσαρμογή Καταστατικών.

Άρθρο 64. 1. Εντός έτους από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος άπαντα τα αθλήματα, σωματεία ή ενώσεις οφείλουν να τροποποιήσουν τα καταστατικά των επί σκοπώ προσαρμογής των προς τας διατάξεις του παρόντος.

Η ανωτέρω προθεσμία παρετάθη από της λήξεώς της μέχρι 31 Ιαν 1977 δια της παρ. Ι του άρθρου 28 νόμου 423/1976 (κατωτ. αριθ. 59).

2. Η τροποποιήσις ενεργείται τηρουμένων των περί τροποποιήσεως του καταστατικού διατάξεων δι' αποφάσεως της συνελεύσεως των μελών, λαμβανομένης δι' απλής πλειοψηφίας των παρόντων».

ΙΙΙ. Εις εκτέλεσιν των ανωτέρω διατάξεων η από του έτους 1932 λειτουργούσα Ομοσπονδία μας με απόφασιν της γενικής συνελεύσεως της προέβη εις την προσαρμογήν του καταστατικού της εγκριθεισών των τροποποιήσεων αυτού δια της υπ' αριθ. 3416/13.12.1977 αποφάσεως του Πρωτοδικείου Αθηνών.

Εις το άρθρον 1 παρ. 2 του τροποποιητικού τούτου καταστατικού περιελήφθησαν οι εξής διατάξεις:

«τον σκοπόν τούτον επιδιώκει κυρίως α... β...γ... δ... ε... στ) Δια της τεχνικής και ηθικής ουχί όμως και οικονομικής ενισχύσεως των ομάδων των σχολών ή σχολείων δημοσίων ή ιδιωτικών μέσης, επαγγελματικής ή ανωτάτης εκπαιδεύσεως και στρατιωτικών τοιούτων ως επίσης Οργανισμών δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, εργοστασιακών μονάδων και των ομάδων των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας μετά δήλωσιν του δι' εκάστην περίπτωσιν αρμοδίου οργάνου αυτών ότι εκπροσωπούν τας ως άνω σχολάς , σχολεία , οργανισμούς , εργοστασιακάς μονάδας, τας Ενόπλους Δυνάμεις και τα σώματα Ασφαλείας».

Οι ανωτέρω διατάξεις επαναλήφθησαν κατά καιρούς και μέχρι σήμερα εις τας τροποποιήσεις του καταστατικού μας εγκριθείσας δια των υπ' αριθ. 132/17.1.1994 και 5974/12.11.1999 αποφάσεων του Πρωτοδικείου Αθηνών καταχωρηθείσας εις το οικείον βιβλίον δημοσιεύσεων του Δικαστηρίου τούτου.

Κεκρωμένα αντίγραφα των ανωτέρω τροποποιουμένων Καταστατικών μας υπεβάλλοντο κατ' έτος εις την αρμοδίαν Δ/σιν Αθλητισμού της Γ.Γ.Α.

ΙV. Οι ανωτέρω ομάδες, οι οποίες τηρηθεισών των υπό των ανωτέρω διατάξεων προβλεφθεισών προϋποθέσεων ενεγράφησαν εις την δύναμιν της ΣΚΟΕ

χωρίς δικαίωμα συμμετοχής εις τας γενικάς συνελεύσεις μας και χωρίς οικονομικήν επιβάρυνσιν της Ομοσπονδίας μας και οι οποίοις μετέχουν εις τους προκηρυσσομένους σκοπευτικούς αγώνες μας είναι οι εξής:

Α΄ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

- ΣΤΡΑΤΟΣ ΞΗΡΑΣ
- ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ
- ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΝΑΥΤΙΚΟ
- ΣΧΟΛΗ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ
- ΣΧΟΛΗ ΙΚΑΡΩΝ
- ΣΧΟΛΗ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ

Β΄ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

- ΣΑΣ (ΣΧΟΛΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ)
- ΣΧΟΛΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
- ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ (ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ – ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ – ΤΟΤΕ)
- ΛΙΜΕΝΙΚΟ ΣΩΜΑ.

Γ΄ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

- ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ (ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΣΧΟΛΕΣ)
- ΤΕΦΑ ΑΘΗΝΑΣ (ΠΡΩΗΝ ΕΑΣΑ)
- ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΑΣ
- ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
- ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
- ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
- ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
- ΑΝΩΤΑΤΗ ΓΕΩΠΟΝΙΚΗ
- ΑΣΟΕΕ

Δ΄ ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Η συμμετοχή των ανωτέρω ομάδων και των ανηκόντων εις αυτάς αθλητών εις τους αγώνας της ΣΚΟΕ προβλέπεται πλην των ως άνω διατάξεων του Καταστατικού μας και εις τους Κανονισμούς λειτουργίας και διεξαγωγής του αθλήματος της Σκοποβολής οι οποίοι εθεσπίσθησαν αρχικώς σύμφωνα με τας διατάξεις του ν.75/1975 και ακολούθως εις εκτέλεσιν των διατάξεων του άρθρου 27 του ν. 2725/1999 υποβληθέντες για τον έλεγχον της νομιμότητος αυτών εις την

Γ.Γ.Α. (όλος ενδεικτικώς αναφέρω τον εγκριθέντα από την Γενικήν Συνέλευσιν μας Κανονισμόν υποβληθέντες εις την Γ.Γ.Α. με το υπ' αριθ. 337/21.1.2005) χωρίς καμμίαν εναντίωσιν αυτής μέχρι της αποστολής εις την ΣΚΟΕ του υπ' αριθ. πρωτ. 16206/21.4.2008 εγγράφου της Γ.Γ.Α. περιέχοντος απόψεις και παρατηρήσεις στερουμένας νομίμου βάσεως.

Οι κατά καιρούς αντίθετες απόψεις, οι οποίες υιοθετήθηκαν (προσωρινώς) υπό των οργάνων της Γ.Γ.Α. στερούνται νομίμου βάσεως κατά τα κατωτέρω προς αντίκρουσιν μιας εκάστης απόψεως εκτιθέμενα:

α) Είναι αδύνατον και νομικώς ανεπίτρεπτον να υποδειξομε εις το Γενικόν Επιτελείον Στρατού ή το Γενικόν Επιτελείον Πολεμικού Ναυτικού ή τις αντίστοιχες Αρχές των Σωμάτων Ασφαλείας ή των Πρωτανικών Αρχών να προβούν εις πράξεις ασυμβίβαστες με την ιδιότητα των Υψηροσιών αυτών, ήτοι να συστήσουν «σωματεία» κατά τας μη δυνάμενας να τύχουν εφαρμογής παρ' αυτών διατάξεις των άρθρων 78 κι επ. του Α.Κ. , προκειμένου οι ομάδες των αθλητών και αθλητριών τους να μετέχουν εις τους προκηρυσσομένους και διεξαγομένους σκοπευτικούς αγώνες και εις αντίθετη περίπτωση η Ομοσπονδία μας να αξιώσει την «διάλυση» των ομάδων αυτών και τον αποκλεισμόν των αθλητριών τους από τους αγώνες του αθλήματός μας.

β) Οι ανωτέρω καταχωρηθείσαι διατάξεις του άρθρου 50 του ν.75/1975 ως συμπληρώθησαν με τον ν.1070/1980 άρθρ. Ι, εξήγησαν την ρύθμισιν των λεπτομερειών της εφαρμογής αυτών από τις αποφάσεις της οικείας αθλητικής Ομοσπονδίας με συνέπειαν πολλές αθλητικές Ομοσπονδίες να θεσπίσουν την εφαρμογήν αυτών με τις διατάξεις του Καταστατικού των (π.χ. Σ.Κ.Ο.Ε., Ε.Ο.Ι., Ε.Ο.ΠΑΓ κ.λπ.) αλλά και χωρίς την καταστατικήν ρύθμισιν τους με τις προκηρύξεις των Πρωταθλημάτων τους, όπως η Ελληνική Ιστιοπλοϊκή Ομοσπονδία εις τους αγώνες της οποίας μετέχουν σκάφη της Σχολής Ναυτικών Δοκίμων.

Οι διατάξεις αυτές των Καταστατικών των Αθλητικών Ομοσπονδιών παραμένουν εν ισχύει και μετά την δυνάμει του ν. 2725/1999 επιβληθείσαν προσαρμογήν τους στις διατάξεις αυτού και έτυχαν της δικαστικής εγκρίσεως χωρίς εναντίωσιν των Δικαστηρίων.

γ) Η κατάργησις του ν. 75/1975 δεν συνεπάγεται και την κατάργηση των διατάξεων των Καταστατικών των Αθλητικών Ομοσπονδιών που θεσπίσθησαν με την νομοθετικήν πρόβλεψιν του άρθρου 50 του ν. 75/1975, ούτε η δια του ν.2725 κατάργησις του ν. 75/1975 έχει αναδρομικήν ισχύν, αλλά και ούτε ο συντάκτης του ν. 2725 είχε πρόθεσιν ανατροπής της εξυτηρητούσης τον Ελληνικόν

Αθλητισμόν υφισταμένης πραγματικής καταστάσεως **διότι εάν ήθελε τούτο θα το έλεγε ρητώς.**

δ) Ο ν. 2725/1999, κατά την επί λέξει διατύπωση της εισηγητικής εκθέσεως του, απετέλεσε «μία γενναία μεταρρύθμιση που έθεσε γερά θεσμικά θεμέλια για την ανάπτυξη τόσο του ερασιτεχνικού όσο και του επαγγελματικού αθλητισμού και ηύξησε θεαματικά τα κίνητρα για την προσέλκυση των νέων στην αθλητική δραστηριότητα». Κι ακόμη ότι στη φιλοσοφία του ν.2725 εμπεριέχεται «το αναφαίρετο δικαίωμα όλων των πολιτών στον αθλητισμό ώστε το αθλητικό κίνημα να ανταποκριθεί αποτελεσματικά στον συνεχώς διευρυνόμενο κοινωνικό του ρόλο». Σχετικά με την δια του άρθρου 139 του ν. 2725 κατάργηση από της ενάρξεως της ισχύος αυτού (17/6/1999) του ν. 75/1975 (πλην της παρ. 3 του άρθρου 17 αυτού – διαχειρίσις κονδυλίων από την Γ.Γ.Α.), εις την εισηγητικήν έκθεσιν αναφέρεται ότι «ο ν. 75/1975 να μεν υπήρξε νομοθέτημα ορθό και άριστο για την εποχήν του αλλά έχει από πολλού ξεπερασθεί αφού δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες της σύγχρονης αθλητικής πραγματικότητας». Οι σκέψεις αυτές που ωδήγησαν εις την θέσπισιν του ν. 2725 δεν είναι δυνατόν να συρρικνώσουν το αθλητικό κίνημα, στην διεύρυνσιν του οποίου απέβλεψε ο νέος νομοθέτης, ούτε πολύ περισσότερο στον καθ' οιονδήποτε τρόπον περιορισμόν του δικαιώματος των πολιτών να μετέχουν στην αθλητική δραστηριότητα του τόπου, αφού ο ν. 2725 εθέσπισε ως αναφαίρετο το δικαίωμα τούτο.

Η κατόπιν του υπ' αριθ. Δ.Υ. /14.7.2004 εγγράφου του Γ.Γ.Α. ερωτήματος συνταχθείσα «ατομική Γνωμοδότηση» του Παρέδρου του Ν.Σ.Κ. Παναγιώτη Σπανού (νομικού συμβούλου της Γ.Γ.Α.) αποδεδειγμένως παρερμίνευσε την διάταξιν του άρθρου 139 του ν. 2725/99 με το οποίον καθργήθη ο προϊσχύσας ν. 75/1975 εις το οποίον και μόνον άρθρο τούτο (139) εστηρίξε τις στερούμενες νομικής βάσεως απόψεις του κατά τα ανωτέρω λεπτομερώς εκτιθέμενα.

ε) Με τας ανωτέρω σκέψεις, κρίσεις και ερμηνείας, τας οποίας αιτιολογημένως διετύπωσα, συνεφώνησε και ο αθλητικός νομοθέτης ο οποίος εις την παράγραφον 12 του άρθρου 77 του ν.2057/ 2002 εθέσπισε τα ακόλουθα:

«5. Στα κατά τη δημοσίευση του παρόντος αναγνωρισμένα από τη Γ.Γ.Α. αθλητικά σωματεία λογίζεται ότι έχει χορηγηθεί η, από τις διατάξεις του παρόντος νόμου, προβλεπόμενη ειδική αθλητική αναγνώριση ως προς τα αθλήματα ή τους κλάδους άθλησης που αυτά καλλιεργούν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και τα οποία έχουν εγγραφεί ως μέλη στην οικεία αθλητική ομοσπονδία. Με τα αθλητικά σωματεία του παραπάνω εδαφίου εξομοιώνονται

τα ιδρύματα, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα, τα οποία κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου καλλιεργούσαν αθλήματα ή κλάδους άθλησης και είχαν εγγραφεί ως μέλη στην οικεία αθλητική ομοσπονδία. Τα παραπάνω νομικά πρόσωπα εξαιρούνται από την εφαρμογή της παραγράφου 10 του άρθρου 7 και της παραγράφου 3 του άρθρου 135».

Γ. ΓΝΩΜΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ Καθηγητού κ. Σπηλιωτόπουλου

Τέθηκαν υπόψη μου τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με το άρθρο 50 του Ν. 75/1975:

1. Σχολαί ή Σχολεία, δημόσια ή ιδιωτικά, μέσης, επαγγελματικής ή ανωτάτης εκπαίδευσης και στρατιωτικά τοιαύτα, ως επίσης Οργανισμοί δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου εργοστασιακά μονάδες, αι Ένοπλοι Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας, δύνανται, μετά δήλωσιν του δέκαστην περιπτώσιν αρμοδίου οργάνου, ότι πληρούν τους προσδιοριστικούς δια την υπαγωγήν των εις τινα των ως άνω κατηγοριών όρους, να μετέχουν δια συγκεκριοτημένων ομάδων εις τους αθλητικούς αγώνας πάσης φύσεως της οικείας ομοσπονδίας εις πρωταθλήματα της αθλητικής δραστηριότητος αυτών.

2. Αθληταί ατομικών αγωνισμάτων, ανήκοντες εις την δύναμιν αθλητικών σωματείων, δύνανται, κατόπιν αποφάσεως της οικείας ομοσπονδίας, αγωνιζόμενοι να εκπροσωπήσι και τας ομάδας της προηγούμενης παραγράφου, των βαθμών δια τον υπολογισμόν της Γενικής Βαθμολογίας, προσμετρομένων εις τε το Αθλητικών Σωματείων και τας εν λόγω ομάδας ας εκπροσωπούν.

Η Σκοπευτική Ομοσπονδία της Ελλάδος (ΣΚ.Ο.Ε.) με τροποποίηση του Καταστατικού της πρόσθεσε στο άρθρο 3 την εξής παράγραφο 2:

Οι σκοπευτικές Ομάδες των Πανεπιστημίων, των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, καθώς και κάθε άλλου φορέα που καλλιεργεί αγωνίσματα της σκοποβολής εγγράφονται χωρίς την ιδιότητα του μέλους αυτής στην δύναμη της ΣΚ.Ο.Ε. και μπορούν να συμμετέχουν σε αγνωιστικές εκδηλώσεις και να παρίστανται δί' αντιπροσώπου των στις Γ.Σ. αυτής χωρίς λόγο και χωρίς ψήφο.

Η εγγραφή των ομάδων αυτών γίνεται κατόπιν εγγράφου αιτήσεως του οικείου φορέως με την οποία ορίζεται και ο εκπρόσωπός αυτών.

Η προαναφερόμενη διάταξη του Ν. 75/1975 καταργήθηκε με το άρθρο 139 του Ν. 2725/1999 (ΦΕΚ Α'121/17.6.1999).

Ερώτημα

α) Εάν η ΣΚ. Ο.Ε. έχει την υποχρέωση να τροποποιήσει πάλι το Καταστατικό της με αφαίρεση της παραγράφου 2 του άρθρου 3.

β) Εάν σε σκοπευτικές ομάδες των Στρατιωτικών Μονάδων, των Σωμάτων Ασφαλείας, των Πανεπιστημίων και άλλων φορέων μπορούν να συμμετάσχουν στις αγωνιστικές εκδηλώσεις που διοργανώνει και διεξάγει η ΣΚ. Ο.Ε.

Απάντηση

1. Η ίδρυση αθλητικού σωματείου, ή αθλητικής ένωσης ή ομοσπονδίας, ανήκει στην ιδιωτική πρωτοβουλία και συνιστά ατομικό δικαίωμα, η άσκηση του οποίου, στο πλαίσιο της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και της συμμετοχής στην κοινωνική ζωή της χώρας (άρθρο 5 παρ. 1) και του δικαιώματος της σύστασης μη κερδοσκοπικών σωματείων (άρθρο 12 παρ. 1), διέπεται από τις ειδικές, αναγκαστικού δικαίου διατάξεις της νομοθεσίας, που ρυθμίζουν την ανώτατη εποπτεία και προστασία του αθλητισμού από το Κράτος και τον έλεγχό τους από το Κράτος (άρθρο 16 παρ. 9) και αποτελούν συνταγματικώς επιτρεπόμενους περιορισμούς.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 19 του Ν. 2725/1999 Αθλητική Ομοσπονδία (Α.Ο.) είναι η ανώτατη οργάνωση αθλητικών σωματείων ή αθλητικών ενώσεων που καλλιεργούν το ίδιο άθλημα ή κλάδο άθλησης και έχει σκοπό την καλλιέργεια και την ανάπτυξη του σε όλη τη χώρα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 78 του Αστικού Κώδικα.

Συνεπώς η Α.Ο. έχει τη φύση σωματείου, το οποίο διέπεται από τις ειδικές διατάξεις του Ν. 2725/1999 (άρθρα 3, 12, 19, 20, 22, 24, 25, 26) και τις γενικές διατάξεις του ΑΚ. Συνεπώς το Καταστατικό πρέπει να καθορίζει τα θέματα που αναφέρει το άρθρο 80 του ΑΚ, όπως ειδικότερα προβλέπουν οι διατάξεις του Ν. 2725/1999.

Ειδικότερα κατά το άρθρο 19 του Ν. 2725/1999 σκοπός της Α.Ο. μπορεί να είναι η καλλιέργεια και η ανάπτυξη του αθλήματος ή του κλάδου αθλήματος που καλλιεργούν τα μέλη της αθλητικά σωματεία ή αθλητικές ενώσεις. Ο Ν. 2725/1999 καθορίζει ως τρόπο τέτοιας καλλιέργειας και ανάπτυξης την οργάνωση και διεξαγωγή αθλημάτων (άρθρο 27). Δεν αποκλείει όμως και άλλους τρόπους για την επιτυχία του σκοπού της Α.Ο.

3. Το Καταστατικό της ΣΚ. Ο.Ε. προβλέπει μεταξύ των μέσων για την επίτευξη των σκοπών της, την επικοινωνία της με τις ομάδες σκοποβολής όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας,

Οργανισμών Δημοσίου και ιδιωτικού Δικαίου, Επιχειρήσεων κ.λ.π. (άρθρο 2 περιπτ. α').

Η επικοινωνία αυτή όχι μόνο δεν αποκλείεται από οποιαδήποτε διάταξη του Ν. 2725/1999 αλλά αντιθέτως συμβάλλει στην καλλιέργεια και την ανάπτυξη των αγωνισμάτων της σκοποβολής που είναι ο σκοπός των αθλητικών σωματείων τα οποία είναι μέλη της και γενικότερα του αθλητισμού, ο οποίος τελεί υπό την προστασία του Κράτους.

Στο πλαίσιο αυτής της μη αποκλειόμενης επικοινωνίας, η παρ. 2 του άρθρου 3 προβλέπει ότι οι σκοπευτικές ομάδες των Πανεπιστημίων, των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας καθώς και κάθε άλλου φορέα εγγράφονται ... στη δύναμη ΣΚ. Ο.Ε.». Η εγγραφή αυτή επισημοποιεί την επικοινωνία, η οποία έχει ως αντικείμενο α) τη δυνατότητα συμμετοχής σε αγωνιστικές εκδηλώσεις που οργανώνει η ΣΚ. Ο.Ε. Ζήτημα υπάρχει για τη νομιμότητα των συνεπειών αυτών της εγγραφής των ομάδων στη δύναμη της ΣΚ. Ο.Ε.

Σύμφωνα με το άρθρο 27 του Ν. 2725/1999 η διοργάνωση και διεξαγωγή των αθλημάτων με σκοπό την καλλιέργεια και την ανάπτυξη του ρυθμίζεται με γενικούς ή ειδικούς κανονισμούς που ψηφίζει η γενική συνέλευση της Α.Ο. Οι κανονισμοί αυτοί υπόκεινται σύμφωνα με την συνταγματική επιταγή στον έλεγχο της νομιμότητας από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό, οι υποδείξεις του οποίου για τροποποιήσεις, ή συμπληρώσεις ή εναρμόνιση είναι υποχρεωτικές για την Α.Ο. Οι υποδείξεις αυτές πρέπει να διατυπωθούν μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δύο μηνών. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής, οι κανονισμοί θεωρούνται ότι έχουν εκδοθεί νομίμως.

Η κατά περίπτωση συμμετοχή στις αγωνιστικές εκδηλώσεις της ΣΚ. Ο.Ε. των σκοπευτικών ομάδων που έχουν απλώς «εγγραφεί στη δύναμή της» σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του Καταστατικού της, πρέπει να προβλέπεται από γενικούς ή ειδικούς κανονισμούς που έχει εκδώσει.

Ζήτημα υπάρχει εάν κατά τον έλεγχο της νομιμότητας των κανονισμών, ο αρμόδιος Υπουργός μπορεί να θεωρήσει ότι η συμμετοχή των εν λόγω ομάδων δε είναι νόμιμη. Τέτοια όμως άποψη θα ήταν αντίθετη προς το πνεύμα και το γράμμα της διάταξης του άρθρου 16 παρ. 9 του Συντάγματος, σκοπός της οποίας είναι η ανάπτυξη και όχι ο περιορισμός του αθλητισμού. Η άποψη ότι οι αθλητές των ομάδων αυτών, για να συμμετάσχουν στις αθλητικές εκδηλώσεις οφείλουν να γίνουν μέλη των αθλητικών σωματείων μελών της Α.Ο. οδηγεί στον ίδιο περιορισμό και καθιστά αδύνατη την καλλιέργεια και την ανάπτυξη του αθλήματος

στο πλαίσιο των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωματών Ασφαλείας και άλλων νομικών προσώπων, τα οποία δεν έχουν ούτε μπορούν να αποκτήσουν χαρακτήρα αθλητικού σωματείου κατά την έννοια και τις ρυθμίσεις του Ν. 2725/1999. Έτσι π.χ. δεν θα ήταν δυνατή η καλλιέργεια του αθλήματος της σκοποβολής, με την συγκρότηση άτυπων αθλητικών ομάδων, στις Ένοπλες Δυνάμεις, τα Σώματα Ασφαλείας και τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Ενδεχομένως ίσως θα ήταν επιτρεπτή η κατά περίπτωση ρύθμιση σύμφωνα με την οποία από τις ενισχύσεις που παρέχει το Κράτος, σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 9 του Συντάγματος και τη νομοθεσία, δεν χρηματοδοτείται η συμμετοχή των προαναφερόμενων ομάδων στις αγωνιστικές εκδηλώσεις τους Α.Ο.

Βάσει των όσων προεκθέτω έχω τη γνώμη ότι:

α) Η παρ. 2 του άρθρου 3 του Καταστατικού της ΣΚ. Ο.Ε. δεν αντίκειται στον Ν. 2725/1999 και β) οι σκοπευτικές ομάδες που έχουν «εγγραφεί στη δύναμη της ΣΚ. Ο.Ε., σύμφωνα με τη διάταξη αυτή μπορούν να συμμετέχουν στις αγωνιστικές εκδηλώσεις που οργανώνει και διεξάγει η ΣΚ. Ο.Ε., σύμφωνα με το Καταστατικό της και τους σχετικούς γενικούς και ειδικούς κανονισμούς που έχει εκδώσει.

Αθήνα, 23 Ιουνίου 2003

Ο γνωμοδοτών

B. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Το δεύτερο κεφάλαιο της ΕΑΔ είναι αφιερωμένο αποκλειστικά στην αυτούσια παράθεση νομοθετικών κειμένων που έχουν άμεσα ή έμμεσα σαν αντικείμενο τον Ελληνικό Αθλητισμό. Στη θέση αυτή θα δημοσιεύουμε επίσης υπουργικές αποφάσεις, διατάγματα, κανονισμούς, εγκυκλίους, καταστατικά ομοσπονδιών κλπ. Μάλιστα θα δημοσιεύονται και παλαιότερα νομοθετήματα, εφόσον φυσικά εξακολουθούν να ισχύουν και να παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την σύγχρονη αθλητική πραγματικότητα.

Διορισμός διακριθέντων αθλητών

1. Αθλητές οι οποίοι επιτυγχάνουν εξαιρετική αγωνιστική διάκριση σε ατομικά ή ομαδικά αθλήματα διορίζονται κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων.

Εξαιρετική αγωνιστική διάκριση αθλητή, προκειμένου να αποκτήσει δικαίωμα διορισμού, είναι:

α. Η κατάκτηση 1 ης έως 3ης νίκης σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες.

β. Η επίτευξη ή η ισοφάριση παγκόσμιας επίδοσης ανδρών - γυναικών, νέων ανδρών - γυναικών, εφήβων - νεανίδων σε αγώνισμα αθλήματος που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες ομοσπονδίες.

Δικαίωμα διορισμού κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων αποκτούν και αθλητές με αναπηρία που κατακτούν 1η έως 6η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Παραο-λυμπιακούς Αγώνες, καθώς και στους Παγκόσμιους Αγώνες ανδρών - γυναικών ή Πανευρωπαϊκούς Αγώνες ανδρών - γυναικών. Οι αθλητές με αναπηρία επιτρέπεται να διορίζονται και σε προσωποπαγείς θέσεις, οι οποίες συνιστώνται με την πράξη διορισμού και καταργούνται με την αποχώρηση με οποιονδήποτε τρόπο αυτών που τις κατέχουν.

2. Οι παραπάνω αθλητές για να διορισθούν πρέπει να έχουν διακόψει την αγωνιστική τους δραστηριότητα κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης τους για διορισμό.

Για το σκοπό αυτόν υποβάλλουν σχετική περί τούτου βεβαίωση της οικείας ομοσπονδίας, καθώς και υπεύθυνη δήλωση περί διακοπής της αγωνιστικής τους δραστηριότητας. Αν αποκαλυφθεί εκ των υστέρων η ανακρίβεια όσων αναφέρονται στην υπεύθυνη δήλωση, ανακαλείται υποχρεωτικά ο διορισμός τους και επιφυλάσσεται η ποινική και αστική ευθύνη τους για την υποβολή ανακριβούς ή αναληθούς δήλωσης.

3. α. Δεν διορίζονται οι επαγγελματίες αθλητές που επιτυγχάνουν νίκη κατά τις πιο πάνω διακρίσεις.

β. Δεν διορίζεται, κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, αθλητής ο οποίος τιμωρήθηκε ποινικά ή πειθαρχικά για παράβαση νότινγκ. Αν η παράβαση

ντόπινγκ διαπιστωθεί μετά το διορισμό, ο διορισμός αυτός ανακαλείται.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, ορίζονται οι φορείς στις θέσεις των οποίων διορίζονται οι αθλητές, οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και ο χρόνος υποβολής τους, η διαδικασία, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα που αφορά το διορισμό αυτών.

5. Η διαδικασία διορισμού διακριθέντων αθλητών που πέτυχαν διάκριση μέχρι και τις 31.12.2009 γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2725/1999 καθώς και της κοινής υπουργικής απόφασης με αριθμό 24344/9.6.2009 (ΦΕΚ 1182 Β'/17.6.2009), όπως ισχύουν. Ο διορισμός τους γίνεται οποτεδήποτε, χωρίς τον περιορισμό που προβλέπεται στην περίπτωση 12α της παραγράφου 8 του άρθρου 18 του Ν. 3708/2008 (ΦΕΚ 210 Α'), όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο Γ2 του άρθρου 45 του Ν. 3773/2009 (ΦΕΚ 120 Α'), με την προϋπόθεση να έχουν διακόψει την αθλητική τους δραστηριότητα, που διαπιστώνεται όπως ορίζεται στην παράγραφο 2.

Η ισχύς των παραγράφων 1 και 2 αρχίζει την 1 η Ιανουαρίου 2010.

«Καθορισμός όρων διορισμού διακριθέντων αθλητών».**ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 27 παρ. 1ε, περ. ιν του ν. 1558/1985, «Σύσταση Γενικών Γραμματειών» «Γενική Γραμματεία Αθλητισμού» (ΦΕΚ 137/Α/1985).

β. Του άρθρου 34 του ν. 2725/1999, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 18 του ν. 3708/2008.

γ. Του π.δ. 77/1985 «περί του οργανισμού της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

2. Την υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΙΑΚ/Φ1/25873/2007 (ΦΕΚ 1950/Β'/2007) απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εσωτερικών «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εσωτερικών Χρήστο Ζώη και Αθανάσιο Νάκο».

3. Την υπ' αριθμ. 6940/26.1.2009 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Πολιτισμού περί ανάθεσης αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Πολιτισμού Ιωάννη Ιωαννίδη. (ΦΕΚ 112/Β'/27.1.2009».

4. Το γεγονός ότι από τις ρυθμίσεις της παρούσας απόφασης δεν προκαλείται συγκεκριμένη προβλέψιμη δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, διότι η σχετική δαπάνη που θα προκύψει, εάν πραγματοποιηθούν διορισμοί διακριθέντων αθλητών, θα αντιμετωπισθεί από τους προϋπολογισμούς των οικείων φορέων, αφού προηγουμένως δοθεί η απαιτούμενη έγκριση πλήρωσης κενών θέσεων από την αρμόδια επιτροπή Υπουργών, αποφασίζουμε:

Καθορίζουμε τις προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και τον χρόνο υποβολής των αιτήσεων, τη διαδικασία και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια που αφορά στο διορισμό διακριθέντων αθλητών ως ακολούθως:

Άρθρο 1**Δικαιούχοι διορισμού**

Δικαίωμα διορισμού έχουν, κατά τις διατάξεις του ν. 3708/2008 όπως εκάστοτε ισχύουν και κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων:

1. Αθλητές που κατακτούν 1η έως και 3η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες
2. Αθλητές που εντός χρονικού διαστήματος δέκα (10) ετών σημειώνουν πέντε (5) τουλάχιστον από τις ακόλουθες αγωνιστικές διακρίσεις:
 - 4η έως 8η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες.
 - 1η έως 6η νίκη σε Παγκόσμιους Αγώνες ανδρών - γυναικών.
 - 1η έως 6η νίκη σε Πανευρωπαϊκούς Αγώνες ανδρών- γυναικών.
3. Αθλητές με αναπηρία που κατακτούν:
 - 1η έως 6η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Παραολυμπιακούς Αγώνες.
 - 1η έως 6η νίκη σε Παγκόσμιους Αγώνες ανδρών- γυναικών.
 - 1η έως 6η νίκη σε Πανευρωπαϊκούς Αγώνες ανδρών- γυναικών.

Άρθρο 2

Φορείς διορισμού

1. Οι αθλητές των παρ.1 και 2 του ανωτέρω άρθρου διορίζονται σε κενές θέσεις είτε της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και των εποπτευόμενων από αυτήν φορέων είτε σε οργανισμούς, φορείς, γραφεία, ή υπηρεσίες αθλητικού αντικειμένου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α) Α΄ και Β΄ βαθμού.

2. Οι αθλητές της παρ.3 του ανωτέρω άρθρου, διορίζονται σε κενές θέσεις και αν δεν υπάρχουν, σε συνιστώμενες προσωρινές θέσεις είτε της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού (ΓΓΑ) και των εποπτευόμενων από αυτήν φορέων είτε σε οργανισμούς, φορείς, γραφεία ή υπηρεσίες των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α) Α΄ και Β΄ βαθμού οι οποίες καταργούνται με την με οποιοδήποτε τρόπο αποχώρηση αυτού που τις κατέχει.

Οι ανωτέρω αθλητές (αθλητές με αναπηρίες) διορίζονται σε κενές θέσεις ή σε συνιστώμενες προσωρινές θέσεις τακτικού προσωπικού, μόνιμου ή με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, όταν πρόκειται για εποπτευόμενους φορείς της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και του ευρύτερου δημοσίου τομέα.

Άρθρο 3

Προϋποθέσεις διορισμού

Αθλητές που επιθυμούν να διορισθούν απαιτείται:

1. Να έχουν εγγραφεί στον ειδικό πίνακα που τηρείται στη Γενική Γραμμα-

τεία Αθλητισμού, σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητας των διακρίσεων αυτών του άρθρου 1 της παρούσας απόφασης.

2. Να έχουν διακόψει αποδεδειγμένα την αγωνιστική τους δραστηριότητα κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για διορισμό. Η προθεσμία για να ασκήσουν οι αθλητές το δικαίωμα που τους παρέχεται με την παράγραφο αυτή ορίζεται σε ένα (1) έτος από τη διακοπή της αγωνιστικής τους δραστηριότητας.

3. Να έχουν τα απαιτούμενα από το π.δ. 50/2001 όπως ισχύει καθώς και από τις οικείες οργανικές διατάξεις, για τις θέσεις στις οποίες επιθυμούν να διορισθούν, ειδικά τυπικά προσόντα διορισμού και να μη συντρέχει στο πρόσωπό τους κώλυμα διορισμού από άλλες γενικές ή ειδικές διατάξεις. Τα προσόντα διορισμού πρέπει να τα έχουν τόσο κατά το χρόνο λήξης της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων όσο και κατά το χρόνο του διορισμού.

4. Να έχουν συμπληρώσει και να έχουν υποβάλει αίτηση στην οποία να αναγράφουν θέσεις προτίμησης στους φορείς των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 2 της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 4

Αίτηση – Υπεύθυνη δήλωση

1. Κάθε ενδιαφερόμενος για διορισμό αθλητής συμπληρώνει μία αίτηση στην οποία αναγράφει μέχρι τρεις (3) φορείς σε κενές θέσεις των οποίων επιθυμεί να διορισθεί. Η αίτηση υποβάλλεται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού αυτοπροσώπως ή με άλλο εξουσιοδοτημένο πρόσωπο με θεωρημένη την υπογραφή του αιτούντος από δημόσια αρχή. Επίσης η αίτηση μπορεί να αποστέλλεται ταχυδρομικώς με συστημένη επιστολή, οπότε το εμπρόθεσμο κρίνεται από την ημερομηνία παράδοσής της στο ταχυδρομείο.

2. Η αίτηση υπέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α) για τα στοιχεία που διαλαμβάνονται σε αυτή. Η ανακρίβεια των δηλούμενων με την αίτηση στοιχείων επισύρει την ανάκληση του διορισμού καθώς και τις προβλεπόμενες από τις κείμενες διατάξεις ποινικές κυρώσεις.

3. Η σειρά αναγραφής των φορέων διορισμού υποδηλώνει και τη σειρά προτίμησης των φορέων στους οποίους επιθυμεί να διορισθεί ο ενδιαφερόμενος. Επίσης ο ενδιαφερόμενος δηλώνει υποχρεωτικώς τα τυπικά του προσόντα, καθώς και ότι έχει τα απαιτούμενα γενικά προσόντα και δεν συντρέχει στο πρόσωπο του κώλυμα διορισμού.

Αν υπάρχουν περισσότεροι υποψήφιοι για διορισμό σε θέσεις συγκεκρι-

μένου φορέα, προηγούνται οι διακριθέντες αθλητές κατά τη σειρά αναγραφής τους στον ειδικό πίνακα που τηρείται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητας των διακρίσεων, εφόσον ζήτησαν τη θέση αυτή με την αρχική τους αίτηση.

4. Τροποποίηση ή διόρθωση της αίτησης, προσθήκη, αντικατάσταση ή αφαίρεση δικαιολογητικών επιτρέπεται μόνον εφόσον αυτή γίνεται πριν λήξει η προθεσμία υποβολής αιτήσεων, με αντικατάσταση του εντύπου της.

5. Οι αιτήσεις υποβάλλονται μία φορά κάθε έτος μέσα στο μήνα Απρίλιο. Η προθεσμία αυτή ορίζεται ως αποκλειστική.

6. Η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού του Υπουργείου Πολιτισμού, σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σε περίπτωση κατά την οποία οι προτιμήσεις των υποψηφίων με την αρχική αίτησή τους δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες των φορέων, μπορεί να καλεί υποψηφίους που υπέβαλαν αίτηση να δηλώσουν, μέσα στην οριζόμενη από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού προθεσμία που δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερη των πέντε (5) ημερών, συμπληρωματικώς άλλους φορείς στους οποίους επιθυμούν να διορισθούν.

Άρθρο 5

Δικαιολογητικά

1. Ο υποψήφιος με την αίτηση διορισμού πρέπει να υποβάλει τα εξής δικαιολογητικά:

1.1 Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο των δύο όψεων της αστυνομικής ταυτότητας ή ελλείψει ταυτότητας επικυρωμένο φωτοαντίγραφο των σελίδων του διαβατηρίου όπου αναγράφονται ο αριθμός και τα στοιχεία ταυτότητας. Αν από αυτά δεν προκύπτει η ημερομηνία γεννήσεως, απαιτείται πιστοποιητικό γέννησης το οποίο αναζητείται αυτεπάγγελτα από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.

1.2. Βεβαίωση της αρμόδιας υπηρεσίας της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού από την οποία να προκύπτει ότι ο ενδιαφερόμενος αθλητής είναι δικαιούχος διορισμού σύμφωνα με το αρ.1 της παρούσας.

1.3. Εκπλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων μέχρι και την ημερομηνία λήξης υποβολής της αίτησης. Οι άρρενες αθλητές αναγράφουν στην ειδική θέση της αίτησης τον Αριθμό Στρατιωτικού τους Μητρώου καθώς τον τόπο εγγραφής τους στα μητρώα αρένων και εν ελλείψει αυτών να δηλώνουν με υπεύθυνη δήλωση την εκπλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων.

1.4. Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο του τίτλου σπουδών. Εάν ο τίτλος έχει αποκτηθεί στην αλλοδαπή, απαιτείται ακριβές αντίγραφο του τίτλου και μετάφραση αυτού και επιπλέον:

α) προκειμένου για πανεπιστημιακή ή τεχνολογική εκπαίδευση πράξη αναγνώρισης από το Διεπιστημονικό Οργανισμό Αναγνώρισης Τίτλων Ακαδημαϊκών και Πληροφόρησης (ΔΟΑΤΑΠ) για την ισοτιμία.

β) προκειμένου για δευτεροβάθμια και υποχρεωτική εκπαίδευση, για μη τεχνική ή μη επαγγελματική εκπαίδευση, βεβαίωση ισοτιμίας του απολυτηρίου τίτλου από την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

1.5. Τίτλο απόδειξης γνώσης ηλεκτρονικού υπολογιστή, όπου απαιτείται, αναγνωρισμένο από το ελληνικό κράτος, κατά τις ισχύουσες διατάξεις.

1.6. Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο της άδειας οδήγησης, όπου απαιτείται, από την οποία να προκύπτουν τα στοιχεία του αιτούντος και η κατηγορία της άδειας.

1.7. Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο της άδειας άσκησης επαγγέλματος, όπου απαιτείται.

1.8. Επικυρωμένα φωτοαντίγραφα Πτυχίου ή διπλώματος ή πιστοποιητικού αναγνωρισμένου τίτλου που να αποδεικνύεται η γνώση ξένης γλώσσας σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ.50/2001, όπως κάθε φορά ισχύει. Όλα τα ανωτέρω ξενόγλωσσα πτυχία, διπλώματα, τίτλοι σπουδών ξένης γλώσσας πρέπει να συνοδεύονται και από την επίσημη μετάφραση τους στην ελληνική γλώσσα.

2. Υπεύθυνη δήλωση περί διακοπής της αγωνιστικής τους δραστηριότητας ως και σχετική περί τούτου βεβαίωση της οικείας ομοσπονδίας.

3. Αποδεικτικό στοιχείο της εμπειρίας, όπου απαιτείται, όπως ορίζεται στις σχετικές διατάξεις και εγκυκλίου για διορισμό στο δημόσιο.

4. Ο ενδιαφερόμενος οφείλει τόσο κατά το στάδιο πριν από την έκδοση της απόφασης διορισμού όσο και μετά τη δημοσίευση της πράξης διορισμού, πριν όμως από την ορκωμοσία και την ανάληψη υπηρεσίας, να προσκομίσει και τα λοιπά απαιτούμενα δικαιολογητικά που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 6

Διαδικασία διακρίβωσης κενών θέσεων

1. Μέσα στο πρώτο εξάμηνο κάθε έτους η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού

αποστέλλει στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Εσωτερικών:

α) Πίνακες με στοιχεία των διακριθέντων αθλητών που υπέβαλαν αιτήσεις για διορισμό, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 4 της παρούσας απόφασης. Στον πίνακα αυτό, πρέπει να περιλαμβάνονται τα εξής στοιχεία:

1α. Τα ονοματεπώνυμα των υποψηφίων για διορισμό αθλητών, με αλφαβητική σειρά και κατά σειρά προτεραιότητας στον ειδικό πίνακα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

1β. Το έτος γέννησης κάθε υποψηφίου.

1γ. Οι φορείς προτίμησης, σε κενές θέσεις των οποίων επιθυμούν να διορισθούν.

1δ. Ο κλάδος ή η ειδικότητα της θέσης στην οποία κάθε υποψήφιος επιθυμεί να διορισθεί και προκύπτει από τα τυπικά τους προσόντα.

1ε. Για κάθε κατηγορία υποψηφίων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης (ΠΕ), τεχνολογικής εκπαίδευσης (ΤΕ), δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (ΔΕ) και υποχρεωτικής εκπαίδευσης (ΥΕ) συντάσσεται και αποστέλλεται χωριστός πίνακας.

β) Τις θέσεις που διαθέτει για διορισμό στις υπηρεσίες της Γ.Γ.Α. ή τις θέσεις των εποπτευομένων από αυτήν φορέων.

2. Η Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης συνεργάζεται με την Γενική Γραμματεία Τοπικής Αυτοδιοίκησης προκειμένου να εξευρεθούν θέσεις για τους αθλητές που επιθυμούν το διορισμό τους σε κενές θέσεις, σε οργανισμούς, φορείς, γραφεία ή υπηρεσίες αθλητικού αντικειμένου των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) Α΄ και Β΄ βαθμού.

3. Η Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, εκδίδει την απόφαση διάθεσης διορισμού των διακριθέντων αθλητών σε φορείς της προτίμησής τους, την οποία κοινοποιεί στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Η πλήρωση των θέσεων αυτών εξαιρείται από την αναστολή διορισμών και προσλήψεων στο δημόσιο της Π.Υ.Σ. 33/2006 (ΦΕΚ 280/Α΄).

Άρθρο 7

Διορισμός διακριθέντων αθλητών

1. Η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού αμέσως μετά την παραλαβή της πράξης διάθεσης προς διορισμό, προβαίνει στις ακόλουθες ενέργειες:

α) Σε περίπτωση που ο διορισμός γίνεται σε κενή θέση της Γενικής Γραμ-

ματείας Αθλητισμού ή των εποπτευομένων απ' αυτήν φορέων η Υπηρεσία προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες που ορίζει η κείμενη νομοθεσία για τους διορισμούς στο Δημόσιο ή τα νομικά πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου και συντάσσει τη σχετική πράξη διορισμού η οποία υπογράφεται από τον Υφυπουργό Εσωτερικών και τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υφυπουργό.

β) Η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού αποστέλλει τα δικαιολογητικά που υποβλήθηκαν με την αίτηση στο Υπ. Εσωτερικών (Γενική Δ/ση Τοπικής Αυτοδιοίκησης) όταν ο διορισμός γίνεται σε οργανισμούς, φορείς, γραφεία, ή υπηρεσίες αθλητικού αντικειμένου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α) Α' και Β' βαθμού, προκειμένου να εκδοθούν οι σχετικές πράξεις διορισμού με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών.

2. Ο διορισμός σε θέση μονίμου υπαλλήλου του δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού γίνεται στον εισαγωγικό βαθμό του οικείου κλάδου. Περίληψη της απόφασης αυτής δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Οι Έλληνες Παραολυμπιονίκες που διορίζονται στη Γ.Γ.Α. και τους εποπτευόμενους από αυτήν φορείς του ευρύτερου δημοσίου τομέα, καθώς και στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού κατατάσσονται στο καταληκτικό μισθολογικό κλιμάκιο της κατηγορίας τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα της παρ. 8 του αρ.18 του ν.3708/2008.

Άρθρο 8

Διορισμός διακριθέντων αθλητών (αρ. 34 του ν. 2725/1999)

1. Αθλητές που πέτυχαν τις αγωνιστικές διακρίσεις υπό το καθεστώς των ρυθμίσεων του άρθρου 34 του ν. 2725/1999, όπως ίσχυε έως και την τροποποίησή του από τον ν.3708/2008, δικαιούνται να ασκήσουν όλα τα δικαιώματα που αυτό τους παρείχε εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) ετών από την έναρξη ισχύος του ν.3708/2008 και προκειμένου για ανήλικους, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) ετών από την ενηλικίωσή τους.

2. Ειδικά για την αίτηση διορισμού, οι εν λόγω διακριθέντες αθλητές μπορούν να την υποβάλουν οποτεδήποτε και πάντως μέχρι την 8.10.2010. Αίτηση που υποβάλλεται μετά την ημερομηνία αυτή είναι εκπρόθεσμη με εξαίρεση τους ανήλικους για τους οποίους ισχύουν όσα αναφέρονται στην παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

3. Όσον αφορά, τις προϋποθέσεις διορισμού και τα απαιτούμενα δικαι-

ολογητικά ισχύουν όσα περιγράφονται στην αριθ.27746/1999 ομοία απόφαση «Διορισμός διακρινομένων αθλητών σε κενές θέσεις φορέων του Δημοσίου Τομέα».

4. Οι διατάξεις των παρ. 2, 3 και 8 του αρ. 34 του ν. 2725/1999, όπως ίσχυε, εφαρμόζονται και για τους διακριθέντες της περ. 12β του άρθρου 18 του ν. 3708/2008, εφόσον έχουν υποβάλει σχετική αίτηση για διορισμό τους έως και την 30ή Απριλίου 2008.

Άρθρο 9

Ανάκληση διορισμού

Ο διορισμός διακριθέντων αθλητών ανακαλείται:

- α) Εάν τιμωρηθούν πειθαρχικά ή ποινικά για παράβαση ντόπινγκ.
- β) Εάν αποκαλυφθεί εκ των υστέρων ότι δεν έχουν διακόψει την αγωνιστική τους δραστηριότητα κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για διορισμό.
- γ) Εάν ο φορέας διαπιστώσει ότι δεν συντρέχουν όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις για το διορισμό πριν από την ορκωμοσία ή την ανάληψη υπηρεσίας του διοριζομένου.

Άρθρο 10

Η ισχύς της απόφασης αυτής αρχίζει από τη δημοσίευσή της.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 9 Ιουνίου 2009

ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ

Γ. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Με δεδομένο τον επί χρόνια περιορισμό, αν όχι αποκλεισμό, της νομολογίας των οργάνων απονομής της Αθλητικής Δικαιοσύνης από τα φώτα της επιστημονικής δημοσιότητας, θα προχωρήσουμε από την θέση αυτή στην δημοσίευση αποφάσεων όχι μόνο των ποινικών- πολιτικών και διοικητικών δικαστηρίων όλων των βαθμών που αφορούν υποθέσεις με αθλητικό περιεχόμενο, αλλά, κυρίως, και των «δικαιοδοτικών» οργάνων του αθλητικού χώρου, όπως του ΑΣΕΑΔ, της ΕΦΙΠ, των πειθαρχικών οργάνων, των επιτροπών επίλυσης οικονομικών διαφορών κ.λ.π.. Παράλληλα, στο μέτρο του δυνατού θα δημοσιεύουμε αποφάσεις διεθνούς αθλητικού ενδιαφέροντος και περιεχομένου όπως αυτές του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ), της Επιτροπής Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και αποφάσεις αλλοδαπών δικαστηρίων με πρακτικό ενδιαφέρον για τον Ελληνικό Αθλητισμό. Οι αποφάσεις θα δημοσιεύονται χωρίς να παρατίθενται τα ονόματα των φυσικών προσώπων που αναφέρονται σε αυτές.

91 Μον. Πρωτ. Αθηνών 1184/2006

Πρόεδρος: Ε. Λευθεριώτου

Ερασιτέχνης αθλητής. Προφορική σύμβαση με αθλητικό σωματείο. Σύμβαση έργου και όχι εξαρτημένης εργασίας. Τα χαρακτηριζόμενα ως οδοιπορικά έξοδα αποτελούν την αμοιβή για την άνω σύμβαση έργου.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 648, 652 ΑΚ και 6 του ν. 765/1943, που κυρώθηκε με την 324/46 ΠΥΣ και διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 38 ΕισΝΑΚ προκύπτει ότι σύμβαση εξαρτημένης εργασίας υπάρχει όταν κατά τους όρους της σχετικής συμφωνίας των μερών οι συμβαλλόμενοι αποβλέπουν στην εργασία που συμφωνήθηκε να παρέχει αντί μισθού ο μισθωτός και οι παρεχόμενες από τον συμβληθέντα εργοδότη οδηγίες αναφορικά με τον τρόπο, τον τόπο και το χρόνο παροχής της εργασίας είναι δεσμευτικές για τον εργαζόμενο, ο οποίος είναι υποχρεωμένος να τις ακολουθεί και να δέχεται την άσκηση ελέγχου για τη διαπίστωση της συμμόρφωσής του προς αυτές και της επιμελούς και σύμφωνης προς τις οδηγίες εκτέλεσης της εργασίας του που του έχει ανατεθεί. Διακρινόμενη άλλων συμβάσεων (Χ. Γκούτο ΔΕΝ 57. 1089 επ.) όπως π.χ. της μίσθωσης ανεξαρτήτων υπηρεσιών, μίσθωσης έργου, εταιρείας, εντολής (ΑΠ 926/99 ΔΕΝ 56. 70, ΑΠ 127/98 ΔΕΝ 56. 193, ΑΠ 156/98 ΔΕΝ 56. 194, ΑΠ 43/97 ΔΕΝ 53. 945, ΑΠ 45/97 ΔΕΝ 53. 947, ΑΠ 1047/92 Ελλ.Δνη 35. 1060) ή εξωνομικών σχέσεων π.χ. πλάισια φιλίας (ΑΠ 49/97 ΔΕΝ 53. 494) ή συγγένειας (ΑΠ 180/2000 ΔΕΝ 57. 1099). Ειδικότερα, η σύμβαση εξαρτημένης εργασίας διακρίνεται από την κατά το άρθρο 681 ΑΚ σύμβαση μισθώσεως έργου διότι η μεν πρώτη αποβλέπει στην καθορισμένο, ορισμένο ή αόριστο, χρόνο καθεαυτή παροχή εργασίας, άσχετα με το αποτέλεσμα της μέσα στον παραπάνω χρόνο, υπό τις εντολές και οδηγίες του εργοδότη, ενώ η δεύτερη αποβλέπει στο αποτέλεσμα της εργασίας

ας και κρίνεται από την επίτευξη του αποτελέσματος και όχι από την εργασία που παρασχέθηκε για την εκτέλεση του έργου (ΑΠ 544/1995 ΕλλΔνη 1996. 314, ΕφΑθ 8616/2001 ΕλλΔνη 2003. 563). Ο χαρακτηρισμός της σύμβασης γίνεται μετά την εκτίμηση όλων των περιστάσεων από το Δικαστήριο, ανεξάρτητα από την ονομασία που έδωσαν σ' αυτήν τα συμβληθέντα μέρη (ΑΠ 1026/90 ΔΕΝ 48. 470, ΕφΑ 5020/95 ΕλλΔνη 37. 1634, ΕφΑ 1670/98 ΕλλΔνη 39.630, ΕφΠατρ 360/96 ΔΕΝ 53.964, ΕφΑ 5048/92 ΔΕΝ 49.784) με βασικό κριτήριο τη νομική προσωπική εξάρτηση του μισθωτού (ΑΠ 177/99 ΕλλΔνη 40. 1056, ΑΠ 45/97 ΔΕΝ ΟΠ.παρ., ΑΠ 247/94 ΔΕΝ 51.272, ΑΠ 475/93 ΔΕΝ 49. 1054, Δ. Ζερδελή ΔΕΝ 51. 1121 επ.) από τον εργοδότη εκδηλούμενη από αυτόν με την άσκηση εποπτείας, καθοδήγησης και ελέγχου στην εργασία που παρέχει ο εργαζόμενος, και σύμφωνα με το όλο περιεχόμενο της σύμβασης ερμηνευόμενο όπως απαιτεί η καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη (ΕφΑθ 9157/98 ΕλλΔνη 40. 1144), ενώ δεν είναι προσδιοριστικό στοιχείο της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας ο τρόπος προσδιορισμού και καταβολής του μισθού στο μισθωτό, (ΑΠ 127/98 ΔΕΝ 56.192, ΕφΑθ 11179/91 ΕλλΔνη 34. 174, ΕφΑθ 9285/89 ΕλλΔνη 32. 589), ούτε χαρακτηρίζεται η σύμβαση ως τέτοια (εξαρτημένης εργασίας) ή όχι μόνον από άλλα δευτερεύοντα στοιχεία π.χ. ασφάλιση, έκδοση δελτίων παροχής υπηρεσιών κ.λ.π. (ΑΠ 43/97 ΔΕΝ 53. 945, ΕφΠειρ 235/95 ΔΕΝ 53. 966).

Στην προκειμένη περίπτωση, η ενάγουσα που ασχολείται με τον ερασιτεχνικό πρωταθλητισμό στο άθλημα της υδατοσφαίρισης, με την από 3/4/2002 αγωγή της, όπως αυτή παραδεκτά διορθώθηκε (άρθρο 224 ΚΠολΔ), επικαλούμενη ότι προσελήφθη από τον εναγόμενο αθλητικό όμιλο Χαλανδρίου με την επωνυμία «ΝΗΡΕΑΣ», προκειμένου να προσφέρει τις υπηρεσίες της ως ερασιτέχνης υδατοσφαιρίστρια της ερασιτεχνικής ομάδας υδατοσφαίρισης του εναγομένου κατά την αγωνιστική περίοδο 1998-1999 με προφορική σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου που ανανεώθηκε επίσης προφορικά για τις επόμενες αγωνιστικές περιόδους 1999- 2000, 2000-2001 και 2001-2002 αντί των αναφερομένων στην αγωγή αποδοχών, όπου παρείχε τις υπηρεσίες της ανελλιπώς μέχρι και τον Ιούνιο του 2001, οπότε αποχώρησε λόγω της διαγνωσθείσας εγκυμοσύνης της, ζητεί, κατ' εκτίμηση του δικογράφου, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος, με απόφαση προσωρινά εκτελεστή, να της καταβάλλει το συνολικό ποσό των 21.212,21 ευρώ για δεδουλευμένες αποδοχές, ήτοι το ποσό των 18.342,81 για διαφορές μισθών, δώρων εορτών, αποδοχών αδείας και επιδομάτων αδείας, αποζημίωση και πριμ ως παίκτρια των αγωνιστικών περιόδων 1998-2002 και το

ποσόν των 3.000 ευρώ για χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης την οποία υπέστη, με το νόμιμο τόκο από τότε που κατέστη απαιτητή η κάθε παροχή άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την πλήρη εξόφληση, ως ενεχόμενος από τη μεταξύ τους σύμβαση άλλως κατά τις διατάξεις του αδικαιολογήτου πλουτισμού, καταδικαζομένου αυτού στη δικαστική της δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο η αγωγή αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 16 αρ.2, 25 παρ. 2, 663-676 ΚΠολΔ), και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς τη νομική και ουσιαστική βασιμότητά της, αφού για το αντικείμενό της καταβλήθηκε το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου (βλ. τα υπ' αρ. 261445, 181912 και 181913 αγωγόσημα με τα επικολληθέντα επ αυτών ένσημα υπέρ του ΤΠΔΑ και το υπ' αρ. 526572 γραμματίο είσπραξης υπέρ του ΤΝ).

Από την εκτίμηση των καταθέσεων των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης που εξετάστηκαν ενόρκως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και που περιέχονται στα ταυτάριθμα με την απόφαση αυτή πρακτικά, των εγγράφων που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, των υπ' αρ. 1.939/31-1-2003 και 1.940/31-1-2003 ενόρκων βεβαιώσεων των μαρτύρων της ενάγουσας που εξετάστηκαν ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών μετά από νόμιμη και εμπρόθεσμη κλήτευση του εναγομένου (βλ. την υπ' αρ. 364/29-12003 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Ιωάννη Μαργαρίτη), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Η ενάγουσα, η οποία είναι γυμνάστρια και ασχολείται με τον ερασιτεχνικό πρωταθλητισμό στο άθλημα της υδατοσφαίρισης, μεταγράφηκε το 1998 από το Ναυτικό Όμιλο Χίου στην Ομάδα Υδατοσφαίρισης Γυναικών του Αθλητικού Ομίλου Νηρέα Χαλανδρίου.

Μεταξύ των διαδίκων συμφωνήθηκε προφορικά να προσφέρει τις υπηρεσίες της στην ομάδα του Ομίλου ως ερασιτέχνης υδατοσφαιρίστρια για το χρονικό διάστημα δέκα μηνών, ήτοι από το φθινόπωρο του 1998 έως τις αρχές του θέρους του 1999 αντί 100.000 δραχμών μηνιαίως. Μετά το τέλος της αγωνιστικής αυτής περιόδου η ενάγουσα απασχολήθηκε και πάλι στην ομάδα του εναγομένου, κατόπιν προφορικής συμφωνίας, με την ίδια ιδιότητα και για το ίδιο χρονικό διάστημα, των δέκα μηνών, τις επόμενες αγωνιστικές περιόδους 1999-2000 αντί 120.000 δραχμών μηνιαίως και 2000-2001 αντί 150.000 δραχμών μηνιαίως. Στον εναγόμενο Αθλητικό Όμιλο η ενάγουσα παρείχε τις υπηρεσίες της μέχρι τη λήξη της αγωνιστικής περιόδου 2000-2001, που ολοκληρώθηκε τέλος Φεβρουαρίου 2001. Όταν δε ο εναγόμενος την προσκάλεσε τον Ιούνιο

του 2001 να προπονηθεί με τις άλλες συναθλήτριές της δεν προσήλθε λόγω διάγνωσης της προκύπτουσας στο μεταξύ διάστημα εγκυμοσύνης της. Έκτοτε δεν συμμετείχε σε καμία άλλη δραστηριότητα της ερασιτεχνικής ομάδας του εναγομένου, ενώ ο ισχυρισμός της περί συμφωνημένης απασχόλησής της την αγωνιστική περίοδο 2001/2002 προσκρούει στο γεγονός της εγκυμοσύνης της, ώστε να μην μπορεί να γίνει λόγος για ενεργό συμμετοχή της στην ομάδα της υδατοσφαίρισης κατά την αγωνιστική περίοδο 2001-2002 που συνέπεσε με την περίοδο κήσεώς της (γέννησε τον Ιανουάριο του 2002). Περαιτέρω, τα καθήκοντά της καθ' όλο το χρονικό διάστημα της απασχόλησής συνίστατο στην υποχρέωση ανάλογης αθλητικής διαβίωσης, στη συμμετοχή της στις προπονήσεις της ομάδας, που πραγματοποιούνταν δύο ώρες κάθε βράδυ, από Δευτέρα έως και Παρασκευή, και δύο ώρες κάθε Σάββατο πρωί, καθώς και στις αθλητικές εκδηλώσεις του Σωματείου και τέλος στην υπακοή των εντολών του προπονητή. Λόγω του ερασιτεχνικού χαρακτήρα της ομάδας του Αθλητικού Ομίλου του εναγομένου η ενάγουσα παρείχε τις υπηρεσίες της ως ερασιτέχνης αθλήτρια - υδατοσφαιρίστρια. Η ιδιότητα της αυτή, της ερασιτέχνης αθλήτριας στην ως άνω ομάδα του εναγομένου, αναφέρεται από την ίδια την ενάγουσα στην αγωγή της και συνομολογείται τόσο από τον εναγόμενο αθλητικό όμιλο όσο και από τον μάρτυρα της αθλήτριας, που κατέθεσε ότι «το συμβόλαιό της είναι ερασιτεχνικό». Με βάση τα παραπάνω αποδειχθέντα σε συνδυασμό με τις προεκτεθείσες στην αρχή της απόφασης σκέψεις, η ενάγουσα δεν συνδεόταν με τον εναγόμενο με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, όπως αβάσιμα η ίδια ισχυρίζεται, αλλά με συμβάσεις έργου, για την επίτευξη και του οποίου ενδιαφερόταν κάθε φορά ο εναγόμενος αθλητικός όμιλος, και το οποίο έργο συνίστατο στην καλή εμφάνιση της ομάδας με την κατάλληλη προετοιμασία των αθλητριών. Το γεγονός ότι η ενάγουσα προσερχόταν καθημερινά για προπόνηση και ότι ήταν υποχρεωμένη να συμμορφώνεται προς τις εντολές και οδηγίες του προπονητή της δεν αναιρεί τον χαρακτήρα των εν λόγω συμβάσεων ως συμβάσεων έργου, γιατί τόσο η προσέλευσή της όσο και η τήρηση βασικών κανόνων τάξεως ήταν αναγκαίες για την επίτευξη του συμφωνηθέντος έργου. Εξάλλου, και η συμφωνημένη μηνιαία αμοιβή της ήταν συμβολική, έχουσα το χαρακτήρα αποζημίωσης οδοιπορικών και τροφείων αυτής ως ερασιτέχνης αθλήτριας. Τούτο επιβεβαιώνεται και από το προσκομιζόμενο με ημεροχρονολογία 1-10-2003 ιδιωτικό συμφωνητικό μεταξύ των διαδίκων για την απασχόληση της ενάγουσας κατά την αγωνιστική περίοδο 2003-2004, όπου στους οικονομικούς όρους αναγράφεται το ποσόν

πληρωμής της παίκτριας ύψους 2.000 ευρώ για την εν λόγω αγωνιστική περίοδο «ως αποζημίωση των οδοιπορικών της». Κατόπιν τούτων, η αγωγή ως προς το σκέλος των αξιώσεων από τη σύμβαση εξαρτημένης εργασίας είναι μη νόμιμη και συνεπώς απορριπτέα, ενώ ως προς το σκέλος των αγωγικών αξιώσεων από τη σύμβαση έργου είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 683 επ., 341 παρ.1, 345 εδ. Α' ΑΚ, 907, 908 και 176 ΚΠολΔ, εκτός από το αίτημα χρηματικής ικανοποίησης διότι η μη καταβολή των οφειλομένων οδοιπορικών δεν συνιστά αδικπραξία κατ' άρθρο 914 ΑΚ, τις οποίες αξιώσεις, επειδή στις συμβάσεις μισθώσεως έργου δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και οι προκύπτουσες από αυτές αξιώσεις της ενάγουσας δεν υπάγονται στην εργατική διαδικασία, με την οποία εισήχθη η αγωγή, αλλά στην τακτική διαδικασία, το δικαστήριο εφαρμόζοντας την προσήκουσα διαδικασία, αποφαινομένου τούτου γι' αυτό αυτεπαγγέλτως κατ' άρθρο 591 παρ.2 ΚΠολΔ, θα εξετάσει και ως προς την ουσιαστική τους βασιμότητα. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η ενάγουσα απασχολήθηκε στον εναγόμενο με την παραπάνω ιδιότητα κατά τις αγωνιστικές περιόδους 1998-1999 (δέκα μήνες), 1999-2000 (δέκα μήνες) και 2000-2001 (έξι μήνες) για τις οποίες δικαιούται :

Α/ για την παρεχομένη εργασία της ως παίκτρια την περίοδο 1998-1999 τα οδοιπορικά του διαστήματος από 1-9-1998 έως 31-5-1999 ύψους 1.000.000 δραχμών (100.000 δρχ. x 10 μήνες) ή 2.934,70 ευρώ.

Β/ για την παρεχομένη εργασία της ως παίκτρια την περίοδο 1999-2000 τα οδοιπορικά του διαστήματος από 1-9-1999 έως 31-5-2000 ύψους 1.200.000 δραχμών (120.000 δρχ. x 10 μήνες) ή 3.521,64 ευρώ.

Γ/ για την παρεχομένη εργασία της ως παίκτρια την περίοδο 2000-2001 τα οδοιπορικά του διαστήματος από 1-9-2000 έως 27-2-2001 ύψους 900.000 δραχμών (150.000 δρχ. x 6 μήνες) ή 2.641,23 ευρώ. Συνολικά το ποσόν των 2.934,70 + 3.521,64 + 2.641,23 = 9.097,57 ευρώ.

Πλην όμως, ο εναγόμενος Αθλητικός Όμιλος, λόγω οικονομικής δυσπραγίας, δεν έχει καταβάλει το ανωτέρω ποσόν στην ενάγουσα αλλά της κατέβαλε μόνο έναντι αυτού, βάσει των προσκομιζομένων από τον ίδιο αποδείξεων, τα ποσά των 120.000 δρχ. στις 3-3-2000, των 120.000 δρχ. στις 29-3-2000, των 120.000δρχ. στις 13-4-2000, των 120.000 δρχ. στις 24-11-2000, των 50.000 δρχ. στις 10-6-2000, συνολικά το ποσόν των 530.000 δρχ. ή 1.555,39 ευρώ. Επομένως, ο εναγόμενος οφείλει στην ενάγουσα το συνολικό ποσόν των 9.097,57 ευρώ - 1.555,39 = 7.542,18 ευρώ.

Κατόπιν τούτων, πρέπει η αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη ως προς το σκέλος αυτό, αφού απορριφθεί η προτεινόμενη από την εναγομένη ένσταση καταχρηστικής ασκήσεως του αγωγικού δικαιώματος εκ μέρους της ενάγουσας ως μη νόμιμη, διότι η ενάγουσα δεν μπορεί να στερηθεί των αγωγικών της αξιώσεων (ΕφΘεσ 3143/199 ΔΕΝ 56. 861). Να υποχρεωθεί ο εναγόμενος αθλητικός όμιλος να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσόν των 7.542,18 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από τότε που κατέστη απαιτητή η κάθε παροχή μέχρι την πλήρη εξόφληση (ΟλΑΠ 39-4012002 ΕλλΔνη 44. 118). Να κηρυχθεί η απόφαση εν όλω προσωρινά εκτελεστή, διότι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, η καθυστέρηση της εκτέλεσης θα επιφέρει σημαντική ζημία στην ενάγουσα κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό, ενώ η δικαστική δαπάνη της ενάγουσας βαρύνει τον εναγόμενο θα επιβληθεί όμως μειωμένη λόγω της μερικής νίκης και ήττας των διαδίκων (άρθρο 178 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει ό, τι κρίθηκε απορριπτέο. Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Υποχρεώνει τον εναγόμενο να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσόν των επτά χιλιάδων πεντακοσίων σαράντα δύο (7.542,18) ευρώ και δεκαοκτώ λεπτών με το νόμιμο τόκο από κατά το σκεπτικό.

Κηρύσσει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς την παραπάνω διάταξη.

Επιβάλλει σε βάρος του εναγομένου μέρος της δικαστικής δαπάνης της ενάγουσας την οποία ορίζει στο ποσόν των τετρακοσίων (400) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 26-6-2006.

92 ΣτΕ 372/2005 (Τμήμα Δ')

Πρόεδρος: Μ. Βροντάκης

Μέλη: Γ. Παναγιωτόπουλος, Χ. Ράμμος, Π. Κοτσώνης, Γ. Παπαγεωργίου,
Δ. Μακρής και Η. Μάζος

Εκκαθάριση ανωνύμων αθλητικών εταιρειών κατά το άρθρο 17 παρ. 5 του Ν. 2947/2001. Έννομο συμφέρον για αίτηση ακύρωσης κατά της απόφασης του Υφυπουργού Πολιτισμού σχετικά με την εφαρμογή της παραπάνω διάταξης. Αντίθετη μειοψηφία. Προθεσμία άσκησης της κανονιστικής αρμοδιότητας είναι ενδεικτική. Η ειδική εκκαθάριση των Α.Α.Ε. δεν προσκρούει στις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας. Η διάταξη του άρθρου 77 παρ. 24 του Ν. 3057/2002, με την οποία η διάταξη της παρ. 3 της προσβαλλόμενης υπουργικής απόφασης καθίσταται αναδρομικά, περιεχόμενο τυπικού νόμου, με αποτέλεσμα να αίρεται αναδρομικά η παρανομία αυτής, αντίκειται στο άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ. Αντίθετη μειοψηφία.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (ειδικά έντυπα 126531 και 186025/2002).

2. Επειδή, με την από 16.5.2002 πράξη του Προέδρου του Δ Τμήματος, η αίτηση έχει εισαχθεί στο Τμήμα με επταμελή σύνθεση, λόγω σπουδαιότητας.

3. Επειδή, ζητείται, εμπροθέσμως, η ακύρωση της 40/2002 αποφάσεως του Υφυπουργού Πολιτισμού «Ρύθμιση θεμάτων εφαρμογής της παρ. 5 του άρθρου 17 Ν. 2947/2001» (Β' 281/7.3.2002), καθώς και της εξουσιοδοτικής διατάξεως του άρθρου 17 παρ. 5 του ν. 2947/2001. Η τελευταία όμως αυτή διάταξη απαραδέκτως προσβάλλεται, διότι το Δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία να ακυρώνει διατάξεις τυπικού νόμου.

4. Επειδή, στην παράγραφο 5 του άρθρου 17 του ν. 2947/2001 (Α΄ 228) ορίζεται ότι «Οι διατάξεις του άρθρου 46Α του Ν. 1892/1990 (Φ.Ε.Κ. 101 Α΄), όπως αυτός ισχύει, εφαρμόζονται και στις αθλητικές ανώνυμες εταιρείες, όπως αυτές ορίζονται στα άρθρα 63 επ. του Ν. 2725/1999. Ειδικός εκκαθαριστής αθλητικής ανώνυμης εταιρείας διορίζεται το αντίστοιχο αθλητικό ιδρυτικό σωματείο, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 1 σε συνδυασμό με τα άρθρα 63 και 64 του Ν. 2725/1999. Με την κίνηση της διαδικασίας για τη θέση ανώνυμης αθλητικής εταιρείας σε εκκαθάριση, το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο αναλαμβάνει τη διαχείριση όλων των αθλητικών ζητημάτων και ιδίως τη συμμετοχή των ομάδων και των αθλητών στις εθνικές και διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ρυθμίζεται κάθε σχετική λεπτομέρεια. Το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο αμέσως μετά τη θέση ανώνυμης αθλητικής εταιρείας σε εκκαθάριση, διαθέτει με δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό το δικαίωμα σύστασης νέας αθλητικής ανώνυμης εταιρείας προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέχεια της συμμετοχής στις αντίστοιχες αθλητικές διοργανώσεις. Ως προς τη διάθεση και του δικαιώματος αυτού ισχύουν αναλόγως οι ρυθμίσεις του άρθρου 46Α του Ν. 1892/1990, όπως αυτός ισχύει. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης και Πολιτισμού ρυθμίζεται κάθε σχετική λεπτομέρεια. Με την απόφαση αυτή καθορίζεται, μεταξύ άλλων, ο τρόπος υπολογισμού της τιμής εκκίνησης του σχετικού δημόσιου πλειοδοτικού διαγωνισμού. Από το πλειστηρίασμα ικανοποιείται ως πρώτος προνομιούχος πιστωτής το Ελληνικό Δημόσιο. Δικαίωμα συμμετοχής στο διαγωνισμό και στα όργανα διοίκησης της νέας Εταιρείας δεν έχουν όσοι κατέχουν ή ελέγχουν άμεσα ή έμμεσα ποσοστό μετοχών μεγαλύτερο του 10% στην υπό εκκαθάριση εταιρεία. Ο κατάλογος των προσώπων που αποκλείονται καταρτίζεται με κοινή απόφαση των ίδιων υπουργών. Η κίνηση της διαδικασίας υπαγωγής στο καθεστώς της παραγράφου αυτής μπορεί να γίνει μέχρι τις 31.12.2001. Η κίνηση της διαδικασίας αυτής αρκεί ως προϋπόθεση για τη συμμετοχή των αντίστοιχων ομάδων σε αθλητικές διοργανώσεις». Κατ' επίκληση της εξουσιοδότησεως της ανωτέρω διατάξεως εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση του Υφυπουργού Πολιτισμού, στην οποία ορίζονται τα εξής: «1. Στις αθλητικές ανώνυμες εταιρείες των άρθρων 63 επ. του Ν. 2725/1999 εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 46Α του Ν. 1892/1990 (ειδική εκκαθάριση), όπως ισχύει σήμερα, οι οποίες προσιδιάζουν στο θεσμό της ειδικής εκκαθάρισης ως συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης και δεν αντιβαίνουν στις ειδικότερες ρυθμίσεις της παρ. 5 του άρθρου 17 του Ν. 2947/2001. 2. Η υπαγωγή των

αθλητικών ανώνυμων εταιριών στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου γίνεται από το Εφετείο της έδρας της εταιρείας, εφ' όσον η εταιρεία πληροί μία από τις αναφερόμενες στο άρθρο 46 του Ν. 1892/1990, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 46Α του ίδιου νόμου, προϋποθέσεις. 3. Στην υποβολή της σχετικής αίτησης νομιμοποιείται ο καθένας που έχει έννομο συμφέρον, χωρίς να απαιτείται ο αιτών ή οι αιτούντες να εκπροσωπούν το 51% τουλάχιστον του συνόλου των απαιτήσεων κατά της υπό εκκαθάριση αθλητικής ανώνυμης εταιρείας.

Στην απόφαση του Εφετείου γίνεται προς το σκοπό αυτό μνεία της παρ. 5 του άρθρου 17 του Ν. 2947/2001 και της παρούσας απόφασης. 4. Η υποβολή της σχετικής αιτήσεως έχει την έννοια της κίνησης της σχετικής διαδικασίας με τις έννομες συνέπειες που ορίζονται στο άρθρο 17 παρ. 2 του Ν. 2947/2001. 5. Από την υποβολή της σχετικής αιτήσεως μέχρι την έκδοση της απόφασης του Εφετείου για την θέση της εταιρείας σε εκκαθάριση, το ιδρυτικό της ανώνυμης αθλητικής εταιρείας σωματείο των άρθρων 63 και 64 του Ν. 2725/1999, ασκεί καθήκοντα προσωρινού διαχειριστού για όλα τα αθλητικά ζητήματα και τα συναφή με αυτά θέματα. 6. Η ευθύνη του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου για την επιβαλλόμενη από τον νόμο άσκηση των καθηκόντων του ως προσωρινού διαχειριστού περιορίζεται αποκλειστικά στο διάστημα που διαρκεί η προσωρινή διαχείριση. 7.

Διατάξεις νόμων που παρακωλύουν την εκ μέρους του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου επιβαλλόμενη από τον νόμο διαχείριση των αθλητικών ζητημάτων και ιδίως την συμμετοχή των ομάδων και των αθλητών στις εθνικές και διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις δεν εφαρμόζονται κατά το διάστημα της προσωρινής διαχείρισης. ...». Εξάλλου, στο άρθρο 46Α του ν. 1892/1990 (Α' 101), το οποίο προσετέθη στον νόμο αυτό με το άρθρο 14 του ν. 2000/1991 (Α' 206), προβλέπεται η θέση σε ειδική εκκαθάριση επιχειρήσεων που έχουν αναστείλει ή διακόψει τη λειτουργία τους για οικονομικούς λόγους ή είναι σε κατάσταση παύσης πληρωμών ή έχουν πτωχεύσει ή τεθεί υπό τη διοίκηση και διαχείριση των πιστωτών ή υπό προσωρινή διαχείριση ή υπό εκκαθάριση οποιασδήποτε μορφής ή παρουσιάζουν έκδηλη οικονομική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών τους. Η ειδική εκκαθάριση διατάσσεται με απόφαση του Εφετείου της έδρας της επιχείρησης κατόπιν αιτήσεως πιστωτών που εκπροσωπούν το 51% του συνόλου των κατ' αυτής απαιτήσεων. Εκκαθαριστής διορίζεται υποχρεωτικώς τράπεζα, που λειτουργεί νομίμως στην Ελλάδα, ή θυγατρική επιχείρησή της (παρ. 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 46 παρ. 1 του ν. 1892/1990, όπως αντικαταστάθηκε με το

ίδιο άρθρο 14 του ν. 2000/1991). Μετά τη δημοσίευση της αποφάσεως του Εφετείου, ο εκκαθαριστής υποχρεούται να προβεί στη λεπτομερή καταγραφή και την εν συνεχεία πώληση, με δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό, όλου του ενεργητικού της επιχείρησης ως συνόλου, είτε η επιχείρηση ευρίσκεται εν λειτουργία είτε όχι (παρ. 2), συνάπτεται δε με τον πλειοδότη σύμβαση μεταβίβασης του ενεργητικού της επιχείρησης, η οποία επέχει θέση τελεσίδικης κατακύρωσης των άρθρων 1003 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (παρ. 7).

Περαιτέρω, στην παράγραφο 3 του άρθρου 9 του ν. 1386/1983 (Α΄ 107), όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 48 του ν. 1882/1990 (Α΄ 43) και εφαρμόζεται αναλόγως στην περίπτωση της ειδικής εκκαθάρισης του άρθρου 46Α του ν. 1892/1990, σύμφωνα με την παράγραφο 12 του ίδιου άρθρου (46Α), ορίζεται ότι «Με τη δημοσίευση της απόφασης του εφετείου, που ορίζεται ο εκκαθαριστής, παύει αυτόματα η εξουσία των οργάνων διοίκησης της εταιρείας ... αναστέλλεται η περαιτέρω πτωχευτική διαδικασία, απαγορεύεται η αναγκαστική εκτέλεση και η λήψη προσωρινών, συντηρητικών ή προφυλακτικών μέτρων και αναστέλλονται οι τυχόν εκκρεμείς σχετικές διαδικασίες. Η διοίκηση, διαχείριση και εκπροσώπηση της επιχείρησης ανήκει στον εκκαθαριστή. ...», ενώ, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου 9 του ν. 1386/1983, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 31 παρ. 1 του ν. 1947/1991 (Α΄ 70), η ανωτέρω απόφαση του Εφετείου δεν υπόκειται σε τακτικά ή έκτακτα ένδικα μέσα. Τέλος, στον ν. 2725/1999 (Α΄ 121), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο (πριν δηλ. από τη δημοσίευση του ν. 3057/2002, Α΄ 239), ορίζεται, στο άρθρο 1 ότι «Αθλητικό σωματείο είναι η κατά τις διατάξεις του άρθρου 78 και επόμενα του Αστικού Κώδικα ένωση φυσικών προσώπων που έχει ως κύριο σκοπό τη συστηματική καλλιέργεια και την ανάπτυξη των δυνατοτήτων των αθλητών της για τη συμμετοχή τους σε αθλητικούς αγώνες», στο άρθρο 60 παρ. 1 ότι «Για την ίδρυση τμήματος αμειβομένων αθλητών (Τ.Α.Α.) από αθλητικό σωματείο απαιτείται: α) απόφαση της γενικής συνελεύσεως των μελών του σωματείου ...», στο άρθρο 63 ότι «Με προεδρικό διάταγμα ... μπορεί να ορίζεται ότι τα τμήματα αμειβομένων αθλητών συγκεκριμένου κλάδου άθλησης μπορεί να μετατρέπονται ως αθλητικές ανώνυμες εταιρείες (Α.Α.Ε.), για την ίδρυση, την οργάνωση και τη λειτουργία των οποίων εφαρμόζονται οι διατάξεις του κ.ν. 2120/1920 ... καθώς και οι διατάξεις του παρόντος και των σε εκτέλεση αυτού εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων. ...», στο άρθρο 64 ότι «1. Σύσταση αθλητικής ανώνυμης εταιρείας επιτρέπεται μόνο με τη μετατροπή του Τ.Α.Α. Σε περίπτωση μη υπάρ-

ξεως Τ.Α.Α., λόγω λειτουργίας στο οικείο άθλημα ανωνύμων αθλητικών εταιρειών, επιτρέπεται η σύσταση Α.Α.Ε. με τη μετατροπή του τμήματος ερασιτεχνών αθλητών του αθλητικού σωματείου. 2. Η εταιρεία που συνιστάται υποκαθίσταται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του αθλητικού σωματείου που προκύπτουν κατά περίπτωση από τη δραστηριότητα του Τ.Α.Α. ή του τμήματος ερασιτεχνών αθλητών. Κατά τα λοιπά δεν επηρεάζεται η μορφή και η λειτουργία του αθλητικού σωματείου, το οποίο διατηρεί τα υπόλοιπα αθλητικά του τμήματα, συμπεριλαμβανομένου και του αντίστοιχου ερασιτεχνικού τμήματος. 3. Για τη σύσταση εταιρείας απαιτείται απόφαση της γενικής

συνέλευσης των μελών του σωματείου ...», στο άρθρο 65 παρ. 1 ότι «Σκοπός της Α.Α.Ε. που ιδρύεται είναι η δημιουργία, η οργάνωση και η διοίκηση επαγγελματικής αθλητικής ομάδας, η οργάνωση επίσημων ή φιλικών αθλητικών αγώνων επαγγελματικού χαρακτήρα της ομάδας αυτής και η συμμετοχή της σε κάθε είδους αγώνες, η οργάνωση εκδηλώσεων που αφορούν το άθλημα ... καθώς και η εν γένει διαχείριση οποιωνδήποτε θεμάτων αφορούν τη δραστηριότητά της αυτή», στο άρθρο 73 παρ. 1 ότι «Κάθε εταιρεία με την ίδρυσή της ... υποκαθίσταται σε όλα τα ενοχικά δικαιώματα, καθώς και τις ενοχικές υποχρεώσεις, του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου ...», στο άρθρο 74 παρ. 1 ότι «Το ιδρυτικό της εταιρείας αθλητικό σωματείο έχει δικαίωμα διορισμού ενός (1) μέλους στο Δ.Σ. της εταιρείας. ...», στο άρθρο 75 παρ. 1 ότι «Οι Α.Α.Ε. εποπτεύονται: α) από τον Υπουργό Ανάπτυξης ως προς τη σύσταση, την τροποποίηση του καταστατικού τους και τη λειτουργία τους, β) από τον αρμόδιο για τον αθλητισμό Υπουργό για τα λοιπά θέματα που προβλέπονται στον παρόντα νόμο», στο άρθρο 76 παρ. 1 ότι «Για την εφαρμογή των άρθρων 47 και 48 παρ. 1 περ. γ' του κ.ν. 2190/1920 ...στο σύνολο των ιδίων κεφαλαίων των Α.Α.Ε. συνυπολογίζεται κατ' εξαίρεση και η αξία των αθλητών της. ...», στο άρθρο 78 ότι «1. Οι Α.Α.Ε. και τα Τ.Α.Α. οφείλουν να υποβάλουν, το αργότερο δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου στο οικείο Ελεγκτικό Συμβούλιο, τον προϋπολογισμό εσόδων και εξόδων της νέας αγωνιστικής περιόδου ισοσκελισμένο. ... 2. Οι Α.Α.Ε. και τα Τ.Α.Α. υποχρεούνται πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου να έχουν εξοφλήσει όλες τις τυχόν ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές τους προς τους υπερκείμενους συνδέσμους, τους αθλητές τους που απασχολούν ή έχουν στο παρελθόν απασχολήσει, τους προπονητές, το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο και τα γυμναστήρια και οι οποίες έχουν επιδικασθεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση ή με απόφαση της δευτε-

ροβάθμιας επιτροπής του άρθρου 95. 3. ... 4. Η παράβαση των υποχρεώσεων των προηγούμενων παραγράφων συνεπάγεται την αφαίρεση των βαθμών μιας (1) νίκης για κάθε αγώνα πρωταθλήματος και για όσο χρόνο διαρκεί η παράβαση», στο άρθρο 85 ότι «1. Αθλητής με αμοιβή είναι εκείνος που συνδέεται με Α.Ε.Ε. με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας για παροχή αθλητικών υπηρεσιών. 2. Επαγγελματίας αθλητής είναι εκείνος που συνδέεται με Α.Α.Ε., με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας για παροχή αθλητικών υπηρεσιών. 3. ... 4. Η πιο πάνω σύμβαση εργασίας αθλητή με αμοιβή ή επαγγελματία αθλητή διέπεται από τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και του νόμου αυτού. 5. ...» και στο άρθρο 113 ότι «1. Επαγγελματική καλαθοσφαίριση είναι η διεξαγόμενη είτε με ομάδες καλαθοσφαιρικών ανωνύμων εταιρειών (Κ.Α.Ε.) είτε με τμήματα αμειβόμενων καλαθοσφαιριστών (Τ.Α.Κ.) αθλητικών σωματείων. 2. Οι Κ.Α.Ε. είναι αθλητικές ανώνυμες εταιρείες. 3. Τα Τ.Α.Κ. είναι ειδικά τμήματα αθλητικών σωματείων. 4. Επαγγελματίας καλαθοσφαιριστής είναι εκείνος που συνδέεται με Κ.Α.Ε. με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας για παροχή αθλητικών υπηρεσιών και διέπεται από τις διατάξεις του νόμου αυτού και της εργατικής νομοθεσίας. 5. Καλαθοσφαιριστής με αμοιβή είναι εκείνος που συνδέεται με αθλητικό σωματείο το οποίο διατηρεί Τ.Α.Κ. με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας για παροχή αθλητικών υπηρεσιών. 6. ...».

5. Επειδή, ο αιτών φέρεται να έχει απαίτηση κατά της καλαθοσφαιρικής ανώνυμης εταιρείας (Κ.Α.Ε.) «Π.Α.Ο.Κ.», ύψους 1.529.377 ευρώ (αναγνωρισθείσα με απόφαση του Αθλητικού Διαιτητικού Δικαστηρίου της Λωζάνης), ισχυρίζεται δε ότι με τις ρυθμίσεις της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι οποίες συμπληρώνουν και εξειδικεύουν τις αντίστοιχες ρυθμίσεις της εξουσιοδοτικής διατάξεως, περί θέσεως Α.Α.Ε. (στις οποίες περιλαμβάνεται και η Κ.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ.) σε ειδική εκκαθάριση, κινδυνεύει να ματαιωθεί η ικανοποίηση της απαιτήσεώς του αυτής. Στις 3.6.2002, δηλ. μετά την άσκηση της αιτήσεως ακυρώσεως (8.5.2002), δημοσιεύθηκε η 1758/2002 απόφαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με την οποία έγινε δεκτή αίτηση τρίτου, δανειστή της Κ.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ., και η Κ.Α.Ε. αυτή ετέθη σε ειδική εκκαθάριση, με βάση τις ανωτέρω διατάξεις του ν. 2947/2001 και της προσβαλλομένης αποφάσεως, για τον λόγο ότι «εμφανίζει από το έτος 2000 έκδηλη οικονομική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών αυτής». Με την ίδια απόφαση κύρια παρέμβαση του αιτούντος, η οποία είχε ως αίτημα την απόρριψη της αιτήσεως του τρίτου, απερρίφθη, ως ασκηθείσα άνευ εννόμου συμφέροντος (κατά της αποφάσεως αυτής του Εφε-

τείου ο αιτών έχει ασκήσει τριτανακοπή, δεν προκύπτει όμως ότι έχει εκδοθεί επ' αυτής απόφαση). Ενόψει αυτών, και λαμβανομένου υπόψη ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου (βλ. Α.Π. 86/2002, 1275/2001 κ.ά.), η εν λόγω απόφαση του Εφετείου, η οποία εκδίδεται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, και μάλιστα δεν προσβάλλεται, κατά το ανωτέρω άρθρο 9 παρ. 1 του ν. 1386/1983, με τακτικά ή έκτακτα ένδικα μέσα, υπόκειται όμως σε αίτηση ανακλήσεως ή μεταρρυθμίσεως (άρθρο 758 Κ.Πολ.Δ.) και σε τριτανακοπή (άρθρο 773 Κ.Πολ.Δ.), οι Σύμβουλοι Χρ. Ράμμος και Π. Κοτσώνης διατύπωσαν τη γνώμη ότι το έννομο συμφέρον του αιτούντος προς ακύρωση της προσβαλλομένης υπουργικής αποφάσεως υφίσταται όχι μόνο κατά τον χρόνο εκδόσεώς της και καταθέσεως της αιτήσεως ακυρώσεως, αλλά και κατά τον χρόνο συζητήσεως της αιτήσεως αυτής. Τούτο διότι, αν γίνει δεκτή η αίτηση και ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, είναι κατά νόμον δυνατόν να επιδιωχθεί η ανατροπή της ανωτέρω εφετειακής αποφάσεως, της οποίας η εν λόγω υπουργική απόφαση αποτελεί νόμιμο έρεισμα, τα περί του αντιθέτου δε προβαλλόμενα από το Δημόσιο είναι αβάσιμα. Στη γνώμη αυτή προσχώρησε ο Πάρεδρος Ηλ. Μάζος. Ο Σύμβουλος Γ. Παναγιωτόπουλος διατύπωσε τη γνώμη ότι το έννομο συμφέρον του αιτούντος δεν υφίσταται και κατά τον χρόνο της συζητήσεως της αιτήσεως, εφόσον η ανωτέρω εφετειακή απόφαση δεν προκύπτει ότι έχει ανατραπεί, και συνεπώς η κρινόμενη αίτηση ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί. Στη γνώμη αυτή προσχώρησε ο Πάρεδρος Δ. Μακρής. Ο Σύμβουλος Γ. Παπαγεωργίου υποστήριξε τα εξής: Το έννομο συμφέρον συνίσταται στην βλάβη του αιτούντος από την δυνατότητα εφαρμογής της προσβαλλόμενης κανονιστικής πράξεως, την δυνατότητα δηλαδή θέσεως της Κ.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ. σε ειδική εκκαθάριση με απόφαση του Πολιτικού Εφετείου. Όμως, κατά την συζήτηση της αιτήσεως ακυρώσεως, η δυνατότητα αυτή είχε ήδη υλοποιηθεί (και η βλάβη είχε ήδη επέλθει), αφού είχε ήδη εκδοθεί, από 3.6.2002, τέτοια απόφαση Πολιτικού Εφετείου. Έτσι δεν υπάρχει έννομο συμφέρον ενεστώς κατά τον χρόνο συζητήσεως της αιτήσεως ακυρώσεως. Η δυνατότητα εξάλλου ανατροπής της εφετειακής αποφάσεως συνεπεία ασκηθέντος ήδη, κατά τον χρόνο συζητήσεως της αιτήσεως ακυρώσεως, ενδίκου μέσου (τριτανακοπής) δεν ασκεί επιρροή, διότι η ανατροπή της εφετειακής αποφάσεως είναι μέλλουσα και ενδεχόμενη. Τέλος, κατά τη γνώμη του Προέδρου του Τμήματος Μ. Βροντάκη, η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος εν προκειμένω συναρτάται προς την ευδοκίμηση της ήδη ασκηθείσης τριτανακοπής του αιτούντος και συνεπώς η εκδίκαση της υποθέσεως θα

έπρεπε να αναβληθεί, μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση επί της τριτανακοπής αυτής. Δοθέντος όμως ότι δεν σχηματίζεται για το θέμα αυτό πλειοψηφία, ο Πρόεδρος Μ. Βροντάκης προσχωρεί στην ανωτέρω γνώμη περί υπάρξεως εννόμου συμφέροντος του αιτούντος και κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, σύμφωνα με το άρθρο 302 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ., το οποίο εφαρμόζεται βάσει του άρθρου 40 του π.δ. 18/1989 (Α΄ 8).

6. Επειδή, περαιτέρω, με την 50849/3.11.2003 κοινή απόφαση των Υφυπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Πολιτισμού (Β΄ 1656/12.11.2003), που εκδόθηκε με βάση την 17422/2.7.2002 όμοια κοινή απόφαση (Β΄ 900/16.7.2002), η οποία είχε εκδοθεί σύμφωνα με το ανωτέρω άρθρο 17 παρ. 5 του ν. 2947/2001, εγκρίθηκε η «1389/30.7.2003 έκθεση αξιολόγησης και πρόταση κατακύρωσης του αθλητικού σωματείου «Π.Α.Ο.Κ.», ως εκκαθαριστή της υπό εκκαθάριση Καλαθοσφαιρικής Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΠΑΟΚ Κ.Α.Ε.»» και αποφασίσθηκε η κατακύρωση «του διενεργηθέντος την 30.7.2003 δεύτερου επαναληπτικού δημόσιου πλειοδοτικού διαγωνισμού για τη διάθεση του δικαιώματος συστάσεως νέας αθλητικής εταιρείας και του λοιπού ενεργητικού της υπό εκκαθάριση ανώνυμης εταιρείας ... στο μοναδικό πλειοδότη, την ανώνυμη εταιρία, με την επωνυμία «...» ...». Η έκδοση της εν λόγω κοινής υπουργικής αποφάσεως δεν στερεί, ομοίως, τον αιτούντα από το έννομο συμφέρον ασκήσεως της κρινόμενης αιτήσεως, δοθέντος ότι μόνη η κατακύρωση του αποτελέσματος του διαγωνισμού δεν συνιστά ολοκλήρωση της ειδικής εκκαθάρισης της Κ.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ., τα περί του αντιθέτου δε προβαλλόμενα από το Δημόσιο είναι αβάσιμα.

7. Επειδή, ο λόγος ακυρώσεως, κατά τον οποίον η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε αναρμοδίως κατά χρόνον και πρέπει να ακυρωθεί, διότι δεν είχε εκδοθεί μέχρι τις 31.12.2001, όπως επιτάσσει το ανωτέρω άρθρο 17 παρ. 5 του ν. 2947/2001, είναι αβάσιμος. Τούτο διότι, να μεν στο εν λόγω άρθρο ορίζεται όντως η 31.12.2001 ως καταληκτική ημερομηνία για την κίνηση της διαδικασίας υπαγωγής στο καθεστώς της ειδικής εκκαθάρισης των Α.Α.Ε., ενόψει όμως και της γενικής αρχής, σύμφωνα με την οποία η προθεσμία προς άσκηση της κανονιστικής αρμοδιότητας είναι, κατ' αρχήν, ενδεικτική, η εν λόγω διάταξη πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η ημερομηνία αυτή δεν καταλαμβάνει πάντως την έκδοση της επίδικης υπουργικής αποφάσεως, με την οποία, κατά το ρητό γράμμα του νόμου, μόνο λεπτομέρειες εφαρμογής του, αναγόμενες όχι μόνο στην υποβολή της αιτήσεως υπαγωγής Α.Α.Ε. σε ειδική εκκαθάριση, αλλά και στην καθόλου

εξέλιξη της σχετικής διαδικασίας, μπορούν να ρυθμισθούν. Διάφορο δε είναι το θέμα της ρυθμίσεως με την απόφαση αυτή μη λεπτομερειακών θεμάτων, το οποίο εξετάζεται σε επόμενο λόγο ακυρώσεως. Μειοψήφησαν οι Σύμβουλοι Γ. Παναγιωτόπουλος και Γ. Παπαγεωργίου, οι οποίοι υποστήριξαν τα εξής: Ναι μεν οι προθεσμίες που τάσσονται στη Διοίκηση για έκδοση κανονιστικής πράξεως είναι ενδεικτικές, στην προκειμένη όμως περίπτωση, που η κίνηση της διαδικασίας πρέπει, κατά τον νόμο, να έχει ολοκληρωθεί μέχρι 31.12.2001, αντικείμενο δε της εξουσιοδοτήσεως είναι η ρύθμιση λεπτομερειών αφορωσών, μεταξύ άλλων, και την κίνηση της διαδικασίας αυτής, η προθεσμία για χρήση της εν λόγω εξουσιοδοτήσεως είναι αποκλειστική, αφού οι ανωτέρω λεπτομέρειες μπορεί να είναι απαραίτητες για την κίνηση της διαδικασίας. Άλλωστε, το περιεχόμενο της προσαλλομένης πράξεως συνίσταται στην ρύθμιση ζητημάτων τα οποία, ανεξαρτήτως του αν έχουν πράγματι λεπτομερειακό χαρακτήρα ή ανεξαρτήτως της εν γένει νομιμότητάς τους, ανάγονται στην κίνηση της διαδικασίας, η οποία, όπως προεξετέθη, έπρεπε να είχε ολοκληρωθεί μέχρι την 31.12.2001. Συνεπώς, ο σχετικός λόγος ακυρώσεως είναι βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτός.

8. Επειδή, οι προβαλλόμενοι λόγοι, οι οποίοι θα εκτεθούν εν συνεχεία και κατά τους οποίους η προσαλλομένη απόφαση είναι μη νόμιμη για τον λόγο ότι η ειδική εκκαθάριση των αθλητικών ανωνύμων εταιρειών (Α.Α.Ε.), όπως θεσπίζεται με το άρθρο 17 παρ. 5 του ν. 2947/2001, προσκρούει σε διατάξεις του Συντάγματος και του 1ου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεων των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.), παρά το ότι δεν αφορούν το κύρος διατάξεων της προσαλλομένης αποφάσεως αλλά τυπικού νόμου, παραδεκτώς προβάλλονται, κατ' αρχήν, με την κρινόμενη αίτηση. Τούτο διότι το τυχόν ανίσχυρο της θεσπίσεως της εν λόγω εκκαθάρισης συνεπάγεται την ακύρωση της προσαλλομένης αποφάσεως, αφού δεν νοείται ρύθμιση λεπτομερειών εφαρμογής νόμου που προσκρούει σε υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις. Οι προβαλλόμενοι όμως λόγοι, κατά τους οποίους επί μέρους νομοθετικές ρυθμίσεις της ειδικής αυτής εκκαθάρισης, οι οποίες όμως δεν περιλαμβάνονται μεταξύ εκείνων που έχουν εξειδικευτεί με την προσαλλομένη απόφαση, προσκρούουν σε υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις, προβάλλονται απαραδέκτως. Οίκοθεν νοείται ότι το κύρος των εν λόγω διατάξεων μπορεί να αμφισβητηθεί ενώπιον του πολιτικού δικαστή, ο οποίος επιλαμβάνεται υποθέσεως που αφορά τη διαδικασία θέσης Α.Α.Ε. σε ειδική εκκαθάριση (πρβλ. ΣτΕ 1095/2001, 1792-3/1997, Ολ., 2112/1984).

9. Επειδή, η επέκταση, με το άρθρο 17 παρ. 5 του ν. 2947/2001, των διατάξεων του άρθρου 46Α του ν. 1892/1990, που προβλέπουν την ειδική εκκαθάριση επιχειρήσεων, των οποίων η λειτουργία έχει καταστεί προβληματική, στις Α.Α.Ε. των άρθρων 63 επ. του ν. 2725/1999, δεν προσκρούει, κατ' αρχήν, στο άρθρο 4 του Συντάγματος, από την άποψη της αδικαιολόγητης διαφορετικής μεταχείρισης των πιστωτών των εν λόγω Α.Α.Ε. που δεν έχουν προκαλέσει την υπαγωγή αυτή, σε σχέση με τους πιστωτές άλλων επιχειρήσεων, μη υπαγομένων στο καθεστώς αυτό, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να ακολουθήσουν την προβλεπόμενη στις κοινές διατάξεις του εμπορικού δικαίου διαδικασία θέσης της επιχείρησης σε κατάσταση πτώχευσης, διότι οι δύο αυτές κατηγορίες πιστωτών δεν τελούν υπό τις ίδιες συνθήκες. Εξάλλου, η εν λόγω ειδική εκκαθάριση δεν προσκρούει στο ίδιο άρθρο του Συντάγματος εκ μόνου του λόγου ότι ως διαχειριστής ορίζεται το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο, αφού, κατά τις προεκτεθείσες διατάξεις του ν. 2725/1999, υφίσταται σαφής διάκριση του αθλητικού σωματείου και της Α.Α.Ε. Τέλος, με την επίμαχη ρύθμιση δεν παραβιάζεται η συνταγματική αρχή της αναλογικότητας, με την υπέρμετρη, σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, βλάβη των συμφερόντων των πιστωτών που δεν έχουν προκαλέσει τη θέση της εταιρείας σε εκκαθάριση, δοθέντος ότι πρόκειται πάντως για επιχειρήσεις που τελούν υπό καθεστώς προβληματικής λειτουργίας και ικανοποίησης των πιστωτών τους, γεγονός που, κατά τον νόμο, διαπιστώνεται με δικαστική απόφαση. Ενόψει αυτών, οι λόγοι ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλεται ότι η ειδική εκκαθάριση των Α.Ε.Ε. προσκρούει στην αρχή της ισότητας, διότι, ενώ με τις συνήθεις διαδικασίες πτώχευσης και εκκαθάρισης του εμπορικού δικαίου (άρθρα 525 επ. Εμπορικού Νόμου) τίθενται εγγυήσεις για την προστασία των δικαιωμάτων των πιστωτών (διορισμός συνδίκου πτώχευσης και εισηγητή δικαστή, δημοσιότητα σχετικών συνεδριάσεων, δυνατότης διώξεων για δόλια χρεοκοπία, ακύρωσης συμβάσεων κατά τη διάρκεια της ύποπτης περιόδου, ποινικές κυρώσεις κ.λπ.), στις επίμαχες ρυθμίσεις του άρθρου 17 παρ. 5 του ν. 2947/2001 οι εγγυήσεις αυτές δεν υφίστανται, πολλώ μάλλον που με τις εν λόγω διατάξεις διαχειριστής, εκ του νόμου, ορίζεται το ιδρυτικό αθλητικό σωματείο, σε πολλές δε περιπτώσεις τα ίδια πρόσωπα κατέχουν δεσπόζουσα θέση τόσο στο σωματείο αυτό, όσο και στην αθλητική ανώνυμη εταιρεία, και ότι το δημόσιο συμφέρον που εξυπηρετείται εν προκειμένω, η εξυγίανση δηλ. των καταχρεωμένων αθλητικών εταιρειών, είναι δυσανάλογο προς την οικονομική βλάβη των πιστωτών των εταιρειών αυτών, είναι αβάσιμοι και απορριπτέοι.

10. Επειδή, ο λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι το άρθρο 17 παρ. 5 του ν. 2947/2001, κατά το μέρος που ορίζει ότι από το προϊόν της ειδικής εκκαθάρισης ικανοποιείται, ως πρώτος προνομιάχος πιστωτής, το Ελληνικό Δημόσιο, αντίκειται στην αρχή της ισότητας, διότι η ρύθμιση αυτή αποκλίνει από την γενική διάταξη του άρθρου 975 Κ.Πολ.Δ., σύμφωνα με την οποία, επί αναγκαστικής εκτελέσεως, οι απαιτήσεις του Δημοσίου κατατάσσονται μετά τις απαιτήσεις από παροχή εξαρτημένης εργασίας, είναι απορριπτέος προεχόντως ως απαράδεκτος προβαλλόμενος, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην 5η σκέψη. Τούτο διότι η πρόβλεψη περί ικανοποίησης των απαιτήσεων του Ελληνικού Δημοσίου, ως πρώτου προνομιάχου πιστωτή, από το πλειστηρίασμα, αποτελεί αυτοτελή ρύθμιση του εξουσιοδοτικού νόμου, η οποία δεν επαναλαμβάνεται ούτε εξειδικεύεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, ούτε θεσπίζονται οποιεσδήποτε λεπτομέρειες για την εφαρμογή της, τυχόν δε αντισυνταγματικότητα της διατάξεως αυτής (η οποία πάντως, κατά τα ανωτέρω, μπορεί να προταθεί ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων, με την άσκηση ανακοπής κατά του οικείου πίνακα κατατάξεως των πιστωτών), δεν οδηγεί στη ματαίωση της θέσης Α.Α.Ε. στο καθεστώς της ειδικής εκκαθάρισης και, επομένως, σε ανίσχυρο της προσβαλλόμενης κανονιστικής αποφάσεως. Ανεξάρτητα από αυτό, σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο 975 Κ.Πολ.Δ., η προνομακική ικανοποίηση των αξιώσεων από παροχή εξαρτημένης εργασίας αφορά απαιτήσεις που προέκυψαν κατά την τελευταία διετία πριν από την ημερομηνία ορισμού του πρώτου πλειστηριασμού (ή της κηρύξεως της πτωχεύσεως), εν προκειμένω δε, από τα στοιχεία που προσκόμισε ο αιτών, προκύπτει ότι οι απαιτήσεις του σε βάρος της Κ.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ. προέκυψαν σε προγενέστερο χρονικό διάστημα.

11. Επειδή, ο λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι η παράγραφος 7 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, σύμφωνα με την οποία: «διατάξεις νόμων που παρακωλύουν την εκ μέρους του ιδρυτικού αθλητικού σωματίου επιβαλλόμενη από τον νόμο διαχείριση των αθλητικών ζητημάτων και ιδίως την συμμετοχή των ομάδων και των αθλητών στις εθνικές και διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις δεν εφαρμόζονται κατά το διάστημα της προσωρινής διαχείρισης» αντίκειται στην αρχή της ισότητας, είναι απορριπτέος προεχόντως ως άνευ εννόμου συμφέροντος προβαλλόμενος, αφού, για την Κ.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ., το στάδιο της προσωρινής διαχείρισης έχει ήδη λήξει, με την έκδοση της ανωτέρω εφετειακής αποφάσεως, χωρίς ο αιτών να ισχυρίζεται ότι κατά το χρονικό διάστημα της διαχείρισης αυτής υπέστη συγκεκριμένη ζημία από την εν λόγω διάταξη.

12. Επειδή, ο λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι οι διατάξεις του άρθρου 17 παρ. 5 του ν. 2947/2001 αντίκεινται στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., διότι με αυτές εξαιρούνται από τα περιουσιακά στοιχεία που περιλαμβάνονται στην εκκαθάριση οι αθλητές των ομάδων (παρά το ότι η αξία αυτών, σύμφωνα με το άρθρο 76 του ν. 2275/1999, αποτελεί περιουσιακό στοιχείο των αθλητικών εταιρειών), καθώς και το αγωνιστικό δικαίωμα των ομάδων, το οποίο είναι ανάλογο με την κατηγορία, στην οποία η ομάδα μετέχει και έχει ιδιαίτερη περιουσιακή αξία (επιδότηση και έκτακτες επιχορηγήσεις από την Πολιτεία κ.λπ.), με τον τρόπο δε αυτό ελαττώνεται ή και εξαφανίζεται η προς διανομή, μετά την εκκαθάριση, περιουσία της Α.Α.Ε. και βλάπτονται τα δικαιώματα των πιστωτών, είναι απορριπτός ως απαράδεκτος, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην σκέψη 5, δοθέντος ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει σχετική ρύθμιση. Κατά την ειδικότερη δε γνώμη των Συμβούλων Χρ. Ράμμου και Π. Κοτσώνη, στην οποία προσχώρησε ο Πάρεδρος Ηλ. Μάζος, ο λόγος είναι απορριπτός και κατ' ουσίαν, διότι ο ν. 2947/2001 δεν περιλαμβάνει διάταξη με το περιεχόμενο που της αποδίδει ο αιτών, αντιθέτως δε στο άρθρο 46Α του ν. 1892/1990 ορίζεται ότι στην προς πώληση περιουσία περιλαμβάνεται το σύνολο του ενεργητικού της επιχείρησης.

13. Επειδή, σύμφωνα με τα εκτεθέντα σε προηγούμενη σκέψη, στο άρθρο 46Α του ν. 1892/1990, το οποίο, δυνάμει του άρθρου 17 παρ. 5 του ν. 2947/2001, εφαρμόζεται και στις Α.Α.Ε., προβλέπεται ότι η θέση επιχείρησης σε ειδική εκκαθάριση προϋποθέτει αίτηση πιστωτών που εκπροσωπούν το 51% τουλάχιστον του συνόλου των κατά της επιχείρησης απαιτήσεων. Εξάλλου, με το ίδιο άρθρο 17 παρ. 5 του ν. 2947/2001 ο Υπουργός Πολιτισμού εξουσιοδοτείται να ρυθμίσει σχετικές λεπτομέρειες. Ως τέτοια όμως λεπτομέρεια δεν μπορεί να θεωρηθεί η ρύθμιση της παραγράφου 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία «... στην υποβολή της σχετικής αίτησης νομιμοποιείται ο καθένας που έχει έννομο συμφέρον, χωρίς να απαιτείται ο αιτών ή οι αιτούντες να εκπροσωπούν το 51% τουλάχιστον του συνόλου των απαιτήσεων κατά της υπό εκκαθάριση αθλητικής ανώνυμης εταιρείας ...», αφού με τη ρύθμιση αυτή τροποποιείται η ανωτέρω διάταξη του άρθρου 46Α του ν. 1892/1990, σύμφωνα με την οποία, για την υπαγωγή επιχείρησης σε ειδική εκκαθάριση, απαιτείται αίτηση πιστωτών που εκπροσωπούν το 51% των κατ' αυτής απαιτήσεων. Συνεπώς, η διάταξη αυτή της προσβαλλομένης αποφάσεως (όπως κρίθηκε και με την 505/2002 απόφαση της Επιτροπής Αναστολών του Δικαστηρίου, η οποία εκδόθηκε κατόπιν

αιτήσεως του ήδη αιτούντος) είναι μη νόμιμη, ως θεσπισθείσα καθ' υπέρβαση της νομοθετικής εξουσιοδότησεως, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα με την κρινόμενη αίτηση.

14. Επειδή, με το άρθρο 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. (κυρωθείσα με το ν.δ. 53/1974, Α' 256), στο οποίο ορίζεται ότι «Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δίκαιως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος ...» κατοχυρώνονται η αρχή της νομιμότητας και η έννοια της δίκαιης δίκης. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Ε.Δ.Δ.Α.), χωρίς να αποκρούει, γενικώς, τη θέσπιση αναδρομικών κανόνων δικαίου, έχει κατ' επανάληψη κρίνει ως αντίθετη με τη διάταξη αυτή νομοθετική ρύθμιση μη υπαγορευόμενη από επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, η οποία έχει τα εξής χαρακτηριστικά: α/ θεσπίζεται με αναδρομική ισχύ, β/ ρυθμίζει θέμα, για το οποίο υφίσταται ήδη εκκρεμής δίκη με διάδικο το Δημόσιο και γ/ με τη θέσπισή της η έκβαση της δίκης αυτής αποβαίνει υπέρ του Δημοσίου [βλ. αποφάσεις Ε.Δ.Δ.Α. της 11.4.2002, ... κλπ κατά Ελλάδος (σκ. 20 επ.), της 28.9.2001, ... κατά Ελλάδος (σκ. 27 επ.), της 28.10.1999, Zielinski κλπ κατά Γαλλίας (σκ. 50 επ.), της 22.10.1997, ... κατά Ελλάδος (σκ. 33 επ.), της 21.11.1994, Ελληνικά Διυλιστήρια ΣΤΡΑΝ και ... κατά Ελλάδος (σκ. 41 επ.) κ.ά. Αντίθετα, για την περίπτωση της συνδρομής επιτακτικών λόγων δημοσίου συμφέροντος βλ. αποφάσεις Ε.Δ.Δ.Α. της 27.5.2004, OGIS-INSTITUT STANISLAS κατά Γαλλίας (σκ. 56 επ.) και της 27.9.1997, National and Provincial Building Society κλπ κατά Ηνωμένου Βασιλείου (σκ. 94 επ.)].

15. Επειδή, μετά την κατάθεση, στις 8.5.2002, της κρινόμενης αιτήσεως, και τη δημοσίευση, στις 19.8.2002, της ανωτέρω αποφάσεως της Ε.Α., με την οποία, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, κρίθηκε ότι η παράγραφος 3 της προσβαλλόμενης υπουργικής αποφάσεως είναι προδήλως παράνομη, δημοσιεύθηκε ο ν. 3057/2002 (Α' 239/10.10.2002), με την παράγραφο 24 του άρθρου 77 του οποίου προσετέθησαν τα ακόλουθα εδάφια στο άρθρο 17 παρ. 5 του ν. 2947/2001: «Η διαδικασία κινείται με την υποβολή σχετικής αίτησης από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον ανεξάρτητα από το ποσοστό συμμετοχής του στο σύνολο των αξιώσεων κατά της εταιρείας. Η συμφωνία του Δημοσίου ως πιστωτή παρέχεται απευθείας από το νόμο αυτόν. Με τις υπουργικές αποφάσεις των προηγούμενων εδαφίων μπορεί να εισάγονται αποκλίσεις από το Ν. 1892/1990 (ΦΕΚ Α' 101), όπως αυτός ισχύει, προκειμένου να εκπληρωθεί ο σκοπός του παρόντος νόμου». Με την ίδια διάταξη ορίζεται ότι η ισχύς των νέων

αυτών εδαφίων ανατρέχει στον χρόνο έναρξης της ισχύος του ν. 2947/2001 (9.10.2001). Με τη νέα αυτή διάταξη δεν κυρώνεται μεν ευθέως η ανωτέρω παράγραφος 3 της προσβαλλόμενης αποφάσεως,

αλλ' η ρύθμιση αυτής (η τροποποίηση δηλαδή, ειδικά για την υπαγωγή Α.Α.Ε. σε ειδική εκκαθάριση, των προϋποθέσεων που τάσσει το άρθρο 46Α του ν. 182/1990) καθίσταται, αναδρομικά, περιεχόμενο τυπικού νόμου, με αποτέλεσμα να αίρεται, αναδρομικώς, η διαπιστωθείσα στη σκέψη 13 παρανομία της. Υπό το επιγενόμενο τούτο δεδομένο, το λυσιτελές, πλέον, του κριθέντος ως βάσιμου, κατά τα εκτιθέμενα στη 13η σκέψη, λόγου ακυρώσεως, περί θεσπίσεως της παρ. 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως καθ' υπέρβαση της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως και η, κατά παραδοχή του λόγου τούτου, ακύρωση της εν λόγω διατάξεως της παρ. 3, εξαρτώνται εκ του κατά πόσον μπορεί να τύχει εφαρμογής στην παρούσα δίκη η περί αναδρομικής ισχύος (από 9.10.2001, από του η έναρξη της ισχύος του ν. 2947/2001) διάταξη του άρθρου 77 παρ. 24 του ν. 3057/2002. Όμως, υπό το ως άνω περιεχόμενό της και ενόψει των πραγματικών και νομικών συνθηκών της υποθέσεως, οι οποίες έχουν εκτεθεί στις προηγούμενες σκέψεις, ιδίως δε ενόψει του ότι α/ αντίδικος του αιτούντος στην παρούσα δίκη είναι το Δημόσιο, β/ σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 17 παρ. 5 του ν. 2947/2001, μετά την 31.12.2001 δεν είναι πλέον δυνατόν να υποβληθεί νέα αίτηση προς υπαγωγή Α.Α.Ε. στο καθεστώς της ειδικής εκκαθάρισης, με αποτέλεσμα η νέα αυτή διάταξη να μην εισάγει πάγια ρύθμιση, αλλά ρύθμιση της οποίας η εφαρμογή εξαντλείται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, όπως εν προκειμένω, οι ήδη υποβληθείσες αιτήσεις υπαγωγής Α.Α.Ε. στο καθεστώς αυτό δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 46Α του ν. 182/1990, γ/ η εν λόγω αναδρομική ρύθμιση εισήχθη όχι μόνο μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής (31.12.2001), αλλά μετά και την κατάθεση της κρινόμενης αιτήσεως και τη δημοσίευση της ανωτέρω αποφάσεως της Ε.Α., η οποία εκδόθηκε στα πλαίσια της ίδιας δίκης, και με την οποία κρίθηκε ότι ο προσβαλλόμενος με την κρινόμενη αίτηση λόγος ακυρώσεως της παραγράφου 3 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, λόγω ελλείψεως νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως, είναι προδήλως βάσιμος, και δ/ η εφαρμογή της διατάξεως αυτής στην παρούσα δίκη θα είχε ως αποτέλεσμα την απόρριψη του λόγου αυτού ακυρώσεως του αιτούντος, αντιδίκου του Δημοσίου, η εν λόγω διάταξη της παραγράφου 24 του άρθρου 77 του ν. 3057/2002, ανεξαρτήτως αν εισάγεται, κατά το αναδρομικό της περιεχόμενο, με συνταγματικώς επιτρεπτό τρόπο, συνιστά, δοθέντος και ότι δεν δικαιολογείται από επιτα-

κτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, νομοθετική επέμβαση που αποσκοπεί πράγματι στο να επηρεάσει την έκβαση της παρούσας δίκης υπέρ του Δημοσίου, κατά παράβαση του ανωτέρω άρθρου 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. και συνεπώς δεν εφαρμόζεται στη δίκη αυτή, όπως βασιμώς προβάλλεται (πρβλ. ΣτΕ 3633/2004, Ολ.). Εξάλλου, σε περίπτωση που, όπως εν προκειμένω, διαπιστώνεται από Τμήμα του Δικαστηρίου σύγκρουση διατάξεως τυπικού νόμου προς διάταξη όχι του Συντάγματος, αλλά διεθνούς συμβάσεως κυρωθείσης με νόμο (όπως εν προκειμένω), η οποία, δυνάμει του άρθρου 28 παρ. 1 του Συντάγματος, έχει υπερνομοθετική ισχύ, δεν υφίσταται υποχρέωση παραπομπής του θέματος στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 100 του Συντάγματος, η οποία προσετέθη με το από 6.4.2001 Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής (Α' 84). Κατ' ακολουθίαν τούτου, ο περί υπερβάσεως της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως λόγος ακυρώσεως, προβαλλόμενος λυσιτελώς, πρέπει να γίνει δεκτός, ως βάσιμος, και να ακυρωθεί η παράγραφος 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ο Πάρεδρος όμως Δ. Μακρής υποστήριξε την εξής γνώμη: Μετά την θέσπιση της διατάξεως της παραγράφου 24 του άρθρου 77 του Ν. 3057/2002 καθίσταται αλυσιτελής ο έλεγχος της νομιμότητας της αναφερθείσας διατάξεως της παραγράφου 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Τούτο, διότι το ζήτημα του δικαιούμενου να κινήσει την σχετική διαδικασία ρυθμίσθηκε πλέον από την εν λόγω διάταξη του τυπικού νόμου (: «οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον ανεξάρτητα από το ποσοστό συμμετοχής του στο σύνολο των αξιώσεων κατά της εταιρείας»), με ισχύ που ανατρέχει στον χρόνο ενάρξεως της ισχύος του Ν. 2947/2001, η ρύθμιση δε αυτή του νόμου θα εξακολουθήσει να διέπει το ζήτημα και στην περίπτωση κατά την οποία η αντίστοιχη ρύθμιση της παραγράφου 3 της προσβαλλομένης κριθεί παράνομη και ακυρωθεί. Η Βουλή των Ελλήνων ως όργανο με δημοκρατική νομιμοποίηση, αρμόδιο για την θέσπιση νόμων (άρθρα 26, 51 και επόμενα, 73 και επόμενα του Συντάγματος), δεν εμποδίζεται να ασκήσει το νομοθετικό της έργο ευθέως για αντικείμενο που έχει ρυθμισθεί προηγουμένως από την κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση για μόνον τον λόγο ότι κατά της συγκεκριμένης κανονιστικής πράξεως της Διοικήσεως έχει ασκηθεί και εκκρεμεί αίτηση ακυρώσεως. Τέτοιος περιορισμός της νομοθετικής αρμοδιότητας της Βουλής των Ελλήνων δεν προκύπτει από τις διατάξεις του Συντάγματος. Η άσκηση του ενδίκου μέσου κατά της αναφερθείσας κανονιστικής πράξεως δεν έχει κατά το Σύνταγμα ως συνέπεια την αφαίρεση της δυνατότητας του Κοινοβουλίου να ψηφίζει νόμους που ρυθμίζουν ευθέως το ανωτέρω αντικείμε-

νο. Τούτο μάλιστα καθόσον από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η ρύθμιση της παραγράφου 24 του άρθρου 77 του τυπικού νόμου κατέλαβε μόνον το αντικείμενο της επίδικης υποθέσεως ώστε η ρύθμιση αυτή να συνιστά επέμβαση του νομοθέτη σε εκκρεμούσα δίκη κατά παράβαση της διατάξεως της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του Συντάγματος. Άλλωστε η προκείμενη περίπτωση, κατά την οποία ο νομοθέτης δεν καθιστά νόμιμη την προσβληθείσα κανονιστική πράξη, είναι τελείως διαφορετική από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η νομολογία έχει κρίνει ότι νόμος ο οποίος κυρώνει αναδρομικώς υπουργική απόφαση που εκδόθηκε χωρίς νομοθετική εξουσιοδότηση ή καθ' υπέρβαση αυτής, καθώς επίσης και όταν η εξουσιοδοτική διάταξη αφορά θέματα που εξαιρούνται από την νομοθετική εξουσιοδότηση, είναι ανίσχυρος καθ' ο μέρος ισχυροποιεί αναδρομικά τον κατά παράβαση του Συντάγματος τεθέντα με αυτήν κανόνα δικαίου (χωρίς να θίγεται πάντως η ισχύς του για το μέλλον) και ότι η υπουργική αυτή απόφαση δεν αποκτά, με την κατά τα ανωτέρω αντισυνταγματική κύρωσή της ισχύ τυπικού νόμου (ΣτΕ 3268, 2138/2001, 543/1999, 4671/1998, 3597/1991), καθώς και από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες κρίθηκε το ίδιο όταν ο αναδρομικός νόμος δεν κυρώνει μεν ευθέως την κανονιστική απόφαση, η οποία έχει εκδοθεί κατά παράβαση νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως, αλλά τροποποιεί αναδρομικά την διάταξη που περιλαμβάνει την νομοθετική εξουσιοδότηση, ή εισάγει ή τροποποιεί αναδρομικώς άλλη διάταξη, με τρόπο ώστε η κανονιστική απόφαση να καθίσταται πλέον νόμιμη (ΣτΕ 3633/2004, Ολ.). Περαιτέρω η προαναφερθείσα εκδοχή εναρμονίζεται και με την νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αναφορικά με την διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Πιο συγκεκριμένα το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου δέχθηκε ότι η προηγούμενη διάταξη της Συμβάσεως δεν έχει την έννοια ότι εμποδίζεται κάθε επέμβαση των δημοσίων αρχών σε εκκρεμή δίκη στην οποία αυτές είναι διάδικο μέρος. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έκρινε μάλιστα ότι κάθε αναδρομική ρύθμιση του νομοθέτη που επηρεάζει προς όφελος του Δημοσίου την έκβαση της εκκρεμούσας δίκης στην οποία είναι τούτο διάδικο δεν αποτελεί ανεπίτρεπτη επέμβαση και ότι δεν παραβιάζεται η ανωτέρω διάταξη του άρθρου 6 και στην περίπτωση κατά την οποία διαδοχικές νομοθετικές ρυθμίσεις, οι οποίες καθιστούσαν αναδρομικά ισχυρό διάταγμα το οποίο με προηγούμενη δικαστική απόφαση είχε κριθεί μη νόμιμο ως εκτός εξουσιοδοτήσεως αλλά και εγκυκλίους Υπουργείου,

είχαν ως αποτέλεσμα να μην είναι δυνατόν να γίνουν δεκτές εκκρεμείς αγωγές των ενδιαφερομένων εταιρειών κατά του Δημοσίου για επιστροφή καταβληθέντων φόρων (απόφαση Building Societies της 23ης Οκτωβρίου 1997 και απόφαση OGIS-Institut Stanislas της 27ης Μαΐου 2004). Τέλος κατά την ίδια γνώμη το ανωτέρω ζήτημα του ανεπίτρεπτου επηρεασμού του αντικειμένου της δίκης δεν ρυθμίζεται αποκλειστικά από την διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αλλά και από την διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του Συντάγματος, την οποία έχουν επίσης υποχρέωση να εφαρμόζουν τα Δικαστήρια. Επομένως το ζήτημα διέπεται από την συρρέουσα εφαρμογή των διατάξεων της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Συντάγματος. Με το δεδομένο αυτό, για την μη εφαρμογή από το Δικαστήριο της διατάξεως της παραγράφου 24 του άρθρου 77 του Ν. 3057/2002 πρέπει να τηρηθεί υποχρεωτικά η διαδικασία, την οποία προβλέπει η διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 100 του Συντάγματος όπως αναθεωρήθηκε με το Ψήφισμα της 6ης Απριλίου 2001 της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων. Συνεπώς, κατά τη γνώμη αυτή, ο έλεγχος της νομιμότητας της αναφερθείσας διατάξεως της παραγράφου 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι αλυσιτελής και πάντως σε περίπτωση μη εφαρμογής της παραγράφου 24 του άρθρου 77 του Ν. 3057/2002, το Τμήμα πρέπει να παραπέμψει το ζήτημα στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 100 του Συντάγματος.

16. Επειδή, κατάχρηση εξουσίας δεν νοείται επί εκδόσεως κανονιστικών πράξεων και συνεπώς ο περί του αντιθέτου λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος και απορριπτός (πρβλ. ΣτΕ 3135/2002, 4528/2001 κ.ά.).

17. Επειδή, τέλος, μετά την παραδοχή του λόγου περί υπερβάσεως της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως, παρέλκει, ως αλυσιτελής, η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως που στρέφονται κατά της παραγράφου 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Διά ταύτα

Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

Ακυρώνει την παράγραφο 3 της 40/2002 αποφάσεως του Υφυπουργού Πολιτισμού, κατά το σχεπτικό.

Απορρίπτει την αίτηση κατά τα λοιπά.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου και

Συμφηφίζει τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 4 Οκτωβρίου 2004 και στις 27 Ιανουαρίου 2005 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 15 Φεβρουαρίου 2005.

93 ΣτΕ 1805/2008 (Τμήμα Δ')

Πρόεδρος: Μ. Βροντάκης

Μέλη: Α. Χριστοφορίδου, Δ. Γρατσιάς, Ο. Ζυγούρα, Ο. Νικολαράκου

Εγγραφή στον πίνακα διακρινομένων αθλητών, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 34 του ν. 2725/1999. Δεν συνιστά απόφαση περί χορήγησης συγκεκριμένου ευεργετήματος, όπως αυτού της εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση άνευ εξετάσεων. Ενδεχόμενη αντισυνταγματικότητα διατάξεων που αφορούν συγκεκριμένο ευεργέτημα δεν μπορεί να εξεταστεί στα πλαίσια δίκης, που έχει ως αντικείμενο την απόρριψη εγγραφής στον ανωτέρω πίνακα. Για την εγγραφή στον πίνακα αρκεί και η κατάκτηση πρώτης έως έκτης θέσης σε ευρωπαϊκό πρωτάθλημα, σε άθλημα που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες αθλητικές ομοσπονδίες. Τι νοείται ως ευρωπαϊκό πρωτάθλημα. Κρίσιμος ο αριθμός των συμμετασχόντων αθλητών. Δεν απαιτείται η συμμετοχή στο πρωτάθλημα ορισμένου αριθμού χωρών. Δεν είναι αναγκαία, για την αναγνώριση ευρωπαϊκής διάκρισης επιτευχθείσης σε πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα, η προηγούμενη έγκριση της μετάβασης της αποστολής από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Ευθύνη της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας για τη συμμετοχή ελλήνων αθλητών σε διεθνείς διοργανώσεις. Μη νόμιμα απορρίφθηκε το αίτημα εγγραφής του αιτούντος στον πίνακα διακρινομένων αθλητών. Δεκτή η αίτηση ακύρωσης της αρνητικής απάντησης του Γ.Γ. Αθλητισμού.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (2776149, 3799035/2007 ειδικά έντυπα παραβόλου).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή, η οποία παρεπέμφθη προς εκδίκαση στο Συμβούλιο της Επικρατείας με την 2163/2007 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών λόγω αρμοδιότητας, οι αιτούντες, ως ασκούντες την γονική μέριμνα

του ανηλίκου υιού τους ... , ζητούν την ακύρωση της υπ'αριθμ. 12535/16.3.2007 απόφασεως του υπογράφοντος με εντολή Υφυπουργού Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού, με την οποία απεργρίφθη αίτηση του ως άνω υιού τους να εγγραφεί στον ειδικό πίνακα διακρινομένων αθλητών του άρθρου 34 του ν. 2725/1999.

3. Επειδή, ειδικότερα, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ο υιός των αιτούντων, αθλητής ιστιοπλοΐας και συγκεκριμένα, του αγωνίσματος Lightning, υπέβαλε την από 26.10.2006 αίτηση προς την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού για την εγγραφή του στον ειδικό πίνακα διακρινομένων αθλητών του άρθρου 34 του ν. 2725/1999, προσκομίζοντας σχετικώς την απο 16.8.2006 βεβαίωση της Ελληνικής Ιστιοπλοϊκής Ομοσπονδίας, σύμφωνα με την οποία είχε επιτύχει έκτη νίκη στο Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Lightning έτους 2006, το οποίο διεξήχθη στην Jyvaskyla Φινλανδίας από τις 13 έως τις 16.7.2006, με την συμμετοχή τριάντα δύο σκαφών από τρεις χώρες (Ελλάδα, Φινλανδία, Ελβετία). Στην ίδια βεβαίωση αναφέρετο ότι το άθλημα της ιστιοπλοΐας είναι ατομικό καθώς και ότι το αγώνισμα Lightning δεν περιλαμβάνεται στο επίσημο πρόγραμμα των ολυμπιακών αγώνων. Με την ήδη προσβαλλομένη απόφαση η αίτηση του υιού των αιτούντων απεργρίφθη με την αιτιολογία ότι δεν στοιχειοθετείται η έννοια του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος με την συμμετοχή τριών συνολικά χωρών.

4. Επειδή, νομίμως συνεχίζει την δίκη ο ενηλικιωθείς ήδη κατά την συζήτηση της υποθέσεως υιός των αιτούντων, ... , ο οποίος με δήλωσή του στο ακροατήριο νομιμοποίησε την υπογράφουσα το δικόγραφο και παραστάσα κατά την συζήτηση της υποθέσεως δικηγόρο.

5. Επειδή, στο άρθρο 34 του ν. 2725/1999 «Ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις» (Φ.Ε.Κ. Α΄ 121) ορίζονται τα εξής : «1. Σε αθλητές που σημειώνουν εξαιρετικές αγωνιστικές διακρίσεις σε ατομικά ή ομαδικά αθλήματα χορηγούνται οι οικονομικές παροχές, τα ευεργετήματα και οι διευκολύνσεις που ορίζονται στις επόμενες παραγράφους. 2. Εξαιρετική αγωνιστική διάκριση κατά την έννοια της παρ.1 του παρόντος είναι : α) ... δ) η κατάκτηση 1ης έως και 6ης νίκης σε Ευρωπαϊκά Πρωταθλήματα ανδρών – γυναικών, νέων ανδρών – γυναικών, εφήβων – νεανίδων σε άθλημα που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες κατά τον παρόντα νόμο ομοσπονδίες ε) ... 3. Οι αθλητές που σημειώνουν τις διακρίσεις των παρ.2 και 13 του παρόντος εγγράφονται σε ειδικό πίνακα που τηρείται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητας των διακρίσεων αυτών, η οποία καθορίζεται

με απόφαση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού, που εκδίδεται μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Με την ίδια απόφαση ορίζονται τα στοιχεία που περιλαμβάνει ο πίνακας του προηγούμενου εδαφίου και όλα όσα αφορούν την εγγραφή αθλητών στον πίνακα αυτόν.

4. Σε αθλητές που σημειώνουν μία τουλάχιστον από τις διακρίσεις της παρ.2 του παρόντος σε αγωνίσματα ατομικών αθλημάτων ή σε ομαδικά αθλήματα που περιλαμβάνονται στο εκάστοτε ισχύον επίσημο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων πλην της διάκρισης σε παγκόσμιους σχολικούς αγώνες, παρέχεται οικονομική επιβράβευση ... 5. ... 8. Αθλητές που σημειώνουν μία τουλάχιστον από τις διακρίσεις της παρ.2 του παρόντος άρθρου επιτρέπεται να διορίζονται, κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων, σε κενές θέσεις φορέων του δημόσιου τομέα, για τους οποίους έχει εφαρμογή το άρθρο 1 του ν. 2527/1997 ... 9. ... 10. Αθλητές που έχουν σημειώσει μία τουλάχιστον από τις διακρίσεις της παρ.2 του παρόντος άρθρου, έχουν ηλικία δεκαεπτά έως και τριάντα (17-30) ετών και έχουν τίτλο σπουδών που τους επιτρέπει συμμετοχή στις κάθε φορά ισχύουσες διαδικασίες επιλογής για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, εισάγονται σε οποιοδήποτε τμήμα Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι. της προτίμησής τους και εγγράφονται σε αυτό, καθ' υπέρβαση του αριθμού εισακτέων που ορίζεται σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις.

Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, που εκδίδεται μέχρι 31.12.1999 ορίζονται οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, η διαδικασία και γενικά κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής, καθώς και της διάταξης της παρ.13 του παρόντος άρθρου... 11. Αθλητές που έχουν σημειώσει μία τουλάχιστον από τις διακρίσεις της παρ.2 του παρόντος άρθρου επιτρέπεται να εισάγονται στις σχολές αστυφυλάκων, πυροσβεστών και λιμενοφυλάκων, καθ' υπέρβαση, και μέχρι του ορίου των δέκα (10) ατόμων, του εκάστοτε οριζομένου για τις σχολές αυτές αριθμού εισακτέων. ... 14. Για την εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 2, 10 και 13 του παρόντος άρθρου ισχύουν οι ακόλουθες ρυθμίσεις : α) ... β) ... Ως Παγκόσμιο ή Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα θεωρείται μία και μόνο διοργάνωση που διεξάγεται περιοδικά σύμφωνα με τους ισχύοντες διεθνείς κανονισμούς του οικείου αθλήματος. Όταν σε κάποια κατηγορία ηλικιών και φύλου γίνονται δύο ή περισσότερα πρωταθλήματα, λαμβάνεται υπόψη η σημαντικότερη διοργάνωση που ορίζεται από την οικεία ομοσπονδία. Για να ληφθεί υπόψη οποιαδήποτε αγωνιστική διάκριση, πρέπει ο αριθμός των συμμετασχόντων αθλητών στο αγώνισμα ή το

άθλημα, σε όλες τις φάσεις της διοργάνωσης να είναι διπλάσιος της νίκης που επιβραβεύεται. Σε κάθε περίπτωση ο συνολικός αριθμός των συμμετασχόντων δεν μπορεί να είναι μικρότερος από έξι (6) αθλητές ή ομάδες (τα εδάφια αυτά προστέθηκαν με την παρ.5 του άρθρου 75 του ν. 3057/2002, Φ.Ε.Κ. Α' 239) γ) ... 15. ...».

Κατ'επίκληση της παρ.3 του άρθρου 34 του ως άνω νόμου εξεδόθη η υπ'αριθμ. 30592/31.12.1999 απόφαση του Υφυπουργού Πολιτισμού (Φ.Ε.Κ. Β'44/24.1.2000), με την οποία ρυθμίσθηκαν τα σχετικά με την εγγραφή στον πίνακα των αθλητών με εξαιρετικές αγωνιστικές διακρίσεις. Ειδικότερα, στο άρθρο 3 της ως άνω υπουργικής αποφάσεως ορίζονται τα εξής : «1. Αθλητές που σημειώνουν τις αγωνιστικές διακρίσεις σε ατομικά ή ομαδικά αθλήματα, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ.2 και 13 του άρθρου 34 του Ν.2725/1999, εγγράφονται στον ειδικό πίνακα της παρούσας απόφασης, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. 2. Για την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 1 απαιτούνται : α) βεβαίωση της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, από την οποία να προκύπτει το ονοματεπώνυμο και πατρώνυμο του αθλητή, το έτος γέννησής του, το είδος της αγωνιστικής του διάκρισης (είδος νίκης, επίτευξη ή ισοφάριση προβλεπόμενων επιδόσεων), το άθλημα ή αγώνισμα στο οποίο διακρίθηκε και η χρονολογία διεξαγωγής τους και β) εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. 3. Οι αποφάσεις της παραγράφου 1 της παρούσας απόφασης εκδίδονται μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την περιέλευση στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού των βεβαιώσεων της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Οι οικείες αθλητικές ομοσπονδίες οφείλουν να αποστέλλουν τις βεβαιώσεις στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, μέσα σε δέκα πέντε (15) ημέρες από την τελική έγκριση της αγωνιστικής διάκρισης από τα αρμόδια εθνικά ή διεθνή όργανα».

6. Επειδή, με τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 2725/1999, κατ'επίκληση των οποίων υπεβλήθη το ένδικο αίτημα του αιτούντος για την εγγραφή του στον ειδικό πίνακα διακρινομένων αθλητών, θεσπίζονται συγκεκριμένα ευεργετήματα για τους αθλητές που επιτυγχάνουν τις καθοριζόμενες στις διατάξεις αυτές αγωνιστικές διακρίσεις. Τα ευεργετήματα αυτά συνίστανται, προκειμένου για τους αθλητές που επιτυγχάνουν τις διακρίσεις της παραγράφου 2 του άρθρου, είτε στην οικονομική επιβράβευση αυτών (όταν η διάκριση έχει σημειωθεί σε αγώνισμα ατομικού αθλήματος ή ομαδικό άθλημα περιλαμβανόμενο στο επίσημο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων), είτε στον διο-

ρισμό τους σε θέσεις του δημοσίου τομέα κατά παρέκκλιση των γενικώς ισχυουσών διατάξεων, είτε στην εισαγωγή τους σε σχολή ή τμήμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης χωρίς εξετάσεις, καθ' υπέρβαση του αριθμού των εισακτέων, είτε, τέλος, στην εισαγωγή στις σχολές αστυφυλάκων, πυροσβεστών και λιμενοφυλάκων, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 11 του άρθρου 34. Το Δημόσιο, τόσο κατά την συζήτηση της υποθέσεως όσο και με το υπόμνημα που κατέθεσε στις 14.2.2008, εντός της ταχθείσης από τον Πρόεδρο του Τμήματος κατά την συζήτηση της υποθέσεως προθεσμίας, ισχυρίστηκε ότι διά της εγγραφής του στον ειδικό πίνακα διακρινομένων αθλητών, ο αιτών επιδιώκει την απόλαυση του προνομίου της άνευ εξετάσεων εισαγωγής του σε σχολή της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου 34, οι διατάξεις, όμως, αυτές, καθ' ο μέρος προβλέπουν την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση της συγκεκριμένης κατηγορίας υποψηφίων (των αθλητών, δηλαδή, που έχουν επιτύχει τις καθοριζόμενες στο νόμο αγωνιστικές διακρίσεις), κατά παρέκκλιση των γενικώς ισχυόντων, χωρίς εξετάσεις και καθ' υπέρβαση του αριθμού εισακτέων, προσκρούουν στην αρχή της ισότητας των Ελλήνων πολιτών ενώπιον του νόμου, που θεσπίζεται με το άρθρο 4 παρ.1 του Συντάγματος, εφόσον η ιδιότητα των υποψηφίων αυτών ως αθλητών επιτυχόντων τις ως άνω αγωνιστικές διακρίσεις δεν δικαιολογεί την ειδική μεταχείρισή τους σε σχέση με τους υπολοίπους υποψηφίους για την εισαγωγή σε σχολή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ενώ, περαιτέρω, οι ίδιες διατάξεις αντίκεινται και στο άρθρο 16 παρ.2 του Συντάγματος. Συνεπώς, κατά τους ισχυρισμούς του Δημοσίου, νομίμως απερρίφθη, η αίτηση του αιτούντος να εγγραφεί στον ειδικό πίνακα των διακρινομένων αθλητών, κατ'εφαρμογήν των ως άνω ανισχύρων ως αντισυνταγματικών διατάξεων. Ωστόσο, όπως έχει ήδη εκτεθεί, κατά το θεσπιζόμενο στις ανωτέρω διατάξεις σύστημα, η εγγραφή στον πίνακα διακρινομένων αθλητών αποτελεί μεν προϋπόθεση για την απόλαυση των προβλεπομένων στο νόμο ευεργετημάτων, ένα εκ των οποίων αποτελεί η άνευ εξετάσεων εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, δεν συνιστά όμως απόφαση περί χορηγήσεως συγκεκριμένου ευεργετήματος. Ενδεχόμενη δε αντισυνταγματικότητα των διατάξεων, οι οποίες αφορούν στην χορήγηση κάποιου από τα προαναφερθέντα ευεργετήματα, μη κλονίζουσα την ισχύ του συνόλου των ως άνω ευεργετικών υπέρ των διακρινομένων αθλητών διατάξεων, δεν μπορεί να εξετασθεί στο πλαίσιο της παρούσης δίκης, η οποία έχει ως αντικείμενο την απόρριψη αιτήματος εγγραφής στον πίνακα του άρθρου 34 παρ.3 του ν. 2725/1999. Το ζήτημα

αυτό θα ερευνηθεί σε μεταγενέστερο στάδιο, κατά τον έλεγχο, δηλαδή, της ατομικής πράξεως, με την οποία χορηγείται στον εγγραφέντα στον πίνακα αθλητή το εν λόγω ευεργέτημα. Εξ άλλου, τα αρμόδια όργανα της Διοικήσεως, κατά την εξέταση αιτήματος για την χορήγηση συγκεκριμένου ευεργετήματος, είναι δυνατόν, εάν θεωρήσουν προδήλως αντισυνταγματικές τις σχετικές διατάξεις, να αρνηθούν την εφαρμογή τους, της σχετικής κρίσεως της Διοικήσεως τελούσης, βεβαίως πάντοτε, υπό την εγγύηση του δικαστικού ελέγχου.

7. Επειδή, κατά τα οριζόμενα στην παρ.2 του άρθρου 34 του ν. 2725/1999, μεταξύ των εξαιρετικών αγωνιστικών διακρίσεων, οι οποίες δικαιολογούν την εγγραφή στον ειδικό πίνακα της παρ.3 του ίδιου άρθρου, περιλαμβάνεται και η κατάκτηση πρώτης έως και έκτης νίκης σε ευρωπαϊκό πρωτάθλημα, σε άθλημα που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες αθλητικές ομοσπονδίες. Περαιτέρω δε, από τα διαλαμβανόμενα στην παρ.14 του ίδιου άρθρου συνάγεται ότι ως ευρωπαϊκό πρωτάθλημα νοείται μία και μόνον διοργάνωση, η οποία διεξάγεται σύμφωνα με τους σχετικούς διεθνείς κανονισμούς, αναγνωρίζεται ως τέτοια (δηλαδή, ως ευρωπαϊκό πρωτάθλημα) από την οικεία διεθνή ομοσπονδία και περιλαμβάνεται στο επίσημο πρόγραμμα αγώνων της. Κατά τα λοιπά, για την αναγνώριση διακρίσεως επιτευχθείσης σε ευρωπαϊκό πρωτάθλημα δεν απαιτείται, κατά νόμο, η συμμετοχή στην οικεία διοργάνωση ορισμένου αριθμού χωρών. Στην ίδια παράγραφο 14 ορίζεται μόνον ότι για να ληφθεί υπ'όψιν διάκριση επιτευχθείσα σε οποιαδήποτε εν γένει διοργάνωση, πρέπει ο αριθμός των συμμετασχόντων αθλητών να είναι διπλάσιος της νίκης που επιβραβεύεται, ενώ σε κάθε περίπτωση, ο συνολικός αριθμός των συμμετασχόντων δεν πρέπει να είναι μικρότερος από έξι αθλητές ή ομάδες.

8. Επειδή, εν προκειμένω, όπως έχει εκτεθεί ανωτέρω, ο αιτών έλαβε μέρος στο Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Lightning έτους 2006, το οποίο διεξήχθη στην Jyvaskyla Φινλανδίας από τις 13 έως τις 16.7.2006, με την συμμετοχή τριάντα δύο σκαφών από τρεις χώρες (Ελλάδα, Φινλανδία, Ελβετία), επέτυχε δε με το σκάφος του έκτη νίκη. Εν συνεχεία, υπέβαλε αίτηση να εγγραφεί στον ειδικό πίνακα των αθλητών με εξαιρετικές αγωνιστικές διακρίσεις, η οποία, όμως, απερρίφθη με την ήδη προσβαλλόμενη πράξη, με την αιτιολογία ότι, κατά την έννοια των σχετικών διατάξεων, δεν στοιχειοθετείται πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα με την συμμετοχή τριών μόνον συνολικά χωρών. Σύμφωνα, ωστόσο, με τα γενόμενα δεκτά στην προηγούμενη σκέψη, στο νόμο δεν τάσσεται ως προϋπόθεση, για την αναγνώριση αγωνιστικής διακρίσεως επιτευχθείσης σε ευρωπαϊκό

πρωτάθλημα, η συμμετοχή ορισμένου αριθμού χωρών. Ούτε, άλλωστε, επικαλείται η Διοίκηση, ότι κατά το καταστατικό της οικείας διεθνούς ομοσπονδίας, ως Πανευρωπαϊκό Πρωτάθλημα νοείται διοργάνωση, στην οποία συμμετέχει συγκεκριμένος αριθμός χωρών. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, η προσβαλλομένη απόφαση δεν αιτιολογείται νομίμως, κατά τα βασιμώς προβαλλόμενα με την υπό κρίση αίτηση.

9. Επειδή, στο από 11.5.2007 έγγραφο των απόψεων της Διοικήσεως αναφέρεται, περαιτέρω, ότι στην επίμαχη διοργάνωση συμμετείχαν σωματεία και όχι εθνικές ομάδες, όπως προκύπτει και από το γεγονός ότι η Ελληνική Ιστιοπλοϊκή Ομοσπονδία δεν ζήτησε την έγκριση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού για την μετάβαση της συγκεκριμένης αποστολής στο εξωτερικό, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 6 του άρθρου 26 του ν.2725/1999, στα ευρωπαϊκά δε πρωταθλήματα συμμετέχουν εθνικές ομάδες που εκπροσωπούν την χώρα τους και όχι μεμονωμένοι αθλητές. Στην ως άνω παράγραφο 6 του άρθρου 26 του ν.2725/1999, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 74 παρ.2 του ν. 3057/2002 (Φ.Ε.Κ. Α'239), προβλέπεται ότι : «Προκειμένου να συμμετάσχει αθλητική ομοσπονδία σε διεθνείς αγώνες ή αθλητικές συναντήσεις στο εξωτερικό ... υποβάλλεται, κάθε φορά, προ είκοσι τουλάχιστον ημερών, αίτηση προς έγκριση μετάβασης με το εξής περιεχόμενο : α) τόπο, χρόνο και σκοπό μετάβασης, β) πλήρη στοιχεία και ιδιότητα των μελών που πρόκειται να μεταβούν και γ) αναλυτικό προϋπολογισμό της σχετικής δαπάνης ...».

Ανεξαρτήτως, ωστόσο, του εάν είναι δυνατή η επίκληση με το έγγραφο των απόψεων της Διοικήσεως προς το Δικαστήριο και άλλης νομικής βάσεως προς απόρριψη του αιτήματος του αιτούντος, ερειδομένης επί διαφορετικού πραγματικού, πάντως, τα ως άνω αναφερόμενα από την Διοίκηση δεν θα μπορούσαν να αποτελέσουν νόμιμη βάση απορρίψεως του σχετικού αιτήματος, δεδομένου ότι, κατά τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 2725/1999, για την αναγνώριση αγωνιστικής διακρίσεως επιτευχθείσης σε πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα, δεν τάσσεται ως προϋπόθεση η προηγούμενη έγκριση της μετάβασως της αποστολής από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Αντιθέτως, από το πνεύμα των διατάξεων του νόμου αυτού (βλ. άρθρο 7 παρ.6 και 7, 33 παρ.8 του ν. 2725/1999), συνάγεται ότι η ευθύνη για την συμμετοχή ελλήνων αθλητών σε διεθνείς διοργανώσεις έχει ανατεθεί στην οικεία αθλητική ομοσπονδία, η οποία καθορίζει και τις προϋποθέσεις συμμετοχής, εφόσον δε η συμμετοχή γίνεται με την έγκριση της οικείας ομοσπονδίας, σύμφωνα με τους όρους και τις

προϋποθέσεις που έχουν θεσπισθεί σχετικώς, θεωρείται ότι εξασφαλίζεται η εθνική εκπροσώπηση (πρβλ. ΣτΕ 4323/98). Κατά τα λοιπά δε, η διαδικασία της εγκρίσεως της μεταβάσεως εθνικής αποστολής σε διεθνείς αγώνες ή αθλητικές συναντήσεις στο εξωτερικό που προβλέπεται στην παρ.6 του άρθρου 26 του ν. 2725/1999, αποβλέπει στην εξυπηρέτηση άλλων σκοπών και συγκεκριμένα, στον διασφάλιση του ελέγχου των οικονομικών στοιχείων της αποστολής, για την οποία η αθλητική ομοσπονδία επιχορηγείται από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.

10. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη και να αναπεμφθεί η υπόθεση στην Διοίκηση προς νέα νόμιμη κρίση, ενώ παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών προβαλλομένων λόγων ακυρώσεως.

Διά ταύτα

Δέχεται την υπό κρίση αίτηση.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. 12535/16.3.2007 πράξη του υπογράφοντος με εντολή Υφυπουργού Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού και αναπέμπει την υπόθεση στην Διοίκηση.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

Επιβάλλει στο Δημόσιο την δικαστική δαπάνη του αιτούντος, η οποία ανέρχεται στο ποσό των εννιακοσίων είκοσι (920) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 18 Φεβρουαρίου και στις 26 Μαρτίου 2008

94 Ν.Σ.Κ. 104/2007 (Τμήμα Δ')

Πρόεδρος: Ι. Πράσιнос, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Χ. Θωμόπουλος, Φ. Γεωργακόπουλος, Κ. Μανωλής, Β. Σουλιώτης,
Α. Κλαδιάς, Π. Βαρελάς, Σ. Παπαγιαννόπουλος

ΚΥΑ και ΥΑ Δ3β/423/19-2-1973, Γ4/534/7-3-1981, Γ4/Φ.11-21/οικ. 1929/28-7-1982, Γ4/Φ.12/οικ.1930/28-7-1982, όπως τροποποιήθηκαν με την ΚΥΑ Π4γ/Φ.421/Φ.422/Φ.423/Φ.221/οικ. 6286/24-10-1997, και ΚΥΑ Γ4α/Φ.225/161/3-2-1989 και Π3α/Φ.27/Γ.Π.οικ. 124095/17-2-2002. Προκειμένου να χορηγηθούν προνοιακά οικονομικά ή άλλα βοηθήματα, οι ιατρικές γνωματεύσεις εκδίδονται μόνο από γιατρούς δημοσίων φορέων υπηρεσιών υγείας. Οι ως άνω κανονιστικές πράξεις δεν έχουν καταργηθεί από τις ρυθμίσεις του Ν.2071/ 1992, άρθρο 122 και του Ν.3418/2005, άρθρο 5, ως προγενέστερες και ειδικότερες ρυθμίσεις.

Ι. Με αφορμή έγγραφο του Συνήγορου του Πολίτη, ο οποίος επελήφθη και ερευνά αναφορά ιατρού, ενιστάμενου για μη εφαρμογή των διατάξεων περί ισοτιμίας των ιατρικών γνωματεύσεων των ιδιωτών γιατρών και των γιατρών δημοσίων φορέων, η ερωτώσα υπηρεσία υπέβαλε με το ως άνω σχετικό το εξής ερώτημα:

«Ο Συνήγορος του Πολίτη έλαβε και εξετάζει αναφορά του ιατρού κ. Δημήτριου Γερούκαλη νευρολόγου-ψυχιάτρου, με την οποία διαμαρτύρεται για την άρνηση των υπηρεσιών υγείας και πρόνοιας να δεχτούν γνωματεύσεις του για την πιστοποίηση αναπηρίας σε ενδιαφερόμενα άτομα προκειμένου να τους χορηγηθεί ή να συνεχιστεί η χορήγηση προνοιακού επιδόματος. Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το υπ' αρ. 15197/24 -7-06 έγγραφο του Συνήγορου του Πολίτη και παρακαλούμε να έχουμε τη δική σας γνωμοδότηση αναφορικά με την ισοτιμία των ιατρικών γνωματεύσεων αφού λάβετε υπόψη σας τα ακόλουθα:

Το Υπουργείο μας εφαρμόζει προγράμματα οικονομικής ενίσχυσης απόμων με αναπηρίες στα οποία εντάσσονται οι ενδιαφερόμενοι ανάλογα με το πρόγραμμα, βάσει Αποφάσεων Υγειονομικής Επιτροπής ή γνωματεύσεων

ιατρών Κρατικών Νοσοκομείων όπως προβλέπεται από σχετικές διατάξεις Κοιτών Υπουργικών Αποφάσεων.

Πιο συγκεκριμένα σε ότι αφορά στα προγράμματα οικονομικής ενίσχυσης, τετραπληγίας-παραπληγίας και Βαριάς Νοητικής Καθυστέρησης απαιτείται η κατάθεση στην αρμόδια Υγειονομική Επιτροπή γνωμάτευσης ιατρού Διευθυντή Κλινικής ή Επιμελητή Α΄ Κρατικού Νοσοκομείου ανάλογης προς την πάθηση ή αναπηρία ειδικότητας, θεωρημένη για το γνήσιο της υπογραφής από το Διοικητικό Διευθυντή του Νοσοκομείου ή το νόμιμο αναπληρωτή του, προκειμένου αυτή να αποφανθεί σχετικά με την αναπηρία, ενώ για το πρόγραμμα οικονομικής ενίσχυσης Βαριάς Αναπηρίας (67% και άνω) προβλέπεται η Κατάθεση στην αρμόδια Υγειονομική Επιτροπή γνωμάτευση κρατικού γιατρού ή ιατρού ΝΠΔΔ ή ΝΠΙΔ επιχορηγούμενου από το Κράτος.

Σε ότι αφορά στα προγράμματα οικονομικής ενίσχυσης τυφλών και κωφάλλων, όπου δεν απαιτείται Απόφαση Υγειονομικής Επιτροπής, οι ενδιαφερόμενοι εντάσσονται στα προγράμματα βάσει γνωμάτευσης οφθαλμιάτρου και αντίστοιχα ιατρού ωτορινολαρυγγολόγου Διευθυντή Κλινικής ή Επιμελητή Α΄ Κρατικού Νοσοκομείου θεωρημένη για το γνήσιο της υπογραφής από το Διοικητικό Διευθυντή ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, η οποία κατατίθεται στις οικείες Δ/νσεις Πρόνοιας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων (επισυνάπτονται οι σχετικές διατάξεις των Κ.Υ.Α.).

Σύμφωνα με το άρθρο 122 «Ισοτιμία ιατρικών πιστοποιητικών- του Ν. 2071/1992 που επισυνάπτουμε, «Ιατρικά πιστοποιητικά ή γνωματεύσεις, καθώς και ιατρικές συνταγές, που εκδίδονται κατά τους νόμιμους τύπους, έχουν το ίδιο κύρος και την ίδια νομική ισχύ ως προς τις νόμιμες χρήσεις και ενώπιον όλων των αρχών και υπηρεσιών, ανεξαρτήτως του αν εκδίδονται από γιατρούς που υπηρετούν σε Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. ή ιδιώτες γιατρούς».

Επίσης στην παρ. 3 του ίδιου άρθρου αναφέρεται ότι με Απόφαση του Υπουργού Υγείας καθορίζεται ενιαίος τύπος ιατρικών πιστοποιητικών και γνωματεύσεων κλπ.

Βάσει των ανωτέρω η υπηρεσία μας εξακολουθούσε να τηρεί όσα προβλέπονταν από τις σχετικές Κ.Υ.Α. των προγραμμάτων οικονομικής ενίσχυσης ΑμεΑ και αφορούν στην κατάθεση προς τις αρμόδιες υπηρεσίες μόνο πιστοποιητικών ιατρών Δημοσίων Νοσοκομείων δεδομένου ότι δεν είχε εκδοθεί η προβλεπόμενη από την παρ. 3 του άρθρου 122 Υπουργική Απόφαση σχετικά με τον ενιαίο τύπο των ιατρικών πιστοποιητικών. Η ύπαρξη ενός ενιαίου τύπου

ιατρικών πιστοποιητικών κρίνονταν απαραίτητη προκειμένου να είναι δυνατός ο έλεγχος της γνησιότητας και νομιμότητας των σχετικών πιστοποιητικών δεδομένου μάλιστα ότι δεν προβλέπονταν η υποχρέωση τήρησης αρχείου από τους ιδιώτες ιατρούς.

Στην παρ.1 του άρθρου 5 του Ν. 3418/05 προβλέπεται ότι τα ιατρικά πιστοποιητικά και οι ιατρικές γνωματεύσεις, καθώς και ιατρικές συνταγές που εκδίδονται κατά τους νόμιμους τύπους, έχουν το ίδιο κύρος και την ίδια νομική ισχύ ως προς τις νόμιμες χρήσεις και ενώπιον όλων των αρχών και υπηρεσιών. ανεξάρτητα από το αν εκδίδονται από ιατρούς που υπηρετούν σε ΝΠΔΔ ή ΝΠΙΔ ή ιδιώτες ιατρούς. Σε κάθε περίπτωση τα εκδιδόμενα πιστοποιητικά και οι εκδιδόμενες γνωματεύσεις αφορούν στο γνωστικό αντικείμενο της ειδικότητας κάθε ιατρού. Τυχόν ειδικότερες ρυθμίσεις εξακολουθούν να ισχύουν.

Επίσης στο άρθρο 14 του ίδιου Νόμου ορίζει την υποχρέωση τήρησης αρχείου και από τους ιδιώτες ιατρούς».

II. Από την παράθεση του ιστορικού στο ερώτημα της υπηρεσίας, σε συνδυασμό με τα όσα εκτίθενται στο έγγραφο με αρ. πρωτ. 15197/2004/24-7-2006 του Συνήγορου του Πολίτη προς την ερωτώσα υπηρεσία. συνάγεται ότι οι κρίσιμες προς ερμηνείαν διατάξεις του τομέα της κοινωνικής πρόνοιας ρυθμίζουν τα της οικονομικής ή άλλης ενίσχυσης για τις εξής Κατηγορίες δικαιούχων: (Α) τους πάσχοντες από τετραπληγία-παραπληγία, (Β) τους τυφλούς, (Γ) τους κωφάλαλους, (Δ) τους πάσχοντες από βαριά νοητική καθυστέρηση και (Ε) τους έχοντες σοβαρή σωματική, νοητική ή ψυχική ασθένεια σε ποσοστό τουλάχιστον 67% για άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος.

Οι κατ' ιδίαν διατάξεις έχουν ως εξής:

(Α) **Η ΚΥΑ Π3α/Φ.27/Γ.Π.οικ. 124095/17-12-2002 (ΦΕΚ. 1594/23-12-02, τ.Β')**, των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας, εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση του Ν. 11411981 άρθρ. 42, του Ν. 128411982, άρθρο 3 παρ. 1, του Ν. 2084/1992 άρθρο 21 παρ.4, του Ν. 2436/1996 άρθρ.4, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 2556/1997, άρθρο 23 και του Ν. 2646/1998, άρθρο 22 παρ. 1 και 5, ορίζει. αναφορικά με τους πάσχοντες από τετραπληγία-παραπληγία, όπως η κατηγορία αυτή δικαιούχων περιγράφεται ειδικότερα, ότι:

Άρθρο 3

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ

1. Για την αναγνώριση των ατόμων - όπως αυτοί ορίζονται στο άρθρο 2-

ως δικαιούχων οικονομικής ενισχύσεως απ' το εν λόγω πρόγραμμα, πρέπει να προσκομίζονται στη Δ/ση ή Τμήμα Κοινωνικής Πρόνοιας της Οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή Διαμερίσματος, τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

A.....

B.....

Γ.....

Δ.....

E. Γνωμάτευση-πιστοποιητικό της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της παρούσας Απόφασης.

ΣΤ.....

Z.....

H.....

Το άρθρο 4, στο οποίο παραπέμπει η ως άνω παράγραφος 1 περ. Ε' ορίζει στην παρ. 1 τα εξής:

Άρθρο 4

Για την έκδοση της γνωμάτευσης-πιστοποιητικού που έχει χαρακτήρα Απόφασης της κατά περίπτωση αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής, προκειμένου να πιστοποιηθεί το είδος και ο βαθμός της Αναπηρίας των ενδιαφερομένων όπως αυτοί περιγράφονται στην παρ. 1 του άρθρου 2 της παρούσας κοινής υπουργικής απόφασης, ακολουθείται η παρακάτω διαδικασία:

1. Αίτηση, Ιατρική βεβαίωση-γνωμάτευση:

A) Κατάθεση αίτησης του ενδιαφερομένου ή του νομίμου αντιπροσώπου αυτού στην Γραμματεία της κατά περίπτωση αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής.

B) Ιατρική βεβαίωση-γνωμάτευση που χορηγείται από ιατρούς που υπηρετούν σε Νοσηλευτικά Ιδρύματα του Εθνικού Συστήματος Υγείας (ΕΣΥ) που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του Ν.Δ. 259211953, η οποία φέρει υπογραφή Δ/νη ή Επιμελητή Α΄ Κλινικών ή Μονάδων, με ειδικότητα Νευρολόγου ή Νευροχειρουργού ή ορθοπαιδικού (σε περιπτώσεις μετατραυματικής τετραπληγίας-παρπληγίας) θεωρημένη για το γνήσιο της υπογραφής απ' τη Διοίκηση του Νοσοκομείου).

Η ανωτέρω Ιατρική βεβαίωση- γνωμάτευση εκδίδεται από Νοσηλευτικά Ιδρύματα του Νομού που κατοικεί μόνιμα ο ενδιαφερόμενος. Σε περίπτωση όπου δεν υπάρχουν οι σχετικές ιατρικές ειδικότητες, τότε οι ενδιαφερόμενοι

είναι δυνατόν να προσκομίζουν στις Γραμματείες των Υγειονομικών Επιτροπών ιατρικές βεβαιώσεις - γνωματεύσεις από Νοσηλευτικά Ιδρύματα όμορων Νομών ή από Νοσηλευτικά Ιδρύματα της Περιφέρειας που ανήκει ο Νομός στον οποίο κατοικούν μόνιμα.

Σε περιπτώσεις που η πάθηση ή η βλάβη του ενδιαφερομένου ατόμου χρήζει διάγνωσης και κλινικής εκτίμησης από Ειδικά Διαγνωστικά Κέντρα Δημοσίων Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων ή από κλινικές Θεραπευτηρίων Χρονίων Παθήσεων του Δημοσίου κ.α., τότε είναι δυνατή η προσκόμιση βεβαιώσεων από αυτά ακόμη και αν είναι σε περιοχές εκτός του νομού στον οποίο κατοικεί.

Για την διευκόλυνση του έργου των κατά περίπτωση αρμόδιων Υγειονομικών Επιτροπών είναι δυνατόν να κατατίθεται κάθε άλλο στοιχείο (κλινικές, εργαστηριακές εξετάσεις κ.α.) όταν αυτό ζητηθεί απ' τις επιτροπές ή ο ενδιαφερόμενος κρίνει απαραίτητο. Η ιατρική βεβαίωση-γνωμάτευση που εκδίδεται από τα Νοσηλευτικά Ιδρύματα του ΕΣΥ ή άλλες αρμόδιες μονάδες και ιδρύματα ισχύει για 1 (ένα) έτος απ' την ημερομηνία έκδοσής της».

(Β) Η ΥΑ Γ4/534/7-3-1981 (ΦΕΚ. 159/18-3-1981 τ.Β') του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών περί του τρόπου και της διαδικασίας εγγραφής τυφλού στο γενικό μητρώο, εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση του Ν. 1904/1951 άρθρο 1,2 και 5, όπως αντικαταστάθηκαν με το Ν. 958/1979, άρθρο 2 παρ.2. ορίζει στο άρθρο 3 παρ.1 εδ. Α' όπως αντικαταστάθηκε με την **ΚΥΑ Π4γ/Φ.421/Φ.422/Φ.4231Φ.221/οικ.6286/24-101997 (ΦΕΚ. 997/11-11-1997, τ.Β')** των ιδίων Υπουργών ότι:

Άρθρο 3

«1. Για την εγγραφή στο γενικό μητρώο τυφλών προσώπου στερημένου της οράσεώς του, κατά τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, ακολουθείται η εξής διαδικασία:

α) Γνωμάτευση οφθαλμιάτρου Διευθυντού Κλινικής ή Επιμελητή Α' Κρατικού Νοσοκομείου, θεωρημένη για το γνήσιο της υπογραφής από το Διοικητικό Διευθυντή ή τον νόμιμο αναπληρωτή του·

(Γ) Η ΚΥΑ Δ3β/423/9-2-1973 (ΦΕΚ. 306/7-3-1973, τ.Β') των Υπουργών Κοινωνικών Υπηρεσιών και Οικονομικών, περί επιδοτήσεως κωφάλαλων ηλικίας μέχρι και 18 ετών και η **ΚΥΑ Γ4/Φ.11-2/οικ.1929/28-7-1982 (ΦΕΚ. 724/30-9-1982, τ.Β')** των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Οικονομικών, περί αυξήσεως του βοηθήματος σε κωφάλαλους μέχρι 18 ετών και επεκτάσεώς του σε

μεγαλύτερες ηλικίες, εκδοθείσες κατ' εξουσιοδότηση του Α.Ν. 421/1937 «περί διαθέσεως εισόδων τινών υπέρ της Κοινωνικής Πρόνοιας» ορίζουν η μεν πρώτη στο άρθρο 5 παρ.1 εδ. Δ΄, η δε δεύτερη στο άρθρο 5 περ. Δ΄, όπως οι εν λόγω διατάξεις αντικαταστάθηκαν ταυτόσημα με την ΚΥΑ Π4γ/Φ.21/Φ.422/Φ.423/Φ.221/ οικ.6286/24-10-1997 (ΦΕΚ. 997/11-11-1997, τ.Β΄) των ιδίων Υπουργών, ότι:

Η ως άνω πρώτη ΚΥ Α:

V. Απαιτούμενα δικαιολογητικά

“5. Δια την αναγνώριση κωφαλάλου της ανωτέρω Κατηγορίας ως δικαιούχου επιδόματος, δέον να υποβληθούν τη οικεία Δ/νσει ή Τμήματι Κοινωνικών Υπηρεσιών τα κάτωθι δικαιολογητικά:

α) .

β) .

γ) .

δ) Γνωμάτευση ιατρού Ωτορινολαρυγγολόγου Διευθυντού Κλινικής ή Επιμελητή Α΄ Κρατικού Νοσοκομείου θεωρημένη για το γνήσιο της υπογραφής του από το Διοικητικό Διευθυντή το νόμιμο αναπληρωτή του”.

Η ως άνω δεύτερη ΚΥΑ:

Άρθρο 5.

Απαιτούμενα δικαιολογητικά.

«1. Για την αναγνώριση κωφαλάλου ως δικαιούχου χρηματικού βοηθήματος πρέπει να υποβληθούν στη Διεύθυνση ή το Τμήμα Κοινωνικής Πρόνοιας της οικείας Νομαρχίας ή του οικείου Διαμερίσματος της Νομαρχίας Αττικής τα εξής δικαιολογητικά:

α) .

β) .

γ) .

δ) Γνωμάτευση ιατρού Ωτορινολαρυγγολόγου Διευθυντού Κλινικής ή Επιμελητή Α΄ Κρατικού Νοσοκομείου θεωρημένη για το γνήσιο της υπογραφής του από το Διοικητικό Διευθυντή ή το νόμιμο αναπληρωτή του”.

(Δ) Η ΚΥΑ Γ4ΙΦ.121Ο1κ.1930128-7-1982 (ΦΕΚ. 724130-9-1982 τ.θ΄) των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Οικονομικών περί της οικονομικής ενισχύσεως βαριά νοητικά καθυστερημένων ατόμων ανεξάρτητα ηλικίας, εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση του Ν.Δ. 162/1973 άρθρο 1 κα, 2, ορίζει στο άρθρο 6 παρ.1

εδ. γ' όπως αντικαταστάθηκε με την ΚΥΑ Π4γ/Φ.421/Φ.4221Φ.4231Φ.221/οικ..6286124-101997 (ΦΕΚ 997111-11-1997, τ.Β') των ιδίων Υπουργών όπ:

Άρθρο 6

1. Για την αναγνώριση του βαριά νοητικά καθυστερημένου, ως δικαιούχου οικονομικής ενίσχυσεως πρέπει να προσκομισθούν στη Διεύθυνση ή το Τμήμα Κοιν. Προνοίας της οικείας Νομαρχίας ή του οικείου Διαμερίσματος της Νομαρχίας Αττικής, τα ακόλουθα δικαιολογητικά.

α) ,

β) .

γ) Γνωμάτευση ιατρού Ψυχιάτρου Διευθυντού Κλινικής ή Επιμελητή Α' Κρατικού Νοσοκομείου ή Κέντρου Ψυχικής Υγιεινής θεωρημένη για το γνήσιο της υπογραφής του από το Διοικητικό Διευθυντή ή το νόμιμο αναπληρωτή του.

(Ε. Η ΚΥΑ Γ4α/Φ.225116113-2-1989 (ΦΕΚ 108/15-2-1989, 1,Β') των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Οικονομικών. περί ενοποίησης προγραμμάτων οικονομικής ενίσχυσης ατόμων με ειδικές ανάγκες. τα οποία λόγω αναπηρίας είναι ανέκιστα για άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος σε ποσοστό τουλάχιστον 67%, εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση του Ν.Δ. 162/1973 άρθρο 1 και 2 και του προαναφερθέντος Α.Ν. 421/1937, ορίζει στο άρθρο 5 παρ.1 εδ. Γ' τα εξής:

Άρθρο 5:

"1. Για την έκδοση της αναγνωριστικής απόφασης καταβολής της οικονομικής ενίσχυσης πρέπει να προσκομισθούν στη Δ1νση ή το Τμήμα Κοινωνικής Πρόνοιας της Νομαρχίας του τόπου κατοικίας του ενδιαφερομένου, τα παρακάτω δικαιολογητικά

α) , .

β) .

γ) Γνωμάτευση της Πρωτοβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής (Π.Υ.Ε.) του Π.Δ. 61117 της Νομαρχίας του τόπου κατοικίας του αναπήρου, στην οποία να βεβαιώνεται με κάθε δυνατή λεπτομέρεια το είδος της αναπηρίας ή της πάθησής του ή των αναπηριών και παθήσεών του, το ποσοστό ανικανότητας και τέλος αν δεν μπορεί ν' ασκήσει κάποιο βιοποριστικό επάγγελμα-.

Πέραν των ως άνω εκτεθεισών διατάξεων, με τις οποίες ορίστηκε ο τρόπος διαπίστωσης του προβλήματος υγείας του εκάστοτε αιτούντος, προκειμένου να

ενταχθεί ή όχι στην αντίστοιχη περίπτωση δικαιούχου οικονομικής ενίσχυσης ή άλλου ευεργετήματος, κρίσιμες προς ερμηνείαν διατάξεις, αναφορικά με την ισοτιμία των ιατρικών γνωματεύσεων είναι οι εξής:

A. N. 2071/1992 (ΦΕΚ. 123/15-7-1992. τ. Α΄)

Άρθρο 122

“1. Ιατρικά πιστοποιητικά ή γνωματεύσεις, καθώς και ιατρικές συνταγές, που εκδίδονται κατά τους νόμιμους τύπους, έχουν το ίδιο κύρος και την ίδια νομική ισχύ ως προς όλες τις νόμιμες χρήσεις και ενώπιον όλων των αρχών και υπηρεσιών, ανεξαρτήτως του αν εκδίδονται από ιατρούς που υπηρετούν σε ν.π.δ.δ. ή ν.π.ι.δ. ή ιδιώτες ιατρούς.

2. Σε κάθε περίπτωση τα εκδιδόμενα πιστοποιητικά ή γνωματεύσεις, αφορούν στο περιεχόμενο της ειδικότητας κάθε ιατρού.

3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται ενιαίος τύπος ιατρικών πιστοποιητικών και γνωματεύσεων και ενιαίος τύπος ιατρικών συνταγολογίων για όλους τους ιατρούς».

B. N. 3418/2005: “Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας”

Άρθρο 5:

«1. Τα ιατρικά πιστοποιητικά και οι ιατρικές γνωματεύσεις, καθώς και οι ιατρικές συνταγές που εκδίδονται κατά τους νόμιμους τύπους, έχουν το ίδιο κύρος και την ίδια νομική ισχύ ως προς τις νόμιμες χρήσεις και ενώπιον όλων των αρχών και υπηρεσιών, ανεξάρτητα από το αν εκδίδονται από ιατρούς που υπηρετούν σε Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. ή ιδιώτες ιατρούς. Σε κάθε περίπτωση, τα εκδιδόμενα πιστοποιητικά και οι εκδιδόμενες γνωματεύσεις αφορούν αποκλειστικά στο γνωστικό αντικείμενο της ειδικότητας κάθε ιατρού. Τυχόν ειδικότερες ρυθμίσεις εξακολουθούν να ισχύουν.

2. Ο ιατρός οφείλει, όταν συντάσσει πάσης φύσεως ιατρικά πιστοποιητικά ή γνωματεύσεις, να αναφέρει το σκοπό για τον οποίο προορίζονται, καθώς και το όνομα του λήπτη του πιστοποιητικού.

3. Τα ιατρικά πιστοποιητικά και οι ιατρικές γνωματεύσεις εκδίδονται μετά από προηγούμενη γραπτή ή προφορική αίτηση του προσώπου στο οποίο αφορούν ή, κατ' εξαίρεση, τρίτου προσώπου που έχει ένομο συμφέρον και το αποδεικνύει, καθώς και όταν αυτό ρητά προβλέπεται στο νόμο. Ειδικά τα

ιατρικά πιστοποιητικά που αφορούν στην παρούσα κατάσταση του ασθενούς προϋποθέτουν την προηγούμενη εξέταση του ασθενούς. Η έκδοση αναληθών ιατρικών πιστοποιητικών συνιστά πειθαρχικό και ποινικό αδίκημα σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Ιδιώτες ιατροί που εκδίδουν ιατρικά πιστοποιητικά ή μετέχουν σε επιτροπές που τα εκδίδουν, θεωρούνται υπάλληλοι κατά την έννοια που έχει ο όρος στον Ποινικό Κώδικα.

4. Τα πάσης φύσεως ιατρικά πιστοποιητικά ή ιατρικές γνωματεύσεις παραδίδονται σε αυτόν που παραδεκτά το ζήτησε ή σε τρίτο πρόσωπο, που έχει εξουσιοδοτηθεί ειδικά από τον αιτούντα».

III. Α. Με τις προεκτεθείσες κανονιστικές διοικητικές πράξεις (ΚΥΑ) επιδιώκεται η παροχή, στον τομέα της κοινωνικής πρόνοιας, οικονομικών ενισχύσεων ή ετέρων ευεργετημάτων σε άτομα, τα οποία ανήκουν σε μια αντίστοιχα προβλεπόμενη περίπτωση σωματικής ή πνευματικής ανικανότητας. Με τις ίδιες διατάξεις καταστρώνεται η διαδικασία, η οποία πρέπει να ακολουθηθεί προκειμένου να διαπιστωθεί αν συντρέχουν οι προβλεπόμενες ουσιαστικές προϋποθέσεις για την καταβολή της οικονομικής ενίσχυσης ή την παροχή άλλου προβλεπόμενου ευεργετήματος στον αιτούμενο τη χορήγηση. Καίριο ζήτημα αποτελεί η ιατρική διαπίστωση της σωματικής ή πνευματικής δυσπραγίας, που επικαλείται ο αιτών, καθ' όσον η σχετική επ' αυτού αρνητική ή θετική απάντηση συνιστά τον έλεγχο της πλέον κρίσιμης προϋπόθεσης (πέραν των άλλων προβλεπόμενων) για τη χορήγηση της ενίσχυσης ή την παροχή του ευεργετήματος. Όπως προκύπτει από τη διατύπωση των διατάξεων ο κανονιστικός νομοθέτης έκρινε ότι οι σχετικές αναγκαίες ιατρικές γνωματεύσεις, οι οποίες διαπιστώνουν την κατάσταση της υγείας του αιτουμένου την υπαγωγή του στις ως είρηται προνοιακές ρυθμίσεις, πρέπει να εκπορεύονται μόνον από γιατρούς δημοσίων φορέων παροχής υπηρεσιών υγείας. Η επιλογή του κανονιστικού νομοθέτη έρχεται σε μια, κατ' αρχήν, αντίθεση με την πρόβλεψη του Ν. 2071/1992, άρθρο 122 και του Ν. 3418/2005, άρθρο 5, οι οποίες, με τρόπο *grosso modo* πανομοιότυπο, εξομοιώνουν την τυπική ισχύ των ιατρικών γνωματεύσεων ιδιωτών γιατρών με εκείνες γιατρών δημοσίων φορέων. Λόγω της εν λόγω, κατ' αρχήν, αντιθέσεως επιβάλλεται η ερμηνευτική διαπίστωση ποιες διατάξεις κατισχύουν.

B. (α) Αναφορικά με ης διατάξεις του Ν. 2071/1992 άρθρο 122 πρέπει να λεχθεί ότι δεν καταργούν τις ρυθμίσεις των δύο ως άνω κανονιστικών πράξεων,

οι οποίες ρυθμίζουν τις τέσσερις από τις ως άνω πέντε περιπτώσεις παροχών, αφού οι δύο αυτές κανονιστικές πράξεις, ως μεταγενέστερες και ειδικές υπερισχύουν (βλ. Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 507/2006). Συγκεκριμένα, η ΚΥΑ Π3α/Φ.27/Γ.Π.οικ. 124095/17-12-2002 (ΦΕΚ. 1594/23-12-2002, Τ.Β΄) και η ΚΥΑ 4γ/Φ.4211Φ.422/Φ.423/Φ.221/οικ.6286/24-10-1997 (ΦΕΚ. 997/11-11-1997) δεν θίγονται από τις ρυθμίσεις του προγενέστερου Ν. 2071/1992 (ΦΕΚ. 123/15-7-1992, τ. Α΄).

(β) 1. Οι διατάξεις του άρθρου 122 του Ν. 2071/1992 δεν φαίνεται ότι επηρεάζουν ούτε τις ρυθμίσεις της προγενέστερης ΚΥΑ Γ4α/Φ.225/161/3-2-1989 (ΦΕΚ. 108/15-2-1989). Από τη διατύπωση των συγκρινομένων διατάξεων και του εύρους των περιπτώσεων, που σκοπεύουν να ρυθμίσουν προκύπτει ότι οι διατάξεις του άρθρου 122 του Ν. 2071/1992, επιδιώκοντας την καθιέρωση της ισότιμης ισχύος των ιατρικών γνωματεύσεων εν γένει, αδιάφορα από τη συγκεκριμένη περίπτωση, με αφορμή την οποία εκδίδονται, είναι αναμφίβολα διατάξεις γενικότερες των διατάξεων της ως άνω ΚΥΑ. Με τα άρθρα 5 παρ. 1 της ΚΥΑ επιδιώκεται να ρυθμισθεί η διαδικασία έκδοσης ιατρικής γνωμάτευσης, προκειμένου να κριθεί η χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης σε άτομα με ειδικές ανάγκες, τα οποία λόγω σωματικής, νοητικής ή ψυχικής ασθένειας ή αναπηρίας είναι ανίκανα για την άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος σε ποσοστό τουλάχιστον 67%. Το ρυθμιζόμενο ζήτημα είναι εμφανώς και, σε κάθε περίπτωση, αρκούντως ειδικότερο εκείνου που ρυθμίζεται από το προεκτεθέν άρθρο 122 του Ν. 2071/1992 και για το λόγο αυτό, σύμφωνα με τη γενική αρχή ότι το μεταγενέστερο γενικό δίκαιο δεν καταργεί το προγενέστερο ειδικό (*Ius posterior generalis non derogat priori speciali*), οι διατάξεις του άρθρου 5 παρ.1 της ΚΥΑ ως προγενέστερες μεν πλην ειδικές, δεν εθίγησαν από τις διατάξεις του άρθρου 122 του Ν. 2071/1992.

2. Πέραν της εκτεθείσης ερμηνείας ότι οι μεταγενέστερες διατάξεις του άρθρου 122 του Ν. 2071/1992, ως γενικές δεν κατήργησαν τις ειδικές διατάξεις του άρθρου 5 παρ.1 της ως είρηται ΚΥΑ, η μη κατάργηση στηρίζεται και στο νομοθετικό σκοπό του κανονιστικού νομοθέτη. Μέσω της συστηματικής ερμηνείας των διατάξεων, όχι μόνο της εν λόγω ΚΥΑ, αλλά και των λοιπών προεκτεθεισών ΚΥΑ, οι οποίες είναι μεταγενέστερες του Ν. 2071/1992, συνάγεται ότι ο κανονιστικός νομοθέτης του τομέα της κοινωνικής πρόνοιας επιδιώκει να αναθέσει την έκδοση ιατρικής γνωμάτευσης, σε γιατρούς, που υπηρετούν σε δημόσιους φορείς ως αρμόδιο διοικητικά όργανα. Ο σκοπός αυτός, ρυθμιστικός

της τυπικής διαδικασίας, προκειμένου να εξετασθεί το δικαίωμα στην οικονομική ενίσχυση ή το ευεργέτημα, υπηρετεί την ανάγκη καθορισμού του αρμόδιου οργάνου, που πρέπει να ανήκει σε δημόσιο φορέα και δεν σχετίζεται με τη ρύθμιση Ν. 2071/1992 άρθρο 122 περί ισοτιμίας των ιατρικών γνωματεύσεων, η οποία υπηρετεί έτερους σκοπούς, αναγόμενους στους όρους, εν γένει, άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος.

Γ. Με το Ν. 3418/2005 (Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας), άρθρο 5 ρυθμίζεται το ζήτημα της ισοτιμίας των ιατρικών γνωματεύσεων ιδιωτών γιατρών και γιατρών δημοσίων φορέων, ορίζεται όμως περαιτέρω ότι οι τυχόν υφιστάμενες ειδικότερες ρυθμίσεις εξακολουθούν να ισχύουν. Από τη κατάστροψη των διατάξεων τού ως άνω νόμου συνάγεται η επιδίωξη του να οργανωθεί ένα δεοντολογικό πλαίσιο ως βάση για την άσκηση του ιατρικού λειτουργήματος, το δε περιεχόμενο των ρυθμίσεων έχει αφ' ενός κανονιστικό χαρακτήρα, αφ' ετέρου εκφράζει το ιδεολογικό υπόβαθρο άσκησης της ιατρικής (αιτιολογική έκθεση υπό τον τίτλο «Γενικές παρατηρήσεις»). Από τον ως άνω σκοπό προκύπτει ότι οι κατ' ιδίαν διατάξεις, αναφερόμενες στο ιατρικό λειτουργήμα εν γένει, έχουν χωρίς άλλο χαρακτήρα γενικού δικαίου σε σχέση με τις διατάξεις των κανονιστικών πράξεων (ΚΥΑ), με τις οποίες επιδιώκεται η ρύθμιση της διαδικασίας χορήγησης προνοιακών βοηθημάτων (οικονομικών ή άλλων) σε ιδιαίτερες κατηγορίες δικαιούχων, όπως προαναφέρθηκε αναλυτικά. Οι διατάξεις των κανονιστικών πράξεων, με τις οποίες καθορίζεται ότι οι ιατρικές γνωματεύσεις, στο πλαίσιο ελέγχου των ενδιαφερομένων, πρέπει να εκδίδονται, από γιατρούς δημοσίων φορέων, είναι αναμφίβολα ειδικότερες από τις διατάξεις του άρθρου 122 του Ν. 3418/2005 και για το λόγο αυτό διατηρούνται σε ισχύ (σχ. Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 507/2006). Εξ άλλου οι διατάξεις των κανονιστικών πράξεων διατηρούνται ως ειδικότερες εν ισχύ, όχι μόνο διότι τούτο προβλέπεται ρητά στο άρθρο 122 του Ν. 3418/2005, αλλά και δυνάμει της προεκτεθείσης γενικής αρχής του δικαίου, κατά την οποία το νεώτερο γενικό δίκαιο δεν καταργεί το προγενέστερο ειδικό.

IV. Από το σύνολο όσων αναπτύχθηκαν προηγουμένως συνάγεται ότι η απάντηση στο υποβληθέν ερώτημα είναι ότι οι ρυθμίσεις των ως είρηται και περί ων το ερώτημα κανονιστικών πράξεων (ΚΥΑ και ΥΑ), Δ3β/423/9-2-1973, Γ4/534/7-3-1981, Γ 4/Φ.11-2/οικ.1929/28-7-1982, Γ4/Φ.121οικ.1930/28-7-1982, όπως τροποποιήθηκαν με την ΚΥΑ Π4γ/Φ.421/Φ.422/Φ.423/Φ.221/οικ. 6286/24-10-1997,

καθώς και οι ΚΥΑ Γ4α/Φ.225/161/3-2-1989, και Π3α/Φ.27/Γ.Π.οικ. 124095/17-2-2002, με τις οποίες προβλέπεται ότι, προκειμένου να χορηγηθούν προνοιακά οικονομικά βοηθήματα ή άλλα ευεργετήματα σε αιτούντες τη χορήγησή τους, οι ιατρικές γνωματεύσεις εκδίδονται από γιατρούς δημοσίων φορέων παροχής υπηρεσιών υγείας, εξακολουθούν ισχύουσες, μη καταργηθείσες από τις διατάξεις του Ν. 2071/1992, άρθρο 122 και του Ν. 3418/2005, άρθρο 5.

Πρόεδρος: Β. Σκουρή

Εισηγητής: Κ. Schiemann

Δικαστές: P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, J. Kluka, A. Arabadjiev, C. Toader και J.-J. Kasel

Γενικός Εισαγγελέας: Υ. Bot

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης - Άρθρο 49 ΕΚ - Περιορισμοί στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών - Εκμετάλλευση τυχερών παιγνίων μέσω του Διαδικτύου. Δεν αντιβαίνει στο άρθρο 49 ΕΚ ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία απαγορεύει σε επιχειρηματικούς φορείς, όπως η Bwin International Ltd, εγκατεστημένους εντός άλλων κρατών μελών όπου παρέχουν νομίμως ανάλογες υπηρεσίες, να προτείνουν τυχερά παίγνια μέσω του Διαδικτύου εντός του εν λόγω κράτους μέλους.

1. Η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης αφορά την ερμηνεία των άρθρων 43 ΕΚ, 49 ΕΚ και 56 ΕΚ.

2. Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ, αφενός, της Liga Portuguesa de Futebol Profissional (στο εξής: Liga) και της Bwin International Ltd (στο εξής: Bwin), πρώην Baw International Ltd, και, αφετέρου, του Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

(στο εξής: Santa Casa) σχετικά με πρόστιμα που επέβαλε στις πρώτες η διοίκηση του δευτέρου με την αιτιολογία ότι παρέβησαν την πορτογαλική νομοθεσία που εφαρμόζεται στην προσφορά ορισμένων τυχερών παιγνίων μέσω του Διαδικτύου.

Το νομικό πλαίσιο

Η νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων στην Πορτογαλία

3. Στην Πορτογαλία, τα τυχερά παίγνια καταρχήν απαγορεύονται. Το κράτος διατηρεί τη δυνατότητα να επιτρέπει, σύμφωνα με το καθεστώς που κρίνει ως το πλέον κατάλληλο, την απευθείας εκμετάλλευση ενός ή πλειόνων παιγνίων από κρατικό οργανισμό ή από οργανισμό υπαγόμενο άμεσα στον έλεγχό του, ή να παραχωρεί την εκμετάλλευση τέτοιων παιγνίων σε ιδιωτικούς φορείς κερδοσκοπικού ή μη κερδοσκοπικού σκοπού, με την προκήρυξη διαγωνισμών που οργανώνονται κατ' εφαρμογήν του κώδικα διοικητικής δικονομίας.

4. Τα τυχερά παίγνια υπό μορφή λαχείων, παιγνίων loto και αθλητικών στοιχημάτων είναι γνωστά στην Πορτογαλία με την ονομασία «πολλαπλά παίγνια» («jogos sociais»), η δε εκμετάλλευσή τους ανατίθεται κατά σύστημα στη Santa Casa.

5. Κάθε τυχερό παίγνιο που οργανώνει η Santa Casa δημιουργείται χωριστά με Decreto-Lei, η όλη δε οργάνωση καθώς και η εκμετάλλευση των διαφόρων παιγνίων που προσφέρει η Santa Casa, συμπεριλαμβανομένων του ποσού των μιζών, του σχεδίου κατανομής των λαχνών, της συχνότητας των κληρώσεων, του συγκεκριμένου ποσοστού κάθε λαχνού, των τρόπων συγκέντρωσης των μιζών, του τρόπου επιλογής των εγκεκριμένων διανομέων καθώς και των τρόπων και των προθεσμιών καταβολής των κερδών, ρυθμίζονται με κανονισμό θεσπιζόμενο από την κυβέρνηση.

6. Το πρώτο είδος τέτοιου παιγνίου ήταν το εθνικό λαχείο («Lotaria Nacional») που δημιουργήθηκε με βασιλικό έδικο της 18ης Νοεμβρίου 1783 και παραχωρήθηκε στη Santa Casa· έκτοτε η παραχώρηση αυτή ανανεώνεται συνεχώς. Σήμερα το λαχείο αυτό συνίσταται σε μηνιαία κλήρωση αριθμών.

7. Κατόπιν μιας σειράς νομοθετικών εξελίξεων, η Santa Casa απέκτησε το δικαίωμα οργάνωσης άλλων μορφών τυχερών παιγνίων στηριζομένων σε κληρώσεις αριθμών ή σε αθλητικούς αγώνες. Αυτό οδήγησε στην καθιέρωση δύο παιγνίων αθλητικών στοιχημάτων επί ποδοσφαιρικών αγώνων με τις ονομασίες «Totobola» και «Totogolo», που επιτρέπουν στους παίκτες να στοιχηματίσουν, αντιστοίχως, στο αποτέλεσμα (νίκη, ισοπαλία ή ήττα) και στον αριθμό των τερμάτων που επιτυγχάνουν οι ομάδες. Υπάρχουν επίσης δύο παίγνια loto, ήτοι το «Totoloto», που συνίσταται στην επιλογή 6 αριθμών από 49, και το «Euromilhoes», ένα είδος πανευρωπαϊκού loto. Οι παίκτες που συμμετέχουν στο Totobola ή στο Totoloto έχουν, εξάλλου, τη δυνατότητα να λάβουν μέρος σε ένα παίγνιο ονομαζόμενο «Joker», που συνίσταται σε κλήρωση ενός αριθμού.

Τέλος, υπάρχει και η «Lotaria Instantanea», στιγμιαίο ξυστό παίγνιο που κοινώς αποκαλείται «gaspadinha».

Η προσφορά πολλαπλών παιγνίων μέσω του Διαδικτύου

8. Κατά τη διάρκεια του 2003, το νομικό πλαίσιο για τα λαχεία, τα παίγνια loto και τα αθλητικά στοιχήματα αναπροσαρμόστηκε ώστε να ανταποκρίνεται στις τεχνικές εξελίξεις που επιτρέπουν την προσφορά των παιγνίων αυτών με ηλεκτρονικά μέσα, ιδίως μέσω του Διαδικτύου. Τα μέτρα αυτά περιέχονται στο Decreto-Lei 282/2003, της 8ης Νοεμβρίου 2003 (Diario da Republica I, σειρά Α, αριθ. 259, της 8ης Νοεμβρίου 2003). Αποσκοπούν, κατ' ουσίαν, αφενός στο να παρασχεθεί στη Santa Casa η άδεια να διανέμει τα προϊόντα της με ηλεκτρονικά μέσα και, αφετέρου, στην επέκταση του αποκλειστικού δικαιώματος εκμετάλλευσης, που έχει παραχωρηθεί στη Santa Casa, και στα παίγνια που προσφέρονται με ηλεκτρονικά μέσα, ιδίως μέσω του Διαδικτύου, απαγορεύοντας, συνεπώς, τη χρησιμοποίηση των μέσων αυτών από κάθε άλλον επιχειρηματικό φορέα.

9. Το άρθρο 2 του Decreto-Lei 282/2003 ορίζει ότι η με ηλεκτρονικά μέσα εκμετάλλευση των εν λόγω παιγνίων, καθώς και κάθε άλλου παιγνίου του οποίου η εκμετάλλευση θα παραχωρηθεί στο μέλλον στη Santa Casa, ασκείται από την τελευταία υπό καθεστώς αποκλειστικότητας, μέσω του Departamento de Jogos (Τμήματος Παιγνίων), διευκρινίζει δε ότι το καθεστώς αυτό ισχύει για ολόκληρη την εθνική επικράτεια, περιλαμβανομένου, μεταξύ άλλων, και του Διαδικτύου.

10. Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, του Decreto-Lei 282/2003, συνιστούν διοικητικές παραβάσεις οι ακόλουθες συμπεριφορές: «α) η με ηλεκτρονικά μέσα ανάπτυξη, οργάνωση ή εκμετάλλευση παιγνίων [των οποίων η εκμετάλλευση έχει ανατεθεί στη Santa Casa], κατά παραβίαση του καθεστώτος αποκλειστικότητας του άρθρου 2 [του εν λόγω Decreto-Lei], καθώς και η έκδοση, διανομή ή πώληση εικονικών λαχνών και η αναγγελία των σχετικών κληρώσεων, ανεξαρτήτως του αν διεξάγονται εντός ή εκτός της εθνικής επικράτειας· β) η με ηλεκτρονικά μέσα ανάπτυξη, οργάνωση ή εκμετάλλευση λαχείων ή άλλων κληρώσεων αναλόγων της Lotaria Nacional ή της Lotaria Instantanea, κατά παραβίαση του καθεστώτος αποκλειστικότητας του άρθρου 2, καθώς και η έκδοση, διανομή ή πώληση εικονικών λαχνών και η αναγγελία των σχετικών κληρώσεων, ανεξαρτήτως του αν διεξάγονται εντός ή εκτός της εθνικής επικράτειας».

11. Το άρθρο 12, παράγραφος 1, του Decreto-Lei 282/2003 καθορίζει τα

ανώτατα και τα ελάχιστα ποσά των προστίμων που επιβάλλονται για τις διοικητικές παραβάσεις που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχεία α και β, του εν λόγω Decreto-Lei. Όσον αφορά τα νομικά πρόσωπα, ορίζεται ότι το πρόστιμο δεν μπορεί να είναι κατώτερο των 2 000 ευρώ ούτε ανώτερο του τριπλάσιου του συνολικού ποσού που υπολογίζεται ότι συγκεντρώθηκε μέσω της διοργάνωσης του παιγνίου, υπό τον όρο ότι το τριπλάσιο αυτό ποσό υπερβαίνει τα 2 000 ευρώ χωρίς να μπορεί να υπερβεί το ανώτατο όριο των 44 890 ευρώ.

Η οργάνωση και οι δραστηριότητες της Santa Casa

12. Οι δραστηριότητες της Santa Casa καθορίζονταν, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης, από το Decreto-Lei 322/91, της 26ης Αυγούστου 1991, για την έγκριση του καταστατικού της Santa Casa da Misericórdia de Lisboa (Diorio da Republica I, σειρά Α, αριθ. 195, της 26ης Αυγούστου 1991), που τροποποιήθηκε με το Decreto-Lei 469/99, της 6ης Νοεμβρίου 1999 (Diorio da Republica I, σειρά Α, αριθ. 259, της 6ης Νοεμβρίου 1999, στο εξής: Decreto-Lei 322/91).

13. Οι αιτιολογικές σκέψεις του Decreto-Lei 322/91 υπογραμμίζουν τη σημασία της Santa Casa από πολλές απόψεις (ιστορική, κοινωνική, περιουσιακή, οικονομική) και συνάγουν ότι η κυβέρνηση οφείλει να επιδεικνύει «διαίτερη και διαρκή προσοχή ώστε να εμποδίζει τις αμέλειες και δυσλειτουργίες παραχωρώντας, ωστόσο, την πλέον ευρεία αυτονομία όσον αφορά τη διαχείριση και την εκμετάλλευση των πολλαπλών παιγνίων».

14. Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του καταστατικού της, η Santa Casa αποτελεί «νομικό πρόσωπο διοικητικής δημοσίας ωφέλειας». Τα διοικητικά όργανα της Santa Casa αποτελούνται, σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1, του καταστατικού της, από τον διευθυντή και το διοικητικό συμβούλιο. Κατ'εφαρμογήν του άρθρου 13 του ίδιου καταστατικού, ο διευθυντής διορίζεται με απόφαση του Πρωθυπουργού, ενώ τα λοιπά μέλη του διοικητικού συμβουλίου της Santa Casa διορίζονται με αποφάσεις των μελών της κυβέρνησης στις αρμοδιότητες των οποίων εμπίπτουν οι δραστηριότητες του ιδρύματος.

15. Στη Santa Casa έχουν ανατεθεί, δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 1, του καταστατικού της, ειδικές αποστολές στους τομείς της προστασίας της οικογένειας, της μητρότητας και των παιδιών, της βοήθειας προς τους απροστάτευτους και κινδυνεύοντες ανηλίκους, της βοήθειας προς τους ηλικιωμένους,

των καταστάσεων σοβαρής έλλειψης οικογενειακής φροντίδας, καθώς και στον τομέα παροχής βασικής και ειδικής ιατρικής φροντίδας.

16. Τα έσοδα από την εκμετάλλευση των τυχερών παιγνίων κατανέμονται μεταξύ της Santa Casa και άλλων οργανισμών κοινής ωφελείας ή φορέων κοινωνικής δράσης. Στους λοιπούς εν λόγω οργανισμούς κοινής ωφελείας περιλαμβάνονται σωματεία εθελοντών πυροσβεστών, ειδικοί φορείς κοινωνικής αλληλεγγύης, ιδρύματα πρόνοιας και εκπαίδευσης μειονεκτούντων ατόμων, καθώς και το ίδρυμα πολιτιστικής ανάπτυξης.

17. Η εκμετάλλευση των τυχερών παιγνίων έχει ανατεθεί στο τμήμα παιγνίων της Santa Casa. Το τμήμα αυτό διέπεται από κανονισμό ο οποίος έχει θεσπιστεί, όπως το καταστατικό της Santa Casa, με το Decreto-Lei 322/91 και διαθέτει δικό του διοικητικό και δικό του ελεγκτικό όργανο.

18. Το διοικητικό όργανο του τμήματος παιγνίων αποτελείται, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5 του κανονισμού του τμήματος αυτού, από τον διευθυντή της Santa Casa, που αναλαμβάνει υποχρεωτικά την προεδρία, καθώς και δύο μέλη που διορίζονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Αλληλεγγύης και του Υπουργού Υγείας. Κατ' εφαρμογήν των άρθρων 8, 12 και 16 του κανονισμού του τμήματος παιγνίων, τα μέλη της εφορευτικής επιτροπής των διαγωνισμών, της επιτροπής κληρώσεων και της επιτροπής ενστάσεων είναι, κατά πλειοψηφία, εκπρόσωποι της δημόσιας διοίκησης, ήτοι της Γενικής Επιθεώρησης Οικονομικών και της Πολιτικής Διοίκησης Λισαβόνας. Ο πρόεδρος της επιτροπής ενστάσεων, που διαθέτει βαρύνουσα ψήφο, είναι δικαστικός διοριζόμενος με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Δύο από τα τρία μέλη αυτής της επιτροπής διορίζονται, αντιστοίχως, με απόφαση του Γενικού Επιθεωρητή Οικονομικών και του Πολιτικού Διοικητή (Νομάρχη) Λισαβόνας, ενώ το τρίτο μέλος της επιτροπής διορίζεται από τον διευθυντή της Santa Casa.

19. Στο τμήμα αυτό έχουν χορηγηθεί εξουσίες διοικητικής αρχής προκειμένου να κινεί, να οργανώνει και να διεξάγει διαδικασίες για παραβάσεις που αφορούν την παράνομη εκμετάλλευση των τυχερών παιγνίων που έχουν παραχωρηθεί κατ' αποκλειστικότητα στη Santa Casa. Το Decreto-Lei 282/2003 απονέμει, μεταξύ άλλων, στη διεύθυνση του εν λόγω τμήματος τις αναγκαίες διοικητικές εξουσίες για την επιβολή προστίμων, όπως αυτά που προβλέπονται στο άρθρο 12, παράγραφος 1, του εν λόγω Decreto-Lei.

Οι διαφορές της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

20. Η Bwin είναι επιχείρηση παιγνίων on-line με έδρα το Γιβραλτάρ. Προτείνει τυχερά παίγνια μέσω του διαδικτυακού τόπου της.

21. Η Bwin δεν διαθέτει καμία εγκατάσταση στην Πορτογαλία. Οι εξυπηρετητές της για την προσφορά παιγνίων on-line βρίσκονται στο Γιβραλτάρ και στην Αυστρία. Όλα τα στοιχήματα εισάγονται απευθείας από τον καταναλωτή στον διαδικτυακό τόπο της Bwin ή κατατίθενται με άλλο μέσο άμεσης επικοινωνίας. Οι μίζες σε χρήμα στον διαδικτυακό αυτόν τόπο πληρώνονται ιδίως μέσω πιστωτικής κάρτας, αλλά και με άλλα μέσα ηλεκτρονικών πληρωμών. Η αξία των τυχόν κερδών πιστώνεται στον λογαριασμό στοιχημάτων που ανοίγει η Bwin στο όνομα του παίκτη. Ο παίκτης μπορεί να χρησιμοποιήσει τα χρήματα αυτά για να παίξει ή να ζητήσει τη μεταφορά τους προς τον τραπεζικό λογαριασμό του.

22. Η Bwin προσφέρει ένα ευρύ φάσμα τυχερών παιγνίων on-line, στα οποία περιλαμβάνονται τα αθλητικά στοιχήματα, τα παίγνια καζίνο όπως η ρουλέτα και το πόκερ, καθώς και παίγνια στηριζόμενα σε κληρώσεις αριθμών και ανάλογα του Totoloto, του οποίου η εκμετάλλευση ανήκει στη Santa Casa.

23. Τα προτεινόμενα αθλητικά στοιχήματα αφορούν τα αποτελέσματα τόσο ποδοσφαιρικών όσο και άλλων αθλητικών αγώνων. Οι διάφορες δυνατότητες παιγνίου περιλαμβάνουν τα στοιχήματα για το αποτέλεσμα (νίκη, ισοπαλία ή ήττα) ποδοσφαιρικών αγώνων του πορτογαλικού πρωταθλήματος, αντίστοιχα των παιγνίων Totobola και Totogolo, των οποίων η εκμετάλλευση έχει ανατεθεί στη Santa Casa. Η Bwin προτείνει, επιπλέον, αθλητικά στοιχήματα on-line σε πραγματικό χρόνο, των οποίων οι συντελεστές απόδοσης δεν είναι σταθεροί και μεταβάλλονται κατά τη διάρκεια της εξέλιξης της αθλητικής αναμέτρησης την οποία αφορούν τα στοιχήματα αυτά. Οι πληροφορίες όπως το σκορ του αγώνα, ο χρόνος που έχει διαρρεύσει, οι κίτρινες και κόκκινες κάρτες που έχουν δοθεί, κ.λπ., ανακοινώνονται σε πραγματικό χρόνο στον διαδικτυακό τόπο της Bwin, επιτρέποντας έτσι στους παίκτες να στοιχηματίζουν διαδραστικά κατά τη διάρκεια της εξέλιξης της αθλητικής αναμέτρησης.

24. Σύμφωνα με την απόφαση περί παραπομπής, η Liga είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, με δομή σωματείου και μη κερδοσκοπικό σκοπό, μέλη της οποίας είναι όλοι οι σύλλογοι που μετέχουν σε ποδοσφαιρικούς αγώνες επαγγελματικού επιπέδου στην Πορτογαλία. Διοργανώνει, μεταξύ άλλων, το ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα της πρώτης εθνικής κατηγορίας και είναι επιφορτι-

σμένη με την εμπορική εκμετάλλευση των αγώνων του πρωταθλήματος.

25. Η Liga και η Bwin διευκρίνισαν με τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν στο Δικαστήριο ότι, με σύμβαση χορηγίας που συνάφθηκε στις 18 Αυγούστου 2005 για τέσσερις αγωνιστικές περιόδους με πρώτη την περίοδο 2005/2006, η Bwin έχει καταστεί ο κύριος θεσμικός χορηγός της πρώτης κατηγορίας ποδοσφαίρου στην Πορτογαλία. Σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης αυτής, η πρώτη κατηγορία, που παλαιότερα ονομαζόταν «Super Liga», μετονομάστηκε, σε πρώτη φάση, σε «Liga betandwin.com» και στη συνέχεια σε «Bwin Liga». Εξάλλου, τα λογότυπα της Bwin τυπώθηκαν επί των ειδών εξοπλισμού που χρησιμοποιούν οι παίκτες και αναρτήθηκαν στα στάδια των συλλόγων της πρώτης κατηγορίας. Επιπλέον, στον διαδικτυακό τόπο της Liga προστέθηκαν αναφορές στον διαδικτυακό τόπο της Bwin καθώς και σχετικός σύνδεσμος, που παρέχει τη δυνατότητα στους καταναλωτές της Πορτογαλίας και άλλων κρατών να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες τυχερών παιγνίων που τους προσφέρονται με τον τρόπο αυτόν.

26. Στη συνέχεια, η διεύθυνση του τμήματος παιγνίων της Santa Casa, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που της απονέμει το Decreto-Lei 282/2003, εξέδωσε αποφάσεις με τις οποίες επέβαλε πρόστιμα 75 000 ευρώ στη Liga και 74 500 ευρώ στην Bwin για τις διοικητικές παραβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχεία α και β, του ίδιου Decreto-Lei. Τα ποσά αυτά αντιστοιχούν στη σωρευτική επιβολή δύο προστίμων στη Liga και στην Bwin, αφενός, διότι προώθησαν, οργάνωσαν και εκμεταλλεύθηκαν μέσω του Διαδικτύου πολλαπλά παίγνια που είχαν παραχωρηθεί στη Santa Casa ή παίγνια ανάλογα προς αυτά και, αφετέρου, διότι προέβησαν στη διαφήμιση των παιγνίων αυτών.

27. Η Liga και η Bwin προσέφυγαν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου και ζήτησαν την ακύρωση των αποφάσεων αυτών επικαλούμενες, μεταξύ άλλων, τους σχετικούς κοινοτικούς κανόνες και τη συναφή κοινοτική νομολογία.

28. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Tribunal de Pequena Instancia Criminal do Porto αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Το καθεστώς αποκλειστικότητας που έχει παραχωρηθεί στη Santa Casa, όταν εφαρμόζεται έναντι της Bwin, ήτοι επιχείρησης παροχής υπηρεσιών εγκατεστημένης σε άλλο κράτος μέλος, όπου παρέχει νομίμως ανάλογες υπηρεσίες, χωρίς να διαθέτει υλική εγκατάσταση στην Πορτογαλία, συνιστά εμπόδιο στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, κατά παραβίαση των αρχών της ελεύθερης παρο-

χής υπηρεσιών, της ελευθερίας εγκατάστασης και της ελευθερίας των πληρωμών, που καθιερώνονται, αντιστοίχως, στα άρθρα 49, 43 και 56 ΕΚ;

Το κοινοτικό δίκαιο και ειδικότερα οι προαναφερόμενες αρχές εναντιώνονται σε ένα εθνικό καθεστώς όπως το αμφισβητούμενο στην κύρια δίκη, το οποίο αφενός μεν καθιερώνει αποκλειστικότητα υπέρ ενός μοναδικού φορέα, προς εκμετάλλευση λαχείων και αμοιβαίων στοιχημάτων, αφετέρου δε εκτείνει την ισχύ της αποκλειστικότητας σε ολόκληρη την εθνική επικράτεια, περιλαμβανομένου και του Διαδικτύου;»

Επί της αίτησης επανάληψης της προφορικής διαδικασίας

29. Με δικόγραφο που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 30 Οκτωβρίου 2008, η Bwin ζήτησε από το Δικαστήριο να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 61 του Κανονισμού Διαδικασίας.

30. Κατ' εφαρμογήν της εν λόγω διάταξης, το Δικαστήριο ζήτησε τη γνώμη του γενικού εισαγγελέα επί της αίτησης αυτής.

31. Το Δικαστήριο μπορεί αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν προτάσεως του γενικού εισαγγελέα, ή ακόμα και κατόπιν αιτήσεως των διαδίκων, να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Κανονισμού Διαδικασίας του, εφόσον κρίνει ότι δεν έχει διαφωτιστεί επαρκώς ή ότι η υπόθεση πρέπει να επιλυθεί βάσει επιχειρήματος επί του οποίου δεν διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των διαδίκων (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 26ης Ιουνίου 2008, C-284/06, Burda, Συλλογή 2008, σ. I-4571, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

32. Ωστόσο, ο Οργανισμός του Δικαστηρίου και ο Κανονισμός Διαδικασίας του δεν προβλέπουν δυνατότητα των διαδίκων να καταθέσουν παρατηρήσεις σε απάντηση στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα.

33. Όμως, με την αίτησή της, η Bwin περιορίζεται, κατ' ουσίαν, να σχολιάσει τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα προβάλλοντας ιδίως το ότι ο τελευταίος, ως προς ορισμένα πραγματικά ζητήματα, στήριξε τις παρατηρήσεις του στις παρατηρήσεις που υπέβαλαν η Santa Casa και η Πορτογαλική Κυβέρνηση, και τούτο χωρίς να αναφερθεί στα επιχειρήματα της ίδιας και της Liga, για να αμφισβητήσει τα σημεία αυτά ή ακόμα για να παρατηρήσει ότι τα σημεία αυτά αμφισβητούνται.

34. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι διαθέτει όλα τα αναγκαία στοιχεία για να

δώσει απάντηση στο υποβληθέν από το αιτούν δικαστήριο ερώτημα και ότι η υπόθεση δεν πρέπει να εξεταστεί από πλευράς επιχειρήματος το οποίο δεν συζητήθηκε ενώπιόν του.

35. Κατά συνέπεια, παρέλκει η επανάληψη της προφορικής διαδικασίας. Επί του παραδεκτού της αίτησης για την έκδοση προδικαστικής απόφασης

36. Με τις παρατηρήσεις που υπέβαλε στο Δικαστήριο, η Ιταλική Κυβέρνηση αμφισβητεί το παραδεκτό της αίτησης για την έκδοση προδικαστικής απόφασης με την αιτιολογία ότι, με το ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου, καλείται το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του κατά πόσο συμβιβάζεται με το κοινοτικό δίκαιο διάταξη του εθνικού δικαίου.

37. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το σύστημα συνεργασίας που εγκαθιδρύει το άρθρο 234 ΕΚ στηρίζεται σε σαφή διάκριση των αρμοδιοτήτων μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου. Στο πλαίσιο διαδικασίας δυνάμει του άρθρου αυτού, η ερμηνεία των εθνικών διατάξεων εναπόκειται στα εθνικά δικαστήρια και όχι στο Δικαστήριο, το οποίο δεν είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί του συμβατού των κανόνων του εσωτερικού δικαίου προς τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου. Αντιθέτως, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να παράσχει στο εθνικό δικαστήριο όλα τα ερμηνευτικά στοιχεία που άπτονται του κοινοτικού δικαίου και τα οποία θα του δώσουν τη δυνατότητα να εκτιμήσει το συμβατό των κανόνων του εσωτερικού δικαίου προς την κοινοτική νομοθεσία (απόφαση της 6ης Μαρτίου 2007, C-338/04, C-359/04 και C-360/04, Placanica κ.λπ., Συλλογή 2007, σ. I-1891, σκέψη 36).

38. Πρέπει να παρατηρηθεί ότι, με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί όχι επί του κατά πόσο συμβιβάζεται με το κοινοτικό δίκαιο η ειδική ρύθμιση περί τυχερών παιγνίων στην Πορτογαλία, αλλά επί ορισμένων μόνο στοιχείων της ρύθμισης αυτής, που περιγράφονται με γενικούς όρους, ήτοι, ειδικότερα, επί της απαγόρευσης προς τους παρέχοντες υπηρεσίες πλην της Santa Casa, συμπεριλαμβανομένων και των παρεχόντων υπηρεσίες που είναι εγκατεστημένοι εντός άλλων κρατών μελών, να προτείνουν, μέσω του Διαδικτύου εντός της πορτογαλικής επικράτειας, τυχερά παίγνια που έχουν παραχωρηθεί στον εν λόγω φορέα και παίγνια ανάλογα των πρώτων. Μια τέτοια αίτηση είναι παραδεκτή.

39. Εξάλλου, η Ιταλική, η Ολλανδική και η Νορβηγική Κυβέρνηση καθώς και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αμφισβητούν το παραδεκτό της

αίτησης για την έκδοση προδικαστικής απόφασης με την αιτιολογία ότι δεν περιέχει επαρκείς ενδείξεις όσον αφορά το περιεχόμενο και τους σκοπούς της πορτογαλικής ρύθμισης που έχει εφαρμογή στη διαφορά της κύριας δίκης.

40. Όσον αφορά τα στοιχεία που πρέπει να παρέχονται στο Δικαστήριο στο πλαίσιο αίτησης για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, υπενθυμίζεται ότι τα στοιχεία αυτά πρέπει όχι μόνο να παρέχουν στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να δώσει χρήσιμες απαντήσεις, αλλά και να παρέχουν στις κυβερνήσεις των κρατών μελών και στα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη τη δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι, προς επίτευξη αυτών των σκοπών, πρέπει, αφενός, το εθνικό δικαστήριο να καθορίζει το πραγματικό και κανονιστικό πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσονται τα ερωτήματα που υποβάλλει ή, τουλάχιστον, να εξηγεί τις πραγματικές καταστάσεις στις οποίες στηρίζονται τα ερωτήματα αυτά. Αφετέρου, από την απόφαση περί παραπομπής πρέπει να προκύπτουν οι συγκεκριμένοι λόγοι που ώθησαν το εθνικό δικαστήριο να αμφιβάλλει ως προς την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου και να κρίνει αναγκαία την υποβολή προδικαστικών ερωτημάτων στο Δικαστήριο. Συναφώς, είναι απαραίτητο να παρέχει το εθνικό δικαστήριο ορισμένες, τουλάχιστον, διευκρινίσεις σε σχέση με τους λόγους της επιλογής των κοινοτικών διατάξεων των οποίων την ερμηνεία ζητεί, καθώς και με τον σύνδεσμο που θεωρεί ότι υφίσταται μεταξύ των διατάξεων αυτών και της νομοθεσίας που έχει εφαρμογή στη διαφορά της κύριας δίκης (βλ. προμνησθείσα απόφαση *Placanica* κ.λπ., σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

41. Συναφώς, είναι αληθές ότι η ακρίβεια, αν όχι η χρησιμότητα τόσο των παρατηρήσεων τις οποίες υποβάλλουν οι κυβερνήσεις των κρατών μελών και τα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη όσο και της απάντησης του Δικαστηρίου εξαρτάται από το κατά πόσον είναι αρκετά λεπτομερή τα στοιχεία σχετικά με το περιεχόμενο και τους σκοπούς της εθνικής νομοθεσίας που έχει εφαρμογή στη διαφορά της κύριας δίκης. Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της διάκρισης των αρμοδιοτήτων μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου, δεν μπορεί να απαιτηθεί από το αιτούν δικαστήριο, προτού υποβάλει την αίτησή του, να προβεί στο σύνολο των πραγματικών διαπιστώσεων και νομικών εκτιμήσεων στις οποίες οφείλει να προβεί στο πλαίσιο της δικαιοδοτικής αποστολής του. Πράγματι, αρκεί το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης καθώς και τα κύρια ζητήματα

από πλευράς κοινοτικής έννομης τάξης να προκύπτουν από την αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στα κράτη μέλη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και να συμμετάσχουν αποτελεσματικά στην ενώπιόν του διαδικασία.

42. Στην υπόθεση της κύριας δίκης, η απόφαση περί παραπομπής ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις αυτές. Το αιτούν δικαστήριο προσδιόρισε το πραγματικό και κανονιστικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το ερώτημα το οποίο υπέβαλε στο Δικαστήριο. Στον βαθμό που οι σκοποί της πορτογαλικής νομοθεσίας περί τυχερών παιγνίων δεν προσδιορίζονται με την εν λόγω απόφαση, το Δικαστήριο καλείται να απαντήσει στο υποβληθέν ερώτημα λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τους σκοπούς που επικαλέστηκαν οι διάδικοι της κύριας δίκης και η Πορτογαλική Κυβέρνηση ενώπιον του Δικαστηρίου. Συνεπώς, το Δικαστήριο εκτιμά ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, διαθέτει όλα τα αναγκαία στοιχεία για να απαντήσει στο ερώτημα αυτό.

43. Βάσει όλων αυτών των σκέψεων, η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης πρέπει να θεωρηθεί παραδεκτή.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

44. Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει τα άρθρα 43 ΕΚ, 49 ΕΚ και 56 ΕΚ. **Επί της δυνατότητας εφαρμογής των άρθρων 43 ΕΚ και 56 ΕΚ.**

45. Στο μέτρο που το ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου αφορά όχι μόνον το άρθρο 49 ΕΚ, αλλά και τα άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ, πρέπει να παρατηρηθεί ευθύς εξαρχής ότι, υπό το φως των πληροφοριών που περιέχονται στη δικογραφία, τα δύο τελευταία αυτά άρθρα δεν φαίνεται να έχουν εφαρμογή στη διαφορά της κύριας δίκης.

46. Όσον αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 43 ΕΚ, δεν αμφισβητείται ότι η Bwin ασκεί τις δραστηριότητές της στην Πορτογαλία αποκλειστικά μέσω του Διαδικτύου, χωρίς να χρησιμοποιεί μεσάζοντες εγκατεστημένους επί πορτογαλικού εδάφους και, συνεπώς, χωρίς να έχει δημιουργήσει κύρια ή δευτερεύουσα εγκατάσταση στην Πορτογαλία. Ομοίως, από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι η Bwin είχε την πρόθεση να εγκατασταθεί στην Πορτογαλία. Κατά συνέπεια, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι οι περί ελευθερίας εγκαταστάσεως διατάξεις της Συνθήκης μπορούν να τύχουν εφαρμογής στη διαφορά της κύριας δίκης.

47. Όσον αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 56 ΕΚ, πρέπει να παρατηρηθεί ότι τα τυχόν περιοριστικά αποτελέσματα της επίδικης στην κύρια δίκη εθνικής ρύθμισης επί της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων και της ελευθερίας των πληρωμών δεν αποτελούν παρά την αναπόφευκτη συνέπεια των ενδεχόμενων περιορισμών που επιβάλλονται στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Όμως, όταν ένα εθνικό μέτρο αφορά ταυτοχρόνως πλείονες θεμελιώδεις ελευθερίες, το Δικαστήριο το εξετάζει, καταρχήν, από πλευράς μίας μόνον από τις θεμελιώδεις αυτές ελευθερίες εάν προκύπτει ότι, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης, οι άλλες είναι εντελώς δευτερεύουσες σε σχέση με την πρώτη και μπορούν να συνενωθούν με αυτήν (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2006, C-452/04, Fidium Finanz, Συλλογή 2006, σ. I-9521, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

48. Υπό τις συνθήκες αυτές, στο ερώτημα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο πρέπει να δοθεί απάντηση μόνον υπό το πρίσμα του άρθρου 49 ΕΚ. Επί του περιεχομένου του προδικαστικού ερωτήματος

49. Η διαφορά της κύριας δίκης αφορά τη διάθεση εντός της Πορτογαλίας τυχερών παιγνίων τα οποία παίζονται με τη βοήθεια ηλεκτρονικού μέσου, ήτοι μέσω του Διαδικτύου. Η Bwin, ιδιωτικός επιχειρηματικός φορέας εγκατεστημένος εντός άλλου κράτους μέλους, προσφέρει τυχερά παίγνια εντός της Πορτογαλίας αποκλειστικώς μέσω του Διαδικτύου, οι δε διοικητικές παραβάσεις του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχεία α και β, του Decreto-Lei 282/2003 που καταλογίζονται στη Liga και στην Bwin στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης αφορούν αποκλειστικά συμπεριφορές σχετικές με παίγνια που διοργανώνονται ηλεκτρονικώς.

50. Συνεπώς, το ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου πρέπει, κατ' ουσίαν, να νοηθεί υπό την έννοια ότι ερωτάται αν αντιβαίνει στο άρθρο 49 ΕΚ ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, που απαγορεύει σε επιχειρηματικούς φορείς, όπως η Bwin, εγκατεστημένους εντός άλλων κρατών μελών, όπου παρέχουν νομίμως ανάλογες υπηρεσίες, να προτείνουν τυχερά παίγνια μέσω του Διαδικτύου εντός του εν λόγω κράτους μέλους.

Επί της ύπαρξης περιορισμών στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών

51. Το άρθρο 49 ΕΚ επιτάσσει την κατάργηση κάθε περιορισμού της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, ακόμη και αν αυτός εφαρμόζεται αδιακρίτως τόσο στους ημεδαπούς παρέχοντες υπηρεσίες όσο και σε αυτούς των άλλων κρατών

μελών, οσάκις μπορεί να παρεμποδίσει, να παρενοχλήσει ή να καταστήσει λιγότερο ελκυστικές τις δραστηριότητες του παρέχοντος υπηρεσίες που είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος, όπου νομίμως παρέχει ανάλογες υπηρεσίες (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις της 25ης Ιουλίου 1991, C-76/90, S?ger, Συλλογή 1991, σ. I-4221, σκέψη 12, και της 3ης Οκτωβρίου 2000, C-58/98, Corsten, Συλλογή 2000, σ. I-7919, σκέψη 33). Εξάλλου, η ελευθερία παροχής υπηρεσιών ισχύει τόσο υπέρ του παρέχοντος τις υπηρεσίες όσο και υπέρ του αποδέκτη των υπηρεσιών (βλ., συναφώς, απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 1984, 286/82 και 26/83, Luisi και Carbone, Συλλογή 1984, σ. 377, σκέψη 16).

52. Δεν αμφισβητείται ότι ρύθμιση κράτους μέλους η οποία απαγορεύει στους παρέχοντες υπηρεσίες όπως η Bwin, εγκατεστημένους σε άλλα κράτη μέλη, να προσφέρουν υπηρεσίες εντός του εν λόγω κράτους μέσω του Διαδικτύου συνιστά περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, την οποία εγγυάται το άρθρο 49 ΕΚ (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2003, C-243/01, Gambelli κ.λπ., Συλλογή 2003, σ. I-13031, σκέψη 54).

53. Μια τέτοια ρύθμιση επιβάλλει, εξάλλου, περιορισμό στην ελευθερία των κατοίκων του οικείου κράτους μέλους να επωφελούνται, μέσω του Διαδικτύου, υπηρεσιών προσφερομένων εντός άλλων κρατών μελών.

54. Πρέπει, κατά συνέπεια, να αναγνωριστεί, όπως άλλωστε παραδέχεται ρητώς η Πορτογαλική Κυβέρνηση, ότι η επίδικη στην κύρια δίκη ρύθμιση συνιστά περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών την οποία εγγυάται το άρθρο 49 ΕΚ.

Επί της δικαιολόγησης του περιορισμού της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

55. Πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον ο επίδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης περιορισμός μπορεί να επιτραπεί βάσει των παρεκκλίσεων τις οποίες προβλέπουν ρητώς τα άρθρα 45 ΕΚ και 46 ΕΚ, που έχουν εν προκειμένω εφαρμογή δυνάμει του άρθρου 55 ΕΚ, ή κατά πόσον δικαιολογείται, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος.

56. Το άρθρο 46, παράγραφος 1, ΕΚ επιτρέπει περιορισμούς δικαιολογούμενους από λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας. Εξάλλου, η νομολογία έχει δεχθεί ορισμένους επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος, όπως είναι η προστασία των καταναλωτών, η πρόληψη της απάτης και της ενθάρρυνσης της εκ μέρους των πολιτών σπατάλης χρημάτων που συνδέεται με τα παίγνια, καθώς και, γενικώς, η αποτροπή της διατάραξης της

κοινωνικής τάξης (βλ., υπ' αυτό το πνεύμα, προμνησθείσα απόφαση Placanica κ.λπ., σκέψη 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

57. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να παρατηρηθεί, όπως υπενθύμισαν τα περισσότερα από τα κράτη μέλη που υπέβαλαν παρατηρήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου, ότι η νομοθεσία περί τυχερών παιγνίων περιλαμβάνεται μεταξύ των τομέων εκείνων στους οποίους υπάρχουν σημαντικές διαφορές ηθικής, θρησκευτικής και πολιτιστικής φύσης μεταξύ των κρατών μελών. Ελλείπει συναφούς κοινοτικής εναρμόνισης, σε κάθε κράτος μέλος εναπόκειται να εκτιμήσει, στους τομείς αυτούς, σύμφωνα με τη δική του κλίμακα αξιών, τις απαιτήσεις που συνεπάγεται η προστασία των εμπλεκομένων συμφερόντων (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 14ης Δεκεμβρίου 1979, 34/79, Henn και Darby, Συλλογή τόμος 1979/II, σ. 781, σκέψη 15· της 24ης Μαρτίου 1994, C-275/92, Schindler, Συλλογή 1994, σ. I-1039, σκέψη 32· της 20ής Νοεμβρίου 2001, C-268/99, Jany κ.λπ., Συλλογή 2001, σ. I-8615, σκέψεις 56 και 60, καθώς και προμνησθείσα απόφαση Placanica κ.λπ., σκέψη 47).

58. Το γεγονός και μόνον ότι ένα κράτος μέλος επέλεξε ένα σύστημα προστασίας διαφορετικό από εκείνο που υιοθέτησε άλλο κράτος μέλος δεν μπορεί να έχει επίπτωση στην εκτίμηση της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας των διατάξεων που έχουν θεσπιστεί στον τομέα αυτόν. Οι διατάξεις αυτές πρέπει να αξιολογούνται αποκλειστικά υπό το φως των σκοπών που επιδιώκουν οι αρμόδιες αρχές του ενδιαφερομένου κράτους μέλους και του επιπέδου της προστασίας που σκοπούν να διασφαλίσουν (αποφάσεις της 21ης Σεπτεμβρίου 1999, C-124/97, Laaga? κ.λπ., Συλλογή 1999, σ. I-6067, σκέψη 36, και της 21ης Οκτωβρίου 1999, C-67/98, Zenatti, Συλλογή 1999, σ. I-7289, σκέψη 34).

59. Τα κράτη μέλη είναι, συνεπώς, ελεύθερα να καθορίζουν τους σκοπούς της πολιτικής τους στον τομέα των τυχερών παιγνίων και, ενδεχομένως, να προσδιορίζουν με ακρίβεια το επίπεδο της επιδιωκόμενης προστασίας. Εντούτοις, οι περιορισμοί τους οποίους επιβάλλουν πρέπει να πληρούν τις απορρέουσες από τη νομολογία του Δικαστηρίου προϋποθέσεις όσον αφορά την τήρηση της αρχής της αναλογικότητας (προμνησθείσα απόφαση Placanica κ.λπ., σκέψη 48).

60. Κατά συνέπεια, πρέπει εν προκειμένω να εξεταστεί ιδίως αν ο περιορισμός της προσφοράς τυχερών παιγνίων μέσω του Διαδικτύου τον οποίο επιβάλλει η επίδικη εθνική νομοθεσία είναι πρόσφορος για τη διασφάλιση της επίτευξης του σκοπού ή των σκοπών που επικαλείται το οικείο κράτος μέλος και

μήπως βαίνει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξή του. Εν πάση περιπτώσει, οι περιορισμοί αυτοί πρέπει να εφαρμόζονται κατά τρόπο μη εισάγοντα διακρίσεις (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, προμνησθείσα απόφαση *Placanica* κ.λπ., σκέψη 49).

61. Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται ότι μια εθνική νομοθεσία είναι κατάλληλη να διασφαλίσει την επίτευξη του προβαλλόμενου σκοπού μόνον αν σκοπεύει πράγματι στην επίτευξή του με συνοχή και συστηματικότητα (απόφαση της 10ης Μαρτίου 2009, C-169/07, *Hartlauer*, η οποία δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 55).

62. Κατά την Πορτογαλική Κυβέρνηση και τη *Santa Casa*, ο κύριος σκοπός τον οποίο επιδιώκει η εθνική ρύθμιση συνίσταται στην καταπολέμηση της εγκληματικότητας, και ειδικότερα στην προστασία των καταναλωτών τυχερών παιγνίων από απάτες διαπραττόμενες από τους επιχειρηματικούς φορείς που τα διοργανώνουν.

63. Πρέπει να παρατηρηθεί συναφώς ότι η καταπολέμηση της εγκληματικότητας μπορεί να συνιστά επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος, ικανό να δικαιολογήσει περιορισμούς ως προς τους επιχειρηματικούς φορείς στους οποίους επιτρέπεται να προτείνουν υπηρεσίες στον τομέα των τυχερών παιγνίων. Πράγματι, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους των ποσών των οποίων τη συγκέντρωση καθιστούν δυνατή και των κερδών τα οποία μπορούν να προσφέρουν στους παίχτες, τα παίγνια αυτά ενέχουν υψηλούς κινδύνους διάπραξης εγκλημάτων και απατών.

64. Το Δικαστήριο έχει, εξάλλου, αναγνωρίσει ότι μια περιορισμένη άδεια διοργάνωσης παιγνίων εντός ενός αποκλειστικού πλαισίου παρουσιάζει το πλεονέκτημα ότι κατευθύνει την εκμετάλλευσή τους προς ένα ελεγχόμενο κύκλωμα και αποτρέπει τους κινδύνους να αποτελέσει η εκμετάλλευση αυτή μέσο για τη διάπραξη απάτης και για εγκληματικούς σκοπούς (βλ. προμνησθείσες αποφάσεις *Laara* κ.λπ., σκέψη 37, και *Zenatti*, σκέψη 35).

65. Η Πορτογαλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η παραχώρηση αποκλειστικών δικαιωμάτων για τη διοργάνωση τυχερών παιγνίων στη *Santa Casa* διασφαλίζει τη λειτουργία ενός συστήματος ελεγχόμενου και ασφαλούς. Αφενός, η μακροχρόνια ύπαρξη της *Santa Casa*, που καλύπτει χρονικό διάστημα άνω των πέντε αιώνων, καταδεικνύει την αξιοπιστία του οργανισμού αυτού. Αφετέρου, η κυβέρνηση αυτή υπογραμμίζει ότι η *Santa Casa* λειτουργεί υπό τον αυστη-

ρό έλεγχό της. Η νομική πλαισίωση των τυχερών παιγνίων, το καταστατικό της Santa Casa και η ανάμειξη της κυβέρνησης στον διορισμό των μελών των διοικητικών οργάνων της παρέχουν στο κράτος τη δυνατότητα να ασκεί ουσιαστική εξουσία εποπτείας επί της Santa Casa. Το νομικό καθεστώς της Santa Casa και το καταστατικό της παρέχουν στο κράτος επαρκείς εγγυήσεις ως προς την τήρηση των κανόνων που αποσκοπούν στη διαφύλαξη της έντιμης διεξαγωγής των τυχερών παιγνίων τα οποία διοργανώνει η Santa Casa.

66. Συναφώς, από το εθνικό νομικό πλαίσιο, που εκτίθεται στις σκέψεις 12 έως 19 της παρούσας απόφασης, προκύπτει ότι η οργάνωση και η λειτουργία της Santa Casa διέπονται από θεωρήσεις και επιταγές που αφορούν την επιδίωξη σκοπών δημοσίου συμφέροντος. Στο τμήμα παιγνίων της Santa Casa έχουν χορηγηθεί εξουσίες διοικητικής δημόσιας αρχής για να κινεί, να οργανώνει και να διεξάγει διαδικασίες για παραβάσεις αφορώσες την παράνομη εκμετάλλευση των τυχερών παιγνίων που έχουν παραχωρηθεί κατ' αποκλειστικότητα στη Santa Casa.

67. Πρέπει, συναφώς, να γίνει δεκτό ότι η χορήγηση αποκλειστικών δικαιωμάτων για την εκμετάλλευση τυχερών παιγνίων μέσω του Διαδικτύου σε ένα μοναδικό φορέα, όπως η Santa Casa, που υπόκειται στον αυστηρό έλεγχο των δημοσίων αρχών, μπορεί, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης, να κατευθύνει την εκμετάλλευση των παιγνίων αυτών προς ένα ελεγχόμενο κύκλωμα και να θεωρηθεί ικανή να προστατεύσει τους καταναλωτές από απάτες διαπραττόμενες από τους επιχειρηματικούς φορείς που διοργανώνουν τα παίγνια.

68. Όσον αφορά την εξέταση του αναγκαίου χαρακτήρα του επίδικου καθεστώτος, η Πορτογαλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι οι αρχές ενός κράτους μέλους δεν έχουν τις ίδιες δυνατότητες ελέγχου όσον αφορά τους επιχειρηματικούς φορείς που έχουν την έδρα τους εκτός της επικράτειάς του και χρησιμοποιούν το Διαδίκτυο προκειμένου να προτείνουν τις υπηρεσίες τους σε σχέση προς τις δυνατότητες που διαθέτουν έναντι ενός φορέα όπως η Santa Casa.

69. Πρέπει να παρατηρηθεί συναφώς ότι ο τομέας των τυχερών παιγνίων που προσφέρονται μέσω του Διαδικτύου δεν έχει αποτελέσει αντικείμενο κοινοτικής εναρμόνισης. Ένα κράτος μέλος έχει, συνεπώς, το δικαίωμα να θεωρήσει ότι το γεγονός απλώς και μόνον ότι ένας επιχειρηματικός φορέας όπως η Bwin προτείνει νομίμως υπηρεσίες, εμπίπτουσες στον τομέα αυτόν, μέσω του

Διαδικτύου εντός άλλου κράτους μέλους, όπου είναι εγκατεστημένος και όπου, καταρχήν, ήδη τηρεί τις νόμιμες προϋποθέσεις και υπόκειται σε ελέγχους εκ μέρους των αρμόδιων αρχών του δεύτερου αυτού κράτους, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως επαρκής εγγύηση προστασίας των καταναλωτών του πρώτου κράτους έναντι των κινδύνων διάπραξης απατών και εγκλημάτων, λαμβανομένων υπόψη των δυσκολιών που ενδέχεται να αντιμετωπίζουν, σε ένα τέτοιο πλαίσιο, οι αρχές του κράτους μέλους εγκατάστασης προς αξιολόγηση των επαγγελματικών προσόντων και της επαγγελματικής εντιμότητας των επιχειρηματικών φορέων.

70. Επιπλέον, λόγω της έλλειψης άμεσης επαφής μεταξύ του καταναλωτή και του επιχειρηματικού φορέα, τα προσβάσιμα μέσω του Διαδικτύου τυχερά παίγνια ενέχουν κινδύνους διαφορετικής φύσης και σημαντικότερους σε σχέση προς τις παραδοσιακές αγορές των παιγνίων αυτών όσον αφορά τυχόν απάτες εκ μέρους των επιχειρηματικών φορέων σε βάρος των καταναλωτών.

71. Εξάλλου, δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο ένας επιχειρηματικός φορέας ο οποίος επιχορηγεί ορισμένους αθλητικούς αγώνες επί των οποίων προτείνει στοιχήματα καθώς και ορισμένες από τις ομάδες που μετέχουν στους αγώνες αυτούς να βρίσκεται σε κατάσταση η οποία να του επιτρέπει να επηρεάσει άμεσα ή έμμεσα το αποτέλεσμα των αγώνων αυτών και, συνεπώς, να αυξήσει τα κέρδη του.

72. Από τις σκέψεις αυτές προκύπτει ότι ο επίδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης περιορισμός μπορεί, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της προσφοράς τυχερών παιγνίων μέσω του Διαδικτύου, να θεωρηθεί ως δικαιολογούμενος από τον σκοπό της καταπολέμησης της απάτης και της εγκληματικότητας.

73. Κατά συνέπεια, στο υποβληθέν ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι δεν αντιβαίνει στο άρθρο 49 ΕΚ ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία απαγορεύει σε επιχειρηματικούς φορείς, όπως η Bwin, εγκατεστημένους εντός άλλων κρατών μελών όπου παρέχουν νομίμως ανάλογες υπηρεσίες, να προτείνουν τυχερά παίγνια μέσω του Διαδικτύου εντός του εν λόγω κράτους μέλους.

Επί των δικαστικών εξόδων

74. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφαινεται:

Δεν αντιβαίνει στο άρθρο 49 ΕΚ ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία απαγορεύει σε επιχειρηματικούς φορείς, όπως η Bwin International Ltd, εγκατεστημένους εντός άλλων κρατών μελών όπου παρέχουν νομίμως ανάλογες υπηρεσίες, να προτείνουν τυχερά παίγνια μέσω του Διαδικτύου εντός του εν λόγω κράτους μέλους.

96 ΑΣΕΑΔ 3/2009 (Ειδικό Τοπικό Τμήμα Θεσ/νίκης)

Πρόεδρος: Δ. Μπαλασόπουλος

Μέλη: Β. Κανούτος, Μ. Παυλίδου, Σ. Κουτσοχρήστος, Ε. Μπακέλας

Προσφυγή του σωματείου «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΝΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (ΧΑΝΘ)» κατά της Ενώσεως Πετοσφαιρικών Σωματείων Θεσσαλονίκης (Ε.ΠΕ.Σ.Θ.). Εσφαλμένη αναγραφή αριθμού στη φανέλα του αθλητή, διάφορη από την καταχώρηση στο φύλλο αγώνα. Δεν επιφέρει ακυρότητα της συμμετοχής του αθλητή, ούτε αποτελεί λόγο μηδενισμού της ομάδας. Επανάληψη του 3ου σετ του αγώνα απόφασης του Δ.Σ. της Ε.ΠΕ.Σ.Θ. και της δια αυτής επικυρωθείσας από 9-6-2009 απόφασης της Επιτροπής Πρωταθλήματος (Ε.Π.) της Ε.ΠΕ.Σ.Θ.

Επειδή, η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της 18/9-6-2009 απόφασης του Δ.Σ. της Ε.ΠΕ.Σ.Θ., με την οποία επικυρώθηκε η από 9-6-2009 απόφαση της Επιτροπής Πρωταθλημάτων της Ε.ΠΕ.Σ.Θ., με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση της Χ.Α.Ν.Θ. κατά της απόφασης των διαιτητών του αγώνα πετοσφαίρισης, ο οποίος είχε πραγματοποιηθεί στις 12 Απριλίου 2009 στο νέο γήπεδο της Χ.Α.Ν.Θ., στα πλαίσια του τελικού των αγώνων PLAY OFFS του Πρωταθλήματος Α΄ κατηγορίας γυναικών της Ε.ΠΕ.Σ.Θ. για την άνοδο στην Α2 Εθνική κατηγορία, μεταξύ των ομάδων αυτής (της Χ.Α.Ν.Θ.) και εκείνης του “ Α.Σ. ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΑΞΙΟΥ “, περί κατακυρώσεως υπέρ της τελευταίας αυτής ομάδας, μετά τη λήξη και του 2 ου σετ, που έληξε υπέρ αυτής, και του 1^{ου} σετ, που είχε λήξει στο γήπεδο υπέρ της Χ.Α.Ν.Θ. με πόντους 25-15. Με την προσφυγή ζητείται από το τελευταίο σωματείο η ακύρωση της ως άνω απόφασης του Δ.Σ. της Ε.ΠΕ.Σ.Θ. και η επανάληψη του εν λόγω αγώνα, ο οποίος είχε συνεχισθεί μετά την προαναφερόμενη απόφαση των διαιτητών και έληξε υπέρ της ομάδας του « Α.Σ. ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΑΞΙΟΥ « με 3 – 0 σετ και πόντους 75-22, επικουρικά δε η συνέχισή του με την ίδια σύνθεση των ομάδων και από το σημείο που βρισκόταν πριν από την απόφαση της διαιτησίας.

Επειδή, η υπό κρίση προσφυγή, για τη συζήτηση της οποίας καταβλήθηκε το οφειλόμενο, κατ' άρθρο 126 του Αθλητικού Νόμου (Ν. 2725 /1999, ΦΕΚ 121 τ. Α΄, όπως ισχύει), παράβολο (βλ. Σχετ.διπλ. εισπράξεως τύπου Α΄, σειρά ΣΤ΄, αυξ.αριθ.5878/ 10-6-2009 της Β΄Δ.Ο.Υ. Θεσ/ νίκης), ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, πρέπει δε να εξετασθεί στην ουσία.

Επειδή, η πρόσθετη παρέμβαση του « Α.Σ. ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΑΞΙΟΥ » υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης απόφασης του Δ.Σ. της Ε.ΠΕ.Σ.Θ. ασκείται παραδεκτώς, δεδομένου ότι είναι προφανές το έννομο συμφέρον του να ανέλθει η ομάδα του στην Α2 Εθνική Κατηγορία Γυναίκων.

Επειδή, ο Γενικός Κανονισμός Οργάνωσης και Διεξαγωγής Πρωταθλημάτων Ελληνικής Ομοσπονδίας Πετοσφαίρισης (Γ.Κ.Ο.Δ.Π) της « Ε.Ο.ΠΕ. », ο οποίος εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 27 του Αθλητικού Νόμου, ορίζει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα : Στο άρθρο 14 παρ. 2 και 3 ότι : « 2. Και τα δύο διαγωνιζόμενα σωματεία είναι υποχρεωμένα να δίνουν στη γραμματεία τα δελτία αθλητικής ιδιότητας και τους αριθμούς των συμμετεχόντων αθλητών τους ... 3. Σε περίπτωση που κάποιο διαγωνιζόμενο σωματείο αδυνατεί να εμφανίσει τα δελτία αθλητικής ιδιότητας ... ή σε περίπτωση που τα προσκομισθέντα δελτία δεν φέρουν νόμιμη θεώρηση (ιατρική βεβαίωση, κ.λ.π.) ή οι συμμετέχοντες δεν έχουν την προβλεπόμενη βάσει κανονισμών, παρουσία (αθλητική περιβολή, ικανότητα να αγωνίζεται, κ.λ.π.) τότε η ομάδα θεωρείται ότι δεν έχει προσέλθει νομότυπα στον αγώνα και μηδενίζεται. », στο άρθρο 15 ότι « 1. Στα πρωταθλήματα πετοσφαίρισης δικαιούνται συμμετοχής αθλητές - τρεις που ανήκουν σε σωματεία - μέλη της Ε.Ο.ΠΕ. και είναι κάτοχοι δελτίου αθλητικής ιδιότητας πετοσφαιριστή που έχει εκδώσει και νόμιμα ανανεώσει η Ε.Ο.ΠΕ... Τα δελτία αυτά πρέπει να φέρουν φωτογραφία των αθλητών - τριών και σφραγίδα του σωματείου τους... που θα πιστοποιεί με ευθύνη του σωματείου την ταυτότητα του αθλητή- τριας... 2. Περαιτέρω στα δελτία αθλητικής ιδιότητας πετοσφαιριστή- στριας πρέπει να υπάρχει ιατρική θεώρηση ... Αν το σωματείο δεν προσκομίσει πριν την έναρξη του αγώνα νόμιμα θεωρημένα... δελτία, ο διαιτητής είναι υποχρεωμένος να μην διεξάγει τον αγώνα και το υπαίτιο σωματείο μηδενίζεται. 3... 5. Δεν δικαιούται συμμετοχής αθλητής που έχει τιμωρηθεί... 6. Οι αθλητές κάθε ομάδας θα πρέπει να φέρουν στις εμφανίσεις τους (εμπρός και πίσω στη φανέλα) τους προβλεπόμενους από τους Κανονισμούς Παιδιάς αριθμούς, οι οποίοι θα πρέπει να είναι ευδιάκριτοι και σε αντίθετο με την εμφάνιση χρώμα. Δεν επιτρέπεται η χρησιμοποίηση του ίδιου αριθμού από αθλητές της αυ-

τής ομάδας. Απαγορεύεται η συμμετοχή σε αγώνα αθλητή ο οποίος δεν φέρει αριθμό στη φανέλα του. «, στο άρθρο 17 παρ.6 ότι « οι διαιτητές οφείλουν να μην επιστρέψουν δελτίο αθλητή, αν υποβλήθηκε ένσταση για κακή συμμετοχή αυτού ή το γνήσιο της ταυτότητάς του και αφού αυτό γράφτηκε στο Φύλλο Αγώνα. Επίσης δεν επιστρέφεται το δελτίο αθλητή από τους διαιτητές, σε περίπτωση που έπεσε στην αντίληψη των αρμοδίων οργάνων, η, σύμφωνα με τα πιο πάνω, κακή συμμετοχή του αθλητή », στο άρθρο 18 παρ.3, ότι « Το Φύλλο Αγώνος συντάσσεται από τον σημειωτή – τρια του αγώνα... Κατά τη διάρκεια του αγώνα επιτρέπεται η διόρθωση του Φ.Α. μόνο με την έγκριση του Α΄διαιτητή και μετά από ενημέρωση των αρχηγών των ομάδων ... », στο άρθρο 21, ότι «... .σε περίπτωση που κάποια διαγωνιζόμενη ομάδα δεν εμφανίσει τον απαιτούμενο ... ελάχιστο αριθμό αθλητών – τριών συγκεκριμένης ηλικίας ... ο αγώνας δεν διεξάγεται. Ο Α΄διαιτητής του αγώνα είναι υποχρεωμένος να αναφέρει στο Φ.Α. το γεγονός, οπότε ο αγώνας κατακυρώνεται υπέρ της νόμιμα εμφανισθείσας αντιπάλου ομάδας, με σκορ 3 – 0 σετ και 75 – 0 πόντους ». Ο ίδιος Κανονισμός της Ε.Ο.ΠΕ. ορίζει, περαιτέρω, στο άρθρο 22, υπό τον τίτλο « Μηδενισμοί Σωματείων» ότι : « Μηδενίζονται οι ομάδες των σωματείων που ανήκουν σε μια από τις παρακάτω περιπτώσεις : α) Σε περίπτωση που δεν παρουσιαστεί κάποια ομάδα σε αγώνα ή εμφανίσει λιγότερους από έξι (6) αθλητές .β) Σε περίπτωση που δεν θα εμφανίσει τα δελτία των αθλητών που αγωνίζονται από το σωματείο και από το γιατρό... γ) ... δ) Σε περίπτωση αποχώρησης από τον αγώνα, πριν από την κανονική λήξη του. ε) Σε περίπτωση αντικανονικής συμμετοχής αθλητή. Περαιτέρω αν αθλητής που δεν έχει το δικαίωμα, λόγω τιμωρίας να αγωνιστεί και όμως το δελτίο της Ε.Ο.ΠΕ. βρίσκεται στα χέρια του, θεωρείται ότι αγωνίστηκε αντικανονικά και το αντίπαλο σωματείο έχει το δικαίωμα να υποβάλλει ένσταση για κακή συμμετοχή αθλητή. Διευκρινίζεται ότι η συμμετοχή αθλητή που έλαβε μέρος σε αγώνα χωρίς να έχει δηλωθεί στο Φύλλο Αγώνα, θεωρείται αντικανονική και η ομάδα του θα υποστεί τα παρακάτω : 1) Τα σετ που έχει κερδίσει με τη συμμετοχή του, τα χάνει με 25 – 0 . 2) Οι πόντοι που έχει κερδίσει με την συμμετοχή του στα σετ που έχει χάσει αφαιρούνται. 3) ... στ) Σε περίπτωση αποχώρησης με έγγραφη δήλωση από τους υπόλοιπους αγώνες του πρωταθλήματος. ζ) Εξ αιτίας αντικανονότητας του γηπέδου του γηπεδούχου... εφ' όσον η αντικανονικότητα υπήρξε αιτία ματαιώσεως του αγώνα. η) Σε περίπτωση που θα καταλογισθεί υπαιτιότητα για διακοπή του αγώνα εκ μέρους των διαιτητών. θ) Απαγορεύεται επί ποινή μηδενισμού η εγγραφή στο

Φύλλο Αγώνος ή να κάθεται στον πάγκο σωματίου αλλοδαπός προπονητής σαν coach ... “, στο δε άρθρο 25 παρ.1 περίπτ. δ΄ ότι “ Οι ενστάσεις υποβάλλονται μόνο από τις ομάδες που συμμετέχουν σε αγώνα και για τους παρακάτω και μόνον λόγους υπό τις εξής προϋποθέσεις για την τυπική και ουσιαστική αποδοχή τους... δ) Για παράβαση ή κακή εφαρμογή των Κανονισμών Παιδιάς, από τους διαιτητές ... των οποίων συνέπεια ήταν η διαμόρφωση αποτελέσματος που σε αντίθετη περίπτωση να ήταν υπέρ της ενιστάμενης ομάδας... Η ένσταση πρέπει να είναι ορισμένη και να αναφέρεται στη συγκεκριμένη παράβαση... “ .Εξάλλου, οι Διεθνείς Κανονισμοί Πετοσφαίρισης προβλέπουν, μεταξύ άλλων, τα σχετικά με την αθλητική περιβολή των αθλητών της πετοσφαίρισης, σε αυτή δε περιλαμβάνονται οι φανέλες, οι οποίες πρέπει να είναι αριθμημένες από το 1 έως και το 18 ως προς τους αριθμούς ειδικότερα ορίζουν τα εξής: “ Ο αριθμός πρέπει να είναι τοποθετημένος επάνω στη φανέλα στο κέντρο της μπροστινής και της πίσω πλευράς... “ (παρ.4. 3.3.1), “ Ο αριθμός θα πρέπει να έχει ύψος 15 εκατοστών τουλάχιστον στο στήθος και 20 εκατοστών στην πλάτη... “ (παρ.4. 3.3.2) και “ Απαγορεύεται να φοριούνται στολές χωρίς επίσημους αριθμούς... ή διαφορετικού χρώματος από τους άλλους αθλητές... “ (παρ.4. 3. 5).

Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης προκύπτουν τα εξής, μη αμφισβητούμενα, πραγματικά περιστατικά: Κατά τη διεξαγωγή στις 12-4-2009 του αναφερόμενου στην εισαγωγική σκέψη τελικού αγώνα PLAY OFFS για το πρωτάθλημα της Α΄ κατηγορίας γυναικών της Ε.ΠΕ.Σ.Θ., περιόδου 2008- 2009, που ξεκίνησε με τη συμμετοχή του μέλους ΣΥΔΠΕΒΕ Κωσταντίνου Μπουγιούκα στη γραμματεία, λόγω καθυστερημένης άφιξης του γραμματέα (βλ. τη σχετική σημείωση στο Φύλλο Αγώνα (Φ.Α.) και το περιεχόμενο της ένορκης βεβαίωσης του εφόρου της ομάδας της Χ.Α.Ν.Θ. Γεωργίου Σεκερτζή), διαπιστώθηκε, πριν από την έναρξη του 3^{ου} σετ, ότι η Αικατερίνη Τσέρνου, η οποία συμμετείχε ως αναπληρωματική στα δύο πρώτα σετ, ενώ φορούσε φανέλα με τον αριθμό 1 είχε καταχωρηθεί στο Φύλλο Αγώνα με αριθμό 7. Τα εν λόγω σετ είχαν λήξει , το 1^ο υπέρ της Χ.Α.Ν.Θ. με πόντους 25 – 15 και το 2^ο υπέρ του « Α.Σ. ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΑΞΙΟΥ » με πόντους 25 – 23 , η δε αθλήτρια κατείχε νόμιμα θεωρημένο από γιατρό δελτίο αθλητικής ιδιότητας, το οποίο είχε κατατεθεί στη γραμματεία του αγώνα. Οι διαιτητές του αγώνα, μετά τη διαπίστωση αυτού του σφάλματος, αφαίρεσαν όλους τους πόντους που είχε πετύχει η ομάδα πετοσφαίρισης της Χ.Α.Ν.Θ. στο 1^ο σετ, μετά την είσοδο στον αγώνα, ως αλλαγής, της αθλήτριας Αικατερίνης Τσέρνου και

ενώ προηγείτο η ομάδα αυτή με πόντους 15 – 13 και πρόσθεσαν στην ομάδα του « Α.Σ. ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΑΞΙΟΥ » τους πόντους που χρειαζόταν για να κερδίσει το 1^ο σετ. Έτσι το αποτέλεσμα του 1^{ου} σετ από 25 – 15 που διαμορφώθηκε στον αγώνα υπέρ της Χ.Α.Ν.Θ., έγινε 25 – 15 υπέρ της αντιπάλου της, η οποία είχε κερδίσει και το 2^ο σετ με πόντους 25- 23 , στο οποίο, όπως προεκτέθηκε, είχε αγωνιστεί και πάλι ως αναπληρωματική η ως άνω αθλήτρια με τον ίδιο αριθμό στη φανέλα. Τελικά, και αφού διαμορφώθηκε, κατά τα μη αμφισβητούμενα, ο αριθμός της φανέλας της Αικατερίνης Τσέρονου από 1 σε 7, με προσθήκη κοληλικής ταινίας, ώστε να ταυτίζεται με τον καταχωρημένο στο Φύλλο Αγώνα, στη στήλη του ονοματεπώνυμού της, αριθμό, συνεχίστηκε κανονικά ο αγώνας με τη συμμετοχή της στο 3^ο σετ, το οποίο έληξε επίσης υπέρ της ομάδας των ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΑΞΙΟΥ με πόντους 25 – 22, η οποία και αναδείχθηκε νικήτρια του αγώνα με 3 – 0 σετ και πόντους 75- 22. Η ομάδα της Χ.Α.Ν.Θ., κατόπιν των ανωτέρω, άσκησε ένσταση « κακής εφαρμογής του κανονισμού », όπως αναγράφεται στο Φύλλο Αγώνα, υποστηρίζοντας ότι το γεγονός ότι η Αικατερίνη Τσέρονου ήταν καταχωρημένη στο Φύλλο Αγώνα με διαφορετικό αριθμό από εκείνον που αναγραφόταν στη φανέλα με την οποία αγωνιζόταν οφείλεται στο ότι « η γραμματεία καθώς και η διαιτησία δεν έκαναν σωστό έλεγχο από την αρχή των νούμερων που φορούσαν οι αθλήτριες σε σχέση με τα νούμερα που ήταν δηλωμένα ». Η ένσταση αυτή υποστηρίχθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα με το υπ' αριθμ. 372/ 14-4-2009 υπόμημά της προς την Ε.ΠΕ.Σ.Θ., απορρίφθηκε δε αρχικά με την 2/ 16-4-2009 απόφαση της Επιτροπής Διαιτησίας της Ε.ΠΕ.Σ.Θ. Η τελευταία αυτή απόφαση ακυρώθηκε , μετά από άσκηση κατ' αυτής της με αύξ. αριθμό καταθ. 24 / 24-4-2009 προσφυγής της Χ.Α.Ν.Θ., με την υπ'αριθμ. 2/2009 απόφαση του παρόντος Α.Σ.Ε.Α.Δ. (Ειδικό Τοπικό Τμήμα Θεσσαλονίκης), για έλλειψη αρμοδιότητας της ως άνω Ε.Δ., η δε υπόθεση αναπέμφθηκε προς εκδίκαση στην Ε.ΠΕ.Σ.Θ. Η Επιτροπή Πρωταθλήματος της Ε.ΠΕ.Σ.Θ., με την από 9 -6-2009 απόφαση- πρακτικό που επικυρώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ε.ΠΕ.Σ.Θ. απέρριψε τελικά την ένσταση της Χ.Α.Ν.Θ. και επικύρωσε το αποτέλεσμα του αγώνα, όπως αυτό είχε διαμορφωθεί με τις παρατηρήσεις του διαιτητή στο Φύλλο Αγώνα (3 – 0 υπέρ του σωματείου « Α.Σ.ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΑΞΙΟΥ ») κατ' εφαρμογή του άρθρου 22 περ. ε' εδαφ. 1 και 2 του Γ.Κ.Ο.Δ.Π / Ε.Ο.ΠΕ, με την αιτιολογία ότι « εφόσον οι Διεθνείς Κανονισμοί Παιδιάς απαιτούν την ύπαρξη και αναγραφή των αριθμών της φανέλας των αθλητών στο Φύλλο Αγώνα και το Φύλλο Σειράς Περιστροφής

για να αρχίσει ένας αγώνας, οι αριθμοί αυτοί προσδιορίζουν την ταυτότητα των αθλητών μέσα στον αγωνιστικό χώρο. Η αθλήτρια με το Νο 1, που σύμφωνα με το Φύλλο Αγώνα αγωνίστηκε ως αλλαγή στο 1^ο και το 2^ο σετ του παραπάνω αγώνα, δεν είχε δηλωθεί στο Φύλλο Αγώνα και ως εκ τούτου η συμμετοχή της συνιστά αντικανονική συμμετοχή «. Ήδη, το προσφεύγον σωματείο της Χ.Α.Ν.Θ. με την υπό κρίση προσφυγή και το επ' αυτής υπόμνημα στρέφεται κατά της απόφασης αυτής του Δ.Σ. προβάλλοντας ότι έσφαλε στην κρίση του για τους λόγους που εκθέτει στο δικόγραφο και ζητά τα αναφερόμενα στην εισαγωγική σκέψη της παρούσης. Αντίθετα η καθ' ής η προσφυγή Ένωση και το προσθέτως παρεμβαίνον σωματείο « Α.Σ.ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΑΞΙΟΥ » ζητούν να απορριφθεί η προσφυγή και να επικυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση (πρακτικό).

Επειδή, κατ' αρχάς, το σωματείο ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΑΞΙΟΥ προβάλλει ότι η κρινόμενη προσφυγή είναι απαράδεκτη, επειδή η ένσταση της Χ.Α.Ν.Θ. είναι αόριστη. Ο λόγος αυτός, και με την εκδοχή ότι η αοριστία της ένστασης επιδρά στο κύρος του δικογράφου της προσφυγής , πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Τούτο, διότι με την ένστασή της, η οποία είναι καταχωρημένη στο Φ.Α., η Χ.Α.Ν.Θ. αμφισβητεί την ορθότητα της κρίσης της διαιτησίας για τη συγκεκριμένη παράβαση που απέδωσε στην ομάδα της – δηλαδή, στη διαφορά μεταξύ του αριθμού καταχώρησης της αθλήτριας Αικ. Τσέρνου στο Φ.Α. και αυτού που έφερε η φανέλα της και στην εξ αιτίας αυτής μετατροπή του αποτελέσματος του 1^{ου} σετ σε βάρος της κ.λ.π. – ανεξάρτητα αν νομίμως αποδίδει το σφάλμα σε πλημμελή έλεγχο της καταχώρησης εκ μέρους της γραμματείας και της διαιτησίας και, συνεπώς, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, η ένσταση ήταν ορισμένη και επιδεκτική εκτιμήσεως.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις που παρατέθηκαν στη μείζονα σκέψη, οι περιπτώσεις μηδενισμού σωματείων αναφέρονται περιοριστικά στον Γ.Κ.Ο.Δ.Π. της Ε.Ο.ΠΕ., όπως και του χαρακτηρισμού συμμετοχής αθλήτη ως αντικανονικής (άρθρα 22, 14 και 15). Στο συγκεκριμένο αγώνα πετοσφαίρισης μεταξύ των ομάδων της « Χ.Α.Ν.Θ. » και του « Α.Σ. ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΑΞΙΟΥ » η αθλήτρια της Χ.Α.Ν.Θ. Αικατερίνη Τσέρνου είχε νόμιμο Δελτίο Αθλητικής Ταυτότητας (Δ.Α.Τ.), εκδοθέν από την Ε.Ο.ΠΕ, αυτό ήταν θεωρημένο από γιατρό για την αγωνιστική περίοδο 2008-2009 και κατατέθηκε στη Γραμματεία, στο δε Φύλλο Αγώνα καταχωρήθηκε το ονοματεπώνυμό της και ο αριθμός της (« 7 »). Η φανέλα , όμως, της αθλήτριας έφερε τον αριθμό 1, με αυτόν δε τον αριθμό συμμετείχε στα δύο πρώτα σετ του αγώνα, στη θέση ΙΙΙ, σε αντικατάσταση της

συμπαίκτριάς της με τον αριθμό 8 και τις δύο φορές, όπως προκύπτει από τη « διάταξη σερβίς « του Φ.Α. Όταν έγινε αντιληπτό από τους διαιτητές το σφάλμα - η αναντιστοιχία των αριθμών - και διορθώθηκε με την παρέκταση του αριθμού « 1 « της φανέλας σε 7, προσθέτοντας κολλητική ταινία, ώστε να υπάρχει ταύτιση των δύο αριθμών στο Φ.Α. και στη φανέλα, η αθλήτρια συνέχισε να συμμετέχει κανονικά στο τρίτο σετ, στη θέση III και πάλι, δεδομένου ότι είχε τις νόμιμες προϋποθέσεις, καθώς ήταν κάτοχος Δ.Α.Τ. της Ε.Ο.ΠΕ. που έφερε θεώρηση γιατρού, δεν ήταν τιμωρημένη και δεν διαπιστώθηκε ούτε αποδόθηκε πλαστοπροσωπία ή οτιδήποτε άλλο. Επιπροσθέτως, στην καταχώρηση όλων των αθλητριών της Χ.Α.Ν.Θ. στο Φ.Α. (με τα ονοματεπώνυμα και τους αριθμούς τους) και στη « διάταξη σερβίς « και στα τρία σετ, κατά την έναρξη και την αντικατάσταση των παικτριών, συμμετείχε μία μόνο αθλήτρια με τον αριθμό « 1 « και στα δύο πρώτα σετ σύμφωνα με τον αριθμό της φανέλας της Αικ. Τσέρνου και μία μόνο αθλήτρια με τον αριθμό 7 (η ίδια αθλήτρια), όταν διαπιστώθηκε το σφάλμα στο τρίτο σετ, ενώ καμία άλλη αθλήτρια δεν συμμετείχε στη διάταξη της ομάδας της Χ.Α.Ν.Θ. ούτε καταχωρήθηκε στο Φ.Α. με αριθμό 7 ή 1. Με τα δεδομένα αυτά και ενόψει του ότι η καθ' ής Ε.ΠΕ.Σ.Θ. και το παρεμβαίνον σωματείο « ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΑΞΙΟΥ « αορίστως ισχυρίζονται ότι η ως άνω αναντιστοιχία των αριθμών « δημιουργεί σύγχυση», καθόσον δεν προσδιορίζουν σε τι ακριβώς συνίσταται η σύγχυση αυτή και ποια η συνέπεια της παρατυπίας που έλαβε χώρα στο συγκεκριμένο αγώνα, κατά τα προπαρατεθέντα πραγματικά περιστατικά, το Δικαστήριο κρίνει ότι η καταχώρηση και μόνο στο Φ.Α. αριθμού αθλήτριας της ομάδας της Χ.Α.Ν.Θ., διαφορετικού από αυτόν που έφερε η φανέλα της (7 αντί 1), οφειλόμενη σε προφανή παραδρομή λόγω της ομοιότητας των δύο αριθμών και της σπουδής με την οποία συμπληρώθηκε το Φ.Α. – εξ αιτίας της καθυστερημένης αφίξεως του υπευθύνου της γραμματείας, κατά τα μη αμφισβητούμενα – δεν συνιστά, άνευ ετέρου, αντικανονική συμμετοχή αθλητή στον αγώνα και δεν επισύρει, συνεπώς, τις κυρώσεις του μηδενισμού της ομάδας του κατά τις διακρίσεις των περιπτώσεων του άρθρου 22 του Γ.Κ.Ο.Π. της Ε.Ο.ΠΕ. (ούτε και αυτών των άρθρων 14 και 15). Ως εκ τούτου μη νόμιμοι διαιτητές προέβησαν σε αφαίρεση των πόντων που είχε κερδίσει η ομάδα της Χ.Α.Ν.Θ. στο 1^ο σετ με τη συμμετοχή της αθλήτριας Αικ. Τσέρνου (10 πόντους από τους 25) και σε προσθήκη αυτών στους πόντους της αντίπαλης ομάδας, ώστε να κερδίσει αυτή το 1^ο σετ με 15 – 25, όπως βάσιμα υποστηρίζει το προσφεύγον σωματείο, απορριπτομένων ως αβάσιμων των αντιθέτων ισχυρισμών

των λοιπών διαδίκων. Εξάλλου, μετά την απόφαση των διαιτητών, όπως προεκτέθηκε, το σκορ από 1 – 1 μετατράπηκε σε 0 – 2 σετ υπέρ των ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΑΞΙΟΥ, καθώς αυτοί είχαν κερδίσει το 2^ο σετ με 25 – 23 πόντους, ακολούθως δε η ομάδα αυτή κέρδισε και το 3^ο σετ και αναδείχθηκε νικήτρια του αγώνα με 3 – 0 σετ. Περαιτέρω συνέπεια, όμως, της ως άνω απόφασης των διαιτητών – μη νόμιμης – κατά τα γενόμενα δεκτά – ήταν να επηρεαστεί πράγματι σε μεγάλο βαθμό η απόδοση των αθλητριών της Χ.Α.Ν.Θ. κατά το 3^ο σετ, δεδομένου ότι, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, η απώλεια σετ με απόφαση της διαιτησίας επιδρά δυσμενώς στην ψυχολογία των αθλητών, όπως βάσιμα προβάλλει το προσφεύγον σωματείο, επαναλαμβάνοντας το περιεχόμενο της ένστασης του στο σημείο αυτό. Γι' αυτό πρέπει να επαναληφθεί ο αγώνας μεταξύ των δύο ομάδων, όπως βάσιμα ζητά η Χ.Α.Ν.Θ.. Επομένως, κατόπιν αυτών, πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση προσφυγή, να απορριφθεί η πρόσθετη παρέμβαση, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να επαναληφθεί ο αγώνας μεταξύ των δύο ομάδων, από το τρίτο σετ, διατηρουμένων των αποτελεσμάτων του 1^{ου} και του 2^{ου} σετ, όπως είχαν διαμορφωθεί κατά τον αγώνα στις 12/4/2009, δηλαδή σε 1 – 1 με σκορ στο 1^ο σετ 25 – 15 υπέρ της Χ.Α.Ν.Θ., και στο 2^ο σετ 25 – 23, υπέρ των ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΑΞΙΟΥ κατά τα αναφερόμενα στο διατακτικό. Τέλος, το παράβολο πρέπει να αποδοθεί στο προσφεύγον σωματείο.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την προσφυγή.

Απορρίπτει την παρέμβαση.

Ακυρώνει την 18/ 9-6-2009 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ενώσεως Πετοσφαιρικών Σωματείων Θεσσαλονίκης **και την επικυρωθείσα με αυτήν από 9-6-2009 απόφαση της Επιτροπής Πρωταθλημάτων** της Ε.ΠΕ.Σ.Θ.

Διατάσσει να επαναληφθεί ο αγώνας πετοσφαίρισης από το 3^ο σετ, διατηρουμένων των αποτελεσμάτων των δύο πρώτων σετ και με την ίδια σύνθεση μεταξύ των ομάδων της Χ.Α.Ν.Θ. και του « Α.Σ. ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΑΞΙΟΥ », στο νέο γήπεδο της Χ.Α.Ν.Θ., στα πλαίσια του τελικού των αγώνων PLAY OFFS Πρωταθλήματος Α' κατηγορίας Γυναικών της Ε.ΠΕ.Σ.Θ. για την άνοδο στην Α2 Εθνική Κατηγορία.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου στο προσφεύγον σωματείο.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην έδρα του Συμβουλίου στις 26-6-2009, όπου και δημοσιεύθηκε στις **30-6-2009**.

97 ΑΣΕΕΑ 63/22-03-2010 (Τμήμα Β')

Πρόεδρος: Μ. Αυγουλέας

Μέλη: Γ. Χριστοδούλου, Γ. Σχοινοχωρίτης, Φ. Αθανασίου και Ε. Ράϊκου

Πειθαρχική τιμωρία αθλητή για δυσφημιστικές εκφράσεις κατά μελών του ΔΣ Ομοσπονδίας μέσω Internet.

Με την κρινόμενη προσφυγή διώκεται να ακυρωθεί, αλλιώς να μεταρρυθμιστεί η υπ' αριθμ. 18κστ/2010 απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής της Σκοπευτικής Ομοσπονδίας της Ελλάδος (ΣΚ.Ο.Ε.), με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα αθλητή, κατά συγχώνευση, η συνολική πειθαρχική ποινή του αποκλεισμού από κάθε αγωνιστική δραστηριότητα για χρονικό διάστημα δεκαπέντε (15) μηνών για παράβαση των άρθρων 2 παρ. 1, 2 και 9 του Πειθαρχικού Κανονισμού της ΣΚ.Ο.Ε., ενώ διέταξε την παραπομπή του στην Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος. Η προσφυγή ασκήθηκε νόμιμα (άρθρ. 121 ν.2725/99) και εμπρόθεσμα καθόσον ο προσφεύγων έλαβε γνώση της απόφασεως στις 9-2-2010 και κατέθεσε την προσφυγή την 16-2-2010 (άρθρ. 126 παρ.1 ν. 2725/99). Πρέπει, συνεπώς, να γίνει αυτή τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν δεδομένου ότι καταβλήθηκε το προβλεπόμενο από το άρθρο 126 παρ.1 του ίδιου νόμου παράβολο (βλ. το υπ' αριθμ. 6285/12-2-2010 διπλότυπο είσπραξης Δ.Ο.Υ Β' Ηρακλείου). Παραδεκτά επίσης παρενέβη κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, κατά την προσήκουσα του δικογράφου εκτίμηση, η Σκοπευτική Ομοσπονδία της Ελλάδος (ΣΚ.Ο.Ε.), ζητώντας την απόρριψη της προσφυγής. Η παρέμβαση της Ομοσπονδίας είναι παραδεκτή και νόμιμη και πρέπει να ερευνηθεί κατ' ουσίαν.

Με τον πρώτο λόγο της προσφυγής του ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασεως διότι, κατά τους ισχυρισμούς του, κατά παράβαση του άρθρου 28 παρ. β εδ. τελευταίο του Καταστατικού της ΣΚ.Ο.Ε. ενώ στη Δικαστική Επιτροπή μετείχε Δικηγόρος, αυτός δεν εκτέλεσε καθήκοντα Προέδρου, αλλά αντιπροέδρου. Κατά το άρθρο 28 παρ. β εδ. τελευταίο του Καταστατικού της ΣΚ.Ο.Ε. «Εάν στα εκλεγέντα μέλη της Δικαστικής Επιτροπής περιλαμβάνεται Δικηγόρος, αυτός αναλαμβάνει καθήκοντα Προέδρου». Από τα προσκομισθέντα έγγραφα προκύπτει ότι στην

Δικαστική Επιτροπή της ΣΚ.Ο.Ε είχε εκλεγεί ο Δικηγόρος Γεώργιος Βούλτσης και ως εκ τούτου αυτός έπρεπε κατά την παραπάνω διάταξη να εκτελεί καθήκοντα προέδρου. Όμως επικαλούμενος ο τελευταίος λόγους επαγγελματικών υποχρεώσεων, ζήτησε, και έγινε δεκτό κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής της 12-1-2009, να μετέχει ως μέλος της. Κατόπιν τούτου αποφασίστηκε ομόφωνα να εκτελεί χρέη Προέδρου ο Χρήστος Γούλας. Η παραπάνω συγκρότηση δεν συνιστά, κατά την κρίση του Συμβουλίου τούτου, κακή σύνθεση της Δικαστικής Επιτροπής αφού η σχετική διάταξη δεν έχει τεθεί επί ποινή ακυρότητας των σχετικών αποφάσεων αλλά για να προσδώσει περισσότερο κύρος σ' αυτές από την υπό την Προεδρία του δικηγόρου -μέλους της συνεδρίασής της, ως εκ των συναφών με το αντικείμενο εξειδικευμένων γνώσεων αυτού εν σχέσει με τους μη νομικούς - μέλη της, αφού αν δεν είχε εκλεγεί δικηγόρος ως μέλος της, η προεδρία θα μπορούσε νόμιμα να αναληφθεί από οποιοδήποτε μέλος και σε κάθε περίπτωση αν το Καταστατικό ήθελε την επί ποινή ακυρότητας προεδρία της Δικαστικής Επιτροπής από Δικηγόρο, θα προέβλεπε ως υποχρεωτική την εκλογή του ή την ex lege συμμετοχή του στην Δικαστική Επιτροπή, γεγονός που δεν συμβαίνει εν προκειμένω και ευκαιριακά προβλέπεται. Κατά συνέπεια ο σχετικός λόγος της προσφυγής θα πρέπει να απορριφθεί ο αβάσιμος.

Με το δεύτερο λόγο της προσφυγής του ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής στις 28-1-2010 μετείχε ως Πρόεδρος αυτής ο Χρήστος Γούλας, αν και είχε προταθεί ως μάρτυρας στην μήνυση του Προέδρου και του Γενικού Γραμματέως της ΣΚ.Ο.Ε. κατ' αυτού. Το γεγονός αυτό δεν αμφισβητείται. Όμως όπως προκύπτει από την προσβαλλομένη απόφαση, ουδεμία ένσταση περί εξαιρέσεως του παραπάνω προτάθηκε κατά την δίκη ενώπιον της Δικαστικής Επιτροπής αν και ο εν λόγω ήταν ήδη γνωστό ότι είχε προταθεί ως μάρτυρας και συνεπώς παραδεκτά αυτή συνεδρίασε υπό την νόμιμη σύνθεσή της και εξέδωσε την προσβαλλομένη απόφαση. Ο περί μεροληπτικής στάσεως του ως άνω Προέδρου της Επιτροπής ισχυρισμός εκ του λόγου ότι είχε προταθεί ως μάρτυρας κατηγορίας, οψιγενώς προβάλλεται και πάντως δεν αποδείχθηκε και πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Με τον τρίτο λόγο της προσφυγής του ο προσφεύγων παραπονείται διότι εσφαλμένως η Δικαστική Επιτροπή απέρριψε τον περί απαραδέκτου της σε βάρος του αρξαμένης διαδικασίας πειθαρχικού ελέγχου και διώξεως, διότι στην κλήση δεν περιλαμβάνονται τα πραγματικά περιστατικά που στοιχειοθετούν τα παραπτώματα που φέρεται ότι τέλεσε στις 20-6-2009. Από τα έγγραφα που προσκομίζονται εκατέρωθεν προκύπτει ότι το δια του υπ' αριθ. πρωτ. 18α/14.9.09

εγγράφου της Δικαστικής Επιτροπής προς τον προσφεύγοντα κατηγορητήριο διατυπώθηκε κατόπιν της δια του υπ' αριθμ. πρωτ. 7228/3.9.2009 εγγράφου της ΣΚ.Ο.Ε. και του συνημμένου σ' αυτό φωτοαντιγράφου της κρίσιμης ιστοσελίδος (τα οποία αμφότερα απεστάλησαν στον προσφεύγοντα συνημμένα στο κατηγορητήριο) και κλήθηκε αυτός σε απολογία την 22/9/09. Επειδή όμως οι ημερομηνίες οι οποίες αναφέρονταν στο υπ' αριθμ. 7228/3.9.09 έγγραφο περί του χρόνου δημοσίευσης της ιστοσελίδος και της διαπράξεως του παραπτώματος και περί του χρόνου λήψεως της περί πειθαρχικής διώξεως αυτού αποφάσεως της ΣΚ.Ο.Ε. ήσαν εσφαλμένα, γεγονός που η ΣΚ.Ο.Ε. γνωστοποίησε στη Δικαστική Επιτροπή με το υπ' αριθμ. 9789/11.12.2009 έγγραφό της, η Δικαστική Επιτροπή ανέκαλεσε το υπ' αριθμ. 18α/14.9.2009 έγγραφό της και έκρινε άκυρη την δια του εσφαλμένου τούτου κατηγορητηρίου αρξαμένη διαδικασία, κοινοποίησασα στον προσφεύγοντα το υπ' αριθμ. 18ζ/11.12.09 έγγραφό της, με το οποίο ανεκοίνωσε σ' αυτόν την ανάκληση του ως άνω εγγράφου της, διετύπωσε εκ νέου την κατηγορία και τον κάλεσε σε απολογία την 21.12.2009, κατά την οποία, όπως αναφέρεται σ' αυτό, «θα συζητηθεί η υπόθεσή σας προσκομίζοντας και όλα τα κατά την κρίση σας στοιχεία υπεράσπισής σας (έγγραφα ή μάρτυρες), διότι με βάση το υπ' αριθμ. 9789/11-12-2009 έγγραφο της ΣΚ.Ο.Ε. σε συνδυασμό με το πρακτικό της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΣΚ.Ο.Ε. της 10/7/2009 φέρεστε ότι την 20^η Ιουνίου 2009 χρησιμοποιήσατε σε ιστοχώρο (forum) της Πανελληνίας Ένωσης Φίλων των Όπλων (Π.Ε.Φ.Ο.Π.) («υβριστικές, βάνανυες και συκοφαντικές δυσφημίες» κατά του Δ.Σ. της ΣΚ.Ο.Ε. εκφράσεις οι οποίες συνιστούν πειθαρχικά παραπτώματα τα οποία προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις τόσο του Καταστατικού της ΣΚ.Ο.Ε. (άρθρο 29) όσο και του ισχύοντος Πειθαρχικού Κανονισμού (άρθρα 2 εδ. β και 9». Συνεπώς τα πραγματικά περιστατικά τα οποία συνιστούν «τις υβριστικές και συκοφαντικές δυσφημίες και εκφράσεις κατά του Δ.Σ. της ΣΚ.Ο.Ε.» τα οποία φέρονται ότι εχρησιμοποίησε ο προσφεύγων την 20-6-2009 σε ιστοχώρο FORUM της Πανελληνίας Ένωσης Φίλων των Όπλων (Π.Ε.Φ.Ο.Π.), ήτοι στην ιστοσελίδα, η οποία του είχε επιδοθεί με το ως άνω υπ' αριθμ. 18α/14.9.2009 έγγραφο της Δικαστικής Επιτροπής εις το οποίον περιλαμβάνονται οι υβριστικές φράσεις *«κηφήνες που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι οι δεξιώσεις και οι βόλτες κάθε Σ.Κ.»* οι οποίοι *«πρωτοστατούν στο βόλεμα και το κουκούλωμα των προβλημάτων»* ως και η προτροπή των παλαιών *«να πάρουν ο ένας το φραγγέλιο και ο άλλος μια βρεγμένη σανίδα»* και να διαπράξουν πράξεις βίας κατά πραγμάτων και προσώπων στα Γραφεία της ΣΚ.Ο.Ε., περιλαμβάνονται στις καταλογισθείσες σ' αυτόν πράξεις, με βάση και το οποίο απολογήθηκε ενώπιον

της Δικαστικής Επιτροπής στις 23-9-2009 αρνούμενος τις κατηγορίες. Επομένως, είχε λάβει γνώση των σε βάρος του κατηγοριών και δεν συντρέχει περίπτωση παραβίασης του άρθρου 10 παρ. 4 εδ. β του Πειθαρχικού Κανονισμού της ΣΚ.Ο.Ε., όπως δέχθηκε και η Δικαστική Επιτροπή με την προσβαλλομένη απόφασή της, απορριπτομένου του σχετικού λόγου της προσφυγής του ως αβασίμου.

Με τον τέταρτο λόγο της προσφυγής του, τον οποίο πρότείνει και ενώπιον της Δικαστικής Επιτροπής, ο προσφεύγων προβάλλει την ένσταση παραγραφής του σε βάρος του αδικήματος διότι αυτό καταγγέλθηκε εγγράφως μετά την πάροδο τριών μηνών από την τέλεσή του, ως καταγγελίας υπολαμβανομένης, κατά τον προσφεύγοντα, την στον Γ.Γ. της ΣΚ.Ο.Ε. διαβίβαση του σχετικού εγγράφου, η οποία, κατά το άρθρο 28 παρ. ζ του Κανονισμού, επέχει θέση εγκλήσεως. Στο άρθρο 29 παρ. β του Καταστατικού της ΣΚ.Ο.Ε. και στο άρθρο 2 παρ. 6 του Πειθαρχικού Κανονισμού της ΣΚ.Ο.Ε. ορίζεται ότι τα πειθαρχικά παραπτώματα παραγράφονται και δεν τιμωρούνται αν δεν καταγγεληθούν εγγράφως μέσα σε τρεις μήνες από την τέλεσή τους, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 29 περ. β του Καταστατικού της ΣΚ.Ο.Ε., που εξαιρεί τα κατά τον ποινικό νόμο ατιμωτικά παραπτώματα. Στην προκειμένη περίπτωση, από τα προσαγόμενα έγγραφα αποδεικνύεται ότι η υπό του προσφεύγοντος φερομένη δημοσίευση έλαβε χώρα στις 20-6-2009. Η δημοσίευση αυτή καταγγέλθηκε στην Δικαστική Επιτροπή με το υπ' αριθμ. 7228/3-9-2009 έγγραφο της ΣΚ.Ο.Ε., αλλά και προηγουμένως, στις 10-7-2009 σε συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής αποφασίστηκε η διαβίβαση του δημοσιεύματος από την ιστοσελίδα της Π.Ε.Φ.Ο.Π. στη Δικαστική Επιτροπή. Επομένως, πληρούνται οι υπό του Καταστατικού και του Πειθαρχικού Κανονισμού προϋποθέσεις της έγγραφης καταγγελίας για να ανασταλεί η παραγραφή των παραπτωμάτων, μη απαιτούμενης της υποβολής εγκλήσεως για να επέλθει αυτή, όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων, απορριπτομένου ως αβασίμου του σχετικού λόγου της προσφυγής.

Με τον πέμπτο λόγο της προσφυγής του ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι εσφαλμένα η Δικαστική Επιτροπή υπήγαγε την παράβασή του στη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 2 του Πειθαρχικού Κανονισμού, καθόσον οι διατάξεις αυτές αναφέρονται μόνον σε παραπτώματα που τελούνται κατά τη διάρκεια αγώνων, περίπτωση που δεν συντρέχει εν προκειμένω. Από τα έγγραφα της δικογραφίας αποδείχθηκαν τα εξής: Με το υπ' αριθμ. πρωτ. 18ζ/11-12-2009 έγγραφο, κλήθηκε σε απολογία ενώπιον της Δικαστικής Επιτροπής της ΣΚ.Ο.Ε. ο προσφεύγων, αθλητής, για παράβαση υπ' αυτού των διατάξεων των άρθρων 29 του Καταστατικού της ΣΚ.Ο.Ε. και 2 παρ. 2 και 9 του Πειθαρχικού Κανονισμού της ΣΚ.Ο.Ε. στον οποίο ευθέως παραπέμπει το ανωτέρω άρθρο του Καταστατικού. Στο άρθρο 2 εδ. 2 του

Πειθαρχικού Κανονισμού ορίζεται ότι: «2. Τα πρόσωπα που παρευρίσκονται ή συμμετέχουν με οποιαδήποτε ιδιότητα και με οποιονδήποτε τρόπο στην εν γένει αγωνιστική δραστηριότητα των αθλητικών σωματείων - ομάδων και της Ομοσπονδίας οφείλουν να συμβάλλουν στη διασφάλιση συνθηκών ομαλής διεξαγωγής των αθλητικών συναντήσεων, στο μέτρο και στο βαθμό των αρμοδιοτήτων τους. Απαγορεύεται οποιαδήποτε δημόσια δήλωση ή άλλη ενέργεια αθλητών (...) που μπορεί να διαταράξει την ομαλή διεξαγωγή αθλητικής συνάντησης ή να πυροδοτήσει την ένταση και την αντιπαράθεση μεταξύ αθλητών, προπονητών, παραγόντων ή φιλάθλων κλπ. 3. Η παράβαση των ανωτέρω υποχρεώσεων από τα πρόσωπα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα και τιμωρείται με τις οριζόμενες στον παρόντα κανονισμό ποινές, εφόσον δεν τιμωρείται βαρύτερα από διάταξη άλλου κανονισμού της ΣΚ.Ο.Ε. Η Δικαστική Επιτροπή της ΣΚ.Ο.Ε. με την προσβαλλομένη απόφασή της έκρινε ότι αποδείχθηκε ότι ο νυν προσφεύγων στις 20-6-2009 καταχώρησε στον ιστοχώρο της Π.Ε.Φ.Ο.Π. φράσεις υβριστικού περιεχομένου για τα μέλη του Δ.Σ. της ΣΚ.Ο.Ε. δυσφημώντας κατ' αυτόν τον τρόπο το άθλημα της σκοποβολής στη συνείδηση του Φύλαθλου κόσμου, ότι προσκάλεσε τους αναγνώστες του ως άνω δημοσιεύματος να προβούν σε τέλεση πράξεων βίας κατά πραγμάτων και προσώπων της ΣΚ.Ο.Ε. χωρίς να αναλογισθεί το ενδεχόμενο ότι κάποιος ή κάποιοι εξ αυτών να υιοθετήσουν τις προτροπές του και να προβούν πράγματι στην τέλεση αυτών και ότι με την ανωτέρω πράξη του ο εγκαλούμενος παρέβη τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1, 2 και 9 του Πειθαρχικού Κανονισμού της ΣΚ.Ο.Ε., καθιστάμενος υπαίτιος της διάπραξης των παραπτωμάτων που αναφέρονται και περιγράφονται σε αυτές και του επέβαλε τις ποινές: α) για το παράπτωμα της παράβασης του άρθρου 2 παρ. 1, 2 του Πειθαρχικού Κανονισμού της ΣΚ.Ο.Ε., αποκλεισμό από κάθε αγωνιστική δραστηριότητα για χρονικό διάστημα δώδεκα (12) μηνών, και β) για το παράπτωμα της παράβασης της διάταξης του άρθρου 9 του Πειθαρχικού Κανονισμού της ΣΚ.Ο.Ε., αποκλεισμό από κάθε αγωνιστική δραστηριότητα για χρονικό διάστημα έξι (6) μηνών και επέβαλε συνολική ποινή 15 μηνών. Από τη διατύπωση των διατάξεων του άρθρου 2 του Πειθαρχικού Κανονισμού προκύπτει ότι πράγματι οι αναφερόμενες σ' αυτήν παραβάσεις αναφέρονται στα πλαίσια αγωνιστικής δραστηριότητας στην οποία οι παραβάτες συμμετέχουν με οποιαδήποτε ιδιότητα, παραβάσεις που, εκτός των άλλων, με τη μορφή δημόσιας δήλωσης, μπορούν να διαταράξουν την ομαλή διεξαγωγή αθλητικής συνάντησης ή να πυροδοτήσει την ένταση και την αντιπαράθεση μεταξύ αθλητών, προπονητών κλπ. Είναι φανερό ότι η στον προσφεύγοντα αποδιδόμενη παράβαση ήτοι της δημοσιεύσεως σε ιστο-

χώρο της Πανελληνίας Ένωσης Φίλων των Όπλων (Π.Ε.Φ.ΟΠ.) στις 20-6-2009 υβριστικών, βαναύσων και συκοφαντικών φράσεων κατά του Δ.Σ. της ΣΚ.Ο.Ε., δεν υπάγεται στη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 2 του Πειθαρχικού Κανονισμού αλλά μόνον σ' αυτή του άρθρου 9 στο οποίο υπό τον τίτλο «Δυσφήμιση του αθλήματος» αναφέρεται ότι: «Ως δυσφήμιση του αθλήματος της σκοποβολής θεωρείται κάθε υβριστική πράξη ή έκφραση ή παράλειψη εντός ή εκτός αθλητικής εγκατάστασης, η οποία δυσφημεί το άθλημα της σκοποβολής στη συνείδηση του φιλάθλου κόσμου ή προβλέπεται ειδικά σε σχετικούς κανονισμούς της ΣΚ.Ο.Ε. Ως δυσφήμιση του αθλήματος θεωρούνται και οι με οποιονδήποτε τρόπο και οποτεδήποτε διατυπούμενες προσβλητικές ή και υβριστικές κρίσεις σε βάρος των αθλητικών αρχών, των μελών του Δ.Σ. της ΣΚ.Ο.Ε., των οργάνων και επιτροπών της, των προπονητών, υπαλλήλων και συνεργατών αυτής κλπ...». Σε περίπτωση παραβάσεως της διατάξεως αυτής, στους αθλητές επιβάλλονται οι ποινές της έγγραφης επίπληξης με κοινοποίηση στα σωματεία - μέλη της ΣΚ.Ο.Ε., της αυστηρής επίπληξης με δημοσίευση στον τύπο και ο αποκλεισμός συμμετοχής σε αγώνες από 2 έως 6 μήνες. Επομένως, εσφαλμένως η προσβαλλομένη απόφαση εφήρμοσε την διάταξη του άρθρου 2 παρ. 2 του Πειθαρχικού Κανονισμού και επέβαλε με βάση αυτή ποινή σε βάρος του προσφεύγοντος, ενώ έπρεπε να κρίνει την παράβαση μόνο υπό το πρίσμα της παραβίασης του άρθρου 9 του ως άνω Κανονισμού («Δυσφήμιση του αθλήματος»), κατά παραδοχή του 5^{ου} λόγου της προσφυγής.

Με τους 7^ο και 8^ο συναφείς λόγους ο προσφεύγων αμφισβητεί την υπ' αυτού τέλεση της αποδιδομένης παράβασης και την υπό της Δικαστικής Επιτροπής λήψη υπόψη απαγορευμένων αποδεικτικών μέσων. Από την ένορκη βεβαίωση του ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αθηνών μάρτυρος Αιμίλιου Πανουσόπουλου, που ελήφθη μετά από νομότυπη κλήτευση της ΣΚ.Ο.Ε. επιμελεία του προσφεύγοντος, η οποία εκτιμάται κατά το λόγο γνώσης και αξιοπιστίας του μάρτυρος και τα έγγραφα που προσκομίζονται, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Συμβουλίου τούτου τα εξής πραγματικά περιστατικά: Ο εγκαλούμενος αθλητής όντας μέλος του ιστοχώρου (forum) της Π.Ε.Φ.ΟΠ., όπου λαμβάνουν χώρα δημοσιεύσεις, σχόλια και συζητήσεις μέσω του διαδικτύου μεταξύ των μελών αυτής, την 20-6-2009 προέβη σε καταχώρηση στον ανωτέρω ιστοχώρο του ακόλουθου κειμένου: *«Το παράπονό μου είναι ότι οι περισσότεροι από εσάς τους παλιούς έχετε συμβιβαστεί με αυτές τις παράνομες - ημιπαράνομες ακροβατικές καταστάσεις γιατί έτσι θεωρείτε ότι κάνετε αθόρυβα την δουλίτσα σας μέχρι να ξυπνήσει κανένας αστυφυλακίσκος (όπως έγινε με την αίτησή μου για τα ανταλλακτικά) και να μας τινάξει όλους μαζί στον αέρα. Θα περίμενα να είχατε από χθες πάρει ο ένας το φραγγέλιο και ο άλλος*

μία βρεγμένη σανίδα και να είχατε πάει στη Βουρνάζου, να βρείτε τους κηφήνες που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι οι δεξιώσεις και οι βόλτες κάθε Σ.Κ. και να τους πείτε κατάμουτρα τα προβλήματα απαιτώντας λύσεις ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ. Ξαναλέω για να μην παρεξηγηθώ ότι αυτά που γράφω δεν είναι καμιά αιχμή στο πρόσωπό σου - τι νόημα θα είχε άλλωστε μια προσωπική αντιπαράθεση μεταξύ μας? Αλλά αναφέρομαι σε ΟΛΟΥΣ τους παλιούς από τους οποίους όλοι εμείς περιμένουμε να δούμε να ξεκινάνε μια κίνηση προς τη σωστή κατεύθυνση και όχι να πρωτοστατούν στο βόλεμα και στο Κουκούλωμα των προβλημάτων». Το κείμενο αυτό φέρεται να αναδημοσιεύτηκε αυτούσιο (quote) από τον Αιμίλιο Πανουσόπουλο, ο οποίος διετύπωσε θετικά σχόλια για το περιεχόμενο του ως δημοσιεύματος. Ο τελευταίος όμως στην ανωτέρω ένορκη βεβαίωσή του αρνήθηκε ότι προέβη σε αναδημοσίευση και σχολιασμό αυτής. Το δημοσίευμα εκτυπώθηκε και διαβιβάστηκε στην Δικαστική Επιτροπή. Το έγγραφο αυτό αποτυπώνει πιστά και αυθεντικά το δημοσίευμα και τη σελίδα δεδομένου ότι στην επικεφαλίδα του εγγράφου δημοσιεύματος εμφανίζονται τα στοιχεία της καταχώρησης και ειδικότερα η ένδειξη <http://www.pefop.org/index.php?showtopic=1419&pid=24086&st=1008&entry=24086>. Σχετικά με τους όρους χρήσης του συγκεκριμένου ιστοχώρου ο Φορέας διαχείρισης του forum (Π.Ε.Φ.ΟΠ.) αναφέρει σε ειδική προσβάσιμη σε όλους καταχώρηση την προειδοποίηση ότι ο χρήστης - μέλος είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για όλο και οποιοδήποτε περιεχόμενο αναρτά, δημοσιεύει, αποστέλλει, μεταφέρει ή άλλως καθιστά διαθέσιμο μέσω των υπηρεσιών του διαδικτυακού τόπου ή και forum της Π.Ε.Φ.ΟΠ. Εφόσον δε το σχετικό δημοσίευμα «ανέβηκε» στον ιστοχώρο δεν είναι απόρρητο ούτε προσκρούει στις διατάξεις του ν. 2472/1997. Το γεγονός δε ότι αναρτήθηκε στον ιστοχώρο www.pefop.gr στον οποίο αλληλογραφούν τα μέλη της ενώσεως και στον οποίο συμμετέχουν μόνο μέλη με όνομα χρήση και κωδικό ασφαλείας, δεν σημαίνει ότι οι δι' αυτού αναρτούμενες ανακοινώσεις ή κρίσεις δεν μπορούν να ελέγχονται αφού είναι δημόσιες, αν μάλιστα δι' αυτών προσβάλλεται η ηθική και η αξιοπρέπεια άλλων. Ο προσφεύγων αρνείται την αυθεντικότητα του δημοσιεύματος ως προερχόμενου από τον ίδιο. Η άρνησή του αυτή δεν κρίνεται πειστική για τους εξής λόγους: Ο προσφεύγων διαθέτει username και password, τα οποία, (ιδίως το δεύτερο) είναι απόρρητα, και με τα οποία εισέρχεται στον ιστότοπο του site της Π.Ε.Φ.ΟΠ. Έτσι, αποκλείεται, τουλάχιστον από συμβατούς χρήστες του διαδικτύου η πλαστότητα της ηλεκτρονικής καταχώρισης στο forum της Π.Ε.Φ.ΟΠ., καθόσον το ενδεχόμενο το παραπάνω ηλεκτρονικό δημοσίευμα να έχει κατασκευαστεί σκόπιμα από τρίτους δια της χρήσεως ειδικού προγράμματος και μέσων και στη συνέχεια να εκτυπωθεί

ως έγγραφο, με σκοπό να προκαλέσει τη συκοφάντηση του προσφεύγοντος δεν κρίνεται ως πιθανό και πρέπει να αποκλεισθεί εν όψει και των προπαρατεθέντων χαρακτηριστικών στοιχείων του ανωτέρω εγγράφου (δημοσιεύματος), τα οποία εμφανίζονται σε κάθε περίπτωση αυτόματα επί της οθόνης του ηλεκτρονικού υπολογιστή και αποτελούν την ταυτότητα της συγκεκριμένης «εγγραφής». Επιπλέον δε από την χρονική στιγμή που περιήλθε σε γνώση του προσφεύγοντος η κίνηση κατ' αυτού της πειθαρχικής διαδικασίας ήτοι από της 18-9-2009 οπότε ο εγκαλούμενος παρέλαβε το πρώτον την από 14-9-2009 κλήση σε απολογία, δεν προέβη σε κάποια διαμαρτυρία προς την Π.Ε.Φ.ΟΠ. γιατί χρησιμοποιήθηκε το όνομά του εν αγνοία του, ούτε προσπάθησε να αποκαλύψει τους πλαστογράφους των στοιχείων του. Με βάση τα πραγματικά αυτά περιστατικά, το Συμβούλιο πείθεται ότι ο προσφεύγων ήταν ο κατασκευαστής των υβριδικών σε βάρος των μελών του Δ.Σ. της ΣΚ.Ο.Ε. χαρακτηρισμών, όπως αυτές αναφέρονται ανωτέρω και συνεπώς παραβίασε τη διάταξη του άρθρου 9 του Πειθαρχικού Κανονισμού της ΣΚ.Ο.Ε. για την οποία πρέπει να του επιβληθεί η πειθαρχική ποινή του αποκλεισμού συμμετοχής σε αγώνες για δύο (2) μήνες, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν προέκυψε κατά το παρελθόν παραβατική συμπεριφορά του, οι δε μεταγενέστερες νόμιμες ενέργειές του προς υπεράσπιση των θέσεών του δεν μπορούν να οδηγήσουν στην κρίση περί μεγίστης απαξίας και περί επιβολής σ' αυτόν της ανώτατης προβλεπόμενης πειθαρχικής ποινής. Πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτή η προσφυγή ως ουσία βάσιμη, να μεταρρυθμιστεί η προσβαλλομένη απόφαση και να επιβληθεί στον προσφεύγοντα η ανωτέρω πειθαρχική ποινή και να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου στον προσφεύγοντα κατά τα στο διατακτικό αναφερόμενα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει με παρόντες τους διαδίκους.

Δέχεται τυπικά την προσφυγή και την παρέμβαση. Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτό.

Δέχεται εν μέρει κατ' ουσίαν την προσφυγή.

Μεταρρυθμίζει την υπ' αριθμ. 18κστ/2010 απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής της Σκοπευτικής Ομοσπονδίας Ελλάδος (ΣΚ.Ο.Ε).

Επιβάλλει στον προσφεύγοντα την πειθαρχική ποινή του αποκλεισμού συμμετοχής σε αγώνες για χρονικό διάστημα δύο (2) μηνών.

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου στον προσφεύγοντα.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 19-3-2010 και δημοσιεύτηκε στον ίδιο τόπο στις 22-3-2010.

98 ΑΣΕΑΔ 67/30-04-2010 (Τμήμα Β')

Πρόεδρος: Μ. Αυγουλέας

Μέλη: Γ. Χριστοδούλου, Γ. Σχοινοχωρίτης, Φ. Αθανασίου και Ε. Ράϊκου

Πειθαρχικό δίκαιο ΕΟΠΕ. Οριστική διακοπή αγώνα λόγω τραυματισμού αθλητή από ρίψη αντικειμένου. Μηδενισμός, πρόστιμο και τιμωρία έδρας του υπαιτίου ΤΑΑ.

Με την κρινόμενη από 14-4-2010 προσφυγή, για το παραδεκτό της οποίας καταβλήθηκε το προβλεπόμενο από το άρθρο 126 παρ. 1 του Ν. 2725/1999 παράβολο (βλ. το σειράς ΣΤ' 76291050 και με αριθμό 3945/21-4-2010 διπλότυπο είσπραξης της Δ.Ο.Υ. Β' Θεσσαλονίκης), το προσφεύγον σωματείο με την επωνυμία «Γ.Σ. ΗΡΑΚΛΗΣ»/ Τμήμα Αθλητών Πετοσφαίρισης, ζητεί να εξαφανισθεί, άλλως να μεταρρυθμιστεί η με αριθμό 45, 46, 47/2010 απόφαση του Μονομελούς Δικαιοδοτικού Οργάνου της Ελληνικής Ομοσπονδίας Πετοσφαίρισης και ως προς το σκέλος αυτής με το οποίο επιβλήθηκε σε βάρος του, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 Α παρ. 1 και 5 του Πειθαρχικού Δικαίου της Ε.Ο.ΠΕ., σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του Κεφ. Α του Γενικού Κανονισμού Οργάνωσης και Διεξαγωγής Πρωταθλημάτων της Ε.Ο.ΠΕ., ποινή αποκλεισμού της έδρας του για δύο (2) αγωνιστικές και χρηματικό πρόστιμο πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ για το αδίκημα της ρίψης κροτίδων και άλλων αντικειμένων εντός του αγωνιστικού χώρου και της οριστικής διακοπής του αγώνα του με το σωματείο «Α.Σ. ΑΡΗΣ ΜΑΡΜΟΥΡΗΣ/ΤΑΠ», που διεξήχθη την 1-4-2010, με υπαιτιότητά του (προσφεύγοντος) λόγω του τραυματισμού του αθλητή Νικολάου Ρουμελιώτη και επιπλέον τιμωρίας αυτού (προσφεύγοντος) με μηδενισμό στον εν λόγω αγώνα. Η προσφυγή έχει ασκηθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 121 παρ. 1 και 2 του ν. 2725/1999, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 41 του ν. 3057/2002, αρμόδια δε και παραδεκτά φέρεται ενώπιον του παρόντος Συμβουλίου για να συζητηθεί κατά τη διαγραφόμενη στις παραπάνω διατάξεις διαδικασία, εφόσον με αυτή προσβάλλεται απόφαση πρωτοβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου (άρθρο 124 περ. β' του ν. 2725/1999, όπως ισχύει μετά

την αντικατάστασή του με το άρθρο 44 του ν. 3057/2002). Πρέπει δε να σημειωθεί ότι σύμφωνα με το άρθρο 2 του Κανονισμού Πειθαρχικού Δικαίου της Ελληνικής Ομοσπονδίας Πετοσφαίρισης-Ε.Ο.ΠΕ., που είναι εναρμονισμένος στους ν. 2725/1999 και 3057/2002 και έχει εγκριθεί από τον αρμόδιο για θέματα αθλητισμού Υφυπουργό Πολιτισμού, οι αποφάσεις του Πρωτοβαθμίου Μονομελούς Πειθαρχικού Δικαιοδοτικού Οργάνου της Ε.Ο.ΠΕ. είναι άμεσα εκτελεστές, χωρίς να απαιτείται επικύρωση από το Δ.Σ. της Ε.Ο.Π.Ε. και προσβάλλονται με προσφυγή απευθείας ενώπιον του Α.Σ.Ε.Α.Δ., σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 124 παρ. β, εδ. α΄ του ν. 2725/1999 και το άρθρο 127 Α του ν. 2725/1999.-

Κατά τις διατάξεις του άρθρου 16 Α παρ. 1 και 5 του Πειθαρχικού Δικαίου της Ε.Ο.ΠΕ., όπως αυτό εναρμονισμένο με τους Ν. 2725/1999 και 3157/2002 τροποποιήθηκε και ισχύει, σε περίπτωση παραπτώματων θεατών και φιλάθλων Τ.Α.Α. που μετέχουν στο Πρωτάθλημα της Α1 Εθνικής Κατηγορίας Ανδρών και ειδικότερα σε περίπτωση ρίψης αντικειμένων (κερμάτων, μπουκαλιών κλπ) από φίλαθλο ομάδα εντός του αγωνιστικού χώρου, κατά τρόπο που από την ως άνω πράξη να διακυβεύεται το κύρος και η ομαλή διεξαγωγή του αγώνα, οι διαιτητές του αγώνα είναι υποχρεωμένοι να εφαρμόσουν τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του Κεφ. Α του Γενικού Κανονισμού Οργάνωσης και Διεξαγωγής Πρωταθλημάτων και εφόσον οι διαιτητές διακόψουν οριστικά τον αγώνα, στα υπαίτια Τ.Α.Α. επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο 5.000 ευρώ και τιμωρούνται επιπρόσθετα με μηδενισμό στο συγκεκριμένο αγώνα, καθώς και ποινή τιμωρίας της έδρας τους από μία (1) έως τρεις (3) αγωνιστικές, ανάλογα με τη βαρύτητα των επεισοδίων. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 4 εδ. η΄ του Γενικού Κανονισμού Οργάνωσης και Διεξαγωγής Πρωταθλημάτων της Ε.Ο.ΠΕ., εάν από τη ρίψη αντικειμένων προκληθεί διαπιστωμένος τραυματισμός αθλητή ή προπονητή ή διαιτητή, η διακοπή του αγώνα (από το διαιτητή) είναι υποχρεωτική. Στην προκειμένη περίπτωση από την εκτίμηση του συνόλου των στοιχείων της δικογραφίας, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι προσκομιζόμενες από το προσφεύγον σωματείο φωτογραφίες και το video του αγώνα σε DVD, προκύπτουν τα ακόλουθα: Την 1-4-2010 διεξήχθη στο γήπεδο Μίκρας της Θεσσαλονίκης ο αγώνας βόλεϊ για το πρωτάθλημα της Α1 Εθνικής Κατηγορίας Ανδρών μεταξύ των ομάδων «Γ.Σ. ΗΡΑΚΛΗΣ/Τ.Α.Π.» και «Α.Σ. ΑΡΗΣ ΜΑΡΜΟΥΡΗΣ». Κατά τη διάρκεια του αγώνα και συγκεκριμένα στο πρώτο σετ ένας φίλαθλος του γηπεδούχου έπτυσε στην πλάτη του αθλητή του ΑΡΗ Μιχάλη Σαρικειόγλου. Επίσης, κατά τη διακοπή μεταξύ του δεύτερου και του τρίτου σετ φίλαθλοι του γηπεδούχου (προσφεύγοντος) σωματείου έριξαν στην πλευρά του πάγκου

των φιλοξενουμένων μία κροτίδα. Η εν λόγω πράξη, ενόψει της αυξημένης βαρύτητας της και των εν γένει δυσμενών συνθηκών που είχαν διαμορφωθεί από τους φιλάθλους του ως άνω σωματείου, είχαν ως αποτέλεσμα να διακυβεύεται το κύρος και η ομαλή διεξαγωγή του αγώνα. Εξάλλου, κατά τη διάρκεια του τρίτου σετ φίλαθλος του γηπεδούχου σωματείου πέταξε ένα μεταλλικό κουτί μύρας (με υγρό περιεχόμενο) στον αγωνιστικό χώρο, το οποίο κτύπησε τον αθλητή των φιλοξενουμένων Νικόλαο Ρουμελιώτη στο αριστερό χέρι, στο ύψος του μπράτσου και λίγο πιο πάνω από τον αγκώνα, αυτός δε εξαιτίας του πόνου που του προκάλεσε το κτύπημα έπεσε στον αγωνιστικό χώρο. Αμέσως, οι διαιτητές διέκοψαν τον αγώνα προκειμένου να παρασχεθούν οι πρώτες βοήθειες στον προαναφερόμενο αθλητή και να εξεταστεί από τον ιατρό του αγώνα Ελευθέριο Στέφα. Ο τελευταίος, αφού τοποθέτησε πάγο και προέβη στην επίδεση του τραύματος του παίκτη, διέγνωσε «αναφερόμενο από τον αθλητή άλγος κατά την υπερέκταση-αιμωδίες», χωρίς την παρουσία εκδορών και οιδήματος. Ακολούθως, ο αθλητής, αναφέροντας έντονο πόνο κατά την έκταση του χεριού και αδυναμία να συνεχίσει τον αγώνα, ζήτησε τη μεταφορά του στο νοσοκομείο, πράγμα που έγινε με φροντίδα του παρατηρητή της ΕΣΑΠ. Κατόπιν αυτών οι διαιτητές, ενεργώντας σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 17 παρ. 4 του Γενικού Κανονισμού Οργάνωσης και Διεξαγωγής Πρωταθλημάτων της Ε.Ο.ΠΕ., προέβησαν στην οριστική διακοπή του αγώνα, λόγω διαπιστωμένου τραυματισμού του πιο πάνω αθλητή. Από την αξιολόγηση και προσήκουσα εκτίμηση του συνόλου των στοιχείων της υποθέσεως, προκύπτει ότι ο εν λόγω αθλητής είχε υποστεί κάκωση αριστερού αγκώνα (οπίσθιας-ωλένιας επιφάνειας τένοντος τρικεφάλου), χωρίς εικόνα κατάγματος και χωρίς νευρολογική σημειολογία, ελαφρά ερυθρότητα άνωθεν της οπισθοπλαγίας επιφάνειας του αριστερού αγκώνα διαμέτρου περίπου 1 εκ. λίγο πιο πάνω από τον αγκώνα. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι ο ιατροδικαστής καθηγητής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Ματθαίος Τσούγκας, μετά την ιατροδικαστική εξέταση που διενήργησε κατόπιν παραγγελίας του Τμήματος Ασφαλείας Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης, στη σχετική υπ' αριθ. πρωτ. 458/10/2-4-2010 έκθεσή του καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο εν λόγω αθλητής Νικόλαος Ρουμελιώτης «φέρει απλή σωματική βλάβη που προκλήθηκε από θλών όργανο προ μιας ημέρας περίπου (1-4-2010), συνεπεία της οποίας ούτος θα νοσήσει επί 3-4 ημέρες και θα καταστεί ανίκανος προς εργασία με το αριστερό άνω άκρο επί 1-2 ημέρες από του τραυματισμού του, εκτός αν του συμβεί καμία επιπλοκή». Ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος σωματείου ότι ο εν λόγω τραυματισμός είναι «υποκριτικός, θεατρinίστικος και ψευδής» δεν επιβεβαιώθηκε από τα ως άνω αποδεικτικά

μέσα. Αντιθέτως, με την ίδια ως άνω απόφαση (προσβαλλόμενη) ο συγκεκριμένος αθλητής απηλλάγη των σχετικών αιτιάσεων του προσφεύγοντος σωματείου και ως προς τούτο η σχετική απόφαση είναι αμετάκλητη. Με τα δεδομένα αυτά γίνεται φανερό ότι συνέτρεχε περίπτωση διαπιστωμένου τραυματισμού αθλητή, προκειμένου οι διαιτητές να προβούν στην οριστική διακοπή του αγώνα, χωρίς να ασκεί έννομη επιρροή η έκταση του τραυματισμού αυτού. Τούτο δε διότι από τις διατάξεις του Πειθαρχικού Δικαίου και του Γενικού Κανονισμού Οργάνωσης και Διεξαγωγής Πρωταθλημάτων της Ε.Ο.ΠΕ., καθώς και του Ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, συνάγεται ότι για την υποχρεωτική εφαρμογή του μέτρου της διακοπής του αγώνα δεν απαιτείται ο τραυματισμός να είναι σοβαρός, αλλά αρκεί και ο απλός τραυματισμός, όπως στην προκείμενη περίπτωση.

Κατ' ακολουθίαν των παραπάνω το Συμβούλιο, συνεκτιμώντας όλα τα στοιχεία και τις συνθήκες τέλεσης των πιο πάνω πράξεων, κρίνει ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση η ποινή που έπρεπε να επιβληθεί στο προσφεύγον σωματείο ήταν του αποκλεισμού της έδρας του για δύο (2) αγωνιστικές και χρηματικό πρόστιμο πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ για το αδίκημα της ρίψης κροτίδων και άλλων αντικειμένων εντός του αγωνιστικού χώρου και της οριστικής διακοπής του αγώνα του με το σωματείο «Α.Σ. ΑΡΗΣ ΜΑΡΜΟΥΡΗΣ/ΤΑΠ», που διεξήχθη την 1-4-2010, με υπαιτιότητά του (προσφεύγοντος) λόγω του τραυματισμού του αθλητή Νικολάου Ρουμελιώτη και επιπλέον τιμωρίας αυτού (προσφεύγοντος) με μηδενισμό στον εν λόγω αγώνα. Το Μονομελές Δικαιοδοτικό Όργανο της Ε.Ο.ΠΕ., που επέβαλε την ίδια ποινή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 Α παρ. 1 και 5 του Πειθαρχικού Δικαίου της Ε.Ο.ΠΕ., σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του Κεφ. Α του Γενικού Κανονισμού Οργάνωσης και Διεξαγωγής Πρωταθλημάτων της Ε.Ο.ΠΕ., δεν έσφαλε, όπως αβάσιμα υποστηρίζει το προσφεύγον σωματείο. Πρέπει, επομένως, να απορριφθεί η ένδικη προσφυγή και να διαταχθεί η κατάπτωση του παραβόλου υπέρ του κατά το άρθρο 126 παρ. 1 του Ν. 2725/1999, όπως ισχύει, ειδικού λογαριασμού της Γ.Γ.Α., να γίνει δε δεκτή η πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της διατήρησης της ως άνω προσβαλλόμενης αποφάσεως.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την προσφυγή και δέχεται την πρόσθετη παρέμβαση.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την κατάπτωση του παραβόλου υπέρ του κατά το άρθρο 126 παρ. 1 του Ν. 2725/1999, όπως ισχύει, ειδικού λογαριασμού της Γ.Γ.Α.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στις 29/4/2010 και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα στις 30/4/2010.

99 ΑΣΕΕΑΔ 73/4-05-2010 (Τμήμα Β')

Πρόεδρος: Μ. Αυγουλέας

Μέλη: Γ. Χριστοδούλου, Γ. Σχοινοχωρίτης, Φ. Αθανασίου και Ε. Ράϊκου

Πειθαρχικό δίκαιο ΚΟΕ. Βάνausη συμπεριφορά αθλητή. Νόμιμο αποδεικτικό μέσο το video του αγώνα, ακόμη και αν η τιμωρούμενη πράξη του αθλητή δεν αναγράφεται στο φύλλο αγώνα.

Επειδή η προσφεύγουσα αθλήτρια με την υπό κρίση προσφυγή της, για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. το υπ' αριθμ. 2167/9-4-2010 διπλότυπο είσπραξης τύπου Α' της Δ.Ο.Υ. ΙΘ' Αθηνών) ζητεί να εξαφανιστεί η υπ' αριθμ. 16/26-3-2010 (και όχι, όπως εκ προφανούς παραδρομής αναφέρεται, η υπ' αριθμ. 10/26-3-2010 απόφαση) του κατ' άρθρο 119 του ν. 2725/1999 (ΦΕΚ Α' 121), όπως αυτό τροποποιήθηκε από το άρθρο 39 του ν. 3057/2002 (ΦΕΚ Α' 239) και ήδη από το άρθρο 8 του ν. 3262/2004 (ΦΕΚ Α' 173/15-9-2004), Πρωτοβάθμιου Δικαιοδοτικού Οργάνου της «Κολυμβητικής Ομοσπονδίας Ελλάδος» (Κ.Ο.Ε.), με την οποία επιβλήθηκε εις βάρος της, κατ' εφαρμογή των οικείων διατάξεων του Πειθαρχικού Κανονισμού της Κ.Ο.Ε. (άρθρο 3 παρ.3), η ποινή του αποκλεισμού των έξι αγωνιστικών ημερών και παραπέμφθηκε στην Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος (όπως μετονομάστηκε η Επιτροπή Φιλάθλου Ιδιότητας με το άρθρο 130 ν. 2725/1999).

Επειδή το παρόν Συμβούλιο, ενόψει της παραπάνω ποινής που επιβλήθηκε εις βάρος της προσφεύγουσας αθλήτριας επιλαμβάνεται αρμοδίως της κρινόμενης προσφυγής της, σύμφωνα με το όλο πλέγμα των διατάξεων των άρθρων 121 και 124 του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκαν με τα άρθρα 41 και 44 αντίστοιχα του ν. 3057/2002. Συνεπώς η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή καθόσον ασκήθηκε εμπρόθεσμα, αφού δεν προκύπτει επίδοση της προσβαλλομένης ή άλλος τρόπος γνώσεως της προσφεύγουσας, και να εξεταστεί περαιτέρω στην ουσία της. Κατά τη συζήτηση της προσφυγής στο ακροατήριο ασκήθηκε προφορικά πρόσθετη παρέμβαση του σωματείου με την επωνυμία «Γ.Σ ΗΡΑΚΛΗΣ», επικαλούμενου άμεσο έννομο συμφέρον να απορριφθεί η

προσφυγή, επειδή στη δύναμή του ανήκε η αθλήτρια Μαργαρίτα Πλευρίτου, την οποία έγινε δεκτό ότι κτύπησε η προσφεύγουσα. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη παρέμβαση είναι απαράδεκτη και πρέπει να απορριφθεί, καθόσον από τα ιστορούμενα σ' αυτήν δεν δικαιολογείται το άμεσο έννομο συμφέρον του, για την άσκηση αυτής.

Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 120 του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 40 του ν. 3057/2002 και συμπληρώθηκε με το άρθρο 9 του ν. 3262/2004, ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι: «1. Το πρωτοβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο (το οποίο έχει συσταθεί και λειτουργεί και στην Κολυμβητική Ομοσπονδία, σύμφωνα με το άρθρο 119 του ίδιου νόμου) είναι αρμόδιο: α) για την εκδίκαση των πειθαρχικών και λοιπών παραβάσεων και την επιβολή ποινών οι οποίες προβλέπονται από τις διατάξεις των κανονισμών αγώνων του οικείου αθλήματος. Οι παραβάσεις αυτές πρέπει να έχουν σχέση με τη διεξαγωγή των αγώνων και τα αποτελέσματά τους, β) ... γ) ... δ) για την εκδίκαση κάθε άλλης παράβασης και την επιβολή των αντίστοιχων ποινών που ανατίθεται στο όργανο αυτό με διατάξεις του παρόντος νόμου ή με κανονισμούς ή με αποφάσεις της οικείας ομοσπονδίας. 2. α. Στις περιπτώσεις α' και γ' της προηγούμενης παραγράφου οι σχετικές αναφορές ή ενστάσεις, με την επιφύλαξη των προβλεπομένων στους κανονισμούς του κάθε αθλήματος, αναγράφονται στο φύλλο αγώνα και υποστηρίζονται εντός δύο ημερών από την τέλεση του αγώνα. β. Στην περίπτωση α' της προηγούμενης παραγράφου το δικαιοδοτικό όργανο επιλαμβάνεται της εκδίκασης πειθαρχικών παραβάσεων με βάση το φύλλο αγώνα και με τη μαγνητοσκόπηση (video) του αγώνα ή την αναφορά του αρμόδιου για τον αθλητισμό Εισαγγελέα ή όπου δεν υπηρετεί αυτός του κατά τόπου αρμόδιου Εισαγγελέα ή της αρμόδιας αστυνομικής αρχής ή της Δ.Ε.Α.Β. ή της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας ή του επαγγελματικού συνδέσμου καθώς και με οποιοδήποτε άλλο νόμιμο αποδεικτικό στοιχείο, μη δεσμευόμενο από τυχόν μη αναφορά της πειθαρχικής παράβασης στο φύλλο αγώνα. Για πειθαρχικές παραβάσεις που συνδέονται με τα αδικήματα βίας που αναφέρονται στο άρθρο 41 ΣΤ ο αρμόδιος για τον αθλητισμό Εισαγγελέας ή ο Εισαγγελέας στην περιφέρεια του οποίου τελέστηκαν αυτά, μπορεί να υποβάλλει στο αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο έγγραφη έκθεση για τα γεγονότα που συνέβησαν πριν, κατά τη διάρκεια και μετά το πέρας της αθλητικής συνάντησης εντός ή εκτός του αγωνιστικού χώρου».

Επειδή, εξάλλου, στον Πειθαρχικό Κανονισμό της Κολυμβητικής Ομοσπονδίας Ελλάδος (ΚΟ.Ε.), ο οποίος καταρτίστηκε και εγκρίθηκε σύμφωνα με

το άρθρο 27 του ν. 2725/1999, ορίζονται στο άρθρο 3 παρ. 3 με τίτλο «ΠΟΙΝΕΣ ΣΕ ΑΘΛΗΤΕΣ ΥΔΑΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ» τα εξής: «Σε αθλήτη που αποβλήθηκε από τον αγώνα για βάνουση συμπεριφορά του προς πρόσωπο της προηγούμενης περίπτωσης 2 (προς συναθλητή του) ή για βλασφημία των θείων, επιβάλλεται ποινή αποκλεισμού δύο έως τεσσάρων αγωνιστικών ημερών. Αν από τη βάνουση συμπεριφορά του αθλητή προκλήθηκε και τραυματισμός, επιβάλλεται ποινή αποκλεισμού πέντε έως έξι αγωνιστικών ημερών. Η βάνουση συμπεριφορά έχει να κάνει με περιπτώσεις στις οποίες η σκόπιμη δυναμική ενέργεια του αθλητή, που εκδηλώνεται με κτυπήματα χεριών και ποδιών, έχει ως αποτέλεσμα την κακοποίηση των αναφερομένων προσώπων». Κατά δε το άρθρο 6 του ίδιου ως άνω Κανονισμού «Αν παραπτώματα που τελέστηκαν δεν υπάγονται σε καμία από τις πιο πάνω περιπτώσεις ή δεν προσδιορίζονται με τρόπο σαφή στον πειθαρχικό κανονισμό, το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο έχει δικαίωμα να τα εντάξει ανάλογα σε μια από τις πιο πάνω περιπτώσεις και να επιβάλει στον υπαίτιο ποινή ανάλογη με το παράπτωμα ... ».

Στην προκειμένη περίπτωση από τα έγγραφα που νόμιμα προσκομίζονται από την προσφεύγουσα και την προσθέτως υπέρ του κύρους της απόφασης του Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου παρεμβαίνουσα, μεταξύ των οποίων και οπτικοακουστικό υλικό του κρίσιμου σημείου του αγώνα, που παραδεκτά επισκοπείται από το Συμβούλιο, εξαιρέσει των ενόρκων βεβαιώσεων ενώπιον συμβολαιογράφου, οι οποίες ελήφθησαν από την προσθέτως παρεμβαίνουσα για να χρησιμοποιηθούν στην παρούσα δίκη χωρίς να κλητευθεί η προσφεύγουσα, και τα όσα έλαβε υπόψη της η προσβαλλομένη απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαιοδοτικού οργάνου και συγκεκριμένα από το γραπτό υπόμνημα της αθλήτριας Μαργαρίτας Πλευρίτου, τις καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάστηκαν ενώπιον του Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικού Οργάνου και περιέχονται στα πρακτικά της συνεδρίασής του, το Φύλλο αγώνα της 27-2-2010 που συντάχθηκε για τον αγώνα υδατοσφαίρισης πρωταθλήματος Α1 Γυναικών μεταξύ των ομάδων του Ν.Ε. ΠΑΤΡΩΝ και Γ.Σ. ΗΡΑΚΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, αποδείχθηκαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Στις 27-2-2010, στο Κολυμβητήριο «ΠΕΠΑ-ΝΟΣ» διεξαγόταν ο αγώνας υδατοσφαίρισης για το πρωτάθλημα Α1 γυναικών, μεταξύ των ομάδων, Ν.Ε. Πατρών και Γ.Σ ΗΡΑΚΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. Ο αγώνας άρχισε στις 15.00 και στο τέταρτο οκτάλεπτο αυτού και 2' και 8' πριν από τη λήξη του, η Σοφία Μανέτα, αθλήτρια της Ν.Ε. Πατρών και ενώ η μπάλα παιζόταν σε άλλο σημείο της πισίνας, ενεργούσα σκόπιμα και αντιαθλητικά, κα-

τάφερε κτύπημα κάτω από το νερό με το γόνατο της στην σπονδυλική στήλη της αθλήτριας του Γ.Σ. Ηρακλής, Μαργαρίτας Πλευρίτου, αφού προηγουμένως την είχε απειλήσει. Εκείνη τη στιγμή η Σοφία Μανέτα αποβλήθηκε από τον αγώνα από τον *α΄* διαιτητή λόγω φάουλ στο οποίο υπέπεσε η εν λόγω αθλήτρια, που τιμωρείται με κίτρινη κάρτα, χωρίς όμως να γίνει αντιληπτό το μέγεθος και η σοβαρότητα του κτυπήματος. Το γεγονός αυτό, το οποίο κατέθεσε ο διαιτητής Κατσαρός, επιβεβαιώνεται από τον οπτικοακουστικό δίσκο αλλά και από την επιστολή της αθλήτριας του Γ.Σ. Ηρακλής. Κανείς από τους παρευρισκόμενους δεν κατέθεσε για βίαιο κτύπημα της προσφεύγουσας κατά της Μαργαρίτας Πλευρίτου και τούτο είναι φυσικό αφού κανείς δεν μπορεί να δει εύκολα τι γίνεται κάτω από το νερό. Η Μαργαρίτα Πλευρίτου συνέχισε να αγωνίζεται έως το τέλος του αγώνα, διότι μέσα στο νερό δεν αισθάνθηκε έντονη την ενόχληση, γεγονός που συνέβη, μόλις βγήκε από την πισίνα και χρειάστηκε να πατήσει τα πόδια της. Μετά από πάροδο ολίγων λεπτών από τη λήξη του αγώνα, αισθάνθηκε δύσπνοια και πόνο και κλήθηκε ο γιατρός του αγώνα Χρήστος Θεοχάρης, που είχε αποχωρήσει από το κολυμβητήριο, ο οποίος της προσέφερε τις πρώτες βοήθειες. Στη συνέχεια η Μαργαρίτα Πλευρίτου μεταφέρθηκε με ασθενοφόρο στο Γενικό Νοσοκομείο Πατρών, όπου διαπιστώθηκε ότι είχε υποστεί ρωγμώδες κάταγμα 6^ο πλευράς δεξιά (βλ. την από 27-2-2010 βεβαίωση του ως άνω Νοσοκομείου). Ακολούθως, εξήλθε από το νοσοκομείο, προκειμένου να επιστρέψει στην οικία της στη Θεσσαλονίκη. Κατά τη διαδρομή όμως, επειδή αισθάνθηκε έντονες ενοχλήσεις, σταμάτησαν με τη μητέρα της, η οποία τη συνόδευε και προσήλθε στο Γενικό Νοσοκομείο Γιαννιτσών, όπου διεγνώσθη κάκωση Θ.Μ.Σ.Σ. και παρασπονδυλίων μορίων 5^Α αριστερής πλευράς, με πιθανό ρωγμώδες κάταγμα, θλάση (ΔΕ) πρόσθιου οδοντωτού – συνδεσμική κάκωση μεσακάνθιου συνδέσμου και της συνεστήθη πρόγραμμα αποκατάστασης τεσσάρων εβδομάδων (βλ. το από 28-2-2010 πληροφοριακό δελτίο νοσηλείας και το με ίδια ημερομηνία εξιτήριο του Γενικού Νοσοκομείου Γιαννιτσών). Η ως άνω σωματική βλάβη της Μαργαρίτας Πλευρίτου οφείλεται στο εκτός φάσης σκόπιμο κτύπημα που της κατέφερε η αθλήτρια Σοφία Μανέτα. Το ότι δεν αναφέρεται στο φύλλο αγώνα, καθώς και από τους παράγοντες του αγώνα που κατέθεσαν ενώπιον του Μονομελούς Δικαιοδοτικού Οργάνου δεν εμποδίζει τον σχηματισμό ασφαλούς κρίσεως περί του συμβάντος από άλλα αποδεικτικά μέσα και αυτά υπάρχουν εν προκειμένω και εκτιμήθηκαν αναλόγως. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το ως άνω περιστατικό δεν οφείλεται σε σκόπιμη ενέργειά της αλλά έλαβε χώρα

στα πλαίσια των επαφών των αθλητριών επάνω στις φάσεις του αγώνα. Όμως ο ισχυρισμός της αυτός διαψεύδεται από το DVD της επίμαχης φάσης, που δεικνύει κτύπημα εκτός φάσεως, αλλά και από τη σοβαρότητα του τραυματισμού, η οποία ορθά εκτιμήθηκε ότι συνιστά βάνανυση συμπεριφορά προς συναθλήτρια και τιμωρείται με τις ποινές του άρθρου 3 παρ. 3 του Πειθαρχικού Κανονισμού της Κ.Ο.Ε. Ορθά δε η προσβαλλομένη απόφαση επέβαλε την πειθαρχική ποινή του αποκλεισμού των έξι αγωνιστικών ημερών, λαμβανομένης υπόψη της ηλικιακής διαφοράς των δύο αθλητριών και της αξιοκατάκριτης παραβίασης του θεμελιώδους κανόνα του «ευ αγωνίζεσθαι», ο οποίος πρέπει να διέπει κάθε αθλητική συμπεριφορά και δραστηριότητα και να επιβάλλεται η αυστηρή τήρησή του. Μετά ταύτα, πρέπει, να απορριφθεί η προσφυγή ως ουσία αβάσιμη και να διαταχθεί η κατάπτωση του παραβόλου που κατέθεσε η προσφεύγουσα υπέρ του κατά το άρθρο 36 του ν. 2725/1999, ειδικού λογαριασμού της Γ.Γ.Α. (άρθρο 126 παρ. 1 του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 46 του ν. 3057/2002).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την προσφυγή και την πρόσθετη παρέμβαση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου που κατέθεσε η προσφεύγουσα υπέρ του ειδικού λογαριασμού της Γ.Γ.Α.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 30-4-2010 και δημοσιεύθηκε στον ίδιο τόπο στις 4-5-2010.

100 ΑΣΕΕΑΔ 27 / 9-2-2010 (Τμήμα Α')

Πρόεδρος: Αικατερίνη Μπαλντά

Μέλη: Γ. Μιχολιάς, Ν. Σαλάτας, Π. Ασημάκης και Κων/νος Τζαβέλλας

Πειθαρχικό δίκαιο ΕΟΑΒ. Ντόπινγκ αθλητών. Τεκμήριο νομιμότητας των εργαστηριακών ελέγχων, χωρεί όμως ανταπόδειξη. Νόμιμος ο επανέλεγχος δείγματος κατόπιν αιτήματος του ΕΣΚΑΝ.

Με την υπό κρίση προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί για τους αναφερόμενους σ' αυτή λόγους την εξαφάνιση, άλλως την ακύρωση, άλλως την τροποποίηση της υπ' αριθμό 1607/3-11-2009 απόφασης του Δ.Σ. της Ελληνικής Ομοσπονδίας Άρσης Βαρών, με την οποία της επιβλήθηκε ποινή αποκλεισμού δύο (2) ετών από κάθε αγωνιστική δραστηριότητα, έτσι ώστε να μην της επιβληθεί καμία ποινή άλλως να της επιβληθεί η ποινή της επίπληξης. Η προσφυγή αυτή, αρμοδίως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Συμβουλίου τούτου, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα, κατά το άρθρο 126 παρ. 1 του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 46 του ν. 3057/2002, και για το παραδεκτό της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο που ορίζεται από το άρθρο 126 του ν. 2725/2009 (βλ. το διπλότυπο είσπραξης τύπου Α Σειρά ΣΤ 69343910 της Δ.Ο.Υ. Αμαρουσίου). Επομένως είναι τυπικά δεκτή και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της.

Με την προσφυγή πρέπει να συνεκδικασθεί και η πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της καθ' ης η προσφυγή, που ασκήθηκε κατά τη συζήτηση της εν λόγω προσφυγής από το Εθνικό Συμβούλιο Καταπολέμησης Ντόπινγκ το οποίο έχει έννομο συμφέρον προς τούτο κατά το άρθρο 128 ΣΤ παρ. 7 περ. ζ του ν. 2725/1999, και να ερευνηθεί και αυτή ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, καθόσον και αυτή ασκήθηκε παραδεκτά και είναι και νόμιμη στηριζόμενη στην προαναφερθείσα διάταξη.

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 2 του Πειθαρχικού Κανονισμού της Ε.Ο.Α.Β., που εγκρίθηκε με την υπ' αρ. 1223/19-1-2001 Απόφαση του Υφυπουργού Αθλητισμού αρμόδιου σε θέματα αθλητισμού, τα παραπτώματα που αφορούν ντόπινγκ

αθλητών χαρακτηρίζονται ειδικά πειθαρχικά παραπτώματα και προβλέπονται και τιμωρούνται στους οικείους Κανονισμούς Ντόπινγκ και Εθνικών Ομάδων της Ομοσπονδίας.

Περαιτέρω κατά το άρθρο 1 του Κανονισμού Ντόπινγκ της Ελληνικής Ομοσπονδίας Άρσης Βαρών, που εγκρίθηκε με την αυτή ως άνω απόφαση του Υφυπουργού Αθλητισμού:

1. Σκοπός του Κανονισμού αυτού είναι η ρύθμιση των θεμάτων που αφορούν τον έλεγχο ντόπινγκ των αθλητών της άρσης βαρών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 128 Α έως 128 Γ του ν.2725/1999, τα οποία προστέθηκαν με τα άρθρα 52 έως 64 του ν. 3057/2002. 2. Οι Κανονισμοί και οι αποφάσεις που εκδίδονται από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (Δ.Ο.Ε.), τον Παγκόσμιο Οργανισμό Αντιντόπινγκ Π.Ο.Α- (WADA) και την Παγκόσμια Ομοσπονδία Άρσης Βαρών σχετικά με τον έλεγχο ντόπινγκ αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του παρόντος κανονισμού. 3. Το ντόπινγκ αλλοιώνει τη γνησιότητα του αποτελέσματος και της προσπάθειας των αθλητών, θέτει σε κίνδυνο την υγεία των αθλητών και ιδίως των ανηλίκων, είναι αντίθετο με τις θεμελιώδεις αρχές του Ολυμπισμού, του ευ αγωνίζεσθαι και της ιατρικής ηθικής και απαγορεύεται. Κατά δε το άρθρο 2 του ιδίου Κανονισμού κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού και του ν. 2725/1999, όπως ισχύει: α) Ντόπινγκ είναι η χορήγηση σε αθλητή ή χρήση από αυτόν ενός απαγορευμένου μέσου, καθώς επίσης και η ύπαρξη στο σώμα του είτε απαγορευμένου μέσου είτε των αποδείξεων της χρήσης ενός τέτοιου μέσου ... δ) απαγορευμένο μέσο είναι κάθε ουσία, κάθε βιολογικό ή βιοτεχνικό υλικό και κάθε μέθοδος που έχει τη δυνατότητα είτε να μεταβάλει τεχνητά την αγωνιστική διάθεση, ικανότητα ή απόδοση ενός αθλητή, είτε να συγκαλύψει μία τέτοια μεταβολή και περιλαμβάνεται στις ουσίες και τις μεθόδους που απαγορεύονται από τον παρόντα νόμο ή την κοινή απόφαση που εκδίδεται κατ' άρθρο 128Γ του ν. 2725/1999, όπως ισχύει. Επίσης: Σχετική ουσία είναι οποιαδήποτε ουσία έχει φαρμακολογική δράση ή χημική δομή παρόμοια με απαγορευμένη ουσία.... Τέλος κατά το άρθρο 3 του ως άνω κανονισμού μεταξύ των απαγορευμένων μέσων είναι τα εξής: Α. Απαγορευμένες ουσίες στις οποίες περιλαμβάνονται τα διεγερτικά ... ενώ με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Πολιτισμού, που εκδίδεται τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος καθορίζονται ειδικότερα οι απαγορευμένες ουσίες ή μέθοδοι κατά την έννοια του άρθρου 128B του ν. 2725/1999, ύστερα από γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Καταπολέμησης του Ντόπινγκ (Ε.Σ.ΚΑ.Ν.), που έχει συσταθεί και λειτουργεί στη

Γενική Γραμματεία του Αθλητισμού. Η απόφαση αυτή, σύμφωνα με την παρ. 2 του α. 128Γ του ν. 2725/1999, εναρμονίζεται υποχρεωτικά με τους καταλόγους των απαγορευμένων μέσων που εκδίδει κάθε φορά η Δ.Ο.Ε., ο Παγκόσμιος Οργανισμός Αντιντόπινγκ (Π.Ο.Α.) και η αρμόδια Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης κατά του Ντόπινγκ (ν. 2371/1996). Περαιτέρω κατά το άρθρο 7 του ιδίου ως άνω κανονισμού οι κυρώσεις που επιβάλλονται για παράβαση ντόπινγκ σε αθλητή είναι: Α ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ : Αν η απαγορευμένη ουσία είναι εφεδρίνη, φαινυλοπροπανολαμίνη, ψευδοεφεδρίνη, καφεΐνη, στρουχίνη ή σχετική με αυτές ουσία, επιβάλλονται οι προβλεπόμενες κυρώσεις στην παράγραφο 2.1 του παρόντος άρθρου, με στοιχεία β΄ και δ΄ (μέχρι 2 έτη και α΄. Β΄ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ: Αν η απαγορευμένη ουσία είναι διαφορετική από τις αναφερόμενες στην Α περίπτωση του παρόντος άρθρου, επιβάλλονται: οι προβλεπόμενες κυρώσεις στην παράγραφο 2.1 του παρόντος άρθρου, με στοιχεία β,δ, ζ, (τουλάχιστον για δύο έτη) και ε΄.

Στην προκειμένη περίπτωση από το σύνολο των στοιχείων της δικογραφίας καθώς και από το περιεχόμενο των υπομνημάτων προέκυψαν τα ακόλουθα περιστατικά: Η προσφεύγουσα είναι αθλήτρια της άρσης βαρών, έχει γεννηθεί το έτος 1987 και έχει κατ' επανάληψη επιτύχει Πανελλήνιες νίκες και σημαντικές διακρίσεις σε Πανελλήνιους και Διεθνείς αγώνες. Κατά τη διάρκεια του πρωταθλήματος επιλέκτων αθλητών Νότιας Ελλάδος στο Ε. Α. Κ. Ν. Αγίου Κοσμά υποβλήθηκε στις 7-2-2009, κατόπιν εντολής του Εθνικού Συμβουλίου Καταπολέμησης Ντόπινγκ (Ε.Σ.ΚΑ.Ν.), σε έλεγχο ντόπινγκ με τη λήψη δείγματος ούρων σε δύο φιαλίδια με κωδικό Α 1812270. Μετά την παραλαβή των δειγμάτων και την αποσφράγιση του Α δείγματος και την διενέργεια των προβλεπόμενων αναλύσεων από το εργαστήριο ελέγχου ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α προέκυψε στις 23-3-2009 ότι το αποτέλεσμα της εργαστηριακής ανάλυσης ήταν αρνητικό για αυτή και για άλλους 16 αθλητές – αθλήτριες από τους 18 συνολικά που υποβλήθηκαν σε έλεγχο ντόπινγκ και μόνον για την αθλήτρια Χριστίνα Φιλανδριανού προέκυψε ότι το αποτέλεσμα της εργαστηριακής ανάλυσης ήταν θετικό στην απαγορευμένη διεγερτική ουσία 4 – methyl – 2 Hexanamine. Το Εργαστήριο ελέγχου Ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α διενήργησε επανέλεγχο του ως άνω δείγματος Α 1812270, που το είχε διατηρήσει για το λόγο αυτό, και από τον επανέλεγχο προέκυψε αντικανονικό αναλυτικό αποτέλεσμα, ήτοι θετικό αποτέλεσμα στο ως άνω Α δείγμα με κωδικό 1812270 της προσφεύγουσας δεδομένου ότι ανιχνεύθηκε σε αυτό η ουσία 4 – methyl – 2 Hexanamine. Ο επανέλεγχος του ως άνω δείγματος

από το εργαστήριο ελέγχου ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α. έγινε κατόπιν του υπ' αριθμό 21184/28-5-2009 εγγράφου του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. και αφορούσε επανεξέταση όλων των δειγμάτων ούρων από εντός αγώνων ελέγχους του Ε.Σ.ΚΑ.Ν από 1-1-2009 έως 28-5-2009, ως προς την απαγορευμένη ουσία μεθυλεξαναμίνη. Ο ως άνω επανέλεγχος κρίθηκε αναγκαίος από το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. επειδή ο αθλητής Αναστάσιος Τριανταφύλλου, που ελέγχθηκε για ντόπινγκ στις 7-2-2009 συμπεριλαμβανόταν στους 18 συνολικά αθλητές – αθλήτριες που είχαν ελεγχθεί στις 7-2-2009, κατά τα παραπάνω, και το δείγμα του βρέθηκε αρνητικό, συμμετέχοντας στους αγώνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης 19-20/3/2009, βρέθηκε θετικός στην πιο πάνω ουσία 4 methyl-2- Hexanamine, με συνέπεια να επιβληθεί σε αυτόν από την Παγκόσμια Ομοσπονδία Άρσης Βαρών η ποινή του αποκλεισμού από κάθε είδους αγώνα τεσσάρων ετών και στην Ελληνική Ομοσπονδία το χρηματικό πρόστιμο των πέντε χιλιάδων (5.000) δολαρίων, και επειδή η ως άνω ουσία – διεγερτικό, κατά την αρχική περίοδο ανάλυσης του Α' δείγματος της προσφεύγουσας με κωδικό Α 1812270, ήταν εκτός Συστήματος Ποιότητας του Εργαστηρίου του Ο.Α.Κ.Α. (Κώδικας WADA, άρθρο 6.5), όπως προκύπτει από το από 5-6-2009 έγγραφο του Εργαστηρίου Ελέγχου Ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α προς την Πρόεδρο του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. Το τελευταίο (Ε.Σ.ΚΑ.Ν.), μετά τη γνωστοποίηση σε αυτό από το Εργαστήριο Ελέγχου Ντόπινγκ του παραπάνω θετικού αποτελέσματος επανελέγχου του Α δείγματος ούρων της προσφεύγουσας, που είχε ληφθεί στις 7-2-2009, κατά τα ανωτέρω, με το υπ' αριθμό 2277/5-6-2009 έγγραφο του που κοινοποιήθηκε και στην Ε.Ο.Α.Β., γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα αθλήτρια το ως άνω θετικό αποτέλεσμα. που βρέθηκε στο Α δείγμα των ούρων της και συγκεκριμένα ότι ανευρέθηκε σε αυτό η ουσία 4- Methyl-2-Hexanamine. Στο εν λόγω έγγραφο αναφέρεται ότι η ουσία αυτή είναι διεγερτικό, ανήκει στην κατηγορία 06β του Καταλόγου Απαγορευμένων Ουσιών 2009 (Κ.Υ.Α. 55769/2009, ΦΕΚ 2671Β/31.12.2008) ως ουσία με παρόμοια χημική δομή και παρόμοια φαρμακολογική δράση με τα διεγερτικά που εμπίπτουν στις ουσίες ειδικής αναφοράς). Στο ίδιο έγγραφο διευκρινίζεται ότι, αρχικώς παρελήφθησαν από το Εργαστήριο Ελέγχου Ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α. τα αποτελέσματα των ελέγχων από τους εν λόγω αγώνες (Πρωτάθλημα Επιλέκτων Αθλητών Αθλητριών Ν. Ελλάδος) στη συνέχεια δε λάβανε συμπληρωματικό έγγραφο από το οποίο προκύπτει το αντικανονικό αποτέλεσμα. και ζητείται με το ίδιο έγγραφο να δηλώσει αυτή (προσφεύγουσα) στο Ε.Σ.ΚΑ.Ν. εγγράφως μέχρι 10-6-2009, εάν επιθυμεί να προβεί το Εργαστήριο στην ανάλυση του Β δείγματός της, κα-

θώς σύμφωνα με τον Κώδικα Αντιντόπινγκ WADA (International Standard For Laboratories,v.5), η διαδικασία θα πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός 7 εργασίμων ημερών από την ημερομηνία έκδοσης του αποτελέσματος (04.06.2009). Στη συνέχεια η προσφεύγουσα αθλήτρια με την από 11-6-2009 επιστολή της ενημέρωσε το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ότι δεν επιθυμεί να προβεί το Εργαστήριο Ελέγχου Ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α. στην ανάλυση του Β΄ δείγματός της. Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., κατόπιν τούτου, απέστειλε στην Ε.Ο.Α.Β. το υπ' αριθμό 2345/11-6-2009 έγγραφο με το οποίο γνώρισε στην Ομοσπονδία την πιο πάνω στάση της προσφεύγουσας περί του ότι δεν επιθυμεί την εξέταση του Β΄ δείγματός της και παρακάλεσε την τελευταία να προβεί στις δικές της ενέργειες επισημαίνοντας ότι κατόπιν των ανωτέρω το αποτέλεσμα του Α΄ δείγματος με κωδικό 1812270, στο οποίο ανιχνεύθηκε η ουσία 4-Methyl-2-Hexanamine, θεωρείται οριστικό (άρθρο 25 της Υ.Α. 19514/2005 ΦΕΚ 648/18-5-2004 τεύχος δεύτερο).

Ακολούθως, το Δ.Σ. της Ελληνικής Ομοσπονδίας Άρσης Βαρών μετά την απολογία της προσφεύγουσας αθλήτριας με απόφασή του με αριθμό πρωτοκόλλου 1607/3-11-2009, λαμβάνοντας υπόψη: α) τα σχετικά έγγραφα του πιο πάνω ελέγχου ντόπινγκ που διενεργήθηκε στην προσφεύγουσα. β) Της διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 128 Δ του αθλητικού νόμου 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε, που ορίζει ότι «Η ανάλυση του δείγματος ντόπινγκ διενεργείται υποχρεωτικά από αναγνωρισμένο από την ΠΟΑ - WADA Εργαστήριο Ντόπινγκ της ημεδαπής και της αλλοδαπής» και το γεγονός ότι η ανάλυση του δείγματος της προσφεύγουσας διενεργήθηκε από το αναγνωρισμένο από την ΠΟΑ - WADA Εργαστήριο Ελέγχου Ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α., και της παρ. 5 του αυτού ως άνω άρθρου κατά την οποία «τα Εργαστήρια Ελέγχου Ντόπινγκ τεκμαίρεται ότι ενεργούν τις αναλύσεις με βάση τους κρατούντες και παραδεκτούς κανόνες της επιστήμης. Κατά του τεκμηρίου αυτού χωρεί ανταπόδειξη». Και του γεγονότος ότι δεν υπήρξε κάποια ανταπόδειξη του τεκμηρίου αυτού από την προσφεύγουσα αθλήτρια.. γ) Το ότι η προσφεύγουσα ενημέρωσε το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ότι δεν επιθυμεί να προβεί το Εργαστήριο Ελέγχου Ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α. στην ανάλυση του Β΄ δείγματός της δ) τις διατάξεις του Παγκόσμιου Κώδικα Αντιντόπινγκ ΠΟΑ - WADA περί δυνατότητας επανεξέτασης του Α δείγματος αθλητή στον οποίο διενεργήθηκε έλεγχος ντόπινγκ .. ε) τις διατάξεις του άρθρου 128 Η και τις λοιπές για ντόπινγκ διατάξεις του ν. 2725/1999. στ) τις σχετικές διατάξεις της υπ' αρ. 55769/18-12-2008 Κ.Υ.Α., του Καταλόγου Ναρκωτικών Ουσιών και μεθόδων της WADA και ζ) το απολογητικό υπόμνημα της προσφεύγουσας, επέ-

βαλε σε αυτή την ποινή της απαγόρευσης συμμετοχής σε κάθε είδους αθλητικές συναντήσεις και διοργανώσεις για δύο (2) έτη από 7-2-2009 έως 6-2-2011 κατ' εφαρμογή των προαναφερομένων διατάξεων.

Στην εξεταζόμενη υπόθεση ορθά βεβαιώθηκε ότι η προσφεύγουσα αθλήτρια υπέπεσε στο πειθαρχικό παράπτωμα ντόπινγκ της χρήσης απαγορευμένης ουσίας. Η ουσία αυτή δεν περιλαμβάνεται στις ρητά αναφερόμενες στην υπ' αριθμό 55769/18-12-2008 Υ.Α. «περί καθορισμού απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων ντόπινγκ, κατά την έννοια των άρθρων 128 Β και 128 Γ του Ν. 2725/1999». Περιλαμβάνεται όμως στις ουσίες του κεφαλαίου Β Ι) Π παρ.06 β, ήτοι «διεγερτικά εμπύπτοντα στις ουσίες ειδικής αναφοράς» όπου στο τελευταίο εδάφιο αναφέρεται και άλλες ουσίες με παρόμοια χημική δομή ή παρόμοια (εξ) φαρμακολογική (εξ) ή βιολογική (εξ) δράση (εις). Στις άνω ουσίες εμπύπτονται και οι ουσίες εφεδρίνη, στριχνίνη, τουαμινοεπτάνιο και άλλες που ρητά αναφέρονται στην ως άνω παράγραφο 06 β της 55769/18-12-2008 Υ.Α. Η ουσία αυτή με το όνομα μεθυλεξαμίνη είναι διεγερτικό το οποίο έχει τα φαρμακολογικά χαρακτηριστικά ενός συμπαθομιμητικού και χημική δομή παρόμοια της τουαμινοεπτάνιο (tuaminoheptane). Επομένως περιλαμβάνεται στον Κατάλογο απαγορευμένων ουσιών 2009 που τέθηκε σε ισχύ την 1^η Ιανουαρίου 2009, όπως προκύπτει από το από 30-3-2009 έγγραφο του Παγκόσμιου Οργανισμού Αντιντόπινγκ προς την Πρόεδρο του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. Οι πειθαρχικές κυρώσεις για αθλητή – αθλήτρια που συμμετέχει σε ατομικό αγώνισμα και έχει κάνει χρήση αυτής προβλέπονται στο άρθρο 128 Η παρ. 3 περίπτωση Β και είναι οι προβλεπόμενες στην παράγραφο 2.1 του ίδιου άρθρου με στοιχεία β, δ (τουλάχιστον για δύο έτη) ε και στ και όχι οι προβλεπόμενες στην παρ. 3 περίπτωση Α, καθόσον η ως άνω ουσία δεν έχει τη χημική δομή και δεν είναι σχετική με τις αναφερόμενες περιοριστικά στην περίπτωση αυτή απαγορευμένες ουσίες στις οποίες δεν περιλαμβάνεται η σχετική με την ως άνω ουσία τουαμινοεπτάνιο. Επομένως η προβλεπόμενη ποινή αποκλεισμού για την πειθαρχική παράβαση της προσφεύγουσας είναι τουλάχιστον δύο ετών και όχι αυτή μέχρι δύο ετών που προβλέπεται στην Περίπτωση Α της παρ. 3 του άρθρου 128 Η του ν. 2725/1999 και είναι αντίστοιχη με το άρθρο 7 του Κανονισμού Ντόπινγκ της Ομοσπονδίας Άρσης Βαρών. Κατά συνέπεια είναι αβάσιμος ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας με τον οποίο υποστηρίζονται τα αντίθετα. Περαιτέρω αβάσιμος είναι και ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί του ότι ουδέποτε αυτή έκανε χρήση της απαγορευμένης ουσίας 4-methyl – Hexanamine με την θέλησή της είτε από αμέλειά της, καθόσον, σύμφωνα με την

παράγραφο 3 του άρθρου 6 του Κανονισμού Ντόπινγκ της Ομοσπονδίας Άρσης Βαρών που είναι εναρμονισμένη με τις διατάξεις του Παγκόσμιου Κώδικα Αντιντόπινγκ (WADA) και του ν. 2725/1999 η παράβαση ντόπινγκ καθορίζεται με βάση το θετικό αποτέλεσμα και αρκεί η ανίχνευση της απαγορευμένης ουσίας στο δείγμα αθλητή – αθλήτριας χωρίς να εξετάζεται η ποσοτική ανίχνευση ούτε η πρόθεσή τους και στην εξεταζόμενη υπόθεση από την ανάλυση του Α΄ δείγματος της προσφεύγουσας, κατά τα ανωτέρω, προέκυψε ότι τούτο είναι θετικό σε απαγορευμένη ουσία με συνέπεια μετά και την από 11-6-2009 επιστολή της προς το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. περί του ότι δεν επιθυμεί την εξέταση του Β΄ δείγματός της το αποτέλεσμα της επανεξέτασης του Α΄ δείγματος αυτής θεωρείται ως τελικό και αδιαμφισβήτητο. Ακόμη αβάσιμος είναι και ο ισχυρισμός (λόγος) της προσφυγής περί του ότι ο επανέλεγχος του Α΄ δείγματος της προσφεύγουσας είναι παράτυπος και άκυρος, καθόσον την επανεξέταση (επανέλεγχο) του Α΄ δείγματος της προσφεύγουσας τη ζήτησε το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. που ως Εθνικός Οργανισμός Αντιντόπινγκ έχει αναφαίρετο δικαίωμα να ζητεί τον επανέλεγχο δειγμάτων εφόσον το ίδιο το κρίνει αναγκαίο από τις περιστάσεις και αυτή η επανεξέταση προβλέπεται από το άρθρο 6.5 του Παγκόσμιου Κώδικα Αντιντόπινγκ και σύμφωνα με τη διαδικασία του Παγκόσμιου Οργανισμού Αντιντόπινγκ (WADA) για τα Εργαστήρια International Standard for Laboratories version 6.0. Σημειώνεται ότι από το Μάιο του έτους 2009 υπήρχε η πρότυπη ουσία ανίχνευσης της απαγορευμένης ουσίας 4-methyl -2- Hexanamine και με βάση το γεγονός αυτό διατάχθηκε η επανεξέταση των δειγμάτων εντός αγώνων ελέγχων από 1-1-2009 έως και 28-5-2009. Πρακτική την οποία το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. έχει εφαρμόσει πολλές φορές την τελευταία διετία ζητώντας τον επανέλεγχο δειγμάτων πολλών αθλητών, η οποία είναι συνήθης όταν βρίσκονται νέες ουσίες ή μέθοδοι ανίχνευσης νέων ουσιών και η οποία πρακτική επανελέγχου εφαρμόστηκε και στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου. Από τα παραπάνω συνάγονται ότι νομίμως ασκήθηκε από τον Εθνικό φορέα Αντιντόπινγκ το δικαίωμα επανεξέτασης του δείγματός της και διενεργήθηκε μία έγκυρη διαδικασία επανεξέτασης αυτού από την εργαστηριακή ανάλυση του οποίου με τη νέα πιστοποιημένη από τη WADA μέθοδο ανίχνευσης προέκυψε αντικανονικό αναλυτικό αποτέλεσμα για το δείγμα της προσφεύγουσας (θετικό αποτέλεσμα) με την ανίχνευση σ' αυτό της απαγορευμένης ουσίας 4-methyl -2- Hexanamine. Τέλος αβάσιμος είναι και ο λόγος της προσφυγής ότι είναι άκυρη η επανεξέταση του δείγματος της προσφεύγουσας επειδή στο πρωτόκολλο ελέγχου ντόπινγκ περιέχεται αρνητική

δήλωση αυτής για χρήση του δείγματός της για ερευνητικούς σκοπούς καθόσον η ως άνω δήλωσή της δεν αφορά το δικαίωμα του Εθνικού φορέα ή του Παγκόσμιου φορέα Αντιντόπινγκ μέσα από συγκεκριμένη διαδικασία για επανεξέταση του δείγματος για ανίχνευση απαγορευμένων ουσιών (άρθρο 6.5 Παγκόσμιου Κώδικα Αντιντόπινγκ) αλλά την έρευνα επί του δείγματος για ερευνητικούς ή άλλους σκοπούς (άρθρο 6.3 του ίδιου ως άνω Κώδικα). Σημειώνεται ότι η επανεξέταση έγινε στο δείγμα A 1812270 το οποίο είχε με συγκεκριμένη διαδικασία καταψυχθεί και φυλαχθεί στο Εργαστήριο Ελέγχου Ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α., το οποίο είναι νόμιμα αναγνωρισμένο από την WADA και σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 128 Δ του ν. 2725/1999 τεκμαίρεται ότι διενεργεί τις αναλύσεις με βάση τους κρατώντες και παραδεκτούς κανόνες της επιστήμης, χωρίς να προκύψει το αντίθετο αυταποδεικτικά στην κρινόμενη υπόθεση, καθώς και ότι όλα τα δείγματα διατηρούνται καταψυγμένα για χρονικό διάστημα τουλάχιστον για τρεις (3) μήνες έως και οκτώ χρόνια κατά το άρθρο 5.2.2.6 του Παγκόσμιου Οργανισμού Αντιντόπινγκ WADA version 6.0. Αυτό σημαίνει ότι τα δείγματα καταστρέφονται μόνο μετά την παρέλευση οκτώ (8) ετών. Στο μεσοδιάστημα χρησιμοποιούνται ανώνυμα με τη συναίνεση του αθλητή που έχει δοθεί με το πρωτόκολλο για ερευνητικούς ή άλλους σκοπούς είτε σε κάθε περίπτωση αναλύονται ύστερα από αίτημα του Εθνικού ή Παγκόσμιου φορέα Αντιντόπινγκ μέσα από συγκεκριμένη διαδικασία για επανεξέταση του δείγματος για ανίχνευση απαγορευμένων ουσιών (άρθρο 6.5 του Παγκόσμιου Κώδικα WADA). Επομένως είναι αβάσιμοι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί ακυρότητας της διαδικασίας επανελέγχου του δείγματός της και περί του ότι αυτό έπρεπε να είχε καταστραφεί μετά την πρώτη εξέτασή του.

Κατ' ακολουθίαν όλων των προαναφερομένων η προσβαλλόμενη απόφαση ορθά ερμήνευσε και εφήρμοσε τις σχετικές περί ντόπινγκ διατάξεις του Κανονισμού Ντόπινγκ της Ελληνικής Ομοσπονδίας Άρσης Βαρών, του Ν. 2725/1999 και του Κώδικα Αντιντόπινγκ WADA και επέβαλε στην προσφεύγουσα την ποινή του αποκλεισμού των δύο (2) ετών που είναι η μικρότερη από την προβλεπόμενη στις προαναφερθείσες διατάξεις ποινή για την πειθαρχική παράβαση χρήσης της απαγορευμένης ουσίας που αυτή (προσφεύγουσα) τέλεσε. Επομένως και αφού δεν υπάρχουν άλλοι λόγοι προσφυγής προς εξέταση πρέπει να απορριφθεί αυτή στο σύνολό της, να γίνει δεκτή η πρόσθετη παρέμβαση και να διαταχθεί η κατάπτωση του παραβόλου υπέρ του ειδικού λογαριασμού της Γ.Γ.Α.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει την προσφυγή και την πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της καθής.

Δέχεται την πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της καθής η προσφυγή.

Απορρίπτει την προσφυγή. Και

Διατάσσει την κατάπτωση του κατατεθέντος παραβόλου υπέρ του κατά το άρθρο 36 του Ν. 2725/1999, όπως ισχύει λογαριασμό της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε, στην Αθήνα, την 14-1-2010 και δημοσιεύτηκε, στην Αθήνα, την 9-2-2010.

101 ΑΣΕΑΑ 159/30-12-2009 (Τμήμα Β')

Πρόεδρος: Μιχαήλ Αυγουλέας

Μέλη: Γεώργιος Χριστοδούλου, Γεώργιος Σχοινοχωρίτης, Φωτεινή Αθανασίου και Ελένη Ράϊκου

Μηδενισμός ομάδας λόγω μη προσκόμισης των δελτίων αθλητικής ιδιότητας των αθλητών της. Κλοπή δελτίων. Δεν αποτελεί λόγο ανωτέρας βίας όταν οφείλεται σε αμελή συμπεριφορά του υπεύθυνου για την προσκόμισή τους.

Με την κρινόμενη προσφυγή διώκεται να ακυρωθεί η προσβαλλομένη υπ' αριθμ. 18/18-11-2009 απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του Δ.Σ. Ε.Ο.Κ., με την οποία εγκρίθηκε το υπ' αριθμ. 2/17-112009 πρακτικό της Επιτροπής Πρωταθλήματος της άνω Ομοσπονδίας με το οποίο επιβλήθηκε η ποινή του μηδενισμού στην ομάδα του προσφεύγοντος σωματείου λόγω μη προσκομίσεως των δελτίων αθλητικής ιδιότητας των αθλητών της στον εκτός έδρας αγώνα της με την ομάδα του αθλητικού σωματείου «Γ.Σ. ΛΑΥΡΙΟΥ» για το πρωτάθλημα της Β' Εθνικής Κατηγορίας Ανδρών της 8-11-2009. Η προσφυγή ασκήθηκε νόμιμα (άρθρ. 124 α ν. 2725/99) και εμπρόθεσμα καθόσον το υπ' αριθμ. 6697/25-11-2009 διαβιβαστικό έγγραφο με το οποίο διαβιβάστηκε ακριβές απόσπασμα της προσβαλλομένης αποφάσεως στο προσφεύγον σωματείο συντάχθηκε στις 25-11-2009 και η προσφυγή κατατέθηκε στο Α.Σ.Ε.Α.Δ. την 2-12-2009 (άρθρ. 126 παρ.1 ν. 2725/99). Πρέπει, συνεπώς, να γίνει αυτή τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν δεδομένου ότι καταβλήθηκε το προβλεπόμενο από το άρθρο 126 παρ. 1 του ίδιου νόμου παράβολο (βλ. Το υπ' αριθμ. 12828/11-12-2009 διπλότυπο είσπραξης Δ.Ο.Υ. Γ' ΑΘΗΝΩΝ). Παραδεκτά επίσης παρενόβη, κατ' εκτίμηση του δικογράφου, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης η ως καθής η προσφυγή φερομένη στο δικόγραφο της προσφυγής Ελληνική Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης, δεδομένου ότι η προσφυγή στρέφεται κατά της εκτελεστής διοικητικής πράξης και όχι κατά του εκδόντος αυτήν οργάνου ή Ομοσπονδίας, ζητώντας την απόρριψη της προσφυγής. Η παρέμβαση της Ομοσπονδίας είναι παραδεκτή και νόμιμη και πρέπει να ερευνηθεί κατ' ουσίαν.

Επειδή κατά τη διάταξη του άρθρου 41 του Κανονισμού της Ε.Ο.Κ. 1.Οι ομάδες, που συμμετέχουν σε αγώνα οφείλουν να προσκομίζουν τα αθλητικά δελτία των αθλητών τους, που πρόκειται να αγωνιστούν. Τα δελτία αυτά θα πρέπει να φέρουν τη θεώρηση που ο νόμος ορίζει. 2. Απαγορεύεται η συμμετοχή αθλητών σε αγώνες, όταν στερούνται δελτίου της Ε.Ο.Κ. αλλά και όταν αυτό που προσκομίζεται στερείται ιατρικής θεώρησης, που θα πρέπει να γίνεται, υποχρεωτικά, κάθε εξάμηνο ... 6. Εάν το σωματείο δεν προσκομίσει σε αγώνα τα δελτία της παρ.1 του άρθρου αυτού, ο διαιτητής υποχρεούται να μην προχωρήσει στη διεξαγωγή του. Υπαίτιο για τη μη διεξαγωγή θεωρείται το σωματείο που δεν προσκομίζει τα δελτία. Εξάλλου, κατά το άρθρο 47 παρ. 2 του ίδιου Κανονισμού και υπό τον τίτλο «Μηδενισμός ομάδων», εκτός των περιπτώσεων μηδενισμού μιας ομάδος, που προβλέπεται από άλλες διατάξεις του κανονισμού Πρωταθλήματος ή άλλων Κανονισμών, ομάδα μηδενίζεται και στις παρακάτω περιπτώσεις: α ... ζ. Όταν δεν διεξαχθεί ένας αγώνας συνεπεία της ελλείψεως αθλητικών δελτίων ή όταν δεν υπάρχει στα δελτία η απαιτούμενη από το Νόμο ιατρική θεώρηση.

Στην προκειμένη περίπτωση από το σύνολο των αποδεικτικών εγγράφων, που προσκομίζουν οι διάδικοι και την υπ' αριθμ. 12879/11-12-2009 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα Γεωργίου Λάγαρη, που ελήφθη ενώπιον του συμβολαιογράφου Αιγίου Αθανασίου Παναγόπουλου, αποδείχθηκαν τα εξής: Την Κυριακή 8-11-2009 και ώρα 17.00 η ομάδα καλαθοσφαίρισης του προσφεύγοντος αθλητικού σωματείου που μετέχει στο Πρωτάθλημα Β΄ Εθνικής Κατηγορίας Ανδρών, αγωνιζόταν στο Λαύριο με την ομάδα του αθλητικού σωματείου «Γ.Σ. ΛΑΥΡΙΟΥ» στα πλαίσια της 4^{ης} αγωνιστικής του πρωταθλήματος. Σύμφωνα με το Φύλλο Αγώνα της 8-11-2009, που συντάχθηκε από τους διαιτητές στις 17.15 ώρα της ίδιας ημέρας, «15 λεπτά μετά την προκαθορισμένη ώρα έναρξης του αγώνα η εβδομάδα «Α.Γ.Σ. ΚΕΡΑΥΝΟΣ ΑΙΓΙΟΥ» δεν προσκόμισε τα δελτία συμμετοχής των αθλητών. Ως εκ τούτου ο αγώνας κατακυρώνεται υπέρ της Α΄ Ομάδας «Γ.Σ. ΛΑΥΡΙΟΥ» με σκορ 20-0». Οι διαιτητές εφήρμοσαν επακριβώς τον Κανονισμό της Ε.Ο.Κ. και κατακύρωσαν τον αγώνα με το άνω σκορ υπέρ της αντιπάλου ομάδας του προσφεύγοντος σωματείου. Τα ίδια αναφέρονται και στην υπό ίδια ημερομηνία έκθεση του κοιμισάριου του αγώνα. Η Επιτροπή Πρωταθλήματος της Ομοσπονδίας με το υπ' αριθμ. 2/17-11-2009 πρακτικό της εισηγήθηκε την επιβολή της ποινής του μηδενισμού στην ομάδα του προσφεύγοντος σωματείου. Η Εκτελεστική Επιτροπή του Δ.Σ. της Ε.Ο.Κ. με την

προσβαλλομένη απόφασή της απέρριψε τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος σωματείου περί κλοπής των δελτίων και άρα ανώτερης βίας για τη μη προσκόμισή τους και επικύρωσε το πρακτικό της Επιτροπής Πρωταθλήματος, ενώ επέβαλε την ποινή του μηδενισμού της ομάδας του προσφεύγοντος σωματείου στο συγκεκριμένο αγώνα λόγω της παραπάνω παράλειψης. Η ομάδα καλαθοσφαίρισης του προσφεύγοντος ξεκίνησε από το Αίγιο για το Λαύριο, συνοδευόμενη από διοικητικούς παράγοντες. Ισχυρίζεται στην προσφυγή του το σωματείο ότι τα δελτία των αθλητών είχε τοποθετήσει στο ΙΧΕ αυτοκίνητό του ο συνοδευών των αποστολή αντιπρόεδρος του σωματείου Γεώργιος Λάγαρης. Ο τελευταίος, ισχυρίστηκε στην ανωτέρω μνημονευόμενη ένορκη βεβαίωσή του ότι στις 14.30 ώρα και ενώ είχε σταθμεύσει για λίγα λεπτά το αυτοκίνητό του στο σταθμό αυτοκινήτων που βρίσκεται στο ύψος του Κιάτου για ολιγόλεπτη αναψυχή, άγνωστοι διέρρηξαν αυτό και έκλεψαν μια τσάντα με τα δελτία των αθλητών, το σακάκι και τον χαρτοφύλακά του. Τα μέλη της αποστολής όταν διαπίστωσαν την κλοπή μετέβησαν στο χωριό Βραχάτι Κορινθίας και στη συνέχεια στο χωριό Βέλο όπου και υπέβαλαν μήνυση κατ' αγνώστων. Στο συνταχθέν δελτίο συμβάντων του Α.Σ. Βέλου, αναφέρεται ότι η κλοπή έγινε περί ώρα 15.20 περίπου στο 103^ο χιλιόμετρο στο χώρο στάθμευσης και αναψυχής που προαναφέρθηκε. Στην προσφυγή του το σωματείο αναφέρει ότι εμφανίστηκε στην προθέρμανση μία και μισή ώρα πριν τον αγώνα, στοιχείο που αναφέρεται και στην από 9-11-2009 επιστολή προς τον αθλητικό δικαστή της Ε.Ο.Κ., ενώ στην ένορκη βεβαίωσή του ο Γεώργιος Λάγαρης αναφέρει ότι στο Λαύριο έφθασαν στις 16.45'. Ανεξάρτητα από τις ως άνω επισημανθείσες αντιφάσεις και αληθούς υποτιθεμένους του περιστατικού της κλοπής σε βάρος του αντιπροέδρου του σωματείου με συνέπεια την απώλεια των αθλητικών δελτίων, το γεγονός αυτό ουδόλως συνιστά ανώτερη βία ήτοι γεγονός, το οποίο δεν μπορούσε να αποτραπεί από αυτόν έστω και αν επεδείκνυε τη μεγαλύτερη δυνατή επιμέλεια και σύνεση, αφού αν πράγματι επιδείκνυε αυτήν ο Γ. Λάγαρης, θα έπρεπε, γνωρίζοντας από την κοινωνική του εμπειρία ότι στους χώρους αυτούς κυκλοφορούν εγκληματικά στοιχεία, είτε να πάρει μαζί του στο χώρο αναψυχής την τσάντα με τα δελτία των αθλητών, είτε να έχει υπό την συνεχή εποπτεία του το αυτοκίνητό του ή να αφήσει πλησίον ή εντός αυτού κάποιο άλλο πρόσωπο εμπιστοσύνης του από αυτά που τον συνοδεύαν. Επειδή ουδέν εξ αυτών ενήργησε, η κατά τους ισχυρισμούς του γενομένη κλοπή δεν συνιστά, όπως προεκτέθηκε γεγονός ανώτερης βίας αλλά, αντιθέτως πρέπει να γίνει δεκτό ότι η κλοπή των δελτίων οφείλεται σε αμελή συμπεριφορά

του ίδιου του αντιπροέδρου και συνεπώς, ορθά έπραξαν οι διαιτητές και δεν επέτρεψαν τη διεξαγωγή του αγώνα με τις ταυτότητες των αθλητών, αφού τα αθλητικά δελτία χρησιμεύουν εκτός από την διαπίστωση της ταυτοπροσωπίας και για την πιστοποίηση του ότι υπάρχει σ' αυτά ιατρική θεώρηση, ούτως ώστε να μην υπάρχει κίνδυνος για την υγεία των αγωνιζομένων αθλητών. Ορθά συνεπώς εν συνεχεία η προσβαλλομένη απόφαση προχώρησε στον μηδενισμό της ομάδας και την επικύρωση της κατακύρωσης του αγώνα με σκορ 20-0 υπέρ της γηπεδούχου ομάδας, όπως προβλέπεται στον Κανονισμό. Πρέπει, συνεπώς, να απορριφθεί η προσφυγή ως ουσία αβάσιμη και να διαταχθεί η κατάπτωση του παραβόλου υπέρ του, κατά το άρθρο 36 ν. 2725/1999, ειδικού λογαριασμού της Γ.Γ.Α.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει με παρόντες τους διαδίκους.

Δέχεται τυπικά την προσφυγή και την παρέμβαση.

Απορρίπτει κατ' ουσίαν την προσφυγή.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου υπέρ του δημοσίου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 17-12-2009, δημοσιεύτηκε στον ίδιο τόπο στις 30-12-2009.

102 Ν.Σ.Κ. Γνωμοδότηση 13/2010 (Τμήμα Γ')

Πρόεδρος: Θ. Θεοφανόπουλος

Μέλη: Η. Ψώνης, Ι. Διονυσόπουλος, Π. Βαρελάς, Π. Σπανός και
Κων/νος Χαραλαμπίδης

Εισηγήτρια: Ι. Λεμπέση

Μη επιτρεπτή η εμπορική εκμετάλλευση των αθλητικών εγκαταστάσεων των ιδιωτικών σχολείων από τρίτα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, κατά τις ώρες της μη λειτουργίας αυτών.

Ερώτημα: Αριθμ. πρωτ. 97257/Δ5/1.12.2005 έγγραφο του Τμήματος Β' της Διεύθυνσης Ιδιωτικής Εκπαίδευσης του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, όπως αυτό επικαιροποιήθηκε με το υπ' αριθμ. Υ.Σ. 175/11.1.2010 έγγραφο της ίδιας Διεύθυνσης.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το παρόν Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γνωμοδότησε, ομοφώνως, ως ακολούθως:

Ι. Από το ιστορικό του ερωτήματος και τα συνημμένα σ' αυτό στοιχεία προκύπτουν τα ακόλουθα:

Ο Α.Ζ., με την υπ' αριθμ. 97357/Δ5/23.9.2005 αίτησή του προς το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, δήλωσε ότι προτίθεται να εκμεταλλευτεί εμπορικά αθλητικές εγκαταστάσεις που ανήκουν σε ιδιωτικό εκπαιδευτήριο μετά το πέρας των μαθημάτων καθώς και Σαββατοκύριακα, αργίες κλπ. Η εκμετάλλευση αυτών θα συνίσταται είτε στην απλή μίσθωση της χρήσης των χώρων σε τρίτα φυσικά ή νομικά πρόσωπα έναντι ανταλλάγματος, είτε στην επί πληρωμή εκμάθηση των αθλημάτων μέσω εξειδικευμένου προσωπικού, είτε στην διοργάνωση αγώνων και αθλητικών γεγονότων. Ακολούθως, ο ανωτέρω ερωτά αν απαιτείται, προκειμένου να είναι νόμιμη η εμπορική εκμετάλλευση των αθλητικών εγκαταστάσεων από αυτόν, η επέκταση της υφισταμένης άδειας του εκπαιδευτηρίου, που επιτρέπει στον ιδιοκτήτη του τη χρήση των αθλητικών εγκαταστάσεων του εκπαιδευτηρίου μόνο κατά το εκπαιδευτικό ωράριο των μαθητών του, ή αν αντιθέτως η αναφερόμενη επέκταση της υφιστάμενης

άδειας δεν αρκεί ή δεν προβλέπεται και εν γένει ποιες είναι οι τυχόν επιπλέον απαιτούμενες, κατά το νόμο, άδειες που πρέπει να εκδοθούν για τη νόμιμη εμπορική εκμετάλλευση από αυτόν των αναφερομένων αθλητικών εγκαταστάσεων.

Κατόπιν των ανωτέρω, η Υπηρεσία υπέβαλε το παραπάνω ερώτημα. 11. 1. Στα άρθρα 1, 5, 7, 8 και 12 του Ν.682/1977 «Περί Ιδιωτικών Σχολείων Γενικής Εκπαιδύσεως και Σχολικών Οικοτροφείων» (Ψ.Ε.Κ. Α' 244) ορίζονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 1: «*Ιδιωτικά σχολεία γενικής εκπαίδευσεως, κατά την έννοια του παρόντος νόμου, είναι τα αντιστοιχία προς τα δημόσια σχολεία γενικής δημοτικής ή μέσης Εκπαίδευσεως τα μη ανήκοντα εις το Κράτος, αλλά ιδρυόμενα και συντηρούμενα υπό φυσικών ή νομικών προσώπων, κατά τα ειδικότερον εις τον παρόντα νόμον οριζόμενα.*

Άρθρο 5: «(1. Η Ίδρυσις ιδιωτικού σχολείου γίνεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, εκδιδόμενη μετά πρότασιν του αρμοδίου περιφερειακού συμβουλίου δημοτικής ή μέσης εκπαίδευσεως εις την περιφέρειαν του οποίου θα λειτουργήση το σχολειον ... ».

Άρθρο 7: ((1. Δια την ίδρυσιν ιδιωτικού σχολείου υποβάλλεται προς τον αρμόδιον Επιθεωρητήν αιτήσεις εις την οποίαν αναφέρεται και η θέσις εις την οποίαν πρόκειται να λειτουργήση, ως και τα ακόλουθα δικαιολογητικά: ».

Άρθρο 8: «1. Ιδιωτικόν σχολείον δεν δύναται να λειτουργήση πριν ή χορηγηθή υπό του οικείου Επιθεωρητού άδεια λειτουργίας μετά σύμφωνον γνώμην της Επιτροπής καταλληλότητος διδασκηρίων εις την οποίαν δέον να αναφέρεται και η επάρκεια εποπτικών μέσων και σχολικής βιβλιοθήκης..... 6 . Η άδεια λειτουργίας ανανεούται κατ' έτος κατόπιν αιτήσεως του ιδιοκτήτου, υποβαλλομένης μέχρι 31ης Ιουλίου εκάστου έτους ... ».

Άρθρο 12: «1. Έκαστον Ιδιωτικόν Σχολείον στεγάζεται εις ενιαίον διδασκηρίον, το οποίον δέον να πληροί τας δι' αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων οριζόμενας προϋποθέσεις από πλευράς διδασκηρίου, εποπτικών μέσων και λοιπού εξοπλισμού ... ».

2. Στο άρθρο 32 του Ν.2725/1999 «Ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 121) ορίζεται ότι: (1. Για την ίδρυσιν και τη λειτουργία ιδιωτικού γυμναστηρίου ή ιδιωτικής σχολής, που έχει σκοπό τη σωματική άσκηση ή την εκμάθησιν αναγνωρισμένου ή μη αθλήματος, με την καταβολή ή μη διδάκτρων, απαιτείται άδεια του αρμοδίου Νομάρχη. 2. Με

προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του αρμόδιου για τον αθλητισμό Υπουργού και των Υπουργών Υγείας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης της άδειας για την ίδρυση και λειτουργία των ιδιωτικών γυμναστηρίων και σχολών της παρ. 1 του παρόντος, τα κωλύματα και τα ασύμβιβαστα για την κτήση ιδιότητας ιδιοκτήτη ή εκπροσώπου ιδιωτικού γυμναστηρίου ή ιδιωτικής σχολής, το ύψος του παραβόλου λειτουργίας, η διαδικασία χορήγησης της άδειας, καθώς και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, η σύσταση και η λειτουργία ειδικής επιτροπής πιστοποίησης και ελέγχου, η διαδικασία επέκτασης ή μεταφοράς γυμναστηρίου ή σχολής, η ανανέωσή της, καθώς και ο χρόνος προσαρμογής στις διατάξεις του παρόντος των γυμναστηρίων και σχολών που λειτουργούν κατά τη δημοσίευσή του».

Κατ' εξουσιοδότηση της ανωτέρω διατάξεως εκδόθηκε το Π.Δ. 219/2006 (Φ.Ε.Κ. Α' 221/2006) «Περί καθορισμού των όρων και των προϋποθέσεων ίδρυσης και λειτουργίας Ιδιωτικών Γυμναστηρίων ή ιδιωτικών σχολών εκμάθησης αθλημάτων», στο οποίο ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

Άρθρο 1: «1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, μπορεί να ιδρύει και να λειτουργεί γυμναστήριο ή αθλητική σχολή, με σκοπό την παροχή υπηρεσιών σωματικής άσκησης και άθλησης, την εκμάθηση ή καλλιέργεια αναγνωρισμένου ή μη αθλήματος, με καταβολή ή μη αμοιβής, διδασκτρων ή οποιασδήποτε άλλης μορφής οικονομικής απολαβής ύστερα από προηγούμενη άδεια λειτουργίας, που χορηγείται με απόφαση του Νομάρχη. 2. «Ως γυμναστήριο νοείται κάθε μονάδα άθλησης σε κλειστό ή ανοιχτό χώρο που έχει ως σκοπό την παροχή υπηρεσιών σωματικής άσκησης και άθλησης, ιδίως μέσω της παροχής υπηρεσιών ελεύθερης γυμναστικής, αεροβικής γυμναστικής, αερόβιας προπόνησης με χρήση ηλεκτρονικών μηχανημάτων, προπόνησης με αντιστάσεις, προγραμμαμάτων ευλυγισίας διαστάσεων, γυμναστικής για παιδιά, υδρογυμναστικής παθητικής γυμναστικής με χρήση μηχανημάτων, παραδοσιακών χορών, αυτοάμυνας, κολύμβησης. «

*** Η παρ. 2 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 20 παρ. 1 Ν.3599/2007, ΦΕΚ Α' 176/1.8.2007.

3. Ως αθλητική σχολή νοείται κάθε εκπαιδευτική μονάδα που έχει σκοπό την εκμάθηση ή καλλιέργεια αναγνωρισμένου ή μη αθλήματος 4. Η άδεια λειτουργίας γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής χορηγείται, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 2 και 3 και υποβάλλονται τα δικαιολογητικά, που προβλέπονται στο άρθρο 7 του παρόντος. 5. Η άδεια ανανεώνεται κάθε πέντε

χρόνια, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερόμενου στην οικεία νομαρχία, σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 12. 6. Η άδεια αναρτάται σε εμφανές σημείο του χώρου λειτουργίας του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής».

Άρθρο 3: «1. Απαγορεύεται, κατά τους όρους της παραγράφου 5 του άρθρου 7 του νόμου 2725/1999, η συστέγαση ιδιωτικού γυμναστηρίου ή ιδιωτικής αθλητικής σχολής και αθλητικού σωματείου, αθλητικής ένωσης ή ομοσπονδίας. 2. Επιτρέπεται η συστέγαση γυμναστηρίου ή αθλητικής σχολής με ξενοδοχειακή επιχείρηση, σχολή χορού, επιχείρηση παροχής υπηρεσιών σάουνας, ατμόλουτρου, σολαρίου, μασάζ, υδρομασάζ, ινστιτούτο αισθητικής, κέντρο διαίτης, εφόσον αυτή διαθέτει την απαιτούμενη από τις οικείες διατάξεις άδεια λειτουργίας. 3. ... 4. Κάθε γυμναστήριο ή αθλητική σχολή στεγάζεται υποχρεωτικώς σε ενιαίο χώρο». **Άρθρο 4:** ((1. Οι χώροι και εν γένει οι εγκαταστάσεις άσκησης, άθλησης και διδασκαλίας πρέπει να είναι ανάλογα του είδους των παρεχομένων υπηρεσιών και των αθλημάτων που διδάσκονται ή διενεργούνται σε αυτούς, σε κάθε δε περίπτωση πρέπει να πληρούνται οι κάτωθι προϋποθέσεις:

Α. Γενικές προδιαγραφές:

α) Το κτίριο ή τα κτίρια του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής χρησιμοποιούνται, αποκλειστικά για την εκπλήρωση των σκοπών του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής ... ».

Άρθρο 7: «1. Οι αιτήσεις και τα προβλεπόμενα δικαιολογητικά υποβάλλονται στην αρμόδια Νομαρχία. 2.....».

Άρθρο 9: «1. Για την προστασία της υγείας των εκγυμναζόμενων και την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών, κατ' έτος με απόφαση του οικείου Νομάρχη ορίζεται επιτροπή πιστοποίησης και ελέγχου, η οποία απαρτίζεται από.....2. Η ειδική επιτροπή ελέγχει τακτικά μία (1) φορά κατ' έτος τα γυμναστήρια και τις αθλητικές σχολές που ανήκουν στο τομέα ευθύνης της.....».

III. 1. Με τις διατάξεις του Ν. 682/1977 ρυθμίζονται τα θέματα ιδρύσεως και λειτουργίας των ιδιωτικών σχολείων γενικής εκπαίδευσης, καθορίζονται τα πλαίσια μέσα στα οποία η Πολιτεία ασκεί εποπτεία στα σχολεία αυτά και προσδιορίζεται η υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού τους. Από το πνεύμα του συνόλου των διατάξεων του νομοθετήματος αυτού συνάγεται ότι ο νομοθέτης διαμόρφωσε ένα σαφές καθεστώς ώστε να διαγράφονται με ακρίβεια οι προϋποθέσεις και η διαδικασία ίδρυσης των ιδιωτικών σχολείων, η λειτουργία τους καθώς και οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των παραγόντων της ιδιωτικής εκπαίδευσης, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η καλή λειτουργία των

ιδιωτικών σχολείων προς όφελος καταρχήν των μαθητών και κατ' επέκταση του κοινωνικού συνόλου. Ως εκ τούτου το γεγονός ότι ο νομοθέτης δεν ρύθμισε το ζήτημα της χρήσης των αθλητικών εγκαταστάσεων των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων κατά τις ώρες της μη λειτουργίας τους, δηλώνει τη βούλησή του οι εν λόγω χώροι να χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την εκπλήρωση των σκοπών των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και να μην είναι επιτρεπτή η εμπορική εκμετάλλευση των εγκαταστάσεων αυτών, κατά τις ώρες της μη λειτουργίας τους, καθόσον αφενός μεν προέχει η προστασία της υγείας και της ασφάλειας των μαθητών, αφετέρου δε η εμπορική εκμετάλλευση των εγκαταστάσεων των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, κατά τις ώρες της μη λειτουργίας τους, δεν είναι συμβατή με το δημόσιο σκοπό που αυτά επιτελούν.

2. Από τις διατάξεις του π.δ/τος 219/2006, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της διατάξεως του άρθρου 32 του Ν.2725/1999, με τις οποίες καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικών γυμναστηρίων και αθλητικών σχολών και ειδικότερα των άρθρων 2, 3,4 και 7 αυτού, συνάγονται τα ακόλουθα: Ως γυμναστήριο νοείται κάθε μονάδα άθλησης σε κλειστό ή ανοιχτό χώρο που έχει ως σκοπό την παροχή υπηρεσιών σωματικής άσκησης και άθλησης και ως αθλητική σχολή νοείται κάθε εκπαιδευτική μονάδα που έχει σκοπό την εκμάθηση ή καλλιέργεια αναγνωρισμένου ή μη αθλήματος. Ο νομοθέτης καθόρισε ένα σαφές και αυστηρό πλαίσιο ίδρυσης και λειτουργίας των ιδιωτικών γυμναστηρίων και των αθλητικών σχολών, έτσι ώστε να προστατεύεται η υγεία των εκγυμναζόμενων και να διασφαλίζεται η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών. Ειδικότερα, για την ίδρυση των ανωτέρω γυμναστηρίων και αθλητικών σχολών προβλέπεται αίτηση στον αρμόδιο Νομάρχη, ορίζονται οι προϋποθέσεις λειτουργίας τους, καθορίζονται οι προδιαγραφές των εγκαταστάσεών τους, προβλέπεται ειδική επιτροπή πιστοποίησης και ελέγχου, που συντάσσει έκθεση καταλληλότητας ή μη του κτιρίου και του αθλητικού εξοπλισμού και εισηγείται τη χορήγηση ή μη της άδειας λειτουργίας, περαιτέρω, δε, ελέγχει τακτικά μία φορά κατ' έτος τα γυμναστήρια και τις αθλητικές σχολές που ανήκουν στο τομέα ευθύνης της και μπορεί οποτεδήποτε να πραγματοποιεί έκτακτους ελέγχους. Περαιτέρω, απαγορεύεται η συστέγαση των ανωτέρω (γυμναστηρίων και αθλητικών σχολών) με αθλητικά σωματεία, ενώσεις ή ομοσπονδίες, προφανώς, για την προστασία και το κύρος του ερασιτεχνικού αθλητισμού, επιτρέπεται δε η συστέγασή τους μόνο με ξενοδοχειακή επιχείρηση, σχολή χορού, επιχείρηση παροχής υπηρεσιών σάουνας, ατμόλουτρου, σολάριουμ, μασάζ, υδρομασάζ, ιν-

σπιτούτο αισθητικής και κέντρο διαίτης, με την προϋπόθεση ότι διαθέτουν την απαιτούμενη από τις οικείες διατάξεις άδεια λειτουργίας, ενώ ορίζεται ότι το κτίριο του γυμναστηρίου ή της αθλητικής σχολής χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την εκπλήρωση των σκοπών τους.

IV. Από την υπαγωγή των πραγματικών δεδομένων της υπόθεσης στις ανωτέρω διατάξεις, όπως αυτές ερμηνεύθηκαν, συνάγεται, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, ότι δεν είναι επιτρεπτή η εμπορική εκμετάλλευση των αθλητικών εγκαταστάσεων των ιδιωτικών σχολείων, κατά τις ώρες της μη λειτουργίας τους, καθόσον ο νομοθέτης θέλησε, ενόψει του δημόσιου σκοπού που επιτελούν τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, οι εγκαταστάσεις των τελευταίων να χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την εκπλήρωση αυτού, έτσι ώστε αφενός να διασφαλίζεται η υγεία και η ασφάλεια των μαθητών και αφετέρου να μην προκαλείται σύγχυση μεταξύ εμπορικών και εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων. Εξάλλου, η εν λόγω εκμετάλλευση εμπίπτει στη νομοθεσία περί ιδιωτικών γυμναστηρίων και αθλητικών σχολών, σύμφωνα με την οποία απαιτείται κάθε γυμναστήριο και αθλητική σχολή να έχει τις δικές του εγκαταστάσεις που θα χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την εκπλήρωση των σκοπών τους, έτσι ώστε να προστατεύεται η υγεία των εκγυμναζόμενων και να διασφαλίζεται η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών τους.

V. Ενόψει των ανωτέρω, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Γ΄) γνωμοδοτεί ότι, επί του τεθέντος ερωτήματος, προσήκει αρνητική απάντηση.

103 ΕΕΟΔΑΚ / ΕΣΑΚΕ 193/2009

Πρόεδρος: Στέφανος Πανταζόπουλος

Μέλη: Μ. Παπαδογηγοράκου, Κων/νος Σαργιώτης, Β. Γάλλιας και Α. Δούνης.

Αρχή ισότητας και εκατέρωθεν ακρόασης σε διαιτητική διαδικασία. Οι αρχές της ισότητας και της εκατέρωθεν ακρόασης, επιτρέπουν στο διάδικο μέρος που έχει προσφύγει στ διαιτητική διαδικασία, με υπόμνημα του κατά τη συζήτηση της προσφυγής, να διευκρινίζει, συμπληρώνει και τροποποιεί υποβληθέντα με την προσφυγή αιτήματα. (Άρθρο 85,86,88,90 Ν. 2725/1999, 897 & 886 ΚΠολΔ).

Με την υπό κρίση προσφυγή,για την οποία καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο, ο προσφεύγων εκθέτει ότι με βάση την από 15.9.2007 σύμβαση παροχής αθλητικών υπηρεσιών, που συνήψε με την καθής ΚΑΕ (Καλαθοσφαιρική Ανώνυμη Εταιρία) και επικυρώθηκε από τον ΕΣΑΚΕ, ανέλαβε την υποχρέωση να παρέχει σ' αυτή τις αθλητικές του υπηρεσίες ως αμειβόμενος καλαθοσφαιριστής για τις αγωνιστικές περιόδους 2007-2008 και 2008-2009 και δη από την 15.9.2007 μέχρι την 30.6.2009.

Περαιτέρω,τούτος εκθέτει ότι συμφωνήθηκε η καθής-ΚΑΕ να του καταβάλει για αμφότερες τις ως άνω αγωνιστικές περιόδους Ευρώ 735 για τακτικές μηνιαίες αποδοχές, πλέον δώρου Χριστουγέννων, δώρου Πάσχα και επιδόματος αδείας και Ευρώ 50.000 ως προμ υπογραφής συμβολαίου για την αγωνιστική περίοδο 2007-2008, καταβαλλόμενο σε δέκα (10) ισόποσες μηνιαίες δόσεις των Ευρώ 5.000 εκάστης, αρχής γενομένης από 30.9.2007 και κάθε επιμέρους ποσού καταβλητέου την τελευταία ημέρα κάθε μήνα και το ποσό των Ευρώ 125.000 ως προμ υπογραφής συμβολαίου για την αγωνιστική περίοδο 2008-2009, καταβαλλόμενο σε δέκα (10) ισόποσες μηνιαίες δόσεις των Ευρώ 12.500 εκάστης, αρχής γενομένης από 30.9.2008 και κάθε επιμέρους ποσού καταβλητέου την τελευταία ημέρα κάθε μήνα. Τέλος, αναφέρει ότι εκπλήρωσε όλες τις συμβατικές του υποχρεώσεις και προσέφερε ανελλιπώς και με συνέπεια τις υπηρεσίες του προς την καθής, η οποία όμως εμφανίσθηκε ασυνεπής στις οικονομικές υποχρε-

ώσεις της έναντι αυτού παρά τις συνεχείς και πιεστικές οχλήσεις του και του κατέβαλε τμηματικά Ευρώ 16.000, που αναλύονται στο ποσό των Ευρώ 7.000 την 30.9.2008, στο ποσό των Ευρώ 7.000 την 30.10.2008 και στο ποσό των Ευρώ 2.000 την 30.11.2008.

Ζητεί, δε, να υποχρεωθεί η καθής ΚΑΕ να του καταβάλλει το ποσό των Ευρώ 107.820, το οποίο με προφορική δήλωση ο πληρεξούσιος δικηγόρος του προσφεύγοντος, που καταχωρήθηκε στα τηρούμενα πρακτικά, διόρθωσε σ' αυτό των Ευρώ 129.742,50 και αφορά τις αποδοχές (μισθούς) των μηνών από 15.9.2007 μέχρι 30.6.2009, εξ Ευρώ 735 εκάστου, πλέον δώρου Χριστουγέννων 2007 και 2008, εξ Ευρώ 735 εκάστου, δώρου Πάσχα 2008 και 2009, εξ Ευρώ 367,5 εκάστου, και επιδόματος αδείας 2008 και 2009, εξ Ευρώ 367,5 εκάστου, ως και τις υπόλοιπες ληξιπρόθεσμες δόσεις του προμ υπογραφής εξ Ευρώ 109.000, με το νόμιμο τόκο από την ημερομηνία που κάθε επιμέρους ποσό κατέστη απαιτητό, να καταδικασθεί η καθής στη δικαστική δαπάνη του και να του επιστραφεί το νόμιμο παράβολο.

Η ανωτέρω προσφυγή αρμόδια και παραδεκτά φέρεται προς συζήτηση ενώπιον της παρούσας Επιτροπής (ΕΕΟΔΑΚ) σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 95 παρ. 1, 2, 3 του Ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 51 του Ν. 3057/2002 και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 13 του 3262/2004, του ΠΔ 61/1992, όπως τροποποιήθηκε με το ΠΔ 207/1997 περί του Κανονισμού περί «Σχέσεων Καλαθοσφαιριστών με τα ΤΑΚ Σωματείων ή με τις ΚΑΕ του άρθρου 87 του Νόμου 2725/1999», που εγκρίθηκε με την 14485/2001 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού (ΦΕΚ Β' 788 / 2001), καθώς και τη σχετική ρήτρα που εμπεριέχεται στο προαναφερθέν συμβόλαιο παροχής αθλητικών υπηρεσιών που συνέδεε τους διαδίκους.

Είναι, δε, νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 85,86,90 του Ν. 2725/1999, του ως άνω Ειδικού Κανονισμού, του άρθρου 88 του Νόμου 2725 /1999, πλην του αιτήματος της δικαστικής δαπάνης του προσφεύγοντος, δεδομένου ότι από τις διατάξεις της αθλητικής νομοθεσίας και των κανονισμών που διέπουν τις σχέσεις μεταξύ των καλαθοσφαιριστών με τα ΤΑΚ σωματείων ή με τις ΚΑΕ δεν προβλέπεται ρητά η δυνατότητα επιδίκασης δικαστικής δαπάνης από την Επιτροπή αυτή ως δικαιοδοτικού οργάνου ούτε συνάγεται ερμηνευτικά η δυνατότητα αυτή με αναλογική εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του κοινού δικονομικού δικαίου. Πρέπει, δε, στη συνέχεια να ερευνηθεί η κρινόμενη προσφυγή στην έκταση που κρίθηκε νόμιμη ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Από τη διάταξη του άρθρου 897 παρ. 5 ΚΠολΔ προβλέπεται ως λόγος ακυρώσεως της διαιτητικής αποφάσεως και η παραβίαση από αυτή της διατάξεως του άρθρου 886 παρ. 2 του ίδιου Κώδικα, στην οποία ορίζεται ότι «κατά τη διαιτητική διαδικασία τα μέρη έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις, τηρείται η αρχή της ισότητας και πρέπει να καλούνται να παραστούν κατά τις συζητήσεις, να αναπτύξουν κατά την κρίση των διαιτητών, προφορικά ή εγγράφως, τους ισχυρισμούς τους και να προσκομίσουν τις αποδείξεις τους». Με τη διάταξη αυτή επιβάλλεται η τήρηση, κατά τη διεξαγωγή της διαιτησίας των αρχών της ισότητας των διαδίκων, αφενός, και της ακροάσεως όλων των αντιδίκων μερών αφετέρου. Η πρώτη από τις αρχές αυτές πραγματώνεται όταν από δικονομική άποψη κανένας διάδικος δεν απολαμβάνει δικαιώματα που οι υπόλοιποι τούτων στερούνται, ούτε απαλλάσσεται από τις επιβαλλόμενες στους υπολοίπους υποχρεώσεις.

Η δεύτερη δε, εξασφαλίζεται με την παροχή σε όλους τους διαδίκους της ευχέρειας αφενός να παραστούν κατά τις συζητήσεις της διαφοράς και να υποβάλουν τους ισχυρισμούς τους και τα αποδεικτικά τους μέσα, ύστερα από σχετική κλήτευσή τους από τους διαιτητές, αφετέρου δε να λάβουν γνώση των ισχυρισμών των αντιδίκων τους και να τους αντικρούσουν (ΟΛΑΠ 13/1995). Υπό το περιεχόμενο αυτό των παραπάνω αρχών της διαιτητικής διαδικασίας δεν υπάρχει παραβίαση αυτών εκ μόνου του λόγου ότι, μετά την κίνηση της διαδικασίας της διαιτησίας, με την έγγραφη προσφυγή του ενός των μερών, το τελευταίο αυτό με έγγραφο ή υπόμνημά του, υποβαλλόμενο προς τους διαιτητές κατά τη συζήτηση της προσφυγής, διευκρινίζει, συμπληρώνει και τροποποιεί υποβληθέντα με την προσφυγή αιτήματα. Και τούτο διότι παραβίαση των αρχών αυτών, θεμελιωτική του προαναφερθέντος λόγου ακυρώσεως της διαιτητικής αποφάσεως, συνιστά όχι η μη τήρηση όρων ή περιορισμών του νόμου ως προς τον προσδιορισμό του αντικείμενου της κρίσεως των διαιτητών, αλλά η στέρηση των παραπάνω δικονομικών ευχερειών από τον ένα των διαδίκων της διαιτητικής δίκης (ΑΠ 1779/1999 ΕλΔικ 2000/988).

Από την εκτίμηση των μαρτυρικών καταθέσεων του προσφεύγοντος (Θεοδώρου Καραντζά) και της καθής (Χρήστου Τσέκου) ενώπιον της Επιτροπής αυτής, που περιέχονται στα ταυτάριθμα πρακτικά και εκτιμώνται αυτοτελώς και σε συνδυασμό προς τις υπόλοιπες αποδείξεις κατά το λόγο της γνώσης και το βαθμό της αξιοπιστίας εκάστης, από όλα, χωρίς εξαίρεση, τα έγγραφα, που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν, και όλη εν γένει τη διαδικασία αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Δυνάμει της από 15:9.2.097 και με *α/α* εντύπου Νο 0134 σύμβασης παροχής αθλητικών υπηρεσιών, που υπεγράφη μεταξύ των διαδίκων και επικυρώθηκε για τη νομιμότητα των όρων της από τον ΕΣΑΚΕ.ο προσφεύγων ανέλαβε την υποχρέωση να ηροσφέρει τις αθλητικές υπηρεσίες του ως αμειβόμενος καλαθοσφαιριστής στην καθής ως μέλος της αθλητικής επαγγελματικής ομάδας καλαθοσφαιριστής της για τις αγωνιστικές περιόδους 2007-2008 και 2008-2009 και ειδικότερα για το χρονικό διάστημα από 15.9. 2007 έως 30.6.2009. Στην εν λόγω σύμβαση συμφωνήθηκαν και ρυθμίσθηκαν, μεταξύ άλλων, και οι εκατέρωθεν υποχρεώσεις των μερών και κατά κύριο λόγο ο μεν αθλητής να παρέχει ανελλιπώς τις αθλητικές του υπηρεσίες, η δε καθής να του καταβάλλει εμπροθέσμως τα συμφωνηθέντα ποσά των αποδοχών του.

Συγκεκριμένα και όπως διευκρινίσθηκε στους οικονομικούς όρους συνεργασίας της προμνησθείσας σύμβασης παροχής αθλητικών υπηρεσιών, συμφωνήθηκε να καταβάλλει η καθής στον προσφεύγοντα:

α) για τακτικές μηνιαίες αποδοχές (μισθό) καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασεως το ποσό των 735 Ευρώ μηνιαίως καθαρά, καθώς και τα Δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα και το επίδομα αδειας, β) για προμ υπογραφής του συμβολαίου για την αγωνιστική περίοδο 2007-2008 το συνολικό ποσό των Ευρώ 50.000 καθαρά, καταβλητέο σε δέκα (10) ισόποσες μηνιαίες δόσεις των 5.000 Ευρώ η καθεμία, της πρώτης δόσης καταβλητέας την 30.9.2007 και των επομένων εννέα δόσεων καταβλητέων την αντίστοιχη ημερομηνία των εν συνεχεία μηνών μέχρι τον Ιούνιο 2008 και γ) για προμ υπογραφής του συμβολαίου για την αγωνιστική περίοδο 2008-2009 το συνολικό ποσό των Ευρώ 125.000 καθαρά, καταβλητέο σε δέκα (10) ισόποσες μηνιαίες δόσεις των 12.500 Ευρώ καθαρά η καθεμία, της πρώτης δόσης καταβλητέας την 30.9.2008 και των επόμενων εννέα δόσεων καταβλητέων την αντίστοιχη ημερομηνία των εν συνεχεία μηνών μέχρι τον Ιούνιο 2009.

Όπως αποδείχθηκε, ο προσφεύγων αθλητής ήταν απόλυτα συνεπής στις υποχρεώσεις του, που απέρρεαν από την υφιστάμενη μεταξύ τους σύμβαση παροχής αθλητικών υπηρεσιών, και παρείχε κανονικώς τις υπηρεσίες του στην ομάδα της καθής συμμετέχοντας ανελλιπώς στις εν γένει δραστηριότητές της καθ' όλη τη συμβατική διάρκεια των αγωνιστικών περιόδων 2007-2008 και 2008-2009 και δη από 15.9.2007 έως 30.6.2009. Έτσι, η καθής υποχρεούτο να του καταβάλλει το σύνολο των συμφωνηθεισών αποδοχών του. Πλην, όμως, αυτή δεν ήταν συνεπής στις υποχρεώσεις της, αφού του κατέβαλε μόνο μέρος μόνον

των αποδοχών του σε άτακτα χρονικά διαστήματα. Προς ρύθμιση, λοιπόν, των μεταξύ τους ανακυψασών διαφορών, που απέρρεαν από την ως άνω συμβατική τους σχέση, οι διάδικοι συνήψαν και υπέγραψαν και το από 30.1.2009 προσαγόμενο ιδιωτικό συμφωνητικό, με το οποίο κατά το άρθρο “6” αυτού προέβησαν σε ρητή συμφωνία ότι μετά την παρακράτηση και του ποσού των Ευρώ δώδεκα χιλιάδων (12.000) εκ μέρους του προσφεύγοντος, που αφορούσε οφειλή από τις δεδουλευμένες αποδοχές του για την αγωνιστική περίοδο 2007-2008, επήλθε πλήρης και ολοσχερής εξόφληση των απαιτήσεών του (αποδοχών του) για την περίοδο αυτή (2007-2008). Έτσι, με τη ρητή αυτή δήλωσή του ο προσφεύγων προέβη σε άφεση χρέους προς την ΚΑΕ για τις πέραν του ποσού αυτού εν γένει απαιτήσεις του αναφορικά με την παραπάνω αγωνιστική περίοδο και, επομένως, έχει επέλθει απόσβεση της αξιώσής του κατά της καθής σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 454 ΑΚ. Συνεπώς, θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το αιτούμενο κονδύλιο του προσφεύγοντος για μισθούς, δώρα και επίδομα αδείας που αφορά την ως άνω αγωνιστική περίοδο 2007-2008.

Περαιτέρω και αναφορικά με τις αξιώσεις του καλαθοσφαιριστή για την αγωνιστική περίοδο 2008-2009, αποδείχθηκε ότι τούτος έχει λάβει από την ΚΑΕ σε διάφορα χρονικά διαστήματα και έναντι των δόσεων του πριμ υπογραφής συμβολαίου εξ Ευρώ 125.000 τα ποσά των Ευρώ 7.000, 7.000, 2.000, 5.000 και 2.000, ήτοι το ολικό των Ευρώ 23.000, όπως αναφέρει και ο προσφεύγων με το κατατεθέν υπόμνημά του.

Κατ’ ακολουθία των ανωτέρω, η καθής οφείλει στον προσφεύγοντα τα ακόλουθα ποσά: 1α) για μισθούς από 1.7.2008 έως 30.6.2009, εξ Ευρώ 735 εκάστου, Ευρώ (735X12=) 8.820, β) για δώρο Χριστουγέννων 2008 Ευρώ 735 γ) για δώρο Πάσχα 2008 Ευρώ (735:2=)367,50, δ) για επίδομα αδείας Ευρώ (735:2=) 367,50 και 2) για πριμ υπογραφής συμβολαίου Ευρώ (125.0000-23.000=)102.000 και ολικά αυτό των Ευρώ (8.820+735+367,50+367,50+102.000=) 112.290.

Επιπρόσθετα και με βάση όσα αναπτύχθηκαν στη μείζονα νομική σκέψη δεν παράγεται οιαδήποτε ακυρότητα εκ του γεγονότος ότι ο προσφεύγων στο ιστορικό της προσφυγής του αναφέρει ως αξιούμενο ποσό διάφορο από αυτό του αιτητικού της και στο υπόμνημά του αναγράφει έτερο (τρίτο) ποσό οφειλής, καθόσον στην προκειμένη διαδικασία εκάτερο των μερών δύναται να διευκρινίζει, συμπληρώνει και τροποποιεί υποβληθέντα με την προσφυγή του αιτήματα.

Περαιτέρω, νόμω αβάσιμες και απορριπτέες τυγχάνουν οι υποβληθείσες ενστάσεις της καθής για τροποποίηση της σύμβασης για την περίοδο 2008-2009

κατ' άρθρο 361 ΑΚ, της άφεςης χρέους κατ' άρθρο 454 ΑΚ και του συμβιβασμού κατ' άρθρο 871 ΑΚ. Επ' αυτών των ενστάσεων θα πρέπει να αναφερθούν τα ακόλουθα: Κατά τη ερμηνεία της αληθινής δήλωσης βουλήσεως των διαδίκων μερών που αποτυπώνεται στο προμνησθέν από 30.1.2009 ιδιωτικό συμφωνητικό, δε συνάγεται από το γράμμα ή το πνεύμα του όλου κειμένου ότι τούτοι προέβησαν στην τροποποίηση της ρύθμισης των μεταξύ τους συμβατικών σχέσεων για την αγωνιστική περίοδο 2008-2009 ούτε ο προσφεύγων προέβη σε άφεςη χρέους ή σε συμβιβασμό για την περίοδο αυτή, αφού μάλιστα στον με αριθμό '8' όρο του ως άνω συμφώνου δηλώνεται ρητά ότι τα συμβαλλόμενα μέρη προβαίνουν σε ανανέωση της οφειλής της ΚΑΕ προς τον καλαθοσφαιριστή.

Ωστόσο, η ένσταση της αφέσεως χρέους εκ μέρους της καθής πρέπει να γίνει δεκτή ως νόμιμη ως προς το σκέλος των απαιτήσεων του προσφεύγοντος για τα αξιούμενα κονδύλια της αγωνιστικής περιόδου 2007-2008, όπως έχει ήδη προεκτεθεί, καθόσον τούτος στο εν λόγω συναφθέν με την καθή ιδιωτικό συμφωνητικό παραιτήθηκε ρητά των απαιτήσεών του για το υπόλοιπο των προς αυτόν οφειλομένων δεδουλευμένων αποδοχών του.

Τέλος, αναφορικά με την υποβληθείσα υπό της καθής ένσταση μερικής εξόφλησης λόγω εκχώρησης προς τον αθλητή της κατά του τηλεοπτικού σταθμού «ANTENNA TV» απαίτησής της εξ Ευρώ 19.000, θα πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη, δεδομένου ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο της εκδίκασης της κρινόμενης προσφυγής οι προς τούτο εκδοθείσες δύο μεταχρονολογημένες επιταγές έχουν ημερομηνία έκδοσης 20.9.2009 και 5.10.2009, ήτοι οι χρόνοι πληρωμής τους είναι μεταγενέστεροι του χρόνου συζήτησης, και συνεπώς δεν μπορούν να συνυπολογισθούν, εφόσον πρόκειται για καταβολές υπό αίρεση.

Με βάση, λοιπόν τα ανωτέρω αποδειχθέντα πρέπει η υπό κρίση προσφυγή να γίνει μερικά δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν, όπως ειδικότερα εκτίθεται στο διατακτικό της παρούσας.

104 Εφ. Αθ. 2225/2009 (Τμήμα 14ο)

Πρόεδρος: Χρυσόστομος Ευαγγέλου

Μέλη: Αθανάσιος Καγκάνης, Γιαννούλα Καραπέτη-Λεονταρίδου

Αθλητική δικαιοδοσία ΕΠΟ. Τα διαιτητικά – αθλητικά όργανα της ΕΠΟ αποτελούν νόμιμη και συνταγματικά ανεκτή διαιτησία. Ελευθερία βουλήσεως για την υπαγωγή αθλητών – προπονητών σε αυτήν.

Κατά το άρθρο 682 παρ. 2 Κ. Πολ.Δ. τα δικαστήρια, σε επείγουσες περιπτώσεις ή για να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος, μπορούν να διατάξουν ασφαλιστικά μέτρα για την εξασφάλιση ή διατήρηση ενός δικαιώματος ή τη ρύθμιση μιας κατάστασης κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 683 επ. Κ. Πολ.Δ. Στο φάσμα της κατά τα άνω προσωρινής προστασίας εντάσσεται και η αναστολή εκτέλεσεως αποφάσεως, ή διαπαγής πληρωμής, ή αναγκαστικής εκτέλεσης, προϋπόθεση της οποίας είναι η ύπαρξη τίτλου εκτελεστού. Αρμόδια να διατάξουν ασφαλιστικά μέτρα είναι τα οριζόμενα από τα άρθρα 683, 684, Κ.Πολ.Δ. δικαστήρια, ειδικότερα δε αρμόδιο για την εκδίκαση αίτησης αναστολής εκτέλεσης διαιτητικής απόφασης (άρθρ. 901, 897, 898 Κ.Πολ.Δ.).

Στην προκειμένη περίπτωση το αιτούν Σωματείο με την επωνυμία «Αθλητικός Σύλλογος Σερβίων ΤΙΤΑΝ» με την από 4-3-2009 αίτησή του, επικαλούμενο επείγουσα περίπτωση και επικείμενο κίνδυνο, ζητεί την αναστολή εκτέλεσεως της υπ αριθμ. 211/2008 απόφασης του Διαιτητικού Δικαστηρίου της ΕΠΟ με την οποία του έχει επιβληθεί χρηματική ποινή 1000 ευρώ και κατακύρωση υπέρ του αντιπάλου του καθού σωματείου κάθε αγώνα που θα δίνει στο εξής, για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτή, μέχρις εκδόσεως τελεσίδικης απόφασης επί της από 4-3-2009 ασκηθείσας νόμιμα και εμπρόθεσμα αγωγής του, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία ζητεί την αναγνώριση της ανυπαρξίας άλλως την ακυρότητα της άνω απόφασης. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα η αίτηση αρμοδίως και παραδεκτώς φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 682,683 επ. Κ.Πολ.Δ.) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις προαναφερόμενες διατάξεις

και στη διάταξη της παρ. 3 άρθρου 899 Κ.Πολ.Δ. Πρέπει επομένως να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς τη βασιμότητα των λόγων της, ερήμην της πρώτης εκ των καθόν Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (Ε.Π.Ο.), η οποία αν και κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα (βλ. υπ' αριθ. 11619Β (9-3-2009 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Ευαγ. Γλάρου) δεν παραστάθηκε στη δικάσιμο αυτή όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά της στο πινάκιο, η συζήτηση ωστόσο θα προχωρήσει σαν να ήταν και αυτή παρούσα (αρ. 270 Κ.Πολ.Δ.).

Επί της προσφυγής αυτής εκδόθηκε η προσβαλλόμενη με την κρινόμενη αίτηση αναστολής εκτελέσεως υπ' αριθ. 211/2009 απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου της ΕΠΟ με την οποία επιβλήθηκαν σε βάρος του Σωματείου οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 24 ισχύοντος Κανονισμού Ιδιότητας και Μεταγραφών της ΕΠΟ ποινές, της χρηματικής ποινής 1000 ευρώ και κατακύρωσης υπέρ του αντιπάλου του καθού σωματείου κάθε αγώνα που θα δίνει στο εξής μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση του ποσού που επιδικάστηκε με την υπ' αριθ. 9/2005 απόφαση της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επίλυσης οικονομικών διαφορών της ΕΠΟ, νομιμοτόκως μέχρι την εξόφληση. Κατά της απόφασης αυτής το αιτούν σωματείο έχει ασκήσει, όπως προαναφέρεται νόμιμα και εμπρόθεσμα ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου την από 4-3-2009 αγωγή με την οποία ζητεί την αναγνώριση της ανυπαρξίας της υπ' αριθμ. 2225/2009 απόφασης του Εφετείου Αθηνών.

Με την ανωτέρω αγωγή το αιτούν σωματείο επικαλούμενο τη διάταξη της παρ. 1 εδ. α του άρθρου 901 Κ.Πολ.Δ., σύμφωνα με την οποία μπορεί να επιδιωχθεί με αγωγή ή ένσταση η αναγνώριση της ανυπαρξίας διαιτητικής απόφασης αν δεν συνομολογήθηκε συμφωνία διαιτησίας, ζητεί την αναγνώριση της ανυπαρξίας της 211/2009 απόφασης του Διαιτητικού Δικαστηρίου της ΕΠΟ με την οποία επιβλήθηκαν σ' αυτό οι παραπάνω ποινές για το λόγο, κατά τους ισχυρισμούς του, ότι δεν υπήρχε συμφωνία διαιτησίας μεταξύ αυτού και του δεύτερου εκ των καθόν για την επίλυση της ένδικης μεταξύ τους διαφοράς.

Με τις διατάξεις του ν. 2725/1999 ρυθμίστηκαν ζητήματα του ερασιτεχνικού και του επαγγελματικού αθλητισμού ειδικά δε με το άρθρο 95, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 51 του ν.3057/2002 και με το άρθρο 13 του ν.3262/2004, ορίζεται μεταξύ άλλων ότι οι οικονομικές διαφορές που προκύπτουν από τις συμβάσεις μεταξύ αθλητών ή προπονητών και ΠΑΕ ή αθλητικών σωματείων

που διατηρούν ΤΑΑ, εάν δεν ορίζεται διαφορετικά με ρητό όρο σχετικής σύμβασης επιλύονται διαιτητικά από τις επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών. Οι επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών του παρόντος άρθρου είναι όργανα μόνιμης διαρκούς διαιτησίας, και διέπονται από τα προβλεπόμενα στον κανονισμό του άρθρου 87 του παρόντος. Ήδη με το άρθρο 29 παρ. 12 του ν.3479/2006, που ισχύει από 17-7-2006, ρητά το άρθρο 29 παρ. 12 του ν.3479/2006, που ισχύει από 17-7-2006, ρητά ορίζεται ότι ειδικά για το άθλημα του ποδοσφαίρου όλα τα θέματα λειτουργίας και οργάνωσης του αθλήματος της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας και των μελών της ρυθμίζονται αυτόνομα από την ΕΠΟ και τα όργανά της σύμφωνα με το καταστατικό και τους κανονισμούς της, καθώς και αυτούς που καθορίζονται από την Ευρωπαϊκή και Παγκόσμια Συνομοσπονδία Ποδοσφαίρου, ακόμα και αν προβλέπονται διαφορετικές ρυθμίσεις στο ν.2725/1999, όπως ισχύει και στην εν γένει αθλητική νομοθεσία. Με τις ανωτέρω διατάξεις καθιερώνεται η διαιτησία από τα δικαιοδοτικά όργανα και τις επιτροπές που προβλέπονται από αυτές και έχουν ως σκοπό την εφαρμογή των κανόνων του αθλητικού δικαίου καθώς και την επίλυση των οικονομικών διαφορών μεταξύ των ποδοσφαιριστών, των προπονητών και των αθλητικών σωματείων, κατά των αποφάσεων δε που εκδίδονται από τις άνω επιτροπές και διαιτητικά δικαστήρια χωρεί προσφυγή στα πολιτικά δικαστήρια με τη διαδικασία των άρθρων 897 επ. Κ.Πολ.Δ. (βλ.Α.Π. 1477/2007). Η προβλεπόμενη με τις ανωτέρω διατάξεις διαιτησία δεν μπορεί να θεωρηθεί αναγκαστική διαιτησία, προέχοντος όταν υπάρχει συμφωνία μεταξύ των μερών περί υπαγωγής των παραπάνω μεταξύ τους διαφορών στα δικαιοδοτικά όργανα και τις επιτροπές της ΕΠΟ, όπως συμβαίνει και στην προκειμένη περίπτωση, όπου στο άρθρο 7 παρ. 2 του καταστατικού του αιτούντος σωματείου ορίζεται ότι υποχρεούται αυτό να συμμορφώνεται προς τις διατάξεις του ΑΚ, του ν. 2725/1999 ως και σε κάθε άλλη διάταξη νόμου που αφορά στα αθλητικά σωματεία, στο δε άρθρο 8 του από 1-8-2004 ιδιωτικού μεταξύ του αιτούντα σωματείου και του δευτέρου εκ των καθόν, συμφωνητικού, με το οποίο προσλήφθηκε ο τελευταίος για να προσφέρει τις υπηρεσίες του ως προπονητής ποδοσφαίρου, ρητά συμφωνηθέντα ότι για οποιαδήποτε τυχόν συμβατική ή οικονομική διαφορά, που προκύπτει από το συμφωνητικό, αρμόδια θα είναι η τοπική Επιτροπή Προπονητών της Ε.Π.Σ. Κοζάνης και η ΚΕΠ ΕΠΟ σε περιπτώσεις προσφυγών,

στο δε άρθρο 1 του συμφωνητικού αναφέρεται ότι και οι δύο συμβαλλόμενοι αποδέχονται τις διατάξεις Κανονισμού Προπονητών Ποδοσφαίρου και όλες τις σχετικές της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. Με τα δεδομένα αυτά δεν συντρέχει στην προκειμένη περίπτωση λόγος ανυπαρξίας της προσβαλλόμενης διαιτητικής απόφασης για το λόγο ότι δήθεν εξεδόθη για εργατική διαφορά η οποία εξαιρείται ρητά της διατησίας κατ'άρθρο 867 Κ.Πολ.Δ., διότι οι παραπάνω διατάξεις που υπήγαγαν τις σχετικές διαφορές, όπως η κρινόμενη, στη διατησία ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της ΕΠΟ είναι μεταγενέστερες και ειδικότερες. Περαιτέρω οι άνω διατάξεις των νόμων με τις οποίες ο νομοθέτης θεσπίζει υποχρεωτική την προβλεπόμενη διαδικασία για την επίλυση των ανωτέρω οικονομικών διαφορών, ενώπιον των δικαιοδοτικών επιτροπών και διαιτητικών δικαστηρίων της ΕΠΟ, μετά τη διαιτητική επίλυση των οποίων χωρεί προσφυγή στα πολιτικά δικαστήρια, εφόσον υπάρχει, όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση, συμφωνία για την υπαγωγή της διαφοράς στα δικαιοδοτικά όργανα της ΕΠΟ, δεν έρχονται σε αντίθεση με τις συνταγματικές διατάξεις των άρθρων 8, 20, και 94 του Συντάγματος, και ο σχετικός λόγος ακυρώσεως της προσβαλλόμενης διαιτητικής απόφασης δεν πιθανολογείται ότι θα ευδοκιμήσει. Περαιτέρω η προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 211/2009 απόφαση του Διοικητικού Δικαστηρίου της ΕΠΟ με την οποία, μετά από την από 120-6-2008 προσφυγή του αιτούντος προπονητή, επιβλήθηκαν στο σωματείο οι προαναφερομενες κυρώσεις, εκδόθηκε βάσει των διατάξεων των παρ. 6, 7 και 8 του ισχύοντος Κανονισμού ιδιότητας και Μετεγγραφών της ΕΠΟ, οι οποίες ορίζονται σχετικά με την αρμοδιότητά του και τις προβλεπόμενες κυρώσεις. Σύμφωνα δε με τη μεταβατική διάταξη του άρθρου 25 παρ. 4 του εν λόγω κανονισμού, οι τελεσίδικες αποφάσεις δικαστηρίων ή δικαιοδοτικών ποδοσφαιρικών οργάνων που εκδόθηκαν πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος Κανονισμού δύναται να ικανοποιηθούν (εφαρμοζόμενων των αθλητικών κυρώσεων του παρόντος μετά από αίτημα στο Διαιτητικό Δικαστήριο της ΕΠΟ). Στην προκειμένη περίπτωση το Διαιτητικό Δικαστήριο της ΕΠΟ επέβαλε στο αιτούν σωματείο τις προβλεπόμενες με τις παρ. 6 και 7 του Κανονισμού κυρώσεις, μετά από αίτημα του καθού η κρινόμενη αίτηση, τότε αιτούντος, με την άνω ενώπιόν του προσφυγή του, και επομένως ο σχετικός λόγος ακυρότητας της απόφασης, λόγω υποβολής της αιτήσεως πριν από την έναρξη του Κανονισμού δεν πιθανολογείται ότι θα ευδοκιμήσει. Δεν

πιθανολογείται επίσης ότι θα ευδοκιμήσει ο λόγος ακυρότητας της ένδικης διαιτητικής απόφασης της εκδοθείσας κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 890 ΑΚ με την οποία επιβάλλεται η εφαρμογή των διατάξεων του ουσιαστικού δικαίου από τα διαιτητικά δικαστήρια, αφού με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκαν οι προβλεπόμενες από τις προαναφερόμενες διατάξεις κυρώσεις, λόγω μη συμμόρφωσης του αιτούντος σωματείου με το διατακτικό της υπ' αριθ. 9/14-6-2005 απόφασης της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής της ΕΠΟ, με την οποία κρίθηκε από ουσιαστικής άποψης η διαφορά, ως προς την οποία δεν παραπονείται σχετικά το αιτούν σωματείο.

Τέλος η μη συμμόρφωση του αιτούντος σωματείου με το διατακτικό της ανωτέρω τελεσίδικης και εκτελεστής απόφασης της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής της ΕΠΟ, εξ αιτίας της οποίας επιβλήθηκαν με την προσβαλλόμενη διαιτητική απόφαση οι κυρώσεις του άρθρου 24 παρ. 6 και 7 του Κανονισμού της ΕΠΟ, δεν αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα από τα προβλεπόμενα στον Πειθαρχικό Κώδικα της ΕΠΟ, για τα οποία ορίζεται με το άρθρο 28 του ίδιου Κώδικα μηνιαία παραγραφή από τη διάπραξή του, γι' αυτό και ο περί παραγραφής του πειθαρχικού παραπτώματος κατά τους ισχυρισμούς του αιτούντος, λόγος της αγωγής δεν πιθανολογείται ότι θα ευδοκιμήσει.

Με βάση τις ανωτέρω παραδοχές, εφόσον δεν πιθανολογείται η ευδοκίμηση κάποιου από τους λόγους της από 4-3-2009 αγωγής του αιτούντος, περί αναγνώρισης της ανυπαρξίας άλλως της ακυρότητας της υπ' αριθ. 211/2009 απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου της ΕΠΟ, πρέπει να απορριφθεί η αίτηση αναστολής της εκτέλεσής της και να καταδικασθεί το αιτούν σωματείο στα δικαστικά έξοδα του δευτέρου εκ των καθών (άρθρ. 176 Κ.Πολ.Δ.), όπως ορίζεται στο διατακτικό.

105 ΔΕΚ C-152/2008 (Τμήμα Ε')

Πρόεδρος: A. Tizzano

Μέλη: M. Pečić, E. Levits

Γεν. Εισαγγελεύς: N. Poiares Maduro

Real Sociedad de Fútbol SAD και Nihat Kahveci κατά Consejo Superior de Deportes και Real Federación Española de Fútbol. Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης: Tribunal Superior de Justicia de Madrid - Ισπανία.

Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας - Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας - Άρθρο 37 του προσθέτου πρωτοκόλλου - Άμεσο αποτέλεσμα - Όροι εργασίας - Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων - Ποδόσφαιρο - Περιορισμός του ανά ομάδα αριθμού επαγγελματιών παικτών υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι μπορούν να χρησιμοποιούνται σε αγώνα πρωταθλήματος. Η απαγόρευση διακρίσεων σε βάρος Τούρκων εργαζομένων, ενταγμένων στη νόμιμη αγορά εργασίας των κρατών μελών, όσον αφορά την αμοιβή και τους λοιπούς όρους εργασίας, την οποία επιβάλλουν το άρθρο 37 του προσθέτου πρωτοκόλλου που έχει προσαρτηθεί στη Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας, καθώς και το άρθρο 10, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως που συνεστήθη με την ίδια συμφωνία, για την προώθηση της συνδέσεως, έχει την έννοια ότι αποκλείει την εφαρμογή επί επαγγελματία αθλητή τουρκικής ιθαγένειας, ο οποίος απασχολείται νομίμως από σύλλογο εδρεύοντα σε κράτος μέλος, κανόνα θεσπισθέντος από αθλητική ομοσπονδία του ιδίου κράτους, δυνάμει του οποίου οι ομάδες μπορούν να χρησιμοποιούν, σε αγώνα πρωταθλήματος ή κυπέλλου, περιορισμένο μόνον αριθμό παικτών προερχομένων από τρίτες χώρες οι οποίες δεν είναι μέλη της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

1. Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης αφορά την ερμηνεία του άρθρου 37 του προσθέτου πρωτοκόλλου, που υπογράφηκε στις 23 Νοεμβρίου 1970 στις Βρυξέλλες και συνάφθηκε, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/002, σ. 149, στο εξής: πρόσθετο πρωτόκολλο),

έχει δε προσαρτηθεί στη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, που υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα από την Τουρκική Δημοκρατία, αφενός, και από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και την Κοινότητα, αφετέρου, και η οποία συνάφθηκε, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/001, σ. 49, στο εξής: Συμφωνία Συνδέσεως).

2. Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ, αφενός, της Real Sociedad de Fútbol SAD και του N. Kahveci και, αφετέρου, του Consejo Superior de Deportes και της Real Federacion Española de Fútbol (ισπανική ομοσπονδία ποδοσφαίρου, στο εξής: RFEF), με αντικείμενο αθλητικού δικαίου διατάξεις που περιορίζουν τον αριθμό των παικτών υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι μπορούν να χρησιμοποιούνται σε αγώνες πρωταθλήματος ή κυπέλλου.

Το νομικό πλαίσιο

3. Η Συμφωνία Συνδέσεως έχει ως αντικείμενο, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, την προαγωγή της συνεχούς και ισόρροπης ενίσχυσης των εμπορικών και οικονομικών σχέσεων μεταξύ των συμβαλλομένων μερών. Προς τούτο, η Συμφωνία Συνδέσεως περιλαμβάνει μια προπαρασκευαστική φάση, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στη Δημοκρατία της Τουρκίας να ενισχύσει την οικονομία της με τη συνδρομή της Κοινότητας (άρθρο 3), μια μεταβατική φάση, κατά τη διάρκεια της οποίας πρέπει να διασφαλιστούν η βαθμιαία εγκαθίδρυση τελωνειακής ένωσης και η προσέγγιση της οικονομικής πολιτικής των συμβαλλομένων μερών (άρθρο 4), και μια οριστική φάση, βασιζόμενη στην τελωνειακή ένωση και συνεπαγόμενη την ενίσχυση του συντονισμού της οικονομικής πολιτικής των συμβαλλομένων μερών (άρθρο 5).

4. Το άρθρο 6 της Συμφωνίας Συνδέσεως έχει ως εξής:

«Για να εξασφαλισθεί η εφαρμογή και η βαθμιαία ανάπτυξη του καθεστώτος της συνδέσεως, τα συμβαλλόμενα μέρη συνέρχονται στο πλαίσιο του Συμβουλίου Συνδέσεως, το οποίο ενεργεί εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων, που του παρέχονται από τη συμφωνία.»

5. Το άρθρο 9 της Συμφωνίας Συνδέσεως ορίζει:

«Τα συμβαλλόμενα μέρη αναγνωρίζουν ότι, στο πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας και υπό την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων, οι οποίες θα ηδύναντο να θεσπισθούν σύμφωνα με το άρθρο 8, κάθε διάκριση που βασίζεται στην ιθαγένεια απαγορεύεται, σύμφωνα με την αρχή η οποία εκτίθεται στο άρθρο 7 της

Συνθήκης περί ιδρύσεως της Κοινότητας.»

6. Το πρόσθετο πρωτόκολλο το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο του 62, αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της Συμφωνίας Συνδέσεως, θεσπίζει, σύμφωνα με το άρθρο του 1, τους όρους, τον τρόπο και τον ρυθμό εφαρμογής της μεταβατικής φάσεως του άρθρου 4 της εν λόγω συμφωνίας.

7. Κατά το γράμμα του άρθρου 37 του προσθέτου πρωτοκόλλου:

«Κάθε κράτος μέλος παραχωρεί στους εργαζομένους τουρκικής ιθαγένειας, που απασχολούνται στην Κοινότητα καθεστώς που χαρακτηρίζεται από την έλλειψη κάθε διακρίσεως λόγω ιθαγένειας έναντι των υπηκόων των άλλων κρατών μελών της Κοινότητας, όσον αφορά τους όρους εργασίας και την αμοιβή.»

8. Το άρθρο 39, παράγραφος 1, του προσθέτου πρωτοκόλλου έχει ως εξής:

«Προ του τέλους του πρώτου έτους μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου, το Συμβούλιο Συνδέσεως θεσπίζει διατάξεις στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως για τους τουρκικής ιθαγένειας εργαζομένους που διακινούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας και τα μέλη των οικογενειών τους, που κατοικούν εντός της Κοινότητας.»

9. Η απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, για την προώθηση της συνδέσεως, προβλέπει στο άρθρο της 10, παράγραφος 1: «Τα κράτη μέλη της Κοινότητας αναγνωρίζουν υπέρ των Τούρκων εργαζομένων οι οποίοι είναι ενταγμένοι στη νόμιμη αγορά τους εργασίας καθεστώς που χαρακτηρίζεται από την ανυπαρξία οποιασδήποτε διακρίσεως λόγω ιθαγένειας σε σχέση με τους κοινοτικούς εργαζομένους όσον αφορά την αμοιβή και τους λοιπούς όρους εργασίας.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

10. Ο N. Kahveci είναι Τούρκος υπήκοος, ο οποίος διαμένει στην Ισπανία, όπου έχει λάβει άδεια παραμονής και άδεια εργασίας. Έχοντας προσληφθεί ως επαγγελματίας ποδοσφαιριστής βάσει συμβάσεως εργασίας με τον αθλητικό σύλλογο Real Sociedad de Futbol SAD, έλαβε επαγγελματική άδεια της Ομοσπονδίας ως μη κοινοτικός παίκτης.

11. Ο N. Kahveci υπέβαλε, μέσω του εν λόγω αθλητικού συλλόγου, αίτηση στην RFEF για να αντικατασταθεί η άδειά του με άδεια επαγγελματία παίκτη όμοια προς αυτήν που διαθέτουν οι κοινοτικοί παίκτες. Προς στήριξη του αιτήματός του, επικαλέστηκε τη Συμφωνία Συνδέσεως και το πρόσθετο πρωτόκολλο.

12. Σύμφωνα με το άρθρο 129 του γενικού κανονισμού της RFEF, η άδεια

επαγγελματία ποδοσφαιριστή είναι το εκδιδόμενο από την εν λόγω Ομοσπονδία έγγραφο που επιτρέπει στον αθλητή την άσκηση αυτού του αθλήματος υπό την ιδιότητα του εγγεγραμμένου σε αυτήν παίκτη, καθώς και τη συμμετοχή σε επίσημους αγώνες και αγώνες πρωταθλήματος ως παίκτη συγκεκριμένου συλλόγου.

13. Το άρθρο 173 του εν λόγω γενικού κανονισμού ορίζει:

«Οι ποδοσφαιριστές πρέπει να έχουν την ισπανική ιθαγένεια ή την ιθαγένεια κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, προκειμένου να εγγραφούν και να αποκτήσουν την άδεια επαγγελματία παίκτη, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπει ο παρών κανονισμός.»

14. Το άρθρο 176, παράγραφος 1, του εν λόγω γενικού κανονισμού ορίζει:

«Οι ομάδες που συμμετέχουν σε επίσημες εθνικές αθλητικές συναντήσεις επαγγελματικού χαρακτήρα μπορούν να εγγράφουν αλλοδαπούς μη κοινοτικούς παίκτες των οποίων ο αριθμός ορίζεται στις σχετικές συμφωνίες μεταξύ της RFEF, του φορέα διοργάνωσης του εθνικού πρωταθλήματος επαγγελματικού ποδοσφαίρου και της ενώσεως Ισπανών ποδοσφαιριστών, οι οποίες ρυθμίζουν επίσης τον αριθμό των ποδοσφαιριστών της κατηγορίας αυτής που μπορούν να συμμετέχουν ταυτοχρόνως σε αγώνα.

15. Δυνάμει της συμφωνίας της 28ης Μαΐου 1999, η οποία συνήφθη μεταξύ της RFEF και του φορέα διοργάνωσης του εθνικού πρωταθλήματος επαγγελματικού ποδοσφαίρου, ο αριθμός παικτών μη υπηκόων των κρατών μελών οι οποίοι μπορούν να συμμετέχουν ταυτοχρόνως στη σύνθεση της ομάδας σε έναν αγώνα περιορίζεται, όσον αφορά την πρώτη κατηγορία, σε τρεις για τις αγωνιστικές περιόδους 2000/2001 έως 2004/2005, όσον αφορά δε τη δεύτερη κατηγορία, σε τρεις για τις αγωνιστικές περιόδους 2000/2001, καθώς και 2001/2002 και σε δύο για τις τρεις επόμενες αγωνιστικές περιόδους.

16. Με απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2002, η RFEF απέρριψε την εν λόγω αίτηση του N. Kahveci. Ο N. Kahveci προσέβαλε την απόφαση αυτή ενώπιον του Consejo Superior de Deportes.

17. Δεδομένου ότι η εν λόγω προσφυγή απορρίφθηκε με απόφαση της 26ης Ιουνίου

2002, ο N. Kahveci προσέβαλε την απόφαση αυτή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

18. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Tribunal Superior de Justicia de Madrid

αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα: «Απαγορεύει το άρθρο 37 του [προσθέτου πρωτοκόλλου] την εφαρμογή εκ μέρους αθλητικής ομοσπονδίας επί επαγγελματία αθλητή τουρκικής ιθαγενείας, ο οποίος έχει προσληφθεί νομοτύπως από ισπανικό ποδοσφαιρικό σύλλογο, όπως αυτός της κύριας δίκης, ρυθμίσεως σύμφωνα με την οποία οι σύλλογοι μπορούν να χρησιμοποιούν στους αγώνες πρωταθλήματος ή κυπέλλου περιορισμένο μόνον αριθμό παικτών προερχόμενων από τρίτες χώρες, οι οποίες δεν ανήκουν στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

19. Σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα μπορεί να συναχθεί σαφώς από τη νομολογία, το Δικαστήριο μπορεί οποτεδήποτε, αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη παραπέμπουσα στην προγενέστερη απόφαση ή στη σχετική νομολογία.

20. Με το προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν η απαγόρευση κάθε διακρίσεως, όσον αφορά την αμοιβή και τους λοιπούς όρους εργασίας, σε βάρος των Τούρκων εργαζομένων οι οποίοι είναι ενταγμένοι στη νόμιμη αγορά εργασίας των κρατών μελών, την οποία επιβάλλουν τα άρθρα 37 του προσθέτου πρωτοκόλλου και 10, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, έχει την έννοια ότι απαγορεύει την εφαρμογή επί επαγγελματία αθλητή τουρκικής ιθαγενείας, ο οποίος έχει προσληφθεί νομοτύπως από σύλλογο εγκατεστημένο σε κράτος μέλος, κανόνα θεσπισθέντος από αθλητική ομοσπονδία του ίδιου κράτους, δυνάμει του οποίου οι σύλλογοι μπορούν να χρησιμοποιούν στους αγώνες πρωταθλήματος ή κυπέλλου περιορισμένο μόνον αριθμό παικτών προερχομένων από τρίτες χώρες οι οποίες δεν είναι μέρη της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

21. Το ερώτημα αυτό είναι παρόμοιο με το ερώτημα που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο στο πλαίσιο των υποθέσεων επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις της 8ης Μαΐου 2003, C-438/00, *Deutscher Handballbund* (Συλλογή 2003, σ. I-4135), και της 12ης Απριλίου 2005, C-265/03, *Simutenkov* (Συλλογή 2005, σ. I-2579).

22. Με την προαναφερθείσα απόφαση *Deutscher Handballbund*, το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 38, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της ευρωπαϊκής συμφωνίας για την εγκαθίδρυση συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Σλοβακικής Δημοκρατίας,

αφετέρου, υπογραφέισας στο Λουξεμβούργο στις 4 Οκτωβρίου 1993 και εγκριθείσας εξ ονόματος των Κοινοτήτων με την απόφαση 94/909/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 359, σ. 1, στο εξής: Συμφωνία Συνδέσεως Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων-Σλοβακίας), έχει την έννοια ότι αποκλείει την εφαρμογή, επί επαγγελματία αθλητή σλοβακικής ιθαγενείας, ο οποίος απασχολείται νομοτύπως από σύλλογο εγκατεστημένο σε κράτος μέλος, κανόνα θεσπισθέντος από αθλητική ομοσπονδία του ιδίου κράτους, σύμφωνα με τον οποίο επιτρέπεται στους συλλόγους να παρατάσσουν, στα πλαίσια των αγώνων πρωταθλήματος ή κυπέλλου, περιορισμένο αριθμό παικτών προερχομένων από τρίτες χώρες οι οποίες δεν είναι μέρη της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

23. Με την προαναφερθείσα απόφαση *Simutenkon*, η οποία είχε ως αντικείμενο τις ίδιες διατάξεις του γενικού κανονισμού της RFEF και της συμφωνίας της 28ης Μαΐου 1999 που αναφέρεται στη σκέψη 15 της παρούσας διατάξεως με αυτές οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 23, παράγραφος 1, της συμφωνίας εταιρικής σχέσεως και συνεργασίας για τη σύναψη εταιρικής σχέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Ρωσικής Ομοσπονδίας, αφετέρου, υπογραφέισας στην Κέρκυρα στις 24 Ιουνίου 1994 και εγκριθείσας εξ ονόματος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την απόφαση 97/800/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 1997 (ΕΕ L 327, σ. 1, στο εξής: Συμφωνία εταιρικής σχέσεως Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων-Ρωσίας), πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει την εφαρμογή επί επαγγελματία αθλητή ρωσικής ιθαγένειας, ο οποίος απασχολείται νομίμως από σύλλογο εδρεύοντα σε κράτος μέλος, κανόνα θεσπισθέντος από αθλητική ομοσπονδία του ιδίου κράτους, δυνάμει του οποίου οι ομάδες μπορούν να χρησιμοποιούν, σε αγώνα πρωταθλήματος, περιορισμένο αριθμό παικτών προερχομένων από τρίτες χώρες οι οποίες δεν είναι μέρη της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

24. Το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι κανόνας που περιορίζει τον αριθμό των επαγγελματιών παικτών υπηκόων της οικείας τρίτης χώρας, οι οποίοι μπορούν να συμμετέχουν στη σύνθεση ομάδας στο πλαίσιο αγώνα πρωταθλήματος, αφορά τους όρους εργασίας, στον βαθμό που έχει άμεση επίπτωση στη συμμετοχή, στους εν λόγω αγώνες, επαγγελματία παίκτη ο οποίος απασχολείται ήδη νομίμως στο κράτος μέλος υποδοχής (προαναφερθείσες αποφάσεις *Deutscher*

Handballbund, σκέψεις 44

έως 46, καθώς και Simutenkon, σκέψεις 32, 36 και 37).

25. Πάντως, το άρθρο 37 του προσθέτου πρωτοκόλλου προσομοιάζει πολύ, κατά το γράμμα, με το άρθρο 38, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της Συμφωνίας Συνδέσεως Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων-Σλοβακίας, καθώς και με το γράμμα του άρθρου 23, παράγραφος 1, της Συμφωνίας εταιρικής σχέσεως Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων-Ρωσίας.

26. Συγκεκριμένα, η διατύπωση του άρθρου 38, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της Συμφωνίας Συνδέσεως Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων-Σλοβακίας είχε ως εξής: «Υπό την επιφύλαξη των όρων και προϋποθέσεων που ισχύουν σε κάθε κράτος μέλος δεν επιβάλλεται καμία διάκριση λόγω ιθαγενείας στη μεταχείριση των εργαζομένων υπηκοότητας Σλοβακικής Δημοκρατίας, οι οποίοι απασχολούνται νομίμως στο έδαφος κράτους μέλους, όσον αφορά τους όρους εργασίας, τις αποδοχές ή τις απολύσεις, σε σύγκριση με τους υπηκόους του οικείου κράτους μέλους».

27. Το άρθρο 23, παράγραφος 1, της Συμφωνίας εταιρικής σχέσεως Ευρωπαϊκών

Κοινοτήτων-Ρωσίας προέβλεπε: «Με την επιφύλαξη των νόμων, των όρων και των διαδικασιών που ισχύουν σε κάθε κράτος μέλος, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να εξασφαλίσουν ότι, σε σύγκριση με τους υπηκόους κράτους μέλους, δεν επιβάλλεται διακριτική μεταχείριση λόγω ιθαγενείας των νομίμως απασχολουμένων Ρώσων υπηκόων στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους όσον αφορά τους όρους εργασίας, τις αποδοχές τους ή την απόλυσή τους.»

28. Όπως έχει επισημάνει το Δικαστήριο, οι διατάξεις αυτές απαγορεύουν, με σαφείς, συγκεκριμένους και απαλλαγμένους αιρέσεων όρους, σε κάθε κράτος μέλος να υποβάλλει σε διαφορετική, έναντι των υπηκόων του, μεταχείριση τους εργαζομένους της οικείας τρίτης χώρας, λόγω της ιθαγενείας τους, όσον αφορά τους όρους εργασίας, τις αποδοχές ή την απόλυση. Οι ιδιώτες μπορούν να επικαλούνται τις ως άνω διατάξεις ενώπιον των δικαστηρίων των κρατών μελών (προαναφερθείσες αποφάσεις Deutscher Handballbund, σκέψεις 28 έως 30, και Simutenkon, σκέψεις 22 έως 24).

29. Η διαπίστωση αυτή πρέπει να ισχύσει για το άρθρο 37 του προσθέτου πρωτοκόλλου, του οποίου η διατύπωση δεν διαφέρει ουσιαστικά από τα άρθρα 38, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων-Σλο-

βακίας και 23, παράγραφος 1, της Συμφωνίας εταιρικής σχέσεως Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων-Ρωσίας. Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το άρθρο 10, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, το οποίο επαναλαμβάνει τον κανόνα του άρθρου 37 του προσθέτου πρωτοκόλλου, καθιερώνει, με όρους σαφείς, ακριβείς και ανεπιφύλακτους, την απαγόρευση προς τα κράτη μέλη να προβαίνουν σε διακρίσεις λόγω της ιθαγένειας, σε βάρος Τούρκων διακινούμενων εργαζομένων, ενταγμένων στη νόμιμη αγορά εργασίας των κρατών αυτών, όσον αφορά την αμοιβή και τους λοιπούς όρους εργασίας (απόφαση της 8ης Μαΐου 2003, C-171/01, *Wdhlergruppe Gemeinsam*, Συλλογή 2003, σ. I-4301, σκέψη 57).

30. Κατά τα λοιπά, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, η διαπίστωση ότι η απαγόρευση διακρίσεων λόγω της ιθαγένειας σε βάρος Τούρκων εργαζομένων, ενταγμένων στη νόμιμη αγορά εργασίας των κρατών αυτών, όσον αφορά την αμοιβή και τους λοιπούς όρους εργασίας, έχει άμεσο αποτέλεσμα είναι σύμφωνη προς τον σκοπό της Συμφωνίας Συνδέσεως. Συγκεκριμένα, η Συμφωνία Συνδέσεως έχει ως σκοπό τη σύσταση συνδέσεως που αποβλέπει να προαγάγει την ανάπτυξη των εμπορικών και οικονομικών σχέσεων μεταξύ των συμβαλλομένων μερών, μεταξύ άλλων, με τη σταδιακή υλοποίηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων. Ο σκοπός αυτός επιτρέπει την εκ μέρους της Κοινότητας αναγνώριση αμέσου αποτελέσματος στις διατάξεις της συμφωνίας που θεσπίζουν αρκούντως συγκεκριμένες και ανεπιφύλακτες αρχές, ώστε να εφαρμόζονται από τα εθνικά δικαστήρια (απόφαση *Wdhlergruppe Gemeinsam*, προαναφερθείσα, σκέψεις 62, 65 και 66).

31. Από τα ανωτέρω προκύπτει σαφώς ότι η ερμηνεία που δέχθηκε το Δικαστήριο με τις προαναφερθείσες αποφάσεις *Deutscher Handballbund* και *Simutenkon* έχει εφαρμογή και στο πλαίσιο της Συμφωνίας Συνδέσεως.

32. Κατά συνέπεια, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η απαγόρευση διακρίσεων σε βάρος Τούρκων εργαζομένων, ενταγμένων στη νόμιμη αγορά εργασίας των κρατών μελών, όσον αφορά την αμοιβή και τους λοιπούς όρους εργασίας, την οποία επιβάλλουν τα άρθρα 37 του προσθέτου πρωτοκόλλου και 10, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, έχει την έννοια ότι αποκλείει την εφαρμογή επί επαγγελματία αθλητή τουρκικής ιθαγένειας, ο οποίος απασχολείται νομίμως από σύλλογο εδρεύοντα σε κράτος μέλος, κανόνα θεσπισθέντος από αθλητική ομοσπονδία του ίδιου κράτους, δυνάμει του οποίου οι ομάδες μπορούν να χρησιμοποιούν, σε αγώνα πρωταθλήματος ή κυπέλλου, περιορισμένο μόνον αριθμό παικτών προερχομένων από τρίτες χώρες οι οποίες

δεν είναι μέρη της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

Επί των δικαστικών εξόδων

33. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφαινεται:

Η απαγόρευση διακρίσεων σε βάρος Τούρκων εργαζομένων, ενταγμένων στη νόμιμη αγορά εργασίας των κρατών μελών, όσον αφορά την αμοιβή και τους λοιπούς όρους εργασίας, την οποία επιβάλλουν το άρθρο 37 του προσθέτου πρωτοκόλλου, που υπογράφηκε στις 23 Νοεμβρίου 1970 στις Βρυξέλλες και συνάφθηκε, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972, έχει δε προσαρτηθεί στη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, που υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα από την Τουρκική Δημοκρατία, αφενός, και από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και την Κοινότητα, αφετέρου, και η οποία συνάφθηκε, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963, καθώς και το άρθρο 10, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80 του

Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, για την προώθηση της συνδέσεως, έχει την έννοια ότι αποκλείει την εφαρμογή επί επαγγελματία αθλητή τουρκικής ιθαγένειας, ο οποίος απασχολείται νομίμως από σύλλογο εδρεύοντα σε κράτος μέλος, κανόνα θεσπισθέντος από αθλητική ομοσπονδία του ιδίου κράτους, δυνάμει του οποίου οι ομάδες μπορούν να χρησιμοποιούν, σε αγώνα πρωταθλήματος ή κυπέλλου, περιορισμένο μόνον αριθμό παικτών προερχομένων από τρίτες χώρες οι οποίες δεν είναι μέρη της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

Δ. ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Από την θέση αυτή θα παραθέτουμε κείμενα γενικού αθλητικού ενδιαφέροντος, σχόλια, δελτία τύπου, γνωστοποιήσεις και ανακοινώσεις αθλητικών και επιστημονικών φορέων, πρακτικά συνεδριάσεων κ.λ.π. Επίσης θα παρατίθενται εισηγητικές εκθέσεις νομοθετημάτων, πρακτικά νομοπαρασκευαστικών επιτροπών, πρακτικά της Βουλής, σχέδια νόμων, κείμενα φιλοσοφικού προβληματισμού καθώς και κείμενα με απόψεις για την ιστορία και την εξέλιξη του αθλητισμού στην Ελλάδα.

Η Εξαγγελία του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού Π Μπιτσαξή «Εθνικός Αθλητικός Σχεδιασμός / Κατάταξη Αθλημάτων 2010»

Κεντρικό πρόβλημα στη σχέση Κράτους – αθλητισμού στην Ελλάδα υπήρξε πάντα ο ρόλος της αθλητικής ομοσπονδίας στη σχέση αυτή, αλλά και ο βαθμός συνεργασίας αθλητικών φορέων και Γ.Γ.Α.. Δυστυχώς η συνεργασία αυτή περιοριζόταν στην χωρίς στρατηγικό σχεδιασμό χρηματοδότηση των αθλητικών ομοσπονδιών, που πολλές φορές γινόταν αυθαίρετα και χωρίς εκ των προτέρων γνωστά και καθορισμένα κριτήρια. Παραθέτουμε αυτούσιο το περιεχόμενο του από 11-02-2010 δελτίου τύπου της Γ.Γ.Α., σύμφωνα με το οποίο, με τον νέο αθλητικό σχεδιασμό που ανακοινώθηκε από τον Γ.Γ.Α. κ. Πάνο Μπιτσαξή «περνάμε πλέον από την άναρχη και χωρίς κανόνες χρηματοδότηση Ομοσπονδιών και Σωματείων στην χρηματοδότηση αθλημάτων, χαράζοντας μια συγκεκριμένη πολιτική κριτηρίων, η σημασία των οποίων θα φανεί στο μέλλον. Είναι ένα ακόμα βήμα του Εθνικού Αθλητικού Σχεδιασμού. Η πολιτική αυτή θα δώσει ανάσα στον πραγματικό αθλητισμό σε μία εξαιρετικά δύσκολη οικονομικά συγκυρία και θα προσφέρει συγχρόνως την αναγκαία ώθηση στην αθλητική ανάπτυξη και στον λαϊκό αθλητισμό. Έτσι η αναγνωρισμένη αθλητική δραστηριότητα, που αναπτύσσεται στην χώρα κατατάσσεται σε κατηγορίες, ανάλογα με τη σημασία της στην εθνική αθλητική σχεδίαση. Τα κριτήρια της κατάταξης είναι σωρευτικά τα εξής:

- α) Η παράδοση του αθλήματος
- β) Η αρμονία του αθλήματος με την ελληνική νοοτροπία
- γ) Η λαϊκότητα του αθλήματος, η δημοφιλία του και ο βαθμός διάδοσής του
- δ) Η σχέση του αθλήματος με τις ελληνικές κλιματολογικές συνθήκες και την γενικότερη γεωγραφική της ιδιοσυστασία
- ε) Η ποιότητα της ενεστώσας οργάνωσης του αθλήματος
- στ) Ο βαθμός της ενεστώσας ανάπτυξης και η ευχέρεια, οικονομική και θεσμική, της μελλοντικής ανάπτυξης του αθλήματος

- ζ) Οι επιτυχίες και η προοπτική επιτυχιών του κάθε αθλήματος
- η) Η διαφάνεια της αθλητικής δράσης
- θ) Η καλλιέργεια του αθλητισμού χωρίς βία
- ι) Η συστηματική καλλιέργεια του καθαρού αθλητισμού και των αξιών της συμμετοχής και του ευ αγωνίζεσθαι
- κ) Η καλλιέργεια του λαϊκού αθλητισμού
- λ) Η καλλιέργεια δυνατοτήτων άσκησης και άθλησης χωρίς εξαιρέσεις, ιδιαίτερα πολιτών με ειδικές ανάγκες και ικανότητες.

Η όσωση των κριτηρίων αυτών με τους κανόνες της κοινής λογικής και με βάση τις επιλογές που υπαγορεύουν οι πολίτες στην συντριπτική τους πλειονότητα, η κοινή πεποίθηση ότι ο αθλητισμός, που χρηματοδοτείται η ενισχύεται από τον ιδρώτα του ελληνικού λαού, πρέπει να του ανήκει, υπαγορεύει την ανάγκη χάραξης προτεραιοτήτων. Ήδη μελετώντας παραδείγματα άλλων χωρών προς την κατεύθυνση ενός συστήματος αντικειμενικών κριτηρίων χρηματοδότησης των αθλημάτων, με στόχο να αποκομίσουμε, η κατάταξη και τα κριτήρια των αθλημάτων, θα νομοθετηθούν σε εύθετο χρόνο, περιορίζοντας αποφασιστικά την τεράστια διακριτική ευχέρεια που έχει ο Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού. Το εύρος της εξουσίας αυτής πρέπει να περιορισθεί, γιατί θεσμικά δε χρειάζεται».

Σύμφωνα με τα παραπάνω, τα αθλήματα κατατάσσονται στις παρακάτω κατηγορίες, έτσι όπως έχουν αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα της Γ.Γ.Α. μετά από τη σχετική ανακοίνωση της 11^{ης} Φεβρουαρίου 2010.

«Α. Αθλήματα Εθνικής Αθλητικής Προτεραιότητας

1. Βόλλεϋ
2. Γυμναστική
3. Ειδική Άθληση
4. Ερασιτεχνικό Ποδόσφαιρο
5. Ιστιοπλοΐα
6. Κωπηλασία
7. Μπάσκετ
8. Στίβος
9. Υγρός Στίβος
10. Χάντμπολ

Η κατάταξη αυτή σημαίνει ότι η Ελληνική Πολιτεία, ανεξάρτητα από το ύψος της ετήσιας επιχορήγησης, αναλαμβάνει την υποχρέωση με συνολική πα-

ρέμβαση στο πλαίσιο των δυνατοτήτων της, να αναπτύξει τα αθλήματα αυτά σε βάθος, να τα προβάλλει, να τα διαδώσει, να στηρίξει το σύνολο της δράσης τους, μέχρι και τον χώρο του λαϊκού αθλητισμού. Οι Ομοσπονδίες των αθλημάτων αυτών θα πρέπει να οργανωθούν με τέτοιον τρόπο, ώστε να καταστούν υπεύθυνοι σύμβουλοι της Πολιτείας για την ευόδωση του παραπάνω σκοπού. Οι Ομοσπονδίες θα κληθούν να υποβάλουν στην Γενική Γραμματεία Αθλητισμού και να συζητήσουν μαζί της, πενταετές πρόγραμμα αθλητικού σχεδιασμού, καθώς και να προβαίνουν σε εξάμηνο οικονομικό και ουσιαστικό απολογισμό της δράσης τους.

Β. Αθλήματα Εθνικού Αθλητικού Ενδιαφέροντος

11. Άρση Βαρών
12. Κανόε – Καγιάκ
13. Πάλη
14. Πινγκ- Πονγκ
15. Ποδηλασία
16. Tae – Kwon- Do (ΕΛ.Ο.Τ.)
17. Τένις
18. Τζούντο

Η κατάταξη στην κατηγορία αυτή σημαίνει ότι η Ελληνική Πολιτεία αναλαμβάνει την υποχρέωση να παρακολουθεί και να διατηρεί το υπάρχον επίπεδο ανάπτυξης αυτών των αθλημάτων. Η περαιτέρω εμβάθυνση και διάδοσή τους με εφελτήριο την κρατική χρηματοδότηση επαφίεται στις οργανώσεις των αθλημάτων αυτών. Οι Ομοσπονδίες των αθλημάτων αυτών θα κληθούν να εργασθούν σε τριετή προγράμματα αθλητικής σχεδίασης και να τα συζητήσουν με τη Γ.Γ.Α. και να προβαίνουν σε εξάμηνο οικονομικό και ουσιαστικό απολογισμό της δράσης τους.

Γ. Κρατικά Ενισχυόμενα Αθλήματα

19. Ιππασία
20. Ξιφασκία
21. Πυγμαχία
22. Σκάκι
23. Σκοποβολή
24. Τοξοβολία
25. Χιονοδρομία

Τα αθλήματα αυτά έχουν επαρκή διάδοση, ώστε να ενδιαφέρουν το κοινωνικό σύνολο, πρέπει όμως να στηριχθούν πρώτα και κυρίως στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Η Πολιτεία δεν θα τα συντηρεί, αλλά θα τα ενισχύει με τακτική επιχορήγηση στο μέτρο των δυνατοτήτων της με ιδιαίτερη έμφαση στον τομέα των υποδομών τους και θα εξετάζει χρηματοδοτήσεις επιμέρους δράσεων στη βάση συγχρηματοδοτικών σχημάτων.

Δ. Αθλήματα Ιδιωτικής Πρωτοβουλίας με Στοχευμένη Κρατική Συνδρομή

26. Γκολφ
27. Θαλάσσιο Σκι
28. Μοντέρνο Πένταθλο
29. Μπάντμιντον
30. Ορειβασία
31. Παγοδρομία
32. Τρίαθλο
33. Χόκεϋ επί χόρτου

Τα αθλήματα αυτά πρέπει να στηριχθούν σχεδόν αποκλειστικά στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Η κρατική συνδρομή περιορίζεται σε επιλεγμένες δράσεις και υποδομές.

Ε. Αθλήματα Ιδιωτικής Πρωτοβουλίας με Αθλητική Αναγνώριση

34. Αεραθλητισμός
35. Αθλήματα Υποβρύχιας Δραστηριότητας, Αλιείας και Τεχνικής Κολύμβησης
36. Ζίου ζίτσου
37. Καράτε
38. Κέρλινγκ
39. Κικ – μπόξινγκ
40. Κουνγκ Φου
41. Μαχητικές Τέχνες, Σάμπο, Κούρες, Τσιδαόμπα
42. Μπέιζμπολ
43. Μπιλιάρδο
44. Μπόουλινγκ
45. Μπριτζ
46. Παγκράτιο
47. Ράγκμπυ

48. Σόφτμπολ

49. Σωματική Διάπλαση

50. Tae Kwon Do (Α.Ο.Τ.Ε.)

Τα αθλήματα αυτά πρέπει να στηριχθούν αποκλειστικά στην ιδιωτική πρωτοβουλία και δεν χρηματοδοτούνται από το κράτος. Η παροχή αθλητικής αναγνώρισης σημαίνει ότι θα εξετασθούν διευκολύνσεις για τα πρωταθλήματα τους με κρατικές υποδομές και σε ορισμένες περιπτώσεις διευκολύνσεις στην στέγαση των Ομοσπονδιών.

ΣΤ. Αθλήματα με Τοπική Σημασία

51. Κρίκετ (Κέρκυρα)

Τα αθλήματα αυτά θα χρηματοδοτηθούν στο μέτρο που παρουσιάζουν τοπική ανάπτυξη, με ιδιαίτερη έμφαση στις αθλητικές υποδομές.

Αθήνα, 11 Φεβρουαρίου 2010»

